

Dela Apostolska 1-2

Čak Smit

Hajde da otvorimo naše Biblije u Delima Apostolskim, prva glava, i sa time ćemo započeti naše proučavanje rane crkve.

Luka je autor Dela Apostolskih, on je bio saputnik apostola Pavla, i on je također bio autor Evanđelja po Luki, i on je napisao ova dva pisma prijatelju koji se zvao Teofil. Teofil je Grčko ime. To ime ima divno značenje. Ime znači *onaj koji ljubi Boga*. Ima onih koji veruju da ova ličnost nije upošte postojala, nego da je Evanđelje i Dela Apostolska napisana onima koji vole Boga, ko god da je upitanju. Neke tradicije kažu da je Teofil bio Lukin gospodar. Da su u to vreme lekari bili robovi, i obično robovi bogatih gospodara. Tako da je Lukin gospodar bio Teofil, i da je on oslobodio Luku da bude sa Pavlom na njegovim misionarskim putovanjima. Tako da Luka po tome piše nazad svom bivšem gospodaru. Ovo je rana crkvena tradicija, ali naravno, nemoguća je dokazati, kao i mnoge druge tradicije.

Ima onih koji veruju da kada je Pavle bio u Troadi i kada je primio viziju tog čoveka koji ga je zvao govoreći, "Dođi u Makedoniju i pomози nam", da je taj čovek u Pavlovoj viziji bio Luka. I kada dođemo u našem proučavanju Dela Apostolskih do tog dela kada Pavle primi tu viziju, videćemo da Luka od tog dela počinje više da piše iz prvog lica a ne iz trećeg kao sve do tada. Tako da je očigledno da je u tom delu Dela Apostolskih Luka postao Pavlov saputnik i pridružio mu se na njegovim putovanjima. On počinje da koristi zamenicu, "mi" i, "nas" umesto, "oni" i, "njih". Tako daje bez sumnje u tom delu Luka postao očevidac događaja koje su se dešavali tada i nadalje. Ali o ovome ćemo kada dođemo do toga.

On počinje Dela Apostolska tako što ih povezuje sa Evanđeljem. Interesantno je to da poslednja stvar koju je Luka zabeležio u Evanđelju je prva stvar u Delima Apostolskim. Nalazimo da se Evanđelje završava tako što Isus govori Svojim učenicima da čekaju u Jerusalmu sve dok neprime silu odozgo. I onda se Isus vazneo u nebo i tako se završava Evanđelje. Otvarajući Dela kaže,

Prvu sam ti knjigu (to je evanđelje po Luki) napisao o svemu, o Teofile, što počeo Isus tvoriti i učiti

Ključna reč je *počeo*. Evanđelje po Luki nije potpuna priča službe Isusa Hrista. To je samo početak službe Isusa Hrista. Isus nastavlja da služi potrebama ljudi. Isus nastavlja da isceljuje bolesne. Isus nastavlja da podiže mrtve. Isus nastavlja da služi kroz svoje učenike koji su pomazana Njegovim Svetim Duhom. Tako da se služba Isusa Hrista nastavlja konstantno; i to je osnova koju Luka uzima u obzir u Delima apostolskim. Prvu knjigu svega šta je Isus počeo

tvoriti i učiti.

I zbog toga, Dela Apostolska su nezavršena knjiga: tako što Gospod nastavlja danas da radi kroz živote onih koji su posvetili sebe da budu instrumenti Božiji. Oni koji su dozvolili da budu vođeni i upravljani i pomazani Njegovim Svetim Duhom, da nastave službu Isusovu u današnjem svetu. I Bog je odredio da se Njegovo delo postigne kroz ljudske instrumente. Ja nekažem da se mora postići. Bog može da koristi anđele za Svoje delo, i doći će vreme, koje vidimo u knjigi Otkrovenje kada će Bog koristiti anđele da propovedaju Evandjelje svetu. Otkrovenje 14, "I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno evandjelje" (Otkrovenje 14:6). Ali u sadašnjem vremenu, Bog je izabrao da koristi ljudske instrumente. I koliko god oni bili nesavršeni, Bog ih je izabrao. Uzbudljiva stvar u ovome je da Bog će koristiti mene ali će i koristiti i tebe. Tolko puta kažemo, "Gospode, ja nemogu da govorim. Ni pre ni sada nisam mogao da govorim Gospode". Isto kao što je Mojsije pokušao da izbegne Božiji poziv. Jeremija je rekao, "Gospode ja sam samo dete; niko neće hteti da me sluša". I svi mi imamo naše izgovore zašto nemožemo biti korišteni. Zar ne? Mi svi znamo razloge zašto Bog nemože da nas koristi.

Jednom kada je Gospod zvao proroka da učini Njegovo delo, prorok je rekao, "Gospode pošalji koga hoćeš". Gospod je rekao, "Pa tebe sam pozvao". "Gospode, to je dobra ideja; pošalji koga hoćeš". I veoma često smo mi ti u toj poziciji, "Gospode pošalji koga god hoćeš, koga god samo ne mene". Ali ipak, Bog je odredio da koristi nas.

I svako od nas može da pokaže svoju nesavršenost. Svako od nas može da pokaže naše nedostatke, i svako od nas može da nađe izgovore zašto Bog ne bih hteo da nas koristi. Ali, Bog je izabrao tebe. Da bi kroz tvoj život mogao da otkrije Sebe ovom svetu koji je u potrebi. I sigurno se onda zapitaš, ako Bog ima takve instrumente da koristi kako onda uspe išta da uradi, zar ne?

Do dana kad se uznesu, pošto Duhom Svetim zapovedi apostolima koje izabra,

I to je to sa čime je završio svoje Evandjelje. Dan kada je Isus bio vaznet, posle toga što je apostolima rekao da čekaju na silu.

Pred kojima (*apostolima*) i po stradanju (*smrti*) svom pokaza sebe živa mnogim i istinitim znacima

Teško je poreći činjenicu uskrsnuća Isusa Hrista. Bilo mi je zabavno ali u isto vreme i iritirajuće kada sam pročitao članak u Registru Santa Ane prošle nedelje. Oni su govorili o teorijama evolucije i stvaranja i o tome da se prezentuju u školama. Kako to da je jedan profesor rekao da on uči samo nauku i da sa time bavi samo sa činjenicama, i da oni nemaju mesta za teorije. On je rekao da se nauka bazira na činjenicama a stvaranje na religioznom sujeverju. Kada se baviš

činjenicama onda ih možeš prihvatiti. I pomislio sam, "Veoma je interesantan taj čas nauke, oni su me učili da je činjenica da je zemlja četiri milijarde godina stara. A danas uče da je činjenica da je svet dvanaest milijardi godina star. A nije bilo tako davno kada sam ja bio u školi".

Interesantno je da Biblija nikad nije imala potrebu da doda nove informacije ili da susretne neke najnovije podatke koji su otkriveni. Ali ako uzmete moj udžbenik nauke iz srednje škole i kada bi ste danas pokušali da učite iz njega, primetili bi ste da mnoge stvari koje su tada učene kao naučne činjenice više nisu naučne činjenice. Prosta ćelija protoplazme nije više prosta ćelija, nego veoma složena. Ako se neka činjenica u istoriji može testirati onda je to činjenica uskrsnuća Isusa Hrista.

Mi imamo pravnu filozofiju koja je bazirana na svedočanstvu svedoka. Ako je čovek optužen za zločin i postoje svedoci koji su bili pristuni tamo za vreme zločina, i njih sada pozovu da posvedoče, i oni se zakunu da će govoriti istinu, celu istinu i ništa sem istine, i neka im Bog pomogne. I u njihovom ispitivanju oni potvrde to, "Ja sam video tog čoveka u banci dvadeset trećeg maja. Video sam ga kako izvlači pištolj iz mantila. Čuo sam ga kako zahteva da se sav novac da njemu. Video sam ga kako napušta banku. Video sam kako ga policajac hapsi napolju". I ako možeš da nađeš tri ili četiri svedoka koji mogu da ukažu na tog čoveka i koji će se držati svog svedočanstva i pod unakrsnim ispitivanjem, taj čovek će biti osuđen. On je taj koji je počinio taj zločin. Kada imamo dva ili tri svedoka koja mogu da posvedoče o tom čoveku, to se onda prihvaća kao činjenica da je on taj koji je počinio zločin i kriv je. Imaš svedoke koji su se zakleli da kažu istinu i potvrde je.

Posle smrti Isusa Hrista, kada je uskrsnuo, On se pojavio mnogim raličitim ljudima koji su se zakleli da su ga videli. Da su razgovarali sa Njime, da im se pojavio na raznim mestima po raznim okolnostima. I u periodu od četrdeset dana ih je posećivao. I čak u jednom momentu se pojavio grupi od petsto ljudi koji su se bili okupili na jednom mestu. Veoma je teško baciti postrani ili poreći svedočanstva ovih ljudi. Ako bi to uradili onda bi trebali da upotpunosti omalovažimo našu pravnu filozofiju. Ali ne samo to, ovi ljudi koji su to posvedočili da su ga videli, oni, svi oni sem jednoga, su bili brutalno ubijeni od strane ljudi zato što su se držali svog svedočanstva. Ako govorimo o svedocima koji su se zakleli da govore istinu, celu istinu, i ništa sem istine. Ako je život osobe ugrožen zbog tog svedočanstva, a upitanju je laž, barem jedan od njih bi puko pod pritiskom. Oni bi priznali da je sve laž. Po stradanju svom pokazao se živim mnogim i istinitim znacima.

I javlja im se četrdeset dana, i govori o carstvu Božijem

Ponekad krivimo učenike zbog njihovog pitanja o tome kada će biti carstvo Božije. Nesmemo da zaboravimo da omiljena tema Isusa Hrista je bila carstvo Božije. On je uvek govorio o

carstvu Božijem, i to je divna i velika nada koju je On sadio u srcima ljudi. Stvari se neće dovesti do nastavitosti ovako u korumpiranom stanju. Svet neće zauvek biti pod vlašću tame, pod ropstvom zla. Bog će jednog dana da uspostavi Njegovo kraljevstvo na zemlji. Kraljevstvo pravedne radosti i mira. "Isus će da vlada, gde god da sunce sija. I Njegovo kraljevstvo će biti od obale do obale". I taj dan će biti najslavniji dan koji je svet ikada video, tada će bolesti i patnja i bol nestati, u Njegovom kraljevstvu. I greh i pohlepa i sve te stvari koje su učinile da svet bude tako netolerantno mesto će nestati u Njegovom kraljevstvu. Bezbožni komercijalizam, iskorištavanje čoveka, sve ove stvari će nestati u Njegovom slvanom kraljevstvu kada On bude vladao. Nije ni čude što su učenici toliko želeli da uđu u to kraljevstvo. Ja želim da uđem; ja sam željan Njegovog kraljevstva. I Isus nam je rekao da kada se molimo da prvi zahtev bude, "Neka Tvoje carstvo dođe. Neka bude volja Tvoja kako i na nebu tako i na zemlji" (Matej 6:10). Ovakvu želju bi trebali da imamo. I čeznem za Božijim kraljevstvom. I On im je govorio u tom periodu od četrdeset dana o kraljevstvu.

I sabravši ih zapovedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje Očevog, koje čujete, reče, od mene;

On je rekao, "Slušajte, čekajte ovde u Jerusalimu sve dok neprimite obećanje od Oca". Obećanje o kojem On govori je bez sumnje, obećanje iz Joila, gde je Gospod obećao, "I posle ću izliti duh svoj na svako telo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši vidati utvare. I na slugu ću i na sluškinje u one dane izliti duh svoj;" (Joil 2:28-29). Obećanje od Oca: dan će doći kada će Bog izliti svog Svetoga Duha na svo telo, na sve vernike. Oni će, svako od njih, primiti tu dinamičnu silu od Boga.

Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim ne dugo posle ovih dana.

Ideja kraštenja je ta o utapanju, *baptizo*. Jovan je krstio sa vodom, utapao ljude u vodu, "vićete biti utpoljeni Svetim Duhom ne dugo posle ovih dana".

A oni koji zajedno behu, pitahu Ga govoreći: Gospode! Hoćeš li sad načiniti carstvo Izraelovo?

"Kada će to biti Gospode? Kada je vreme obnavljanja?" I Isus razgovara sa njima sada, ne o kraljevstvu nego o sili koju će da prime za službu. Tako da on stavlja postrani njihovo pitanje.

A On im reče: Nije vaše znati vremena i leta koje Otac zadržava u svojoj vlasti;

"Nije za vas da znate". Oni su živeli u konstantnom iščekivanju supostavljanja kraljevstva. Za vreme celog Isusovog života, oni su iščekivali od Njega da u svakom momentu uleti u telefonsku govornicu i da izađe kao spasitelj sveta. Ta da! Pokazujući Svoju moć i rušeći vlasti sveta, uspostavljajući Božije kraljevstvo na zemlji. I oni us čekali na ovako nešto svaki dan. I kad god bi Isus govorio o tome da će da ide u Jerusalim, i da će biti predan u ruke grešnika, i

onda razapet, "O ne, ne Gospode. Ne, ti nerazumeš kraljevstvo Gospode. Daleko to od Tebe". Kada je Isus umreo na krstu, oni su svi bili veoma razočarani.

Dva učenika koja su bila na puta ka Emausu su bili jako tužni. "Hej, momci. Kako to da hodate tako tužni?" "Šta ti to misliš? Ti mora da si stranac ovde ako ne znaš šta se dogodilo ovih dana u Jerusalimu". "Koje stvari?" "Pa čovek po imenu Isus iz Nazareta...čoveče, on je bio silan i moćan. Božije pomazanje je bilo na Njegovom životu. Mi smo se nadali da je u Njemu izbavljenje Izraela, ali oni su ga razapeli. Mi smo se nadali...sada je mrtav". I sada je On uskrso, i On govori, "Za koji dan ćete primiti obećanje od Oca". "Kakvo obećanje? Obećanje uspostavljanja kraljevstva?" Vidite, to je bilo sasvim legitimno pitanje. "Da li je ovo to Gospode? To! Da li je sad vreme? Da li ćeš sada da spostaviš kraljevstvo?" "Ne. Nije za vas da znate vremena koje je Otac odredio ili koja Otac ima u Svojoj moći. Ali ćete primiti silu kada Sveti Duh siđe na vas".

U Grčkom, korišten je predlog *epi* i on označava novi odnos koji će oni imati sa Svetim Duhom. U Jovanovom Evanđelju, 14 glava, Isus im obećava da će im poslati Svetoga Duha, On je rekao, "Neću vas ostaviti same. Doći ću ka vama, i umoliću Oca, i On će vam poslati drugog utešitelja Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirote; doći ću k vama" (Jovan 14:17-18). Grči predlog *en*. Ovde u Jovanu vidimo dvostruki odnos: On je sa vama, ali On će biti u vama. Ali sada Isus govori da će primiti silu kada Sveti Duh dođe na njih. Grčki predlog je *epi*, koji je preveden na različite načine u Novom Zavetu, kao "na" ili "preko" ili kako se meni sviđa "izliva".

U sedmoj glavi Jovanovog Evanđelja: "A u poslednji veliki dan praznika stajao je Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegovog tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo" (Jovan 7:37-39). Šta je On govorio o Duhu? Da će biti kao reke žive vode koje će se izlirati. Sveđ mi se "Kada vas Duh ispuni do izlivanja", na vas, preko vas, ili izliri od vas. Tako da vidimo trostruki odnos: On je sa tobom prije tvog obraćenja, On je taj koji prouzrokuje da shvatiš da si grešnik, On je taj koji ti ukazuje na Isusa Hrista kao odgovor dok obueđuje svet od grehu, pravdi i sudu. Momenta kada si otvorio svoje srce i život Isusu Hristu i pozvao Ga da uđe, "Sveti Duh dolazi i počinje da bude u tebe. On će biti u vama. Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim i u dušama svojim, što je Božije. I ne opijajte se vinom u kome je kurvarstvo, nego se još ispunjavajte duhom" (1 Korinćanima 6:19-20, Efežanima 5:18). Ali sada ima i taj treći odnos. Ovo je osnažavajuće iskustvo.

Nego ćete primiti (*dunamis*) silu kad siđe Duh Sveti na vas (*epi, ili preko vas, ili kada bude to izlivanje iz vas*); i bićete mi svedoci

Dinamična sila da budemo svedoci za Isusa Hrista. Interesantno je to da Grčka reč *svedok* je *martus* od koje dobijamo reč *martir*. I na Grčkom ona zaista znači martir. Svedok je ne samo onaj koji izjavljuje šta veruje, on živi šta veruje, on je to šta veruje, i on veruje u to tako jako, da ako je potrebno, je spreman da umre za to šta veruje. Tolko je velika njegova vera. On je *martus*. Nemožeš ga zaustaviti. On se neplaši da umre za šta veruje.

Sećate se da kada je Pavle bio na putu nazad u Jerusalim i Agav prorok je došao iz Cezareje i uzeo Pavlov opasač i vezao sebe i rekao, "Tako će biti učinjeno čoveku čiji je ovo opasač, on će biti vezan kad stigne u Jerusalim". I Pavlovi prijatelji su počeli da plaču govoreći, "Pavle ne idi, ne idi". I on je rekao, "Šta vi mislite sa ovim suzama? Da li mislite da ćete me odgovoriti? Da li mislite da sam zabrinut za to što ću biti okovan? Ja sam spreman da umrem". On je bio *martus*. "Ja sam spreman da umrem". Ako si ubijen za svoju veru to te nečini martirom; zato što si ti bio martir ti si ubijen. Zato što si svedok, zato što veruješ u to jako. Tako da to te nije učinilo svedokom, ono je samo dokazalo da si. Ti si bio svedok svo vreme. Da nisi bio *martus* onda nikad ne bi bio ubijen. Ti bi se odrekao, rekao bi, "Samo malo, samo malo. Čekajte, hajde da promenimo zbivanje. Mislim da sam pogrešio". Onda kažeš, "Pa on nije bio *martus*. Ako ukradeš konja to te nečini konjokradicom, to samo dokazuje da si bio to svo vreme. Niko ne ukrade konja a da nije konjokradica. Tako da ako ukradeš to te nečini konjokradicom; to samo dokaže da si to bio svo vreme. Ako te ubiju kao maritra to dokazuje da si bio svedok, *martus*". I zar nije interesantno da većina njih je bilo ubijeno kao martiri? "Moji svedoci".

Svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji

Svedočanstvo je počelo kući. Najteže mesto, zar ne? Ono je trebalo da počne kod kuće u Jerusalimu, a onda okolina Jerusalima, Judeja. Onda je trebalo da ode do Samarije. A onda je trebalo da ode sve do najdaljih delova sveta. I kako budemo proučavali knjigu Dela Apostolskih, videćemo to. Kako je svedočanstvo počelo u Jerusalimu. To ćemo videti u sledećoj glavi. I onda ćemo videti kako je počelo da se širi po Judeji. I onda je Filip otišao do Samarije, i na kraju Pavle i Varnava su pozvani u najdalje delove sveta. Tako da se kroz pomazanje i osnažavanje Svetoga Duha svedočanstvo proširilo.

I ovo rekavši videše oni gde se podiže i odnese Ga oblak iz očiju njihovih.

Ovo je zadnje Isusovo obećanje koje je dao Svojim učenicima. To su Njegove zadnje reči prije uzeća u nebo. I naravno, On je kasnije došao i razgovarao sa Pavlom i ostalima, ali prije Njegovog vazneća, ovo su Njegove zadnje reči. I kada je On izgovorio ove reči, dok su ga oni posmatrali, On je bio uzet u nebo i nestao je sa njihovih vidika.

O kad gledahu za Njim gde ide na nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama

Predpostavljamo da su to anđeli u pitanju.

Koji rekoše: Ljudi Galilejci! Što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo.

Oni su Ga videli kako se vazneo u nebo i isto tako će Ga videti kada bude ponovo došao. "Gle, ide Gospod s hiljadama svetih anđela svojih da učini sud svima" (Juda 14-15). I, "Koji vas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom; I učini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svom; tome slava i država va vek veka. Eno, ide s oblacima, i ugledaće Ga svako oko, i koji Ga probodoše; i zaplakaće za Njim" (Otkrovenje 1:5-7). Tako da Gospod dolazi. Svako oko će ga videti. Jehovini svedoci kažu da je On već došao, ali je to bio tajni dolazak. Isto tako kao što su samo Njegovi učenici videli kako se on vazneo tako su i samo učenici Jehovinih svedoka videli Njegov dolazak nazad. Ali je Isus rekao, "Ako vam dakle kažu: Evo ga u pustinji, ne izlazite: evo ga u sobama, ne verujte" (Matej 24:26). Tako da je na tebi da biraš kome ćeš da veruješ, Isusu ili njima.

"Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo"

I ima interesantan stih u 2 Jovanovoj poslanici, 7 stih, "Jer mnoge varalice iziđoše na svet koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u telu; " ovo je nažalost loš prevod sa Grčkog. Ovaj glagolski prilog je napisan u sadašnjem vremenu i trebalo bi ga prevesti "da dolazi u telu" Oni koji bi hteli da poreknu da Isus Hrist dolazi u telu. Šta Jovan kaže o njima? "ovo je varalica i antihrist. Čuvajte se da ne izgubimo šta smo zaradili, nego da primimo platu potpuno. Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj ovaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i Oca i Sina. Ako ko dolazi ka vama i ove nauke ne donosi, ne primajte ga u kuću, ne pozdravljajte se s njim; Jer ko se pozdravi s njim, prima deo u zlim delima" (2 Jovanova 7-11). Pitajte ih jedno pitanje, "Da li Isus dolazi u telu?" Samo ih pitajte to pitanje. I ako kažu ne, samo se seti da te je Jovan upozorio i da ti je rekao, "Ako neko ne prizna da Isus Hrist dolazi u telu". Da li se sećaš da kada je Isus bio sa učenicima da im je rekao, "Dajte mi nešto da jedem" On je rekao", Znate duh nejede; dodirnite me. Vidite? Ja sam". Tako da ovaj isti Isus dolazi ponovo na isti način na koji su ga oni videli da ide u nebo. I ja verujem da taj dolazak će biti uskoro.

Tada se vratiše u Jerusalim s gore koja se zove Maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan hoda (oko jednog kilometra). I kad uđoše popeše se u sobu gde stajahu Petar i Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, vartolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljevi. Ovi svi jednodušno behu jednako na molitvi i u moljenju

sa ženama, i s Marijom materom Isusovom i braćom Njegovom

Ovo je poslednje spominjanje Marije, majke Isusove. Od sada pa nadalje, nema više spominjanja nje u Delima Apostolskim, niti u poslanicama. Nema spominjanja o njenoj smrti i o njenom čudnovatom uzeću u nebo, bez smrti. Biblija ništa negovori o tome. Ništa.

Njegova braća, to se verovatno odnosi na Jakova i Judu i drugu braću koja su bili deca Marije i Josipa.

Gornja soba—ima onih koji kažu da je ovo ista gornja soba u kojoj je Isus imao poslednju večeru sa svojim učenicima. A ima onih koji veruju da ova gornja soba je deo hrama u kojem se rana crkva sastajala. Izbor je na vama.

I u dane one ustavši Petar između učenika reče (a beše naroda zajedno oko sto dvadeset imena): Ljudi braćo! Trebalo je da se izvrši ono pismo što proreče Duh Sveti ustima Davidovim za Judu koji beše pred onima što uhvatiše Isusa;

I ovde ponovo vidimo da je Petar navalio. Oni čekaju u molitvi i moljenjima, i Petar ustane i kaže, "Ljudi, postoji pismo koje treba da se ispuni". I znate da će da navali, "Hajde da pokrenemo program; hajde da bacamo kocke i da vidimo ko će da zauzme Judino mesto". I ja osećam da je Petar istupio u telu ovde, i da je ispoljio svoju nestrpljivu narav. I ja mislim da buduća istorija crkve koja je zabeležena u Delima Apostolskim ukazuje na to. I ja sam zainteresovan u Petrovo razumevanje pisma, kako to da on citira iz raznih mesta u Starom Zavetu. Petar pokazuje veoma veliko razumevanje Starog Zaveta, i to je tačka koja ide njemu u prilog.

Primetite da Petar kaže da je Sveti Duh rekao to šta je David zapisao. Tako da, "Svo je Pismo od Boga dano" (2 Timoteju 3:16). Ne deo Pisma. Jer ako mi kažeš da je samo deo Pisma inspirisan i dat od Boga, onda te moram pitati, "Koji su to delovi koji su inspirisani a koji nisu?" I onda ti postaneš autoritet koji govori meni kojem delu ja mogu da verujem i kojem da neverujem. I onda Bog nije više autoritet nego si ti autoritet. Onda sam ja u nevolji. Čuvajte se onih koji kažu, "Pa nemožeš da veruješ svemu što je u Bibliji". Biblija sama kaže, "Svo pismo je od Boga dano". I ovde Luka piše to šta Petar govori, objavljujući da je David ustvari bio govornik za Svetoga Duha. Sveti Duh je ustima Davida govorio povodom Jude.

Jer se brojaše s nama, i beše primio deo ove službe. On dakle steče njivu od plate nepravedne, i obesivši se

On je kupio njivu, grnčarevu njivu kao što nam Zaharija u jedanaestoj glavi kaže.

Puče po sredi, i izasu se sva utroba njegova.

Ima onih koji kažu da ima neslaganje u Pismu, jer jedno od Evanđelja kaže da kada se Juda vratio i pokušao da vrati novac, oni su mu rekli, "Hej to je tvoj problem. Mi ga nemožemo

uzeti". I staviti ga nazad u trezor hrama. To je krvavi novac. Onda je on bacio taj novac tamo na pod i otišao i obesio se. Ovde Petar kaže da je puko po sredi i da se izasla sva utroba njegova. I ima onih koji zamišljaju da ovde ima neslaganje. Veoma jednostavno, on je otišao da se obesi, vezao kanap oko vrata i vezao oko jednog od udova i skočio. I od sile pada je ili kanap pukao ili njegova glava, i tako da je on pao tamo u provaliju i dogoilo se to ko što kaže ovde.

I postade znano svima koji žive u Jerusalimu da će se ta njiva prozvati njihovim jezikom Akaldama, koje znači njiva krvna. Jer se piše u knjizi psaltiru: Da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi živio u njemu, i vladičanstvo njegovo da primi drugi.

I on citira ovde dva različita psalma. Psalm 69:25 i taj spaja sa Psalmom 109:8. I sastavljajući ova dva Psalma zajedno dobija ovo proročanstvo o Judi.

Treba dakle od ovih ljudi

I ovde sada gledaju za zamenu, osoba koje će moći da zauzme Judino mesto i da bude apostol. I ovde su kvalifikacije koje su oni tražili tada.

Koji su bili s nama za sve vreme kako među nas uđe i izađe Gospod Isus

Sećate sa da je bilo mnogo, mnogo učenika od kojih je Isus izabrao dvanaest da budu apostoli. Reč apostol znači "Onaj koji je poslat". Tako da je on poslao dvanaesticu. To je broj ljudske vladavine. "Mi imamo samo jedanaest. Treba nam jedan da zauzme Judino mesto, ali nam treba jedan koji je bio sa nama svo vreme, od početka sa Isusom".

Počevši od krštenja Jovanovog do dana kad se uze od nas, da bude s nama svedok Njegovog vaskrsenja jedan od ovih.

I ovo su bili uslovi koje su oni tražili. Neko ko je bio tu već neko vreme. Od vremena kada je Jovan krstio pa sve do uzeća. I on je treba da vidi uskrslog Gospoda, i sa time bi mogao da nosi svedočanstvo o uskrsnuću, da je njegovo svedočanstvo činjenica.

I Pavle apostol pisajući kasnije i govoreći o tome da je i on apostol je rekao, "Zar ja nisam video uskrslog Hrista?" Očigledno to je bio jedan od uslova da bi neko postao apostol. Neko me je pitao, "Da li postoje apostoli danas?" Pa, neznam. Namislim da postoje u kalsičnom smislu kao što su postojali u Novom Zavetu. Zasigurno danas nema nikog ko može da posvedoči o uskrsnuću kao što su oni to mogli.

I postaviše dvojicu, Josifa koji se zvaše Varsava prezimenom Just, i Matija. I pomolivši se Bogu rekoše: Ti, Gospode! Koji poznaješ srca svih, pokaži jednog od ove dvojice koga si izabrao,

Ja mislim da mi veoma često napravimo grešku kada Bogu dajemo samo dve opcije, a ove su pogrešne. Ograničavamo Boga. A naklonjeni smo da uradimo tako nešto. Očigledno je da je

Pavle bio Božiji izbor. Petar je bio nestrpljiv i iskočio je pred rudu rekavši, "Hej, moramo da uradimo nešto, moramo da pomognemo Bogu. Jedan nedostaje i mi moramo da ispunimo to mesto". I onda, "Bože kojeg od ove dvojice Ti hoćeš?" Daju Bogu dva izbora.

Da primi deo ove službe i apostolstva, iz koga ispade Juda da ide na mesto svoje. I baciše kocke za njih, i pade kocka

Interesantan je način na koji su odlučili da vide Božiju volju. Hajde da bacimo kocku da vidimo šta je Božija volja. Interesantno mi je da vidim različite načine koje su ljudi izabrali da koriste da bi otkrili Božiju volju. U Starom Zavetu su imali interesantan način dolaska do sveštenika, koji bi zatražio od Gospoda volju za to osobu koristeći Urim i Tumim, znato kao "Svetlo i savršenstvo". Šta su tačno taj Urim i Tumim bili, ne znamo. Sigurno nisu bile te šarene naočale koje je Josip Smit našao sa zlatnim pločama; magične naočale koje kada ih staviš možeš odjednom da čitaš hijeroglif.

Ima onih koji kažu da su Urim i Tumim ustvari bili crni i beli kamen koji je sveštenik nosio u torbici na grudima. Oni bi se molili i pitali bi Gospoda specifično pitanje. Sećate se da je David pitao Gospoda specifična pitanja: "Gospode, da idemo na Filisteje?" Odgovor je bio, "Ne". Tako da sledećeg dana, "Gospode, da idemo na Filisteje?" Odgovor je bio, "Da". "Kada ćemo da idemo?" Oni bi pitali specifična pitanja, i Gospod bi ih vodio kroz Urim i Tumim. Oni kažu da bi se sveštenik molio, tražio Boga, i da bi onda zahvatio u tu torbicu na grudima i izvukao jedan od dva kamena. Ako je bio beli kamen, odgovor bi bio Da. A ako bi bio crni kamen, onda bi odgovor bio Ne. Tačno šta su Urim i Tumim bili, ne znamo. Ali za vreme Starog Zaveta oni su koristili taj metod, bacanja kocke da bi odlučili šta je Božija volja.

Tako da sada učenici koriste isti metod, bacanja kocke da bi videli koga od ove dvojice je Bog izabrao da zameni Judu.

I pade kocka na Matija i primiše ga među jedanaest apostola.

I ko je Matija? Niko nije čuo išta o njemu prije ovoga niti posle ovoga. Biće interesanto upoznati Matiju i saznati ko je on i šta je uradio. Ja mislim da iz skore istorije možemo da predpostavimo da je Bog izabrao Pavla za apostola. I sam Pavle kaže to. I ovo je poslednji put da vidimo da oni koriste ovaj metod da otvrde Božiju volju.

Ja znam čoveka danas koji u svojoj želji da sazna Božiju volju, se moli i pita Gospoda pitanje. On će imati deset gvozdjenjaka u džepu, i kako se moli, izvadiće gvozdjenjake (a pritom su mu oči vezane) i stviće ih na stol. I ako svi gvozdjenjaci su u položaju da se vidi glava, to je onda Da. I interesantno je to da se ponekad to i dogodi, da će svi gvozdjenjaci biti glava, i verovatnoća za tako nešto je zaista mala. Ali mi ne nalazimo potrebu za ovim od vremena kada je Sveti Duh dat nama. Od kada je Sveti Duh sišao na crkvu, onda je Sveti Duh počeo da nam

govori i da nas vodi. Sveti Duh je rekao, "Odvojite mi Varnavu i Savla na delo koje ih pozvah" (Dela Apostolska 13:2). I Sveti Duh ih je poslao. Tako da nalazimo da je crkva sad vođena Svetim Duhom. Čim je Sveti Duh došao nema više potrebe da se baca kocka da se odredi Božija volja.

2 glava

I kad se navršši pedeset dana

Ovo bi bio praznik posle Pashe, na kojoj je Isus bio razapet. I pedeset dana posle Pashe, se odvijao drugi značajni praznik za Jevreje, praznik Pedesetice ili praznik žetve. Ovo je vreme kada bi oni sakupljali zimsku pšenicu, zimske žitarice koje su bile posijane, u ranom periodu Juna; oni su tada bili spremni za žetvu. Praznik Pedesetice ili Pentakosta je bio proslavljen tako što bi oni uzeli deo svojih polja i požetvali ih. Vezivali bi pšenicu u snopove, donosili bi pšenicu i prinosili bi je pred Gospodom kao obrtnu žrtvu. Sveštenik bi uzeo te snopove i mahao bi je pred Gospodom i prineo bi ih Gospodu kao prve plodove za Boga. "Bože, Tebi pripadaju ovi plodovi. Žetva dolazi, ali su ovo prvi plodovi. I to pripada Tebi". I oni bi dali Bogu njihove prve plodove koje bi zemlja rodila za vreme ovog praznika Petakosta, praznika žetve. I kao što je bio običaj za vreme svakog Jevrejskog praznika, bilo bi Jevreja koji bi se skupili iz svih krajeva sveta da proslave praznik. I tako da dan Pentakosta, praznika je došao.

behu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka s neba kao duvanje silnog vetra, i napuni svu kuću gde seđahu; I pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakog od njih. I napuniše se svi Duha Svetog, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.

Ili još bolje rečeno bi bilo, kao što im je Duh dao mogućnost ili kako podstakao njihov govor. Primećujemo određeni fenomen koji prati izlivanje Svetoga Duha. Bio je zvuk sa neba kao huga moćnog vetra koja je ispunila sve koji su bili u toj kući. I primetite da su oni sedeli. Nije bitno da li ti sediš, stojiš ili šta god. Nije upitanju fizički položaj. Dosta mi je pokušaja koji pokušaju da stave Boga u neku formulu. Ja mislim da se Bog suprostavlja svakom ljudskom pokušaju da se Bog formuliše. A ljudi ipak konstantno pokušavaju da sastave neku formulu i predpostavljam da je to sasvim prirodno. Znaš, kada se moliš za nekoga i Bog ih isceli, onda se zamisliš pa se upitaš, "Kako sam se ja to molio? Šta sam uradio? Nešto se dogodilo ovde. To je super! Kako li sam samo to uradio?" Odmah pokušavaš da pronađeš formulu. "Šta sam rekao?" Magične reči, magični pokreti, ili šta god, ali Bog se surpostavlja ljudskim pokušajima da se Bog formuliše. I oni su u ovom slučaju sedeli, i onda su im se pojavili ovi razdeljeni jezici kao vatra, i oni su bili sišli na njih tj. iznad njih. I oni su bili ispunjeni Svetim Duhom. I u ovom slučaju su počeli da

govore, *glossa*, drugim jezicima, kao što im je Duh dao mogućnost i kako ih je navodio.

A u Jerusalimu stajahu Jevreji ljudi pobožni iz svakog naroda koji je pod nebom. A kad postade ovaj glas

Kakav glas? Zvuk koji je bio kao zvuk vetra. Ljudi su čuli ovaj huktući zvuk kao uragan ili nešto slično što je dolazilo iz kuće, uleteli su unutra da vide kava je ta buka.

skupi se narod, i smete se: jer svaki od njih slušaše gde oni govore njegovim jezikom.

Njihovim jezikom ili dijalektom.

I divljahu se i čuđahu se govoreći jedan drugom: Nisu li ovo sve Galilejci što govore? Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili? Parćani, i Miđani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije, I iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva livijskih kod Kirine, i putnici iz Rima, i Judejci i došljaci, Krićani i Arapi, čujemo gde oni govore našim jezikima veličine Božje.

Primitite da kada su razumeli jezike, ovi ljudi nisu propovedali propovedi drugim jezicima, niti su njihove reči bile posvećene ljudima, nego su bile posvećene Bogu. Oni su objavljivali divna dela Božija.

Petakostalne crkve su negde u istoriji pogrešili kada su prepostavili da Bog često govori crkvi kroz jezike i interpretaciju jezika. To nije biblijsko shvatanje. U 1 Korinćanima 14, Pavle kaže, "Ako čovek govori u nepoznatom jeziku, on negoviri čoveku, nego Duh govori kroz njega Bogu, božanske misterije tj. tajne". I zato, on nastavlja, ako u crkvi osoba govori u nepoznatom jeziku, da bi on trebalo da se moli da se neko mogao interpretirati. A ako nema interpretatora, onda ta osoba ne bi smela upošte da govori, nego da čuti i neka govori sebi i Bogu. Jer ako ustane i govori u nepoznatom jeziku za vreme službe i niko ne interpretira, kako će osoba koja nerazume da kaže, "Da i Amen?" I njegovo davanje hvale, i to nije poruka koju Bog ima za crkvu, nego njegovo davanje hvale, on nerazume šta kaže, ali zaista blagoslavlja Boga. To je dobar način, da se Gospod proslavi, ali ne u crkvi gde ljudi nerazumeju šta govoriš.

Tako da i danas i uvek, kad god su jezike interpretirali, ili kad god je Pavle učio na tu temu, nijednom nije bila situacija u Bibliji gde je Bog govorio čoveku kroz jezike ili interpretaciju istih. Najbliža stvar tome je u knjigi Danila, kada je Danilo preveo zapis na zidu. Ali to nisu bili jezici i njihov prevod, i Bog je onda davao poruku paganskom kralju Belšezaru. Kada čovek govori nepoznatim jezikom, barem po Bibliji, a to nije za čoveka; onda nema potrebe da ga čovek razume, jer on razgovara sa Bogom na specijalnom jeziku koji mu je Bog dao.

Tako da su oni slavili Boga, tj. oni su veličali Boga. Oni su objavljivali divna dela Božija na raznim jezicima, i to je naravno začudilo ljude.

I divljahu se svi i ne mogahu se načuditi govoreći jedan drugom: Šta će dakle ovo biti?

Primetite njihovo pitanje? "Šta znači ovo?"

A drugi podsmevajući se govorahu: Nakitili su se vina. A Petar stade sa jedanaestoricom i podiže glas svoj i reče im: Ljudi Judejci i vi svi koji živite u Jerusalimu! Ovo da vam je na znanje, i čujte reči moje. Jer ovi nisu pijani kao što vi mislite, jer je tek treći sat dana;

Tek je devet sati ujutru, prerano je da bi neko bio pijan.

I šta je bilo njihovo pitanje? "Šta znači ovo?" I Petrov govor je prvobitno posvećen tom pitanju. I ja mislim da je to bitno, propovedi odgovaraju na pitanja ljudi koje oni imaju u glavi. Ja mislim da ima previše propovedi koje su beznačajne i nisu bitne za bilo šta. Pa hvala ti na informaciji; meni zaista nije trebala i nije mi jasna posle toga kad sam je čuo, ali... Ali on je odgovarao na pitanje. "Šta znači ovo?" I odgovor je,

Nego je ovo ono što kaza prorok Joilo:

I on im sada daje Biblijsku pozadinu za ono šta oni posmatraju. I dozvolite mi da kažem da je i ovo od vitalne važnosti. Ja mislim da si na opasnom tlu kada tražiš duhovni fenomen za koji nemaš Biblijsku pozadinu. Jer kad god uđeš u reon duhovnih fenomena, ljudi će da postave pitanje, "Šta je ovo?" I ako praktikuješ neki duhovni fenomen za koji nemožeš dati Biblijsku podršku, onda si u velikoj nevolji, barem po meni. Ja nisam zainteresovan za nikakav fenomen za koji nemogu da dam jaku Biblijsku podršku. I ja mislim da je veoma neodgovorno od propovednika, ili koga god, da promovišu duhovne fenome bez Biblijskog temelja.

I Petar ih vodi pravu u Božiju Reč, "Ovo je to što je prorok Joil govorio". I primetite kako sada Petar citira proroka Joila. Vidite da on ima dobro radno znanje Božije Reči. I na to vam skrećem pažnju da bih mogao da vam pokažem karakteristike čoveka kojeg Bog koristi. I pratićemo to kako budemo išli kroz Dela Apostolska. Ali jedna od prvih karakteristika koju nalazimo u čoveku kojeg Bog koristi je da su oni ljudi molitve. Sećate se da su Petar i ostali su svaki dan čekali u molitvi i moljenjima. Ljudi koje Bog koristi su ljudi Reči Božije; to je drugi kvalitet koji Bog želi. Petar je imao dobro radno znanje Božije Reči. I on je umogućnosti da citira Psalme, one Psalme koji su mali i ne tako poznati. Psalmi koji ti možda ni neuhvate pažnju, ali on ih citira, stavlja zajedno, i daje objašnjenje koje ima smisla. I dok se ovaj fenomen događa, i kako oni govore, "Šta znači ovo?" On kaže, "Ovo je to što je rekao prorok Joil".

I biće u poslednje dane, govori Gospod, izliću od Duha svog na svako telo, i proreći će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši videće utvare i starci vaši sniće snove; Jer ću na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliti od Duha svog, i proreći će. I daću čudesa gore na nebu i znake dole na zemlji: krv i oganj i pušenje dima. Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego dođe veliki i slavni dan Gospodnji. I biće da će se svaki

spasti koji prizove ime Gospodnje.

On citira Joila, 2 glava. I šta to on citira? Božije obećanje da će poslati Svetoga Duha na svet. I primetite da je ovo obećanje u kontekstu, obećanje za poslednje dane, i Joil govori ovo proročanstvo pravo do drugog dolaska Isusa Hrista, prolazeći kroz period velikih nevolja pa sve do Isusovog drugog dolaska. "I daću čudesa gore na nebu i znake dole na zemlji: krv i oganj i pušenje dima. Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv", ovo su stvari koje će se dogoditi za vreme velikih nevolja "pre nego dođe veliki i slavni dan Gospodnji". Dan ponovnog dolaska Isusa Hrista. "Veliki i slavni dan Gospodnji. I biće da će se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje".

Tako da osnažavanje koje dolazi od Svetoga Duha nije bilo samo za kratak period crkvene istorije, nego će se to nastaviti kroz crkvenu istoriju, sve do ponovnog dolaska Isusa Hrista, veliki i slavni dan Gospodnji. I pogrešno je stavljati ograničenja na iskustva osnaživanja sa Božijim Duhom.

Per nekoliko godina, naša starija ćerka se vratila sa molitvenog sastvanka, i mi smo sedeli i pričali sa njom. I ona nam je govorila kako je za vreme tog molitvenog sastanka Božiji Duh sišao na nju, i ona je počela da prorokuje kroz Božijeg Duha. I to je bilo divo u uzbuđujuće iskustvo kako je ona mogla da govori Božiju reč sa pomazanjem Duha. Naš sin Džef, sa kojim smo imali probleme u to vreme, i on je bio srednjo školac tada, ja sam se okrenu ka njemu i rekao, "Pa sine, Biblija kaže da će vaši sinovi i ćeri prorokovati. I sam pošto je moja ćerka prorokovala, kada ćeš ti prorokovati?" I on je odmah, bez oklevanja rekao, "Kada ćeš ti početi da imaš snove"? Pametan klinac!

I sada će on da proširi Pismo. On im je dao tekst a sada će da izloži.

Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina

On im indetifikuje o kome govori, jer je tada bilo mnogih koji su se zvali Jošua. I On je Jošua iz Nazareta, tako da su oni tačno znali o kome on govori. I evo šta on kaže o Njemu prvo,

čoveka od Boga potvrđenog među vama

Reč *potvrđen* bukvalno znači, "Dokazan da je od Boga među vama". Kako je On dokazao da je od Boga?

silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate,

Tako da je On dokazao da je bio od Boga. Isus je rekao, "Verujte meni ili mi barem verujte zbog dela". I Isus se veoma često pozivao na svoja dela kao dokaz Njegovog porekla, Njegovog autoriteta i Njegove službe, Njegovog indetiteta. "Ako meni i neverujete, delime mojim verujte, da poznate i verujete da je Otac u meni i Ja u Njemu". I ovde im Petar skreće pažnju da su dela

koja je Isus činio govorila o toj činjenici da je od Boga. Setite se da su rekli, "Niko nemože čiti ova dela a da Bog nije sa Njim".

I on nastavlja dalje.

Ovog određenim savetom i promislom Božjim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste;

Primetite da Petar ovde govori o krstu i on negovori o nekom užasnom i tragičnom događaju koji se dogodio. Nego u njegovom govoru o krstu, on govori o Božijem predznanju i o predodređenoj volji. I zaista ne bi moglo biti drugačije, jer je u Starom Zavetu krst bio prorokovan. I sama ta činjenica da ima proročanstva o krstu, smrti na krstu: Psalm 22, Izaja 52 "Udignut" je izraz koji je korišten za raspeće, i Njegova smrt je bila prorokovana u Isaji 53. Nema ni jedog drugog zaključka sem da je smrt Isusa Hrista na krstu planirana od strane Boga mnogo prije nego što li je Isus došao na svet. I zbog toga je pogrešno pokušavati da se okrive Jevreji ili Rimljani ili iko drugi za krst. To je bilo nešto što je Bog predodredio u Svom predznanju—metod sa kojim će moći da pokaže opseg Svoje ljubavi za izgubljenog čoveka. I kako on govori o krstu, on govori o Božijoj predodređenoj nameri, i zato Biblija govori o Hristu da je razapet od stvaranja sveta. Prije nego li je čovek pao u greh, Bog je imao na umu da pošalje svog Sina da otkupi čoveka od greha, i da sa time prikaže Božiju ljubav za grešnog čoveka. To je deo Božijeg predodređenog plana, Njegovog predznanja.

Petar zaista nestavlja krivicu na njih. "Preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste, ali je to sve bilo deo Božijeg predodređenog plana". I onda on objavljuje, i ovo je centralni deo poruke.

Kog Bog podiže,

Sećate se, oni su tražili nekoga ko bi mogao da bude svedok uskrsnuća. I cetralna poruka crkve je uvek uskrsnuće Isusa Hrista. Nije bilo moguće da ga smrt zadrži. To je poruka crkve danas. I gde god da je neka crkva porekla ovo, onda je ona prestala da bude crkva. To je centralna nada čoveka; mi moramo da propovedamo ljudima da je Isus uskrsao iz mrtvih. Petar je rekao, "Hvala Bogu da po velikoj milosti svojoj prerodi za živu nadu nas vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih".

Kog Bog podiže, razrešivši veze smrtne, kao što ne beše moguće da Ga one drže.

Zašto nije bilo moguće? Zato što Biblija nije samo prorokovala Njegovu smrt, nego je prorokovala i Njegovo uskrsnuće. I zato što je Bog to predvideo, prorokovao unapred, to se dogodilo. Nije bilo moguće da ga smrt zadrži.

Jer David govori za Njega: Gospoda jednako gledah pred sobom: jer je s desne strane mene, da se ne pomaknem; Zato se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa još i telo moje počivaće u nadi; Jer nećeš ostaviti dušu moju u paklu, niti ćeš dati da Svetac

Tvoj vidi truljenje. Pokazao si mi puteve života: napunićeš me veselja s licem svojim.

I on ponovo citira iz Pisma. Primitite kako on ima sposobnost da citira Božiju Reč. To je bilo nešto što je bilo u njegovom srcu. Ljude koje Bog koristi su ti koji su sakrili tu Reč u njihova srca. Oni imaju taj spreman pristup, tu mogućnost da citiraju Božiju Reč.

I sada će Petar da proširi ovaj tekst. On je rekao,

Ljudi braćo! Neka je slobodno kazati vam upravo za starešinu Davida da i umre, i ukopan bi, i grob je njegov među nama do ovog dana.

I danas možete da odete na planinu Zion u malu sobicu gde je veoma ukrašene grobnica koju oni zovu "Davidova Grobnica". Ja neznam da li je David sahranjen tamo, ali u vreme kada je Petar govorio, Davidova grobnica je postojala.

Prorok dakle budući, i znajući da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovih po telu podignuti Hrista, i posaditi Ga na prestolu njegovom,

David je znao da je Bog obećao da će Mesija doći kroz njega. Tada je David rekao, "Gospode, šta mogu da kažem? Ja sam bio niko. Ti si me uzeo od tora, od čuvanja ovaca. Ti si me učinio kraljem nad Tvojim narodom. Ti si uradio tolko puno za mene, i sada govoriš o danima koji će tek doći. O Bože, šta mogu da kažem?" David je bio oduvan sa Božijom dobrotom i milošću. I to je uvek dobro iskustvo. Da li si ga ikada imao? Kada si potpuno oduvan Božijom dobrotom i Božijom milošću. Ja volim ta iskustva kada sam totalno oduvan sa milošću. Nemožeš ništa da kažeš; nego trebaš samo da sediš tamo i da uživaš. Moram da sidem sa puta; opasno je voziti pod tim uslovima.

David je bio prorok. On je znao da je Bog obećao da će Mesija doći kroz njega.

Predvidevši govori za vaskrsenje Hristovo da se ne ostavi duša Njegova u paklu, ni telo Njegovo vide truljenje.

Kada je Isus umro, On je sišao do pakla i propovedao onim dušama koja su bila u zatvoru.

Sećate se u Isaji 61, da je deo proročanstva o Hristu kaže da će On otvoriti vrata onima koji su bili vezani i osloboditi one u zatvoru. Osloboditi one koji su bili u zatvoru. Isus je sišao do pakla, jer prije Hristove smrti, nije bilo moguće da Staro Zavetni svetcu uđu u potpunu slavu Božijeg prisustva. Staro Zavetne žrtve nisu mogle da oduzmu njihove grehe. Sve što su te žrtve mogle je da pokriju grehe dok su same te žrtve govorile o boljoj žrtvi koje će doći, žrtve Isusa Hrista. Svi su oni ljudi umrtli u veri nepirmajući obećanja Božija: primivši bolje stvari jer bez nas nisu mogli da dođu do savršenog stanja. Tako da kada je Isus umro, On je sišao do pakla, propovedao dušama koja su bila u zatvoru. A po Pavlu u Efežanima 4, kada se On popeo, On je odveo zarobljenike iz njihovog zatvora. "A taj što izađe, šta je, osim da i siđe u najdonja mesta zemlje?" Sećate se kada su tražili znak od Isusa, da je On rekao, "neće mu se dati znak

osim znaka Jone proroka. Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i Sin čovečiji u srcu zemlje tri dana i tri noći" (Matej 12:39-40). On je sišao u pakao, i oni koji su zajedno sa Abrahamom čekali da se Božije obećanje ispuni, On im je propovedao slavnu pobedu krsta. Žrtva je bila prineta; i sada je potpuna. I Onaj koji se popeo je onaj koji je prvo sišao. I kada se popeo, On je oslobodio zarobljenike od njihovog zatvora. On ih je oslobodio. Smrt i pakao su za kratko bili prazni u tom momentu. Dva uskrsnuća. Pravedni na večnu pravdu, i nepravedni na večni sud. To uskrsnuće se još nije dogodilo. I neće se dogoditi sve dok se vreme hiljadugodišnjeg Hristovog vladanja na zemlji ne završi.

Sada,

Ovog Isusa vaskrse Bog, čemu smo mi svi svedoci.

Mi svi smo to videli; svi smo ga mi videli. Zato se sada on vraća nazad na uskrsnuće. Primitite ovo je centralni deo ove poruke; on im daje osnovne činjenice o Isusu. "Čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate, Ovog određenim savetom i promislom Božjim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste; Kog Bog podiže, razrešivši veze smrtne, kao što ne beše moguće da Ga one drže". I sada kada je stigao do centralne poruke, on će je protumačiti. On se vraća nazad, on im daje Biblijsku pozadinu, i on govori o uskrsnuću i pokazuje im da je to Biblijski koncept. Onda on ponovo kaže, vraćajući se ovoj tački, "Ovog Isusa je Bog podigao iz mrtvih i mi smo svedoci te činjenice".

zato

I sada će on da nastavi svoju poruku o Isusu Nazarećaninu.

Desnicom dakle Božjom podiže se ili sa desne strane Boga

Isus je danas u Njegovoj uzvišenoj poziciji, tamo sa desne strane Boga na tronu slave.

i obećanje Svetog Duha primivši od Oca

"I dogodiće se u te dane, kaže Gospod, Ja ću izliti svoga Duha". "I primivši obećanje od Oca..."

izli

I vratimo se sada nazad pitanju, "Šta znači ovo?" Izlivanje Svetoga Duha je bilo to što su oni posmatrali. I pošto je otišao kod Oca, i pošto je tamo sa desne strane, uzvišen, On je primio od Oca obećanje i on je,

izli ovo što vi sad vidite i čujete.

Oni su proslavljali Boga na drugim jezicima i to su bili vidljivi vatreni jezici i zvučni dokazi da je bilo izlivanje Duha.

Jer David ne iziđe na nebesa, nego sam govori: Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, Dok položim neprijatelje Tvoje podnožje nogama Tvojim. Tvrdo dakle

neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste.

Biblija nam govori da će doći dan kada će svako koleno pokleknuti i svaki jezik priznati da je Isus Hrist Gospod. I Petar im hrabro izlaže, "Ovog Isusa, bi bilo bolje da znate da je Bog učinio da bude Gospod i Mesija".

A kad čuše

I centralna poruka je uskrsnuće i ovo je prva poruka crkve.

A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta ćemo činiti, ljudi braćo?

Oni su svesni svoje krivice, Sveti Duh ih je ubedio.

Onda im je Petar rekao, "Pridružite se crkvi, dajte desetak, održite ovu službu braćo".

A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar Svetog Duha;

Bukvalno šta je rekao na Grčkom je, "Pokajte se i krstite se svaki od vas u ime Isusa Hrista", i to govori o odnosu sa Isusom Hristom. Ima onij koji zovu sebe, "Samo Isus". Oni prave veliku zbrku oko krštenja, i kažu ako si bio kršten u imenu Oca, Sina i Svetoga Duha, da onda uopšte nisu bio kršten. Krštenje se onda neračuna; jedino krštenje koje se računa je krštenje u Isusovom imenu. Ali nije ustvarnosti u Isusovom imenu, nego // Isusovo ime a to je taj odnos sa Njime, u ime Isusa Hrista za oproštenje greha. "I primiće te dar Svetoga Duha".

Jer je za vas obećanje

Kakvo obećanje? Obećanje da će Bog da izlije Svog Duha na svo telo. Za koga je to?

Jer je za vas obećanje i za decu vašu, i za sve daleke koje će god dozvati Gospod Bog naš.

I ovde negovori da je ovo bilo samo za period dok su apostoli bili, nego da je za celokupni crkveni period. "Za sve daleke koje će god dozvati Gospod Bog naš".

I drugim mnogim rečima svedočaše, i moljaše ih govoreći: Spasite se od ovog pokvarenog roda. Koji dakle rado primiše reč njegovu krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša.

Tako da ovde imate početak programa rasta crkve. Program brzog rasta crkve, odjednom im je narastao broj koji je bio očigledan. I ovo je bitno. Koja je bila funkcija rane crkve? Šta su radili?

I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hleba, i u molitvama.

Ovo su bile četiri institucije rane crkve. Kao prvo, apostolska doktrina: učenje Božije Reči. Drugo, zajedništvo: *koinonia*—veoma interesantna Grčka reč. Značenje ove reči je izvan prevoda na Srpskom. Ali to je to sakupljanje zajedno, međudnos, postajati deo jedan drugog,

jaka veza, prisna veza, jednostavnost i zajedništvo. Lomljenje hleba, simbol te unutrašnje veze i molitva.

Mnoge stvari koje današnja crkva praktikuje nisu ovde navedene. Ja mislim da mnoge stvari koje crkva radi danas su irelevantne i ohole. I bilo bi dobro da ih pustimo da umru prirodnom smrću umesto toga da pokušavamo da ih održimo veštačkim sredstvima.

I uđe strah u svaku dušu; jer apostoli činiše mnoga čudesa i znake u Jerusolimu. A svi koji verovaše behu zajedno, i imahu sve zajedno. I tečevinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao što ko trebaše.

Postojao je rani komunizam, u dobrom smislu, u crkvi, koji je bio prouzrokovan ljubavlju. Oni koji su imali, su prodavali svoja dobra da bi mogli da daju onima koji nisu imali, tako da bi mogli da im pomognu.

I svaki dan behu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hleb po kućama

Tako da je rana crkva počela i u zajedništvu u hramu, ali isto i u kućnim zajedništvima. Lomećo hleb od kuće do kuće,

i primahu hranu s radošću i u prostoti srca,

I šta je bio rezultat? Dok su oni,

Hvaleći Boga, i imajući milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu.

Kada je crkva bila to što je Bog hteo da crkva bude, onda je Bog činio za crkvu to šta je On hteo.

Danas crkva troši puno svojih pokušaja u programe za rast crkve. Kako da povećamo posećenost? Onda proučavaju psihologiju i sociologiju, pa onda prave demografske studije opština i odlučuju šta bi najviše privuklo ljude u određenoj opštini. Kakva vrsta reklamnog programa će biti najefikasnija, onda prave ankete i popise i sastavljaju sve zajedno da mi imali program za rast crkve jer želimo da dodamo određen broj članova crkvi. Čak možeš da angažuješ profesionalce da dođu i da urade studio za vas, za određenu cenu, oni će vam napraviti program. Ima onih profesionalaca koji će doći postaviti ceo finansijski program za nas, i oniće, za deset posto od celokupne zarade, postaviti ceo program da mi uhvatili tebe. I mnoge crkve angažuju ove profesionalce za crkveni rast, za prikupljanje noćanih priloga. Rana crkva nije imala ništa od toga. Oni nisu bili prefinjeni, i nisu išli na seminare. I sve što su mogli da rade to što su znali da rade, da se sakupe zajedno i da proučavaju Reč, da se mole, zajedništvo i da lome hleb. "A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu". To je bio prirodan i spontan rast kako je Gospod nadodavao crkvi.

"Pa vremena su drugačija". Zašto? Da li se Bog promenio? Božija ruka nije kratka da spase, niti

je Njegovo uvo teško. Ali se mi više neoslanjamo na Boga; više se ne oslanjamo na Svetoga Duha. Tražimo ljudske savete i ljudske puteve. I zapostavili smo Reč Božiju i okrenili se zabavnim programima. I pokušali smo da privučemo ljude sa izdašnim programima zabave. "Dođite i zabavite se. Dođite da vidite najveće Božićno drvo na svetu. Vidite Iliju kako se penje u oblake". I kako je to zamka.

Bila je jedna crkva koje je svakoga Božića sastavljala spektakularne programe, i problem je kada privučesh ljude sa time, onda moraš iz godine u godinu da budeš spektakularniji. Tako da su imali "Živo Božićno Drvo". "Dođite da vidite živo Božićno drvo!" I onda su svi oni u horu bili u obliku Božićnog drveta pevali Božićne pesme. Sledeća godina je trebala da ima veće Božićno drvo, veće nego prošle godine, jer mora biti najbolje. "Najveće Živo Božićno Drvo ikad". Različiti kostimi i različite male smicalice i uređaji, i napoko, kako su razvijali to Božićno drvo, živo Božićno drvo, iz godine u godinu, su na kraju ostali bez ideja. I onda je neko imao ideju da se stavi živi anđeo na vrh Božićnog drveta. I oni su ga spustili kroz tavan, i kako je Božićno drvo bilo formirano, on bi sišao sa tavana i bio bi na vrhu Božićnog drveta, živi anđeo. E, nešto se dogodilo sa opremom kako su ga spuštali dole, on je završio viseći u vazduhu usred sale, i počeo da se ljuđa, tamo-vamo. I anđeo je počeo da vapi "Spuštajte me odavde!" I on se toliko uznemirio—i ovo je istina—da je počeo da psuje. "Neka neko zaustavi ovu prokletinju!" I onda mu je pozlilo od ljuđanja, tako da je povratio. Neka to bude sudbina svih ljudskih pokušaja i programa zato da bi naučili da se uzdamo u Boga i moć Njegovog Svetog Duha da izgradi crkvu i da uradi Svoje delo.

"Jer je za vas obećanje i za decu vašu, i za sve daleke koje će god dozvati Gospod Bog naš". "Primićete silu kada Sveti Duh siđe na vas i bićete mi svedoci". Dar Božijeg Svetog Duha je za tebe večeras. Ja se moli da svako od nas bude otvoren za Boga, da primite šta god da Bog želi da vam da večeras. Da bi mogli biti šta god Bog želi da mi budemo. Da bi mogli zaista biti svedoci Njegove ljubavi u ovom svetu u kojem živimo danas. I zato, neka vas Bog blagoslovi kako idete i nosite svedočanstvo Isusa Hrista. I neka vaš život pokaže dela Božija koja On učinio u vama. U Njegovo ime.

Dela Apostolska 3-4

Čak Smit

Hajde da otvorimo nase biblije u 3. glavi dela apostolskih.

A Petar i Jovan idahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sat

Dan je počeo u 6 sati ujutru, sunce je izašlo, tako da bi deveti sat bio u tri poslepodne. U 14:30

(pole podne), večernje žrtve bi bile prinete. Oni nisu išli u Hram da prinesu žrtve. Posle prinošenja žrtvi, dim bi se podizao ka nebu, i zatim bi sledio sat molitve, u kojem bi ljudi stajali i slavili Gospoda ili bi se molili Bogu. I to bi se sve događalo dok se taj dim dizao ka nebesima. I ja mislim ja je veoma važno da primetimo da oni nisu išli u hram u vreme kada su se prinosele žrtve, jer su znali do one više nisu značajne. Nego su oni čekali na sat molitve i to je bilo vreme kada su oni otišli u hram.

I ranoj crkvi u Jerusalimu, Hrišćanstvo nije bilo drugačije tretirano od Jevreja, sem u tome da su oni verovali da je Isus Mesija. I danas postoji predrasuda među Jevrejima koja kaže da ako neki Jevrej postane Hrišćanin da sa time prestaje da bude Jevrej. Ali to nije bilo tako u ranoj crkvi. Oni su ostali u potpunosti Jevreji. Oni su išli u hram, obožavali su u hramu, čak su držali neke od praznika, ali su za njih ti praznici sada imali potpuno novo značenje. Ali se oni nisu trudili da se radikalno odvoje od Judeizma. Jedino šta su oni hteli je da objavljuju da je Isus Mesija kojeg je Bog obećao.

Sa Petrom i Jovanom imate dve različite ličnosti. Petar je čovek od akcije a Jovan je sanjar. Petar je uvek hteo sve da pretvori u aktivnosti. Setite se poslednjeg pitanja koje je Isusu postavio u vezi Jovana "Šta će biti sa ovim?" Petar je uvek bio za to da se nešto radi. Jovan nije bio takav, on je bio sanjar. I tako da je Gospod rekao Petru "Ako ja hocu da on ostane dok ja ne dodjem, šta je tebi do toga?"

Ja mogu da zamislim da je Petar bio često iritiran sa Jovanom zato što je ovaj bio sanjar. A isto tako može biti da je Jovan bio iritiran Petrovim aktivnostima zato što sanjari više vole tišinu i mir, opuštenu atmosferu oko sebe. Sasvim različite ličnosti ali u Hristu su jedno. Tako je uvek. Hrist je zajedničko tlo za sve ljude. Iako mi možemo da imamo različite karaktere ali u Hristu postoji to veličanstveno jedinstvo.

I tako da ih vidimo da idu u hram u vreme molitve, a to je bio deveti sat

Prve karakteristike ovih ljudi je to da su oni ljudi molitve. I to je veoma važno da mi budemo ljudi molitve.

I beše jedan čovek hrom od utrobe matere svoje, kog nošahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu;

Opšte je verovanje da su Krasna vrata, istočna vrata Hrama. I tako da ovde vidimo jedan kontrast. Ovaj čovek koji je bio hrom od rođenja leži tu gde se vrata ili kapije zovu Krasna.

Koji videvši Petra i Jovana da hoće da uđu u crkvu prošaše milostinju. A Petar pogledavši na nj s Jovanom, reče: Pogledaj na nas. A on gledaše u njih misleći da će mu oni šta dati

Bez sumnje je da je on ispružio svoju ruku, što je sasvim normalan gest prosjaka

A Petar reče: Srebra i zlata nema u mene

I mogu da zamislim da je ovaj momak u ovom momentu bio veoma razočaran i možda se i zapitao "pa zašto onda pokušavate da mi skrenete pažnju?" ali je Petar nastavio,

nego šta imam ovo ti dajem: u ime Isusa Hrista Nazarećanina ustani i hodi. I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrdiše njegova stopala i gležnji. I skočivši ustade, i hođaše, i uđe s njima u crkvu idući i skačući i hvaleći Boga.

I u Grčkom ovde u ovom delu kad govori o njegovim stopalima i gležnju, upotrebljava medicinske izraze. I oni su upotrebljeni samo ovde od strane Luke jer je on bio lekar. I on ustvarnosti tu objašnjava stanje da je njegov članak bio u potpunosti iskrivljen i izvan mesta. On je verovatno bio hrom sa iskrivljenim člankom naopačke, jer reč ovde upotrebljena, govori o tome da se članak vratio na svoje mesto. Taj izraz je "vratio se nazad u udubljenje i ispravio se." I tako tu imamo ovog čoveka koji leži ovde u hromom stanju, i u nemogućnosti da hoda od rođenja zbog nerazvijenog članka, a ipak Petar sa verom koju mu je Gospod usadio u srce hvata ovog čoveka za ruke i podiže ga na noge i odmah u tom momentu se njegov članak postavio na mesto i tako da je ovaj čovek počeo da skače od sreće i da slavi Boga. Tako da ga vidimo da hoda i skače i da ulazi u hram sa njima i da slavi Boga. Mogu samo da zamislim uzbuđenje i komešanje koje se stvorilo kad se ovo dogodilo.

I videše ga svi ljudi gde ide i hvali Boga. A znahu ga da onaj beše što milostinje radi seđaše kod Krasnih vrata crkvenih, i napuniše se čuda i straha za to što bi od njega. A kad se isceljeni hromi držaše Petra i Jovana, navališe k njima svi ljudi u trem, koji se zvaše Solomunov, i čuđahu se

I tako ovde imamo veoma zapažljivo čudo koje je odmah zahvatilo pažnju svih ljudi, zato što je najverovatnije ovaj čovek bio tamo kod te kapije godinama i svi koji su isli u hram da slave Boga su ga videli. I svi su oni videli njegovo stanje pre i sada. Sada ovaj čovek skače i slavi Boga i on usput grli Petra i Jovana tako da su ljudi indentifikovali ovo čudo sa Petrom i Jovanom. Oni su shvatili da su nekako Petar i Jovan odgovorni za ovo, da ovaj čovek može da hoda. I tako da se veoma velika grupa ljudi sakupila, tu negde oko 5000 ljudi, tu na Solomonovom tremu. I svi su se veoma čudili ovome šta se desilo.

A kad vide Petar, odgovaraše ljudima: Ljudi Izrailjci! Što se čudite ovome?

Oni su se čudili zato što su izgubili osećaj Božije veličine. Da su zaista verovali Bogu Abrahamovom, Isakovom i Jakovom, onda kad bi Bog učinio tako nešto nebi se tako čudili, zato što bi znali da je on Bog čuda tako što bi to mogli da pročitaju u Starom Zavetu. Pitanje je "što se čudite ovome?" Drugi narodi bi trebali da se čude ovome, pagani mogu da se čude ovome, ali vi ste sinovi Izraelovi, vi ste sinovi Boga svevišnjeg, što se čudite ovome? Drugo

pitanje

Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?

Ljudi veoma često indentifikuju Božiji rad sa instrumentima koje Bog koristi. I ovo je pogrešno. "što gledate na nas kao da smo mi svojom silom ili pobožnošću učinili ovo?" Nažalost postoje mnogi propovednici, koji sebe zovu isceliteljima, koji pokušavaju da prikažu da se sva ta čuda dešavaju kao rezultat njihove pobožnosti i pravednosti. Ja sam se umorio od njih i njihovih spektakularnih kampanja. Kada ovce dodju i kazu "a, sta mislis o tom i tom velečasnom, ili tom i tom bratu" "hej, čuo sam da ima sastanak tamo i ljudi bivaju isceljeni i slepi vide, i svakojake se stvari dešavaju" sećam se pre koje vreme mi je neko rekao o nekom tv propovedniku i baš se dogodilo da je on bio na tv-u. I kako sam imao pitanja od mnogo ljudi o njemu, mislio sam da ću da ga poslušam. I slušao sam ga kolko sam mogao da izdržim-nekih 5 minuta. I za tih 5 minuta sam čuo sve što sam trebao da čujem. Jer baš taj propovednik služi zatvorsku kaznu zbog nekoliko prestupa. Ovaj je govorio "da li imate vere u mene? Ja imam moć sa Bogom i sve što trebate da imate je vera u mene," i on je govorio o takvim glupostima da sam pomislio, e pa stvarno sad je dosta. I nisam imao potrebe da ga slušam dalje. Lik je prevarant. Bog nas nije pozvao da imamo veru u instrumente koje On koristi, nego da imamo veru u Boga. I kad god neko počne da uzdiže intrument, da uzdiže čoveka, onda znam da nešto nije u redu. Da nešto drastično nije uredu.

Pre koju godinu sam otišao sa svojom ženom na jedan sastank u Buena park regionu. To je bilo mesto gde su uvek ti propovednici koji se bave čudima, obično postavljali svoje šatore u ovom našem delu Kalifornije. Jedan drugi propovednik koji se bavio iscelivanjem i još neki drugi ljudi su hteli da mi pođemo sa njima, tako da smo pošli. I nikad u životu nismo prisustvolali većem cirkusu nego što je taj bio. Takvi pokušaji da bi se publikla uvukla u neko oduševljenje i da bi se uzbudila. Oni su se hvalili sa svakakvim čudima. Čak se i to sakupljanje zvalo "čudotvorno okupljanje." I što je interesantno da je baš taj specifični propovednik koji se hvalio sa time, završio tako što je umro od alkoholizma u jednoj sobi u San Francisku. Oni samo privlače pažnju na sebe. Ja se uvek zabrinem kada neka osoba nazove zgradu, univerzitet ili neko evanđelističko udruženje po sebi. Ja se molim da kad me Gospod uzme da će se moje ime brzo zaboraviti. Ako se i usude da nazovu neku zgradu po meni, meni na spomen, ja ću zamoliti Gospoda da pošalje zemljotres na tu zgradu.

"ne našem imenu, već tvojem imenu donesi slavu Gospode". Ovi ljudi nisu gledali da stvore ime za sebe. "Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?" To nije da sam je pravedan, ali je to veoma često implikacija tj. razumevanje koje dođe. "Ja imam ovu moć zato što sam ja veoma sveta osoba, ja sam veoma pravedan." Mi često mislimo

"nema šanse da ja očekujem od Gospoda da uradi nešto za mene, zato što ja nisam svet ili pravedan." Ali to nije tako. Jer, Bog će odgovoriti na tvoju molitvu isto tako brzo kao što bi odgovorio na molitvu pape ili bilo koga drugog. Bog ne gleda ko je ko. Čovek gleda ko je ko. Ali Bog ne. Ja kad odem u nebo ja neću moći reći "pa Gospode, ti znaš ko sam ja. Ja sam Čak Smit. Na kraju krajeva ja sam ipak bio pastor Golgote, znaš". "sinko, ima tamo mesto na kraju, pa hajde sedi tamo". Čovek gleda ko je ko, ali Bog ne.

"Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?" Kao da ima nešto u nama, nešto što mi posedujemo. Nije ništa u nama. Petar govori "ja sam ništa! Ja nemam ništa! Ovo je Božije delo koje vidite, ovo je Njegov odgovor na veru koju je On dao. Nije kao da ja imam išta od sebe". I Petar je pažljiv da ne primi slavu i priznanje za delo koje je Bog uradio. Jer je zaista glupo da uzvisujemo instrument.

Kad smo živeli u gradu Los Saranasu, ja sam bio pastor crkve tamo. I imali smo jednu gospođu koja je počela da dolazi na neke od Biblijskih časova koje sam ja učio u mestu Uplandu. I ona mi je rekla "Čak, ja želim da ti svedočis mom mužu. On je najbolji psihijatar u celoj okolini Pamone. A on je takođe priznat kao jedan od najboljih neuro hirurga u ovom regionu. Ali njemu treba pomoć. Njemu treba Gospod. I ja želim da mu vi svedočite". I tako da je ona sredila da ja i moja žena Kej dođemo do njih jedan petak uveče na večeru. I tako posle večere, ona i moja žena su nestale i otišle u kuhinju. Tako da su osatavile mene i Bada (ime njenog muža) da razgovaramo zajedno. I tako da smo on i ja proveli nekoliko sati govoreći zajedno o Bogu i životu. On je izjavio da je ateista. I on je zaista brilijantan čovek. I tako da smo posadili seme u njegovom srcu. I tako se dogodilo da nas je ona ponovo pozvala jedan petak da dođemo do njih. I ona je rekla da je on počeo da čita i da istražuje. I tako da smo mi ponovo otišli do njih, i ponovo posle večere su Kej i ona otišle u kuhinju, tako da smo Bad i ja ponovo ostali sami da razgovaramo. I ja sam mu rekao, "Bad, ti si psihijatar. Ti si me verovatno dobro ispitaio i ocenio sa svim tim pitanjima koja si me pitao. Tako da verovatno imaš dobro shvatanje o meni dosada. Znaš koji su moji stavovi o životu, znaš kakva sam osoba, znaš koju radost posedujem i mir koji imam". I rekao sam "kaži mi, šta ako Isus Hrist nije sin Božiji? Šta ako sve u šta ja verujem nije istina, i mir i radost koju ja posedujem su bazirani na lažnim obećanjima? Ali ipak znajući radost i mir koji imam kao osoba, šta ti misliš da sam ja izgubio s time što ja verujem u to što ja verujem?" I onda me je on pogledao i počeo da me studira i pitanje koje sam mu postavio. I onda je rekao, "Baš ništa. Ja bih voleo da sam isto tako mirna i radosna osoba kao što si ti". A moj odgovor je bio, "Pa onda mi reci Bad, šta ako to što ja verujem je istina? Šta si ti izgubio sa time što neveruješ?" A on je odgovorio "Uhvatio si me u zamku, zar ne!" I ja sam mu rekao "ne, ja mislim da te je Gospod uhvatio". I tako da smo kleknuli i

zamolili Isusa da preuzme kontrolu nad njegovim životom. I to je bilo divno iskustvo gledati kako je Bog promenio njegov život.

Sledeće jutro kad sam došao u kancelariju, njegova žena me je čekala. Ona je bila veoma izražajna osoba, u tom smislu da me je zgrabila i počela da govori "Čak, Čak, ja sam znala da ti to možeš. Znala sam da ti to možeš. Čak to je tako divno. Ovo jutro Bad je čitao Bibliju prije nego li je otišao na posao. Čak zanla sam da ti to možeš. O Čak ti si tako divan". Onda sam joj odgovorio "čekaj samo malo Idi. Samo malo, samo malo. Tvoj muž je neuro hirurg, zar ne?" I ona je rekla "o da, najbolji." I onda sam joj rekao, "šta ako bi posle operacije, pacijent došao do njegove kancelarije; posle uspešne operacije i ušao u kancelariju, zgrabio skalpel i kazao, "ooo, pa ti si tako divan skalpel. Ti si uradio tako divan posao tokom operacije. Ti si tako divan skalpel, tako divan. Uradio si veoma divan posao"." Rekao sam joj "tvoj muž bi pomislio da je taj pacijent lud i da mu treba pomoć. Jer ti ne uzvisuješ instrument nego uzvisuj onog ko je koristio instrument. Zato Idi, usvisuj Gospoda. Sveti Duh je ubedio Bada. To je bilo delo Svetog Duha, Sveti Duh je radio u njemu. Bog je samo koristio mene kao instrument. I to je sve što sam ja bio, instrument u Božijim rukama. Nemoj da daješ meni nikakvo priznanje, nemoj meni da govoriš kako sam je divan. Znaj da je Bog taj koji je tako divan"

Ljudi imaju tendenciju da uzvisuju instrument jer mogu da ga vide, dodirnu i osete. Iako mi možemo da osetimo Boga, ipak je teže da ga vidimo i dodirnemo. To je jedino moguće kroz oči Svetog Duha. I tako da čovek ima tendenciju da uzdigne instrument a ne Boga koji je koristio taj instrument. Ali ako si ti instrument koji Bog koristi, budi pažljiv da ne uzmeš slavu i priznanje koje idu Bogu za Njegovo delo. "Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?"

I on sad nastavlja na njihovom nivou.

Bog Avraamov

O da, mi ga znamo.

i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših

U ovoj propovedi je započeo na mestu i nivou na kojem su ga ljudi mogli razumeti. I ja mislim da je to nešto što mi moramo da naučimo. Kada su zamolili Pavla da govori na Aeropagu, Pavle je započeo njegov govor ovim Epikurejcima, filozofima ne sa konceptom opravdavanja po veri. On je započeo na nivou gde su ti ljudi bili. Gde su mogli da ga razumeju i da se poistoveti sa njima. A Pavle stavši nasred Areopaga reče: "Ljudi Atinjani! Po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni; Jer prolazeći i motreći vaše svetinje našoh oltar na kome beše napisano: Bogu nepoznatom. Kog dakle ne znajući poštujuete Onog vam ja propovedam. Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama,"

(dela 17:22-24). On je započeo tamo gde su oni bili a potom ih je poveo dalje. Tako i Petar ovde započinje gde su oni. Pazi da počneš tamo gde su ljudi i gde mogu da te razumeju i onda ih uvedi ih u duhvenu dimenziju. Ali počni tamo gde su oni.

Bog Avraamov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Sina svog Isusa, kog vi predadoste i odrekoste Ga se pred licem Pilatovim kad on sudi da Ga pusti.

Oni su svi bili svesni šta se dogodilo tamo u Jerusalimu u toku te godine. Oni su svi bili svesni Isusovog razapeća. I ono što je interesantno je to da Petar ovde stavlja veliki deo krivice na njih. Pilat je bio voljan da ga pusti. I to vidimo veoma jasno u Jovanovom evanđelju da je Pilat imao želju da Ga pusti.

A vi Sveca i Pravednika odrekoste se, i isprosiste čoveka krvnika da vam pokloni; A Načelnika života ubiste,

Ova reč načelnik se može prevesti kao autor onaj koji započinje nešto. Tako da vidimo Isusa kao začetnika tj. autora ili kao što je prevedeno u nekim prevodima, Princa, onog ko je vođa života. Tog novog života koji obećan onima koji veruju u Njega. On je autor večnog života. Isto tako kao što je On načelnik i svršitelj naše vere, tako je i autor ovog života koji posedujemo kroz Njega.

Koja kontradikcija, zar ne? "Načelnika života ubiste" Ovo je zaista paradoksalna rečenica. Ali,

koga Bog vaskrse iz mrtvih, čemu smo mi svedoci.

Setite se da je prva propoved koju je Petar propovedao da je bila fokusirana na uskrsniću. I ponovo kako mu se ukazala nova prilika da im propoveda, on se ponovo fokusira na uskrsnuće. Ponovo ako se prisetimo Pavla kad je propovedao na Aeropagu, on je trebao da dođe do uskrsnuća. I kad je došao do uskrsnuća onda je to bio momenat kada se taj sastanak završio. Oni su rekli "a to je čudno. Niko nikad nije uskrsnuo iz mrtvih." To je bio kraj sastanka sa Epikurejcima. Ali Petar ovde ponovo propoveda uskrsnuće. Ovo je bilo srce poruka rane crkve. A to je da postoji nada večnog života zato što je Isus uskrsnuo. Ali ako Hrist nije uskrsnuo onda smo svi mi vernici još uvek u našim gresima. I onda smo u beznadežnom stanju. Onda oni koji su umrli su nestali. I onda smo mi od svih ljudi najjadniji. Ali uskrsnuće Isusa Hrista je temelj Evanđelja Novog Zaveta. Naša nada leži na činjenici da je Isus uskrsnuo.

Tako da je Petar rekao "Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živu nadu vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih". Uskrsnuće je srce poruke evanđelja. Mi to nemožemo oduzeti. Ako to oduzmemo onda nemamo evanđelje. Tako da Petar dolazi do njegove omiljene teme "koga Bog vaskrse iz mrtvih, čemu smo mi svedoci". Tako da sad oni svedoče tu činjenicu da je Isus uskrsnuo iz mrtvih.

I za veru imena Njegovog

Moć Isusovog imena. Isus je rekao ako išta zatražite u moje ime, Ja ću učiniti (Jovan 14:14). "Dosle ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primićete, da radost vaša bude ispunjena" (Jovan 16:24).

Ima ogromna moć u Isusovom imenu. Čak i kada se izgovori sa imena najslabijeg vernika. Ti možda misliš "o da, Isusovo ime, ali ja nisam dovoljno pravedan ili svet da pozovem njegovo ime". Uopšte nije bitno koliko si slab, moć nije u tebi već je u Isusu. Ti možeš biti slab, to nije važno, jer moć nije u tebi, nego je u njegovom imenu. I Petar kaže

i vera koja je kroza Nj dade mu celo zdravlje ovo pred svima vama.

"Ne gledajte na mene. Isus Hrist, onaj koga ste vi razapeli, kojeg je Bog uskrsao iz mrtvih, kroz verz koja je u Njegovom imenu je učinila da ovaj hromi prohoda. On je taj koji je učinio da noge ovog čoveka postanu prave, On je taj koji mu je dao tu mogućnost da hoda".

I za veru imena Njegovog, ovoga kog vidite i poznajete, utvrdi ime Njegovo; i vera koja je kroza Nj dade mu celo zdravlje ovo pred svima vama.

I onda je nastavio da kaže "Da vera koja je u Njemu je dala ovom čoveku savršeno ozdravljenje u vašem prisustvu".

"Vera koja je kroz Njega" primetite šta Petar ovde kaže. Petar ne govori "Da, bila je to moja velika vera". Petar govori "To je vera koja je kroz Njega. On je taj koji mi je dao veru". Hrist je načelnik i svršitelj naše vere. Mi tako često govorimo o veri kao o nečemu što možemo da razvijemo, kao nešto što uradimo, nešto što možemo razviti ili sestiti i meditirati o tome, ili nešto slično. I onda se nađemo u tim situacijama u kojima pokušavamo da uvećamo našu veru, više ili manje. "Znaš, pokušavam da uvećam svoju veru".

Vera je dar. "Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas (to znači da vera nije od vas), dar je Božji, Ne od dela, da se niko ne pohvali" Efežanima 2: 8-9. Čak je i vera dar. I kako vidimo Pavla da ređa manifestacije Duha u I Korinćanima 12 vidimo da navodi da je nekima dat dar vere koji Bog daje u određenim momentima za određene okolnosti ili slučajeve.

I interesantno je to, zato što je to dar vere ima nekad trenutaka kada sam suočen sa određenim situacijama, i u tim momentima imam potpuno veru da će sve izaći na dobro. Nemam brige, ne nerviram se. Gospod mi je dao vere i imam pouzdanje da će sve izaći na dobro. Ali isto tako ima takvih vremena kada sam suočen sa sličnim ili istim okolnostima a Gospod mi nije dao veru, i onda se brinem i šta će se desiti. Šta ako se to ne dogodi? Šta ako? I onda to postane zabrinjavajuće zato što mi Bog nije dao vere u toj specifičnoj situaciji. To je dar. To nije nešto što ja mogu da posedujem i da praktikujem kad god hoću. To nije neka magična reč koja će da reši sve probleme na onaj način na koji ja želim. To je nešto što Bog stavi u moje srce u odrađenim situacijama u određenim mestima. I zaista je divno kad je tamo. A stravično kad

nije. Dar vere. To je vera koja je u Njemu. On je taj koji mi je dao veru. Kad je Petar dolazio video je tog čoveka i Gospod mu je dao veru. I rekao mu je "Petre, dajmu to što imaš". A šta je to što je on imao? Bog mu je dao tog momenta veru za isceljenje tog čoveka. I tako da je Petar rekao, "Nemam ni srebra ni zlata, ali ono što imam ću ti rado dati". I tako da ga je uhvatio za ruku i podigao ga i rekao "U imenu Isusa Nazarećanina ustani". Moć Isusovog imena. Vera u ime. Vera koju je Bog dao Petru u tom momentu.

I sad, braćo, znam da iz neznanja ono učinite, kao i knezovi vaši.

I sada im se Petar obraća više na ličnoj osnovi. Govoreći o Isusovom razapeću, on kaže "Znam da ste to učinili iz neznanja". Kako je on to znao? Tako što kad je Isus bio razapet na krstu, je rekao "Oče, oprostí im jer neznaju šta čine" (Luka 23:34). Tako "Znam da ste to učinili iz neznanja. Vi niste znali šta činite". Isus je sam to izjavio. I to nam ukazuje još jednu interesantnu stvar. Još malo pa ćemo pročitati da će se njih pet hiljada obratiti. Pet hiljada njih je bilo odgovorno za razapeće Isusa Hrista, ali nisu znali šta čine. I sada su dovedeni do Isusa Hrista u veri u Njega kao njihovog ličnog Gospoda i spasioca. I onda je ta Isusova molitva bila uslišana kad je On bio razapet na krstu i reka "Oče, oprostí im jer neznaju šta čine". Njegova je molitva bila odgovorena ovog dana kada im je Petar rekao "Znam da ste to učinili iz neznanja".

A Bog kako unapred javi ustima svih proroka svojih da će Hristos postradati, izvrši tako.

Drugim rečima, to što se dogodilo nije bila slučajnost. To što se dogodilo za vreme Isusovog razapeća je bilo unapred planirano od strane Boga. Ustvari to je bilo planirano u Pismu. Patnja Mesije je bilo prorokovano od strane proroka. I tako sad Petar dolazi do lične primene.

Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od greha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjeg,

I tako da vidimo Petrov poziv na pokajanje, poziv da se obrate da bi mogli da prime oprostjenje njihovih greha i taj slavni rad Božijeg Duha u vremenu obnove.

I da pošalje unapred narečenog vam Hrista Isusa,

Isus dolazi ponovo. Otac će ga poslati ponovo. Isus je rekao "I kad otidem i pripremam vam mesto, opet ću doći". Prošli put smo videli u Delima Apostolskim 1, da kad je Isus bio vaznesen u nebo dok su njegovi učenici gledali u nebo u oblak koji ga je primio i sklonio sa njihovog vidika, da dva su se čoveka pojavila obučeni u belo. I oni su rekli "Ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo". (Dela 1:11). On dolazi ponovo! Bog će da pošalje Isusa Hrista koji je propovedan vama.

Kog valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što Bog govori

ustima svih svetih proroka svojih od postanja sveta.

I od ovog malog stiha se stvorila čitava doktrina o vremenu kada će se sve popraviti. I ti koji se drže ove doktrine kažu da će se sve popraviti kada sotona konačno klekne pred Bogom, i prizna da je kriv. I oni kažu da će on tada biti obnovljen kao dete Božije i da će Bog konačno obnoviti sve i svakoga. Oni kažu da će svi biti spašeni. Vreme kada će se sve obnoviti. Ova cela heresija je bazirana u celosti na ovom jednom stihu. Da on, ne govori o tome da će zli biti obnovljeni u nekom budućem vremenu je očigledno u tome da je Petar rekao da su o tome svi proroci govorili.

I onda ako odemo do proroka u Starom Zavetu, i kad oni govore o obnovi svih stvari, o čemu oni to onda govore? Oni to govore o Izraelu i njegovoj ponovnoj obnovi, i o ponovno Božijoj naklonosti prema njima. Izrael će zbog svojeg odbijanja Boga biti odsečen. Oni će biti razbacani po svim predelima sveta. Oni će postati prokletstvo i poslovica?. Oni će biti spaljivani u pećima kao što su proroci to prorokovali. Ali isto tako kao što su ti proroci prorokovali tu tragičnu i užasnu patnju Jevreja kroz koju će oni prolaziti, isti ti proroci su videli kroz svu tu tamu vreme kada će Bog ponovo uzeti svoju nevernu mladu (Israel), očistiti je, obući je i primiti je ponovo kao svoju ženu. On će obnoviti svoju nevernu ženu na svoju prethodnu poziciju. I tako vidimo da Hosea i svi ostali proroci govore o ovoj obnovi i Božijoj milosti za naciju Izrael. I to je to o čemu se govori ovde a ne o tome da će Bog obnoviti sve zle, uključujući i sotonu. To je to o čemu svi proroci govore. Nigde se ne može naći ova doktrina, obnova svih stvari tj. da će svi ljudi biti spašeni. To je...jednostavno to se ne može naći nigde u prorocima u Starom Zavetu. Ali se ta proročanstva uvek odnose na naciju Israel. I sećate se njegovog obraćanja njima "Ljudi Israelci, zašto se čudite ovome?" Tako da ova obnova se bavi obnovom koju će Bog učiniti u Njegovom radu sa Israelom. I to će tek da dođe.

Pavle apostol u 11 glavi poslanici Rimljanima je rekao "Jer vam, braćo, neću zatajiti tajnu ovu (da ne budete ponositi), slepoća Izrailju pade u deo dokle ne uđe neznabožaca koliko treba. I tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: Doći će od Siona Izbavitelj i odvrtiće bezbožnost od Jakova". "Da okrene srca dece ka očevima." I on pravi vezu ovde sa tim Božijim radom u obnovi Jevrejskog naroda koje tek treba da se dogodi. Isus je rekao "Jer vam kažem: Nećete mene videti odsele dok ne kažete: Blagoslovljen koji ide u ime Gospodnje".

Zemlja još ima jedan period od sedam godina da proživi. Jer je bilo sedamdeset nedelja određeno za naciju Izrael da bi se navršilo da se svrši prestup i da nestane greha i da se očisti bezakonje i da se dovede večna pravda, i da se zapečati utvara i proroštvo za Mesiju koji treba da dođe, i da se pomaže Sveti nad svetima. I biće 69 nedeljnih perioda od vremena kada će izaći komanda da se obnovi i izgradi Jerusalim do dolaska Mesije Princa. Ali to onda ostavlja jedan

nedeljni period od 7 godina da se još ispuni. Taj period je u budućnosti. Za vreme tog perioda od 7 godina, Bog će se baviti sa nacijom Israel. I to slepilo koje je bilo na njihovim očima u periodu od skoro 2000 godina će biti skinut sa njihovih očiju.

Slepilo se dogodilo Israelu u delu, tj. za većinu njih. Ima i onih koji nisu zaslepljeni. Ima i danas Israelaca kojima je Bog otvorio oči da vide istinu. Oni zaista postanu neverovatni evangelizatori kada Bog otvori njihove oči i oni shvate da je Isus zaista njihov obećani Mesija. Ali je isto tako zanimljivo koliko su mnogi od njih slepi. I oni zaista neznaju svoje pismo tako dobro. Ali oni znaju svoje tradicije, i oni znaju dijetalne zakone, Šabat, ali su zaista slepi za pravi Božiji rad. I tako zaboravivši put Božiji oni su krenuli da uspostave pravednost kroz dela, kroz dobra dela. Biblija kaže da "se delima zakona nikakvo telo neće opravdati" Gal. 2:16. I Biblija nam isto tako kaže da "bez prolivanja krvi ne biva oprostjenje". Jev. 9:22

Bog će obnoviti Israel. On će ponovo da radi na njima. On će staviti svog Duha na njih, kao što nam to kaže prorok Ezekiel da će se to dogoditi u vremenu kada će Bog uništiti osvajačke vojske koje će krenuti na bliski istok u poslednjim danima u nameri da osvoje bliski istok. U to vreme će Bog uništiti te vojske i te nacije koje će napasti Israel, i on će ipuniti Israel sa svojim Duhom. To će biti početak kraja kada će se Bog ponovo baviti sa Israelom, poslednjih 7 godina. I u to vreme, ceo svet oko njih će prolaziti kroz veliki holokaust. Barem u drugoj polovini te nedelje tj. 7 godina. To će biti takvo vreme nevolja kakav svet nije video, niti će videti ponovo. Vreme velikih nevolja.

I za vreme ovog perioda kada će se Bog ponovo baviti sa nacijom Israel, oni će plakati nad svojim slepilom kao što majka plače nad gubitkom svog jedinog sina. Oni će plakati zato što su bili slepi za Božiju milost i dobrotu, i za Mesijom kojeg je Bog obezbedio. Jer će oni tada zaista videti da je Isus Mesija. I kako budu videli kako se proročanstva ispunjavaju oni će shvatiti da su napravili grešku kada su kao nacija odbili Isusa. I oni će ga prihvatiti, i govoriće "Blagosloven je Onaj koji dolazi u ime Gosodnje". I tada će Isus ponovo doći sa svojim svetima da bi uspostavio Njegovo kraljevstvo na zemlji. "Gle, ide Gospod s hiljadama svetih anđela (svetaca) svojih" i "A kad se javi Hristos, život vaš, onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi." I mi ćemo biti ti koji će doći sa Njime da uspostavimo Božije kraljevstvo na zemlji.

I tako nebesa moraju da ga drže dok se ne ispuni obnova svih stvari koje je Bog predvideo kroz svoje proroke od početka sveta. I to sve ide nazad do Edenskog vrta kada je Bog obećao da će ženino seme stati na glavu zmije.

Mojsije dakle očevima našim reče: Gospod Bog vaš podigneće vam proroka iz vaše braće, kao mene; njega poslušajte u svemu što vam kaže. I biće da će se svaka duša koja ne posluša tog proroka istrebiti iz naroda. A i svi proroci od Samuila i potom

koliko ih god govori, i za ove dane javljaše. Vi ste sinovi proroka i zaveta koji učini Bog s očevima vašim govoreći Avraamu: i u semenu tvom blagosloviće se svi narodi na zemlji. Vama najpre Bog podiže Sina svog Isusa, i posla Ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.

I tako vidimo da je Bog održao svoje obećanje koje je dao kroz proroke Starog Zaveta. Oni su govorili o ovim danima, oni su govorili o Mesiji. I on je došao. I biće da će se svaka duša koja ne posluša tog proroka istrebiti iz naroda. Vi ste sinovi proroka i zaveta koji učini Bog s očevima vašim i tako vama prvo je Bog otkrio. I vidimo da Pavle apostol kada je govorio o evanđelju je rekao "Jer se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku."

Evanđelje je prvo došlo do Jevreja. "I bićete moji svedoci u Jerusalimu, i u Judeji i u Samariji." Prvo Jevrejima, pa tek onda do najdaljih delova zemlje. I kad su Jevreji odbili evanđelje Pavle se okerenao i rekao "Od sada idem ka paganima, jer ne smatrate sebe dostojnim večnog života. Ja idem ka paganima." I tako da su vrata bila otvorena nama koji smo sedeli u tami da bi smo mogli doći u slavno svetlo Božije ljubavi i istine.

4 glava

A kad oni govorahu narodu, naiđoše na njih sveštenici i vojvoda crkveni i sadukeji; I rasrdiše se, što oni uče ljude i javljaju u Isusu vaskrsenje iz mrtvih.

Sadukeji su bili duhovne vođe u tim danima...sveštenstvo se uglavnom sastojalo od sadukeja...sadukeji nisu verovali u uskrnuće, u anđele niti u duhove. Tako da su oni bili veoma uznemireni zato što su oni propovedali uskrnuće. To je bila ta stvar koja ih je uznemirila. Postojala je velika rasprava kod Jevreja između sekte sadukeja i sekte fariseja. Fariseji su verovali u uskrnuće i oni su verovali u duhove. I vidimo kasnije kada je Pavle bio donešen ispred njih da ga ispitaju, oni je video da su tamo bili i fariseji i sadukeji. I onda je on iskoristio baš tu razliku između njih da bi se oslobodio. On je rekao, "Ja sam danas ovde optužen zato što verujem u pismo i u uskrnuće iz mrtvih." I onda su svi fariseji rekli "pa, nema ništa loše s time." Ali su se sadukeji uznemirili i onda su oni počeli da se svađaju jedni sa drugima. I oni su imali veliku raspravu pa je to Pavle iskoristio i izašao dok su se oni raspravljali. Pametan potez. Tako da su njih sada napali sadukeji zato što su apostoli propovedali da kroz Isusa ima uskrnuće mrtvih.

I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do ujutru: jer već beše več.

Ovo je sve počelo u tri sata poslepodne i sada je bilo več, tako da su ih stavili u zatvor preko noći.

A od onih koji slušahu reč mnogi verovaše, i postade broj ljudi oko pet hiljada.

Tako da vidimo da je taj dan bila prava evangelistička poruka.

A kad bi ujutru, skupiše se knezovi njihovi i starešine i književnici u Jerusolim, A Ana poglavar sveštentički i Kajafa

Ovo su isti ljudi koji su predstavljeni jos prije u evanđeljima, oni su bili ti koji su bili protiv Isusa.

i Jovan i Aleksandar i koliko ih god beše od roda sveštentičkog; I metnuvši ih na sredinu pitahu: Kakvom silom ili u čije ime učiniste vi ovo?

I ovo je pitanje bez sumnje bilo postavljeno od strane veoma prefriganog advokata koji je poznavo zakon veoma dobro. Jer zakon jasno kaže da ako neko učini čudo ili znak pred narodom tako da se ceo narod začudi na to šta je učinjeno, i ako bi ta osoba pokušala da te navede da obožavaš nekog drugog a ne Jehovu Boga, onda bi ta osoba bila osuđena na smrt, zato što je lažni prorok – 5 Mojsijeva 13. Tako, kakvom silom ili u čije ime činite ovo? I Petar se mogao pozvati na peti amandman i da kaže, "Ne možete tražiti od mene da svedočim protiv sebe." Jer oni su imali peti amandman u svom zakonu. Bilo je priznato da se nemože osoba primorati da svedoči protiv sebe. Tako da se Petar mogao pozvati na to, ali nije. On je radije iskoristio priliku da svedoči o Isusu sa ovim momcima. I znajući da je ovo pitanje navidilo i znao je posledice ako kaže ljudima neko drugo ime osim ...ustvari, on im je rekao ime Jehove Boga, zato što je rekao da je ovo bilo učinjeno kroz Jehova-šuu.

Tada Petar napunivši se Duha Svetog reče im: Knezovi narodni i starešine Izrailjeve!

Oni su se ovde okupili danas, sve ove vođe, religiozne vođe, Ana i Kaifa i sva ta skupina, ta ekipa. Svi su se oni okupili danas.

Ako nas danas pitate za dobro delo koje učinismo bolesnom čoveku te on ozdravi:

Drugim rečma on im ovde govori "Zar nije sve ovo malo smešno? Cela ova zbrka ovde se sada dogodila zato što je ovaj hromi čovek, koji je bio hrom 40 godina, sad stoji ovde i njegova stopala su normalna sada i zbog toga on može da stoji sa nama sada. Je li to to za šta nas optužujete? Da li su to te optužbe koje donosite protiv nas? Zato što smo učinili da ovaj hromi hoda sada? To je zaista čudan razlog da neko bude uznemiren."

Da je na znanje svima vama

Znači, želite da znate?

i svemu narodu Izrailjevom da u ime Isusa Hrista Nazarećanina,

I mogu da zamislim da se Petar potrudio da to kaže baš jasno, Ješua Kristos

kog vi raspeste, kog Bog podiže iz mrtvih, stoji ovaj pred vama zdrav.

"Želite da znate šta se dogodilo? Evo vam. Kako vam se sad čini?" Direktno.

Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla:

Psalm 118, koji je zaista slavni Mesijanski psalm, i oni su znali da je Mesijanski psalm, kaže da "Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugla. To bi od Gospoda i divno je u našim očima. Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i veselimo se u nj! O Gospode, pomози! O Gospode, daj da bude u napredak! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjeg" (Psalm 118:22-26). Oni su znali da je ovo Mesijanski psalm, tako kad je Petar počeo da ga citira oni su znali šta je on citirao. I oni su znali da ovaj psalm govori o Mesiji. I on im govori "To ste vi."

Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednom drugom spasenja;

Opa, pa to je jeres u Jevrejskom jeziku. Za njih spasenje se nalazilo u žrtvama koje su oni prinosili. A danas za njih spasenje dolazi kao rezultat dobrih dela koja čine. Ali im Petar veoma hrabro izjavljuje "Nema ni u jednom drugom spasenja." Zabelizite ovo. U vremenu kada smo pod stalnim pritiskom da postanemo liberalni u našem razmišljanju, kada smo optuženi da smo suviše uski i slepo privrženi, Biblija nam kaže da "Nema ni u jednom drugom spasenja". Ti se nemožeš spasti tako sto ćeš meditirati nad svojim pupkom i mumlati, "ummmmmmm." To nije to. I da li ovo zvuči suviše usko i netrpeljivo? Zato što ko zna koliko je ta osoba iskrena koja radi to, "ummmmmmm." Nema ni u jednom drugom spasenja.

Jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bi se mi mogli spasti.

I ovde reč "mogli" bi trebalo biti prevedeno "moraju" spasti. To je ta Božanska zapoved. Nema ni jedan drugi način po kojem se mi moramo spasti. Isus je rekao "uska su vrata i tesan put što vode u život" (Matej 7:14). "Navalite da uđete na tesna vrata" (Luka 13:24). Kad ljudi kazu "Pa ti si suviše uzak, Čak." Onda ja pomislim "Super, na pravom sam putu." "Pa, ti moraš biti na širem putu. Moraš da postaneš liberalniji, prihvati ostale religije i vere." "Nema ni u jednom drugom spasenja."

A kad videše slobodu

I zaista, Petar je bio hrabar, imao je slobodu, zar ne? Ovo je bila skoro ista skupina koja je bila tamo kada je Isus bio optužen od strane njih. A Petar je onda stajao izvan grejući se kada je devojka rekla "Zar nisi ti jedan od njegovih učenika?" A on je odgovorio, "Ne, ne ja. Pomešala si me sa nekim drugim." "Ali sam sigurna da si ti jedan od njih. Videla sam te sa Njime." "Ne, ne, ne ja." I onda su vojnici rekli "Jeste, ti si jedan od Njegovih; ti si Galilejac. Imaš taj akcenat." I onda je Petar počeo da se kune i da psuje i rekao je "Ma ne znam čoveka!" Koliko je sada Petar bio drugačiji čovek. Kako možeš da opišeš razliku? I odgovor se nalazi baš ovde u Pismu, u Bibliji "Tada Petar napunivši se Duha Svetog" (Dela 4:8). "Primiti ćete silu kad siđe Duh Sveti

na vas; i bićete mi svedoci" (Dela 1:8). I tako da sad vidimo ovde Petra kako je svedok moći Isusa Hrista pred Sinhedronom i celom skupinom. Pred svim vladarima i starešinama Izraelskim. I Petar im veoma hrabro objavljuje da su napravili užasnu grešku. Oni su razapeli Gopoda sve slave. Oni su ti graditelji koji su odbacili taj ugaoni kamen.

A kad videše slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti,

I ovo je...mnogo puta oni koji nisu Hrišćani imaju pogresno shvatanje o Hrišćanima. Ovde vidimo dve od tri pogrešnih shvatanja. Ova reč "znajući" se moe prevesti kao "razumeti". I njihovo znanje i razumevanje je bilo pogrešno. Oni su mislili da su oni prosti i neuki ljudi. Oni nisu imali diplomi iz Jevrejskog univerziteta, ali daleko od toga da su oni bili neuki i prosti ljudi. Oni su imali tri godine najboljeg i najvećeg Učitelja kao privatnog učitelja. Daleko od toga da su oni bili neuki i prosti ljudi, oni su najverovatnije imali mnogo bolje poznavanje pisma nego li ta cela grupa. Oni su poznavali Pismo veoma dobro, i isto tako su imali veoma veliko razumevanje Božije Reči. Tako da je ovo bilo prvo pogrešno shvatanje.

divljahu se, i znahu ih da behu s Isusom.

Drugo pogrešno shvatanje. A to je da su oni stavili njihovo zajedništvo sa Isusom u prošlom vremenu. Ono što oni nisu znali je to da je Isus stajao baš tamo pored njih govoreći im šta da kažu.

Isus je rekao, "Gde god se dvoje ili troje skupe u mom imenu tamo sam i ja, usred, sa njima" (Matej 18:20). Isus je rekao, "Oni će vas iznositi pred sudove. I nebrinite se šta ćete reći, nego će vam se u taj čas dati od Svetog Duha reči koje ćete reći." Isus je rekao, "Idite u ceo svet, propovedajte evanđelje svakom stvorenju, i evo Ja sam sa vama uvek". Tako da njihovo razmišljanje da su oni bili sa Isusom je pogrešno. Oni su išli sa Isusom u hram kada su dolazili da se mole. Gospod je prisutan i kroz ceo njihov život, isto tako je to i sa nama koji verujemo u Njega. I On je tu da nam pomogne kad god ga zatrebamo, u bilo koje doba dana ili noći, bez obzira kakav je problem u pitanju. Isusovo ime i moć koja je u Njegovom imenu je i danas isto tako efektivna kao što je bila i tada. Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek. I tako, drugo pogrešno shvatanje je bilo to da su oni mislili da su oni bili sa Isusom. Oni su bili sa Isusom i u tom momentu. Ali meni se sviđa ovo:

A videći isceljenog čoveka gde s njima stoji ne mogahu ništa protivu reći.

Sta možete reći? Ovde je taj momak kome su noge sada ispravne, on stoji tu i smeje se, i stoji! Šta možeš reći? Ne možeš da kažeš ništa protiv toga. Tu je dokaz koji se nemože opovrgnuti. Ne možeš da porekneš moć imena Isusa jer tu stoji taj momak koji se sada smeje, a poznato ti je njegovo predašnje stanje. Ono što je crkvi potrebno danas su više hromih ljudi koji su isceljeni i stoje naserd crkve. To je takva vrsta dokaza koji se nemogu poreći. I hvala Bogu na

takvom dokazu ovde. Jer su mnogi od vas bili hromi kao posledica vaših grehova. Neki su od vas bili rastureni od droga, alkohola, seksa i živeli ste život kao hromi. Ali kad ste došli do Isusa Hrista, On je oprao vašu prljavštinu i nečistoću prošlosti i sada vi stojte sa ostalom decom Božijom, stojte celi i zdravi. Ljudi koji su vas znali pre i koji vas znaju sada ne mogu ništa da vam protivreče zato što vide tu dramatičnu promenu u vama koja je očigledna. Vi stojte tamo celi. Sta možete reći? To radi. Šta se može reći protiv toga? Ne može se ništa reći kad se vidi hromi čovek kako stoji zdrav. Nema ništa šta bi se moglo reći protiv toga. To je uvek jedno od najmoćnijih svedočanstva koje crkva može da ima, hromi čovek stoji zdrav usred njih. Svi mi koji smo nekada bili hromi u jednom delu našeg života, a sada zdravi kroz moć Isusa Hrista. To je moćno.

Onda im zapovediše da iziđu napolje iz saveta, pa pitahu jedan drugog Govoreći: Šta ćete činiti ovim ljudima? Jer veliki znak što učiniše oni poznat je svima koji žive u Jerusalmu, i ne možemo odreći;

"Ne možemo reći, ne ovaj čovek ne hoda." Svi u gradu znaju šta se dogodilo sada. Ne možemo da poreknemo čudo. Šta ćemo da radimo sada? Šta možemo da im uradimo da bi im zapretili da dalje šire ovo? Tako da su rekli,

Ali da se dalje ne razilazi po narodu, da im oštro zapretimo da više ne govore za ime ovo nikome.

Oni nesmeju da pominju ovo ime ponovo. A ovo je ta treća greška koju su oni učinili. Misleći da sa pretnjama mogu da ih zaustave. Mislili su da mogu zaustaviti njihovo svedočanstvo ako im prete i ako ih tuku. To je bili treća greška koju su napravili.

Petar i Jovan odgovarajući rekoše im: Sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo negoli Boga?

Znaš, da li ćeš ti lično slušati Boga ili ljude, to je odluka koju moraš ti sam da doneseš.

Jer mi ne možemo ne govoriti šta videsmo i čusmo.

Tako da su im zapretili, "nemojte više da govorite u ovo ime". A on im je odgovorio, "Hej momci, ako je pravedno za nas da pred Bogom radije slušamo vas ili Boga, tj. da li čovek treba da sluša više Boga ili čoveka, to je nešto što svako sam mora da odluči. Ali mi znamo za nas, mi ćemo radije slušati Boga. Mi moramo da slušamo Boga, mi moramo da budemo Bogu pokorni. Mi nemožemo a da ne govorimo ono što smo videli i čuli."

Ima vreme kad ja kao dete Božije, ako u zemlji u kojoj živim ima razlike u zakonu zemlje sa Božijim zakonima, ja kao dete Božije moram radije da slušam i da se povinujem Božijem zakonu a ne ljudskom. Božiji zakon je iznad mog života i Božija reč je nad mojim životom.

Ja sam duboko zabrinut kada vlada ugrozi naše slobode. Ja sam veoma zabrinut kada vlada

države Nebraska zatvori crkvu u Nebraski zato što propovednik te crkve ima religiozno ubeđenje da ne registruje svoju školu kod države. To me muči. Možeš reći "Pa propovednik nije bio u pravu." Možda? Ali isto kad držva počne da praktikuje autoritet nad iskrenim religioznim ubeđenjima jednog čoveka, to je onda opasan trend. Ja sam veoma zabrinut sa humanističkim pokretom koji se trudi veoma kod vlade da ona utiša glas crkve. Ti humanisti, mnogi od njih su urednici magazina i novina koje otvoreno govore protiv sloboda koje je crkva uživala od početka kada je ova nacija nastla.

U nedavnom članku u "Santa ana registru" sam pročitao članak koji je bio namenjen protiv crkava da prime porezne izuzetke u zemljištima gde ljudi obožavaju Boga. Taj me je članak veoma zabrinuo, jer su oni to tako predstavili da ako crkva ima porezni izuzetak onda to znači da je crkva ustvari sponzonirana od strane države. To je glupost. Crkva radi veoma značajan rad u zajednici među ljudima. Ako crkva nebi radila svoj posao onda bi ona postala teret za državu. Mnogi od vas ste bili teret za državu dok vam život nije bio u potpunosti promenjen od strane Isusa Hrista. Vlada više zarađuje od crkve nego što bi zaradila od poreza koji bi naplatila crkvi. Ja se slažem sa time ako crkva ima svoj biznis, ili ako su crkvene prostorije koristene za nešto drugo sem za Bogoslužjenje, ako su korištene za neku komercijalnu svrhu, onda se slažem da te prostorije budu pod porezom. To je onda pravo rešenje. Ali da se stavi porez na imovinu koja se koristi striktno samo za slavljenje Boga, to je za mene pogrešno i nepravedno. I ima taj pokret danas koji se trudi da oduzme sve poreske izuzetke od crkve koji se tiču takve imovine. Ja osećam da je to veoma opasno.

"Da li je pravedno u vašim očima da slušamo Boga ili čoveka. To je nešto što vi sami morate da odlučite, ali mi ne možemo a da negovorimo ono što smo videli i čuli."

I bili je vreme kada se prorok Jeremija naljutio na Boga zato što je on bio bačen u zatvor zato što je govorio ono što mu je Bog rekao. Bog mu je rekao "Idi dole i daj im ovu poruku." I on je poslušao Boga i dao im je tu Božiju poruku i onda su ga oni bacili u zatvor. I on je rekao "I to ti je baš neki način da se ophodiš prema svom slugi. Ja sam te lepo poslušao i otišao sam do njih i rekao sam im to što si hteo, a oni mene baciše vamo u zatvor. Dosta mi je, evo moje ostavke. Neću više da govorim u Tvoje ime. Dosta mi je." Ali je onda Jeremija rekao "Ali je reč Božija bila kao vatra u mojim kostima i nisam mogao a da ne govorim." To je to šta Petar ovde govori "Hej, to je nešto što gori u meni. Ja ne mogu da ne govorim ono što sam video i ono što sam čuo."

A oni zapretivši im pustiše ih, ne našavši ništa kako bi ih mučili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se beše dogodilo.

Oh, zar nije to interesantno? Svi su ljudi hvalili koga? Ne Petra, ne Jovana, već su hvalili Boga.

"Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašeg koji je na nebesima" (Matej 5:16). Ti znaš da možeš da činiš dela tako da bi onda ljudi slavili tebe, da bi privukao pažnju na sebe. "svi hvaljahu Boga za ono što se beše dogodilo."

Jer onom čoveku beše više od četrdeset godina na kome se dogodi ovo čudo zdravlja. A kad ih otpustiše, dođoše k svojim,

Oni su bili u ovoj veoma neprijateljskoj okolini, tako da su se oni povukli u to prijatno okruženje njihove zajednice u crkvi.

i javiše im šta rekoše glavari sveštenički i starešine. A oni kad čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše:

I primetite sada njihovu molitvu. I ovo je po meni odličan primer molitve. Ja mislim da bi to bilo jako korisno za svaku osobu da prouči molitve koje su zabeležene u Bibliji. Ja mislim da ćete naći da su one veoma fascinantne. Prouci formu, vidi strukturu. U ovoj molitvi su oni počeli,

Gospode Bože, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima;

Kao prvo, oni su odali priznanje onome kome su se molili. "Hej Gospode, Ti si nad svim. Ti si sve stvorio." Ja mislim da veoma često kada dođemo do Boga u molitvi mi nismo svesni Njegove veličine i sile. Mi smo previše fokusirani na sopstveni problem. I onda jednostavno samo ujurimo u molitvu a naš problem je tako velik i ogroman i kažemo "Oh Bože, ne znamo šta da radimo. Propašćemo, propašćemo Gospode." I to je zato što su moje oči na problemu i izgubio sam perspektivu. Ne vidim Božiju veličinu.

Prva stvar u molitvi je da se uzme vreme i da se samo razmisli o Božijoj veličini. Zamislite samo malo, ja sednem da razgovaram sa Stvoriteljem univerzuma. "Ti si stvorio nebo i zemlju i sve što je u njima." I ako bi započeo sa tihom savesti i svesnosti Božije veličine i sile, onda bih video da moja molitva nema neku hitnu i očajnu potrebu. Je postanem samo onda očajan ako izgubim Boga sa pogleda, kada moji problemi izgledaju tako veliki da blokiraju moj pogled na Boga. I to je zato što sam izgubio perspektivu. Tako da je dobro početi tvoju molitvu veoma polako, sa sećanjem kome se obraćaš. "Oh Gospode, ti si Bog. Ti si stvorio nebo i zemlju, i sve što je u njima."

Druga stvar je i dalje u vezi sa priznanjem Boga

Koji ustima Davida sluge svog reče: Zašto se bune neznabošci, i narodi izmišljaju prazne reči? Sastaše se carevi zemaljski, i knezovi se sabraše ujedno na Gospoda i na Hrista Njegovog. Zaista se sabraše u ovom gradu na svetog Sina Tvog Isusa, kog si pomazao, Irod i pontijski Pilat s neznabošcima i s narodom Izrailjevim,

Gospode, ti znaš sve šta se desava. Ove te stvari nisu iznenadile. Ti si govorio o ovim stvarima

prije nego li su se one desile. Gospode, ti si potpuno svestan svih okolnosti koje okružuju moj život. I to je za mene veoma utešo da znam. Bog, koji je moj Nebeski Otac, stvoritelj svemira, je u potpunosti svestan svih okolnosti u mom životu. On je unapred govorio o ovim stvarima. "Gospode, ovo te nije iznenadilo. Ti si govorio o ovim stvarima kroz Davida, i baš kao što si rekao, tako se i dogodilo." Zato sto su se oni skupili zajedno,

Da učine šta ruka Tvoja i savet Tvoj napred odredi da bude.

"Bože, ti si u kontroli. Ti si odredio ove stvari koje su se trebali dogoditi. Ti si bio u kontroli." I to je ta još jedna veoma utešujuća misao. Bog je u kontroli mog života. Bog je u kontroli svih okolnosti koje okružuju moj život. Mi paničimo zato što mislimo da je sve izvan kontrole. Ali to nije tako. Bog je u kontroli svih okolnosti koje okružuju tvoj život večeras.

I sad Gospode!

Primetite da oni nisu odmah uleteli sa svojim potrebama. Oni su proveli vreme u molitvi da bi osigurali njihova srca, dok se obraćaju Bogu, Njegovoj veličini, Njegovoj moći, Njegovoj mudrosti, Njegovoj kontroli nad svime. „I sad Gospode!“ Mi dolazimo da zahteva,

Pogledaj na njihove pretnje,

Pogledaj na to kako su se ophodili prema nama.

i daj slugama svojim da govore sa svakom slobodom reč Tvoju;

A njima su još malopre zapretili da negovore više. "Zaista će te da dobijete svoje ako progovorite ponovo u ovom imenu." I za šta se oni mole? Snagu da mogu da rade baš to za šta su bili upozoreni da ne rade. "Ne dozvoli nam da umuknemo samo zato što su nam zapretili Gospode. Ne dozvoli nam da se uplašimo njihovih pretnji. Ne dozvoli nam da ćutimo zato što su nam zapretili. Nego nam daj slobodu da bi mogli da govorimo Tvoju Reč."

I pružaj ruku svoju na isceljivanje i da znaci i čudesa budu imenom svetog Sina Tvog Isusa. I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi Duha Svetog, i govorahu reč Božju sa slobodom.

Brzi odgovor na molitvu. Mesto se zatreslo i oni su govorili Božiju Reč sa slobodom.

Pre koju godinu kada sam bio u Biblijskoj školi, sam proučavao ovaj stih i bio sam veoma impresioniran. Moć molitve. Mesto se zatreslo gde su se oni molili. I pomislio sam "Pa to je super" i onda sam podvukao taj stih i proveo sam to veče razmišljajući o tom stihu, o toj okromnoj moći molitve ovih ljudi. I to je bilo vreme kada sam je bio predsednik studentskog tela u školi, i ja sam bio zadužen za jutarnju molitvu. Moj zadatak je bio da nadgledam i da zatvorim sa molitvom taj jutarnji molitveni sastanak i da pošaljem studente na čas. I tamo je bila propovedaonica veoma slična ovoj sa koje ja govorim. I tako kada sam ja pozvao studente da završimo sa poslednjom molitvom prije negi li pođemo na čas. I tako kako sam završavao svoju

molitvu odjednom sam osetio kako se propovedaonica počela tresti. I moja prva pomisao je bila "Da li je neko uzbuđen?" i onda sam bacio pogled preko propovedaonice da vidim da li neko gura propovedaonicu sa druge strane, ali tamo nije bilo nikoga. I onda sam primetio da su svi prisutni gledali naokolo šta se dešava pošto se celo mesto počelo tresti. ZEMLJOTRES! I pomislio sam „Bas interesantno, dan posle toga kako sam proučavao predhodne noći o moći molitve“. Moguće da me je Sveti Duh pripremio za to tj. skrenuo mi pažnju na to da se nebi uspaničio kad se zemljotres dogodio. To je bilo zaista interesantno iskustvo da se mesto gde sam se molio, zatreslo. Ali ne mislim da je taj događaj imao puno veze sa mojom molitvom. Ali je ipak to ta jedna od interesantnih slučajnosti. Ako živis dovoljno dugo u Kaliforniji onda je sigurno da ćeš imati takvo iskustvo da se zemlja zatrese.

A u naroda koji verova beše jedno srce i jedna duša; i nijedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve beše zajedničko. I apostoli s velikom silom svedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista;

Sa velikom silom, tj. kroz razne znakove i čuda i isceljenja, su oni svedočili o uskrsnuću našeg Gospoda Isusa

i blagodat velika beše na svima njima:

Božija slavna blagodat. I zaista je interesantno da se ovaj stih nalazi baš ovde uzimajući u obzir početak sledeće glave. Iako je ta velika Božija blagodat bila na svima njima, sa druge strane isto tako je i Božiji pravedan sud bio među njima. I baš taj slučaj Ananije i Safire svedoči o tome, i to ćemo videti u sledecem času. "I blagodat velika bese sa njima."

Jer nijedan među njima ne beše siromašan, jer koliko ih god beše koji imahu njive ili kuće, prodavahu i donošahu novce što uzimahu zato, I metahu pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše. A Josija, prozvani od apostola Varnava, koje znači Sin utehe, Levit rodom iz Kipra,

Varnava je divno ime. I bez sumnje je on imao to ime zbog svojih karakteristika. A to i možemo da vidimo kako budemo nastavili u knjizi Dela apostolskih i kako budemo čitali više o njemu. On je bio "Sin utehe." On je bio odličan posrednik.

Levit

To znaci da je on bio rodom iz sveštetičkog plemena.

rodom iz Kipra, On imaše njivu, i prodavši je donese novce i metnu apostolima pred noge.

I ovo je u jednu ruku pokušaj rane crkve da formira formu komunizma. A to je da su delili zajedno njihove stvari. Oni su se trudili da ravnomerno raspodele stvari da bi svako imao isto. I ono što treba da napomenemo je to, da je to bio neuspeh. Jer nedugo posle crkva u Jerusalimu

je postala švorc i u potrebi. I vidimo apostola Pavla kako je skupljao od paganskih crkava njihove priloge da pomogne Jerusalimskoj crkvi. I onda je Pavle kasnije napisao o radnoj etici "Ako neko ne želi da radi onda ne treba da ni jede. Ima među vama koji se ponašaju neuredno. Oni ne rade, oni pokušavaju da žive od drugih." Paraziti. Ne podržavajte ih. Ako ne rade, onda ih ne hranite. Neka svaki čovek radi, radeći sa svojim rukama da bi mogao da obezbedi one stvari koje su poštene. Tako da je to bio potez koji je bio motivisan ljubavlju. To je za svaku pohvalu. I ja ih ne krivim za to šta su uradili. Ja mislim da je to bila divna, za svaku pohvalu i lepa stvar koja se dogodila, kako su oni pokušavali da stvore jednakost među braćom. Na žalost nije im uspelo. To je bio pravi fijasko. Iako je motiv iza svega toga bio odličan, Bog je rekao da ce covek zaraditi svoj hleb sa znojem i mi nemožemo reći "Pa mi nećemo više da radimo. Mi ćemo samo da služimo Gospoda i da postajemo sve svetiji i pravedniji, a Bog će se pobrinuti za nas. Bog će nas nahraniti, Bog će se pobrinuti za nas. Mi nemoramo da radimo. Mi ćemo samo da se pouzdamo u Gospoda. Jer naš Otac nebeski hrani ptice nebeske, On će se nahraniti nas." Ne, Biblija ne govori o takvom načinu života. Isus je rekao "Trgujte (ili bavite se) dok se ja vratim." Neka svaki čovek radi radeći sa svojim rukama.

Tako da je ovo bilo dobro i njihova motivacija je bila dobra. Ti je bila dobra stvar u koju su se oni upustili. I to je imalo svoje probleme kao što ćemo to videti sledeći put u slučaju Ananije i Safire. Ali i pored toga, je gledam na motiv srca tih ljudi i kažem „Pa to je super, sviđa mi se“. To je sigurno da su njihova srca bila ispravna u ovome.

Hajde da ustanemo.

I neka Gospod bude sa vama, neka vas čuva i nadgleda u Svojoj ljubavi. Neka bude i u vama kao i u apostolima, da Reč Božija gori u vama da nemožete a da nekažete to što ste videli i čuli. To je pravo svedočanstvo kada kažete hej, pa to je samo moj život. To nije nešto što ja radim, nego je to nešto što ja jesam. Svedočiti o Isusu je nešto što je sasvim prirodna stvar. To nije nikakav program ili šema. To nije neka formula koju sam naučio, nego je to nešto što ja jesam. Ja nemogu a da ne govorim o onome što sam video i čuo. Neka vi samo nosite to svedočanstvo o Njegovoj ljubavi i blagodati.

Neka Gospod bude sa vama i neka vam da divnu nedelju. I radujem se sledećoj prilici kada ćemo se ponovo skupiti zajedno u Isusovom imenu i proučavati Njegovu Reč, učiti od Njega i rasti zajedno u ljubavi za Njega i za jedni druge. U Isusovom imenu.

Dela Apostolska 5-6

Čak Smit

Peta glava knjige dela apostolskih

Na kraju četvrte glave imamo ponovo spominjanje ranog crkvenog komunizma. Gde su oni koji su posedovali imovinu, prodali je i delili bi profit. Kao što smo spomenili prošli put, taj sistem je doživeo finansijski neuspeh. Duhovno je bio veoma divan gest. Da su bogati Hrišćani imali toliku ljubav za Hristovo telo da su bili voljni da prodaju svoju imovinu i da ulože u zajedničku svrhu. Tako da niko nije bio u potrebi u ranoj crkvi. *Niko nije morao da izlazi iz toga.* Ali vidimo da je to na kraju ispao pravi finansijski neuspeh, čak toliko da je Pavle morao da uzima doprinose što su paganske crkve davale da bi podržali braću u Jerusalmu. *Zato što nema više novca, šta ćeš onda da radiš?*

Tamo je moralo da postoji neka vrsta upravljanja u toj ranoj crkvi tih dana. Danas postoje neke crkve koje pokušavaju da uspostave isti sistem te rane crkve. Veoma poznati činovnik crkve u Londonu je preporučio crkvenu komunu kao ideju, doktor John Scott. I tako da je on ohrabrio one iz njegove crkve koji su posedovali Mercedes i slične stvari da ih prodaju, i one koji su imali velike zamkove da ih prodaju. On im je rekao da kupe manji auto i da stvore zajedničke ciljeve za crkvu i za crkvenu zajednicu. I oni su to nazvali ideja crkvenog zajedništva ili crkvene komune. Ne komunalno već zajednička-komuna. Ti i dalje imaš svoje imanje i slično ali postoji to sveopšte deljenje bogatstva sa crkvom. Ja lično ne verujem da je to način koji je Bog namerio za crkvu. Iako su to učinili u Jerusalemskoj crkvi, nigde drugde ne vidimo da je ovaj metod upotrebljen u crkvama koje su bile postavljene. I kao što smo i napomenuli, rezultat u Jerusalemskoj crkvi je bio finansijski neuspeh. A bili su tu i drugi problemi. A videćemo koji su to drugi problemi kad dođemo do 5 glave.

A jedan čovek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Sappirom prodade njivu, I sakri od novaca sa znanjem i žene svoje, i donesavši jedan deo metnu apostolima pred noge. A Petar reče: Ananija! Zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu Svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu? Kad je bila u tebe ne beše li tvoja? I kad je prodade ne beše li u tvojoj vlasti? Zašto si dakle takvu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima nisi slagao nego Bogu. A kad ču Ananija reči ove pade i izdahnu; i uđe veliki strah u sve koji slušahu ovo. A momci ušavši uzeše ga i iznesoše te zakopaše. A kad prođe oko tri sata, I to je interesantno da su ga izveli napolje i sahranili a da nisu obavestili njegovu ženu

A kad prođe oko tri sata, uđe i žena njegova ne znajući šta je bilo. A Petar joj odgovori: Kaži mi jeste li za toliko dali njivu? A ona reče: Da, za toliko. A Petar joj reče: Zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjeg? Gle, noge onih koji tvog muža zakopaše pred vratima su, i izneće te. I odmah padnu pred nogama njegovim i izdahnu. A momci ušavši nađoše je mrtvu i iznesoše je i zakopaše kod muža njenog. (*i nema potrebe da*

ovo bude napomenjeno ali ipak nam kaze)I uđe veliki strah u svu crkvu i u sve koji čuše ovo.

Nekoliko stvari koje su bitne ovde da primetimo. Prva je ta da je Petar taj koji razgovara s Ananijom. Ono što mu Petar ovde govori je "Da li te je neko prisilio da prodaš imanje?" I odgovor je "ne", "dokle god si ga imao zar nije bili tvoje?" "da jeste" "A posle kad si ga prodao, niko nije zahtevao od tebe da doneseš novac." To je u potpunosti bio dobrovoljan čin od strane onih u ranoj crkvi koji su to hteli da urade. To nije bilo zahtevano od njih. I ja mislim da je to važno da se primeti, jer ima danas onih liberala koji tvrde i pokušavaju da ubede da je rana crkva praktikovala formu komunizma, i kažu da je zbog toga komunizam dobar i da bi trebali da idemo u tom ptavcu. Komunizam koji vidimo u ranoj crkvi je potpuno drugačiji od ovog komunizma koji vidimo danas, gde su ljudi pod pretnjom oružija prisiljeni da se odreknu svoje imovine. Njihovog privatnog vlasništva. Otetog, zaplenjenog od strane vlade. Crkva tada nije zaplenjivala stvari. To je bio u potpunosti dobrovoljan čin od strane osobe koja je sa tim činom izražavala zahvalnost i ljubav koju su ljudi imali za Boga. Niko ih nije prisiljavao. I tako zbog toga ne može nikako da se poredi sa današnjim komunizmom koji je sam po sebi nasilan.

Druga stvar je naravno greh zbog kojeg su oni platili sa svojim životima. To nije bio greh, zadržavanje za sebe, niti greh ne davanja svog novca, jer Bog nije zahtevao od njih da daju sve. Njihov greh je bio - licemerstvo. Oni su se pretvarali da daju sve Bogu ali su u stvarnosti skraćivali sve od Boga. I u ovome imamo interesantan uvid o tome kako Bog gleda na licemerstvo, i to je prouzrokovalo da strah i trapet zahvati sve u crkvi.

Ja sam veoma zainteresovan i privučen silom rane crkve. Oni su imali takvu čistinu u srcu. Tamo je postojala takva moć u crkvi da licemeri nisu mogli da opstanu. Licemeri koji bi dolazili u tu okolinu su bili otkriveni i uništeni od strane Božije moći. I to je za mene jednostavno fenomenalno. Ja sam se često pitao ako bi takva moć i čistota postojala danas u crkvi kolko bi mi imali članova posle pevanja trećeg stiha pesme "uzmi moj život i neka bude." Jer u tom trećem stihu pevamo "uzmi moje srebro i zlato, ni paru neću da zatajim." I svi mi pevamo to strastveno ali svi mi skrivamo i zatajimo tu paru i možda više. Prokletstvo crkve je licemerstvo. Licemerstvo se može izraziti na više načina, ali osnovno pravilo je da postoji ta želja u nama da ljudi misle o nama da smo duhoviji nego što u stvarnosti jesmo. Ja sam lično veoma zgrozen svojim telom. Zato što volim da ljudi misle da sam ja veoma duhovna osoba...veoma pobožan čovek. I nije li odvratno da naše telo uživa u takvim degradacijama. I sada pošto želim da ljudi veruju da sam ja veoma duhovna osoba, da sam u bliskom zajedništvu sa Bogom. I zbog toga ponekad dozvolim da izjavim sitne reči koje bi otkrile koliko sam ja duhovna osoba. "Ovog jutra kada sam čekao na Gospoda..." uu, ovo zvuči zaista dobro, zar ne.

"i onda sam čuo pevcu kako kukuriče i znao sam da je jutro blizu..." Uuu, pa on se moli prije nego li jutro svane. Čoveče, pa on je baš duhovna osoba. Čekanje da bi izgledao dobro u očima ljudi. Čekanje na to da bi izgledao duhovno u očima ljudi i da bi mi se ljudi divili i govorili "hej, ti si Chuck Smith zar ne?" "pa da, ha ha," neka nam Bog pomogne!! Licemerstvo...u ranoj crkvi Bog to nije dozvolio.

Očigledno ovde ponovo vidimo taj dar u raspoznavanju duhova u akciji. Mi ćemo to ponovo videti za nekoliko poglavlja kad Simon vračar dođe do Petra i zamoli ga da kupi od njega moć da kad položi ruke na ljude oni mogu da prime Svetog Duha. I Petar počinje da otkriva šta je u srcu tog čoveka. Ali ovde vidimo Ananiju da ulazi i Petar ga sa vrata odmah pita zašto je on pokušao da se prikaze kao osoba koja je sve dala ali je u stvarnosti zatajio deo? I da je sa time lagao Svetog Duha. I onda mu je rekao "ti nisi lagao čoveka, nego si lagao Bogu" i sa time Petar izjavljuje da je Sveti Duh Bog. "zašto si namerio u srcu da slažes Svetom Duhu?" I onda "dok si ga imao, zar nije bio tvoje kad si ga prodao i bilo ti je na raspolaganju šta ćeš sa njime? Zašto si to namerio u svom srcu? Jer nisi slagao čoveka nego Boga." I tako spajanje te dve izjave dobijamo da je laganje Svetom Duhu isto što je i laganje Bogu, i ovo je jedan od stihova koji dokazuju da je Sveti Duh Bog. I ovo je veoma jak i moćan argument za to.

Kad je Sapphira dosla unutra, Petar je i nju ispitao da vidi da li je ona bila umešana u laž svog muža, "Da li ste prodali kuću za tolko i tolko?" "O da to je ta cena." I usput ju je optužio da je bila u zaveri zajedno sa svojim mužem u ovom pokušaju da prevare ranu crkvu. Tako da je i ona prošla isto kao i njen muž.

I tako iz ove čistote je izašla moć. Jer je crkva pročišćena od ovog licemerstva. I Isus je rekao da se čuvamo kvasca farisejskog koji je licemerstvo. Pavle je rekao crkvi u Korintu da se otarase kvasca. Otarasite se licemerstva koje je prisutno u crkvi. I efekat očišćavanja crkve je bila ta moć. Ja lično verujem da nam dela apostolska daju primer i uputstva. Nije to da se samo jednom u istoriji crkve iskusi to jedinstveno iskustvo Božije moći. Jer je ta moć to gorivo koje je u stanju da pošalje crkvu u orbitu. I onda vidimo da je crkva u generacijama koja su dolazila pokušala da živi bez te Božije moći. Ja ne verujem da je nedostatak moći u crkvi danas Božija greška.

Mi smo tako često spremni da okrivimo Boga za naše greške. I tu je nešto što je zajedničko za svakog čoveka. Kad je Bog u edenskom vrtu prišao Adamu i pitao ga "Šta si to uradio" On je odgovorio "Pa kriva je ta žena koju si mi Ti dao. To je tvoja greška. Ti si taj koji ju je postavio ovde" I on je pokušao da okrivi Boga za svoj greh. "Žena koju si mi TI dao da bude moja žena. Ona me je nagovorila da jedem" I tako se čini da je čovek uvek spreman do okrivi Boga za svoje greške.

I tako kad pogledamo neku crkvu koja je u slabom anemičnom stanju i spremni smo da okrivimo Boga. I onda kažemo da je "Bog povukao silu svog Svetog Duha." I onda neki kažu da je ta moć data samo na početku ranoj crkvi da je pogura u samom startu. Ali od kako je crkva u mogućnosti da osnuje svoje programe, od kako je u mogućnosti da formira svoje seminare i stvara svoje organizacione strukture, mi više nismo u potrebi za Svetim Duhom. Jer smo mi sada u mogućnosti da nosimo Evanđelje po celom svetu, jer smo vođeni sopstvenim ljudskim razumom.

Sama istorija može da posvedoči kolika je glupost takvo razmišljanje. Jer je rana crkva zaista odnela Evanđelje po celom svetu. I kao što je apostol Pavle napisao 30tak godina kasnije od ovog vremena, crkvi u Kolosima "Evanđelje, Koje je u vama, kao i u svemu svetu." I evo nas danas u modernom dobu i imamo priliku da vidimo kako Evanđelje odlazi u sve manje i manje mesta usvetu, iz godine u godinu. 1935 godine je nekih 32 posto stanovništva sveta znalo o Isusu Hristu. U 1945 nekih 27% stanovništva je culo o Isusu. Do 1955 godine je bilo samo 22 procenata stanovništva koje je znalo o Isusu Hristu. A danas predpostavljaju da je samo nekih 17 posto stanovništva čulo i Isusu Hristu. I od 50 miliona ljudi koji se dodaju ljudskoj populaciji svake godine nešto manje od 5 procenata tih istih ljudi će čuti Evanđelje ako se nastavi trenutnim tempom propovedanja Evanđelja. Mi živimo u dobu u kojem doživljavamo eksploziju populacije, ali se sve to dešava u područjima u kojima je crkva najmanje aktivna. Čak je to u mestima gde se crkva jedva može naći. I jedan od razloga zašto se jedva može naći crkva u tim područjima je baš to licemerstvo koje je ušlo u crkvu.

A kad je crkva bila očišćena i pročišćena, onda je tek postala moćna. I tako čitamo,

A rukama apostolskim učiniše se mnogi znaci i čudesa među ljudima; i behu svi jednodušno u tremu Solomonovom

I ovo je mesto na kojem smo videli je taj hrom čovek bio isceljen. I tako vidimo da je crkva nastavila da se susreće na tom mestu jer nisu imali svoju zgradu. Oni su se sretali na javnom mestu, tamo u Solomonovom tremu.

A od ostalih niko ne smejaše pristupiti njima; nego ih hvaljaše narod

I tako da vidimo da je ovde bio kraj perioda kada su ljudi prestali da prodaju svoju imovinu i da donose ono što su zaradili od prodaje. Posle smrti Ananije i Sapphira koja je došla od strane Božije moći, niko se nije usudio da postane deo te zajednice u kojoj sve delilo, pošto su videli šta se dogodilo. I sa time je bio završen taj eksperiment. I ako im se nisu pridružavali oni su ih ipak hvalili.

A sve više pristajahu oni koji verovahu Gospoda, mnoštvo ljudi i žena,

Tako da je bilo mnogo, mnogo ljudi koji su verovali. Koji su postali hrišćani ali nisu bili deo te

uske zajednice vernika koji su delili sve.

Tako da i po ulicama iznošahu bolesnike i metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad prođe Petar barem senka njegova osenila koga od njih.

Ovde ne kaže da je Petrova senka donela neke koristi, da je nekoga isceljenja.

U toj kulturi je postojalo veoma interesantno sujeverje povodom senki. Oni su bili veoma pažljivi da ne stanu u senku neke veoma loše osobe. Jer su verovali da ako bi senka neke zle osobe pala ne tebe onda bi neko prokletstvo palo na tebe. I isto tako ako to preokrenemo, ako bi senka neke dobre osobe pala na tebe onda bi dobio blagoslove zbog toga. Ja lično verujem, mada nije zabeleženo, da su neki od njih bili isceljeni tako što je Petrova senka pala na njih. Inče ta praksa bi prestala veoma brzo.

Ali isto tako verujem da mnogi od njih koji su bili isceljeni, nisu bili isceljeni zato što ih je dotakla Petrova senka. Nego što je u pitanju taj princip oslobađanja vere-taj momenat kada dođe do kontakta u kojem verujem da će Bog da učini nešto. Kad se to dogodi, baš isto to što je ta žena rekla, "Ako se samo dotaknem njegove haljine, ozdraviću" i odmah tog momenta kad je dotakla deo njegove haljine, ona je oslobodila veru. "O ženo! Velika je vera tvoja; neka ti bude kako hoćeš." Tog momenta kada je ona dotakla njegovu haljinu, njena se vera oslobodila. Zato što je rekla u svom srcu "Znam, da kad ga dodirnem da ću biti isceljena" I tako da je ona oslobodila svoju veru, i bila je isceljena. Tako da vrednost tog kontakta je da bi se oslobodila vera. "Znam da će Bog to učiniti kad..." I tako da se i ovo razvilo tako da "Znam kad Petrova senka padne na mene da će me Gospod isceliti. Ili, Gospod će isceliti mog oca ili brata." I tako da ti izneseš svog brata na ulicu i postaviš ga postrani tako da bi ga dotakla Petrova senka. Pogledaš prema suncu i ustanoviš na koju stranu pada senka i onda ga postaviš na tu stranu. I momenta kad se to dogodi, ti kažeš "Tooooo!" i vera je oslobođena. I Bog odgovara na našu veru. I tako da sam uveren da su mnogi bez sumnje bili isceljeni. Mada to ne kaže ovde. I to je bio rezultat njihove vere. Zato što su uspostavili tu tačku kad će se to dogoditi.

A dolazahu mnogi i iz okolnih gradova u Jerusalem, i donošahu bolesnike i koje mučahu nečisti duhovi; i svi ozdravljahu.

Tako da vidimo čišćenje crkve odklanjanjem licemerstva, tako da se vidi rezultat moći koji se manifestovao kroz crkvu. Mnogi su dolazili iz raznih naselja i gradova u Jerusalem da bi bili isceljeni, i to je bio rezultat moći koja je bila prisutna u ranoj crkvi.

Ponekad poželim da je takva sila prisutna u crkvi danas. Ali se isto tako zapitam da li crkva danas ima tu mogućnost da se nosi sa takvom moći. Čini se da smo u stanju da veoma lako eksploatišemo stvari. Isto tako osećam da je zaista tragično da ima mnogih koji imaju te službe koje se bave isceljivanjem, i da zbog toga stavljaju veliki naglasak na svoju službu a ne na Boga.

I koliko se meni čini, oni su to učinili za svoju ličnu dobit i korist. I mislim da je to zaista tragično. Ali isto tako ja ne znam svoje srce. Je ne znam šta bih ja lično uradio da sam na njihovom mestu. Ja ne verujem sebi. Ako bi se ja našao na njihovom mestu sa svom tom slavom i novcem koji dolazi od takve moći, ja ne znam šta bih uradio. Jer ja zaista ne znam svoje srce. Ne znam da li bih bio u mogućnosti da održim svoj duhovni život. Tako da nemogu da sudim ovim ljudima za to šta oni rade jer ne znam šta bih ja uradio da sam na njihovom mestu.

Moj otac se uvek molio "Gospode, nemoj me blagosloviti sa više stvari od toga nego što mi treba da zadržim moju ljubav prema tebi. Nemoj mi dati ni bogatstva ni siromaštvo. Siromaštvo zato da ne bi krao a bogarstvo da ne bi rekao Ko je Bog? Ne treba mi." Pre koju godinu, možda četiri ili pet, sam stojao ovde gde sad stojim i mi smo svi bili u molitvi posle službe. Čekali smo na Gospoda. I baš taj dan je bio predivan rad Svetog Duha kroz učenje Božije reči. Veliko broj ljudi je odgovorio na poruku i mnogi su predali svoje živote Isusu. I tada dok smo svi mi čekali na Gospoda, odjednom se učinilo kao da smo samo Gosposd i ja bili tamo i da nikog drugog nije bilo tamo. I ja sam počeo da mu govorim kako sam oduševljen delom koje je Bog učinio kroz Golgotu i na to šta je sve On uradio i za silne blagoslove sa kojima nas je Bog blagoslovio. Predivni i izobilni blagoslovi. I ja sam rekao Gosodu "Bože, čini mi se da samo jedna stvar nedostaje dok razmišljam o ranoj crkvi u Delima Apostolskim. I to je ta dinamična moć Svetog Duha koja će da služi potrebama ljudi i to u fizičkom smislu. Ta silna čuda i isceljenja koja su se desila u Delima Apostolskim. I ako bi ti Gospode uzdigao nekoga iz ovog zajedništva sa darom isceljivanja onda mi se čini da bi imali tu crkvu iz Dela Apostolskih kompletnu." I onda je Gospod govorio mom srcu na veoma moćan način. On je rekao "Dao sam ti veličanstveniji način." I naravno moj um je odmah otišao do knjige I Korinćanima 12, gde apostol Pavle govori o darovima da se činu čuda i isceljenja, i gde je rekao, "Starajte se, pak, za veće darove; pa ću vam još bolji put pokazati. Ako jezike čovečije i anđeoske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoní, ili praporac koji zveči." I Gospod mi je rekao "Dao sam ti ljubav u tvom zajedništvu." I ja sam mu odgovorio "Hvala ti Gospode, na mnogo boljem putu. Pomozi nam da hodamo u njemu." I posle toga nisam više nikada zatražio te darove iseljivanja i čuda, barem što se mene lično tiče.

Ima čuda i iseljivanja koja se dešavaju ovde dnevno, ali ne u toj meri u kojoj su se dešavala u periodu rane crkve u Delima Apostolskim. Mi neželimo, niti planiramo da zaradimo na tim iseljivanjima koja se dešavaju, da se ljudi ne bi privukli na fizičku stranu službe radi benefita a ne na Isusa Hrista. I ja osećam da mi zaostajemo naspram rane crkve u ovome. Ali Gospod zna to, i zašto nedostajemo u tom delu. I siguran sam da je nedostatak delom zbog nas ili u celosti

zbog nas. Božija ruka nije kratka da ne može da spasi. Njegovu uvo nije teško da ne može da čuje. Ja sam siguran, da okruženje u kojoj bi ovi darovi funkcionisali kako su namenjeni, još ne postoji.

Ja nisam zainteresovan za tim emotivnim iskustvima. Ja nisam zainteresovan tim cirkuskim okruženjima koja se tako često vide na tim sastancima koji se bave isceljivanjem. Ja nevidim da je to bilo tako u Delima Apostolskim. I ja nevidim da oni privlače pažnju na Isusa, neko ulažu veći trud na to da privuku pažnju na čoveka, na instrument koji Bog koristi tog momenta.

I sad, kao rezultat popularnosti apostola se pojavila ljubomora među sveštenicima.

Ali ustade poglavar sveštencički i svi koji behu s njim, od jeresi sadukejske, i napuniše se zavisti,

I ova reč zavist je prevedena tačno. Primitite da je i sam veliki sveštenik bio član sekte sadukeja. Sadukeju su bili materijalisti. Oni su bili humanisti. Oni nisu verovali u duhove, nisu verovali u anđele i nisu verovali u uskrsnuće. I oni su se bavili religijom samo zato da bi zaradili nešto. I sada zbog popularnosti apostola oni su oseti pretnju i postali su ljubomorni.

I digoše ruke svoje na apostole, i metnuše ih u opšti zatvor. A anđeo Gospodnji otvori noću vrata tamnička, i izvedavši ih reče: Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve reči ovog života.

Idite i delite sa njim tu slavnu istinu koju imate u uskrsnom Hristu. Idite nazad na mesto gde su vas uhapsili. Idite nazad i činite ista dela koja ste činili kad su vas uhapsili. Njima nije bilo rečeno "Hej, sad pošto ste slobodni, bežite. Bežite iz Jerusalima, idite ka Cezariji i uđite u brod i idite u Grčku. Pobegnite od progonstva." Ne. "Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve reči ovog života."

A kad oni čuše, uđoše ujutru u crkvu, i učahu. A kad dođe poglavar sveštencički i koji behu s njim, sazvaše sabor i sve starešine od sinova Izrailjevih, i poslaše u tamnicu da ih dovedu. A kad sluge otidoše, ne nađoše ih u tamnici; onda se vratiše i javiše im Govoreći: Tamnicu nađosmo zaključanu sa svakom tvrdom i čuvare gde stoje pred vratima; ali kad otvorismo, unutra nijednog ne nađosmo.

I tako su oni nestali. Stražatri su i dalje stajali tamo kod vrata, mesto je bilo zaključano. Ali ipak kada su otvorili vrata tamnice gde su oni bili, nikog nije bilo unutra.

A kad čuše ove reči poglavar sveštencički i vojvoda crkveni i ostali glavari sveštencički, ne mogahu im se načuditi šta bi to sad bilo.

Začudili su se "Čoveče, šta će biti od ovoga?"

A neko dođe i javi im govoreći: Eno oni ljudi što ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i uče narod.

Bog sigurno ima smisao za humor. I ovde vidimo parlament skupljen i sazvan od strane predsednika sa ministrima "Moramo da rešimo ovaj problem." I tako oni poslaše ministra unutrašnjih poslova da dovede zatvorenike. I on uđe unutra u njihovu ćeliju ali njima ni traga. I onda ovo veliko okupljanje vođa koji su spremni da sude ovim ljudima i onda se pojavi neko sa porukom. "Eno ih tamo nazad u hramu. Oni uče narod tamo."

Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem.

A kad ih dovedoše, postaviše ih pred sabor, i zapita ih poglavar sveštenciški govoreći: Ne zapretismo li vam oštro da ne učite u ovo ime? I gle, napuniste Jerusalem svojom naukom, i hoćete da bacite na nas krv ovog čoveka.

Sećate se u prethodnoj glavi da su oni stajali pred sinhedronom sa tim hromim čovekom koji je prohodao, i kako su im strogo naredili da ne govore u Isusovom imenu. I Petar im je odgovorio "Mi nemožemo a da ne govorimo stvari koje smo videli i čuli." I tako da su im zapretili još više i onda su ih pustili.

I sada oni to spominju ponovo "Zar vam nismo zabranili da govorite u tom imenu?" I onda on daje iterasantnu izjavu, "Ispunili ste ceo Jerusalem sa vašom naukom." I ovo je iterasantno svedočanstvo a da nije od strane tv propovednika. Pazite se tih svedočanstve tako zvanih tv evanđelista. Ponekad oni zanju da preteruju. Mi smo nekad imali izaraz "Evanđelistički govor." I to je značilo da uveličavaš brojeve veoma značajno. "Kolko je ljudi bilo na tvom sastanku?" "Pa, predpostavio bi da ih je bilo nekoliko stotina," a ustvatrnosti ih je bilo samo dvadest pet. Evanđelistički govor.

Tako da ovo nije bilo svedočanstvo koje je izašlo iz njihovih usta. Ovo je bilo svedočanstvo njihovih neprijatelja. "Ispunili ste ceo Jesrusalim sa ovon naukom." E kad bi Bog odzvolio da naši neprijatelji govore o nama ovako. Voleo bih da Bog dozvoli da oni kažu "Ispunili ste ceo Orandž regiju sa naukom ovog čoveka." Zar to ne bi bilo super? Kad bi mogli da ispunimo celu Orandž regiju sa doktrinom Isusa Hrista. Da bi mogli da vidimo tako Božije delo da bi svako u ovoj regiji bio svestan Božijeg rada ovde. A nažalost, umesto toga crkva dobija pažnju po pogrešnim postupcima u regiji, a ne u pokušaju da propoveda Isusa Hrista. To je žalosno, zar ne? Crkva dobija pažnju zbog pogrešnih stvari.

A druga stvar koju sveštenici iznose protiv njih je "Pokušavate da stavite krv ovog čoveka na nas." Sećate se kada je Isus bio pred Pilatom i kad su isti ovi sveštenici manipunisali masom da traže of Pilata da razapne Isusa. I na kraju kad je Pilat video da nema druge nego da razapne Isusa, on je naredio da mu donesu lavor. I onda je počeo da pere svoje ruke u simboličnom gestu sa kojim je govorio "Ja sam nevin što se tiče krvi ovog čoveka." I šta je bio njihov

odgovor? "Njegova krv na nas i na našu decu!" i sada su se uznemirili "Ti pokušavaš da staviš krv ovog čoveka na nas!" I onda Petar kad je stajao pred njima i rekao im "Ako želite da znate kakvom silom je ovaj čovek isceljen, neka vam je na znanju vama i celom Izraelu da je ovo učinjeno u imenu Isusa Hrista Nazarećanina, koga ste vi razapeli..." I tako je on stavio krivicu pravo na mesto na kojem pripada. Ali sada oni ne žele da prihvate krivicu tj. odgovornost za to iako je to bila njihova odgovornost. Petar je pomenuo da je Pilat hteo da ga oslobodi, ali su oni insistirali na tome da ga razapne.

A Petar i apostoli odgovarajuću rekoše: Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.

I ovde ta reč "treba" nije baš u potpunosti tačno prevedena. Grčka reč upotrebljena ovde je "mora." Većma se mora Bogu pokoravati nego li ljudima. "Nismo li vam zabranili da govorite u ovom imenu?" I njihov odgovor je "Mi moramo da slušamo Boga radije nego li ljude. Mi se moramo pokoravati Bogu." Eh da bi smo mi osetili taj Božanski imperativ da kažemo ."Ja moram da slušam Boga." Ali nažalost mi veoma često zauzmemo taj nemaran stav kada dođe do pokornosti "Pa da, ja bi trebao da se pokorim. Pa da je bi zaista trebao da slušam Boga. Da znam da trebam." Ali ovi ljudi su to osećali mnogo dublje. Oni su rekli "Mi moramo da se Bogu pokoravamo." I ja mislim da je ovo pravilo. Ako bi ikada došlo vreme da se zakoni i ovlaštenja države promene i donesu se ljudski zakoni koji bi ugrožili moje dužnosti prema Bogu, i ako bi zakoni bili kontradiktorni Božijim zakonima, onda bih ja morao da zauzmem isti položaj "Ja moram da se pokoravam Bogu."

I onda su oni nastavili da svedoče,

Bog otaca naših podiže Isusa, kog vi ubiste obesivši na drvo.

Oni su još malopre rekli "Vi pokušavate da stavite na nas Njegovu krv," a Petar ih sada poliva sa hladnom vodom. Pod time podrazumevam da je on rekao istinu. "Koga vi ubiste obesivši ga na drvo." Ali primetite ponovo da on propoveda uskrsnuće "Bog podiže Isusa." Sledeće,

Ovog Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izrailju pokajanje i oproštenje greha.

Pavle je rekao "Da je On uzdignut radi našeg opravdanja." "Sa desne strane Boga da bude poglavar i spasitelj."

I mi smo Njegovi svedoci ovih reči i Duh Sveti koga Bog dade onima koji se Njemu pokoravaju.

I ovde vidimo da je Sveti Duh dat onima koji se Njemu pokoravaju. A to je: verovati u Isusa Hrista, pokajati se od svojih greha, verovati u Isusa Hrista, biti poslušan Božijim zapovedima, i onda mi primimo dar Svetog Duha.

A kad oni čuše vrlo se rasrdiše, i mišljahu da ih pobiju. Ali onda ustade u skupštini jedan farisej po imenu Gamaliilo, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovedi da apostoli malo iziđu napolje, Pa reče njima: Ljudi Izrailjci! Gledajte dobro za ove ljude šta ćete činiti; Jer pre ovih dana usta Tevda, govoreći da je on nešto, za kojim pristade ljudi na broj oko četiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu razidoše se i propadoše. Potom usta Juda Galilejac, u dane prepisa, i odvuče dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slušahu razasuše se. I sad vam kažem: prođite se ovih ljudi i ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savet ili ovo delo, pokvariće se. Ako li je od Boga, ne možete ga pokvariti, da se kako ne nađete kao bogoborci.

Evo ovde vidimo mudar savet od strane Gamalila ovim ljudima koji su nameravali da ubiju učenike. "Slušajte, otarasili smo se vođe. Ovakve slične stvari su se desavale i ranije, i drugi su se pojavljivali i sakupljali ljude oko njih. Ali se uvek završavalo kad bi vođa bio ubijen. Tako hajde da ih pustimo, ostavimo ih." I ovo je argument ne iz pozicije snage nego iz slabosti. Ti obično nećeš pustiti stvari da idu same po sebi da bi video šta će se dogoditi. Ali je ovo bio savet Gamalilea, tako da su ga oni prihvatili. Interesantno je to da je ovo taj Gamalilo čiji je Pavle bio učenik. U ranim spisima koji su pronađeni Gamalilo je rekao o Pavlu da je imao samo jednu poteškoću sa njime dok je bio njegov učenik. On je rekao da je on bio veoma strastven učenik. Njegova jedina poteškoća sa njime je bila da mu nabavi dovoljan broj knjiga. Pavle je bio pravi štreber. Tako da je Gamalilo imao prave poteškoće da nabavi dovoljan broj knjiga za Pavla jer je imao ogromnu glad za znanjem. I vidimo da su se oni složili sa Gamalilovim predlogom, barem u jednom delu. On je rekao "ostavimo ih." Ali su oni pozvali apostole nazad i pretukli ih. Oni ih nisu ostavili.

Onda ga poslušашe, i dozvavši apostole izbiše ih, i zapretiše im da ne govore u ime Isusovo, i otpustiše ih.

I oni su pomislili da je ovome kraj.

A oni onda otidoše od sabora radujući se što se udostojiše primiti sramotu za ime Gospoda Isusa.

Kako možeš da zaustaviš takve ljude? Odgovor je da ne možeš. Oni su nezaustavljivi.

A svaki dan u crkvi i po kućama ne prestajahu učiti i propovedati jevanđelje o Isusu Hristu.

Primetite da su oni i učili i propovedali. Propovedanje je objavljivanje Božije dobre vesti i uglavnom je namenjeno onima koji neveruju. Ali kada se osoba obrati onda je njegova potreba da bude naučen. I ovde je crkva napravila veliku grešku. Zato što crkva ima zaista dobre propovednike ali nema baš dobre učitelje. I zbog toga Božije ovce nejačaju. Zato što se njima

propoveda iz nedelje u nedelju ali se ne podučavaju. Naša propovedanja treba da budu na ulicama a naša učenja treba da budu u crkvi. Propovedanje je odlična subotnja služba kada mladi ljudi dođu da čuju grupe i bendove kako sviraju. Kada se obrate onda se pojavljuje ta velika potreba da ih neko nauči u putu pravednosti i istine.

6. glava

A u ove dane, kad se umnožiše učenici,

Videli smo da je Gospod dodavao broj onih koji su se spasavali i sada se taj broj umnožava. Ja volim Gospodnju matematiku.

Podigoše viku

Sada vidimo još jedan problem koji je nastao u ovom zajedničkom življenju rane crkve koja je delila sve. Drugi problem vidimo u ovoj glavi.

podigoše Grci viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se deliše hrana svaki dan.

Dnevno bi ljudi dolazili da prime svoj deo od crkve. Oni su imali sve zajedničko tako da su imali komesare. Oni bi svaki dan davali po potrebama ljudi. Oni bi im davali njihovu hranu i ostalo šta je bilo potrebno. Grci ovde ne znači da su oni bili pravi Grci. Nego su oni bili Jevreji koji su živeli u Helenističkoj kulturi. Mnogi Jevreji su primili Grčka imena. I oni su postali u potpunosti privrženi Grčkoj kulturi koja se prošilila kroz ceo svet od strane Aleksandra velikog. Grčka je donela kulturu celom drevnom svetu. Čak i posle toga kada su Rimljani pokorili Grčku, ovi ostaci Grčke kulture su ostali u drevnom svetu. Ovo su bili oni koji su se prilagodili Grčkoj kulturi. Ali je bilo i onih koji su i dalje živeli strogo po Jevrejskoj kulturi. Tako da kada se govori ovde o Grcima i Jevrejima govori se o svima njima da su Jevreji ali su neki od njih prihvatili Grčku kulturu tj. Helenističku kulturu i koji su imali Jevrejsku kulturu.

A oni koji su prihvatili Helenističku kulturu su osetili da je postojao favoritizam kada su potrebe bile deljene. Videli su da je postojala naklonost prema onima koji su bili iz Jevrejske kulture. One stare žene koje bi doše u njihovim Jevrejskim haljinama bi dobile malo više. A kada bi došle dame koje su bile obučene u Grčku nošnju, onda bi one dobile manje. I onda su oni rekli "Čekaj samo malo. Ovo nije pravedno da ove udovice koje su iz Jevrejske kulture dobiju više nego one koje su iz Grčke kulture." Tako da su oni dosli do učenika sa ovim problemom.

Onda dvanaestorica dozvavši mnoštvo učenika (*veliki broj njih se skupio*), rekoše: Nije prilično nama da ostavimo reč Božju pa da služimo oko trpeza.

Drugim rečima, "Mi imamo mnogo važnije stvari da radimo od toga da stojimo oko stola da bi delili crkvene zalihe. To nije razumno. To nije razumno da mi uzmemo na nas odgovornost

raspodelei crkvenih dobara."

Nađite dakle, braćo, među sobom sedam poštenih ljudi,

I ovo su karakteristike i osobine koje oni treba da poseduju. Pod jedan: oni bi trebali da budu, **pošteni ljudi, (dva) punih Duha Svetog i premudrosti, koje ćemo postaviti nad ovim poslom.**

Nije u redu da mi napustimo službu koju nam je Bog dao da bi se bavili služenjem za stolovima. Zato hajde da postavimo sedam ljudi koji su pošteni ili koji su na dobrom glasu, ispunjeni Duha Svetoga, mudri i neka oni preuzmu odgovornost crkvenih komesara,

A mi ćemo u molitvi i u službi reči ostati.

Sećate se kad smo prošli put govorili o ljudima koje Bog koristi? Oni su ljudi molitve i oni su ljudi Božije Reči. To su ti ljudi koje stave ove stvari kao najvažnije u njihovim životima. Oni ne dozvoljavaju da druge stvari stanu na put molitvi i proučavanju Božije Reči. Oni su ljudi Reči i molitve. I tako ovde pod pritiskom da zauzmu ovu novu ulogu, oni to reše tako što su odstupili on nje. Oni su rekli "Hajde da sakupimo sedam ljudi koji će da rade ovo a mi ćemo se posvetiti molitvi i službi Reči."

I ova reč bi ugodna svemu narodu. I izabraše Stefana, čoveka napunjena vere i Duha Svetog, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokrštenjaka iz Antiohije.

Interesantnu stvar vidimo ovde kad pogledamo imena ovih sedam ljudi: Nikola, Parmen, Nikanora – ovo su sva Grčka imena. Znači oni iz Grčke kulture su osetili da su njihove žene bili zapostavljene, onda su doneli mudru odluku da izaberu ljude koji su došli iz Grčke kulture, da bi oni preuzeli tu funkciju nadgledanja kako se raspoređuju crkvena dobra. To je veoma mudar način da se reši težak problem.

Kad sam ja bio mlad, imao sam dva brata. I moja mama je bila odlična u pripremanju pita, između ostalih stvari. I uvek je postojao taj problem ko će da uzme poslednje parče pite. I veoma često bi se ja i moj brat takmičili ko će da uzme to poslednje parče pite. Kad kažem takmicili mislim na fin način da kažem svađali. Ja bi se uvek svađao ne samo oko poslednjeg parčeta. A ja sam imao tu prednost što sam bio stariji. I kad bi god odneli tu svađu do mame, kome od nas pripada to poslednje parče, ona bi uvek dala nož jednom od nas da preseče parče na pola a drugi bi imao prvi pravo izbora. Čoveče, bili smo precizni u milimetrima. I to je bilo zaista dobro rešenje za težak problem. Tako da je za mene interesantno da su oni u biranju ljudi izabrali one koji su imali Grčka imena. I oni su verovatno bili iz Helenističke kulture.

Bilo bi lako za bilo koga ko ima ambiciju da se popne u crkvene pozicije da kaže, "Čakaj malo, zašto želiš da ja služim za stolovima? Je želim da propovedam." Po kvalifikacijama po kojima su

tražili ljude koji će da služe, oni bi svi bili kvalifikovani da budu propovednici za sigurno. Ali ipak ovo su ljudi koji su bili odabrani. Ono što je meni interesantno je to kako budemo dalje gledali u knjigu Dela apostolska videćemo aktivnosti osobe koja je izabrana ovde da služi. Videćemo Stefana koji je bio pun vere i Duha Svetoga. Videćemo kako će Bog koristiti Stefana i za druge stvari a ne samo za služenje kod stolova. Ali je to mesto na kojem je on započeo svoju službu.

Ima mnogo ljudi koji se osećaju pozvanim u službu u crkvi. Kada dođu u Golgotu i vide divno delo koje Bog radi ovde, onda se oni inspirišu da uđu u službu. Interesantno je to kad sam ja počinjao u prvih dvadeset godina mog života, kada sam skupljao kraj sa krajem da bi imao dovoljno novca da bi kupio hranu, i kada sam vodio male crkve od 50, 60, ili 70 ljudi. Tada mi se činilo da niko nije bio zainteresovan da uđe u službu. Ali danas oni koji su zainteresovani da uđu u crkvenu službu, žele da odmah počnu da vode veće crkve od 500 i naviše ljudi. Oni traže crkvu koja može da ih snabde sa dobrim osobljem i odličnom platom. A oni zaborave da sam ja svojih prvih dvadesetak godina u crkvenoj službi proveo radeći razne poslove da bi snabdeo svojoj porodici hranu, odeću i obuću. "Ali ja osećam Božiji poziv u službu." Propovednik Romain ima dobar način komuniciranja sa takvim ljudima. On im da metlu i kaže "Ok, želiš da započnes službu u crkvi? Mučki wc je tamo iza. Tako ćeš naučiti šta znači služiti u crkvi."

Ali je važno da mi započnemo negde. Retko kada osoba započne na vrhu. Bog nas obično vodi stepen po stepen. Stefan je započeo tako što je služio za stolom. I siguran sam da je on bio veran u tome i onda ga je Bog počeo uzdizati. Mnogo puta ljudi dođu do mene i kažu "Ja osećam poziv u crkvenu službu." A ja ih pitam "Da li si nekad učio decu?" "Ne" Onda ja kažem, "E pa to je gde ćeš početi. Idi i prijavi se da učiš decu nedeljom ujutro. Da li si u nekom molitvenom timu?" "Ne" "Onda se prijavi za jedan." To je gde zaista počneš u službi. Započneš u onim manje značajnim mestima. Kada si veran u malim stvarima, Gospod će te uzdići i dati ti veće stvari. Interesantno je to da sledeće dve osobe o kojima ćemo čitati nisu apostoli nego su to dvojica koji su bili izabrani da služe kod stolova, Stefan i Filip. I vidimo to Božije delo kako ih On uzdiže a oni su počeli služenjem kod stolova. I neće potrajati dugo a Bog će ih podići odatle. Tako da su oni izabrali ovih sedam muškaraca.

Ove postaviše pred apostole i oni pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih.

Mi smo kako se čini razvili običaj da polizimo ruke na nekoga a da se onda molimo. Ali kako se čini iz knjige Dela apostolskih da su se oni prvo molili a tek onda su položili ruke na ljude. Ovaj običaj nalazimo na nekoliko mesta, gde se oni mole i tek onda polože ruke na nekoga. To vidimo i u trinaestoj glavi kada su Pavle i Varnava poslani na njihovu službu među paganima. Treći stih 13-e glave kaže, "Tada postivši i pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih, i otpustiše

ih." Tako da su se oni prvo molili a tek onda položili ruke na njih. Ne znam da li ima nešto u tome ali mi je interesantno da smo preokrenuli to. Da prvo položimo ruke na nekoga a da se tek onda molimo za njih. A oni su to radili obrnuto.

I reč Božja rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu.

Ponovo vidimo Božije delo kako nadodaje crkvi. To je bila moćna zajednica.

I sveštenici mnogi pokoravahu se veri.

I sada od ovih sedam ljudi,

A Stefan pun vere i sile činjaše znake i čudesa velika među ljudima. Tada ustaše neki iz zbornice koja se zove liverćanska i kirinačka i aleksandrijska i onih koji behu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom. I ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojim govoraše.

Oni pokušavaju da dobace nešto Stefanu, neke argumente ali on bez problema prelazi preko njih. On je govorio sa takvom mudrošću i sa takvim Duhom da ih ostavio na njihovim mestima.

Tada podgovoriše ljude (*placnike*) te kazaše: Čusmo ga gde huli na Mojsija i na Boga. I pobuniše narod i starešine i književnike, i napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše ga na sabor. I izvedoše lažne svedoke koji govoraše: Ovaj čovek ne prestaje huliti na ovo sveto mesto i na zakon. Jer ga čusmo gde govori: Ovaj Isus Nazarećanin razvaliće ovo mesto, i izmeniće običaje koje nam ostavi Mojsije. I pogledavši na nj svi koji seđahu na saboru videše lice njegovo kao lice anđela.

Divno zar ne? I zato što nisu mogli da se suprostave njegovim argumentima, njegovom mudrošću i Duhom po kojem je on govorio, onda su oni primenili zle i pokvarene metode da bi zaustavili njegovo svedočanstvo. Oni su iznosili lažne optužbe protiv njega, optuživali su ga da je Bogohulio. Optužili su ga da je govorio protiv hrama i protiv Božijeg zakona.

I verovatno je bio jedan mali deo istine u ovome. Jer je moguće da im je Stefan rekao da će Hram biti uništen. Zato što je to Isus rekao učenicima "Neće ni kamen na kamenu ostati" od tog hrama, kada su Ga oni pitali šta ce biti znaci Njegovog drugog dolaska i kraja sveta. Oni su se tada nalazili u hramu i gledali su te velike zidove i kamenje, i Isus je rekao "neće kamen na kamenu ostati." Tako da je moguće da je Stefan to rekao njima "Hej, Hram će biti razoren." Isto tako im je možda govorio "Da samo Mojsijev zakon nije dovoljan za spasenje. Morate da verujete u Isusa Hrista da bi ste se spasli. Spasenje ne može doći kroz Mojsijev zakon, nego spasenje dolazi kroz tu živu veru u Isusa Hrista." Tako da je moguće da je Stefan govorio ove stvari, samo što su oni to izvrnuli i rekli samo polovinu onoga šta je on rekao.

I ovo je isto kao kada govorite sa nekim reporterom, ista opasnost, jer oni obično citiraju

polovinu onog što vi zaista kažete. I nekad citiraju tako da zvuči sasvim drugacije od onog što ste zaista rekli. To pogrešno citiranje dovede do dezinformacija. Zato što to izvedu izvan konteksta u načinu kako oni citiraju. I zbog toga postaneš veoma sumnjičav na intervjue sa tv reporterima, komentatorima ili šta god da su. I imamo slučaj bas ovih dana da jednog slavnog komentatora tuže za menjanje intervjua da bi stvorio drugačiju sliku. Iako je taj komentator veoma snalažljiva i sposobna osoba on uopšte nije nevin za te optužbe sa kojima ga terete. Jer se sličan događaj dogodio kada su intervjulisali naučnike u Institutu za Stvaranje, reporter je uradio istu stvar. Emisija 60 Minuta su uradili užasan posao kada su editovali intervju sa Dr. Gishom i Dr. Morisom, sa namerom seckanja intervjua. Tako da je moguće uzeti izjavu neke osobe i izvaditi je izvan konteksta i onda je upotrebiti protiv njih. I ovo se baš dogodilo sa Stefanom. Postojao je taj jedan deo istine kada su oni govorili, ali oni su to stavljali u drugačiji kontekst da bi to zvučalo drugačije nego što je stvarno rečeno.

I kako budemo ušli u 7 glavu, nastavićemo priču o mladom Stefanu, čije je lice sijalo kao lice anđela, i videćemo ga kako se brani pred ovim ljudima. I onda kad dođemo do 8 glave videćemo drugu osobu od ove sedmorice; Filip odlazi u Samariju a posle toga i do Gaze, i onda do Azuta dok radi divna dela za Gospoda. Dva čoveka koja su izabrana da služe kod stolova, unapređeni od strane Boga za slavne službe u ranoj crkvi. Verni u malim stvarima, i onda unapređeni za veće stvari. Hajde da se molimo.

Oče, mi ti ponovo zahvaljujemo na privilegiji što možemo da proučavamo Tvoju Reč. Zahvalni smo ti za radost i snagu koju dobijamo iz Tvoje Reči. Pomozi nam Gospode da rastemo u poznanju Tvoje Reči i da bolje razumemo Tvoj plan i Tvoju volju za nas život. U Isusovom se imenu molimo. Amen.

Neka Gospod bude sa vama, neka Njegova ruka bude na vama, neka vas čuva i koristi. Šta god da je to na šta te je Gospod pozvao da radiš, radi to i budi veran u tome. Daj sve od sebe i Gospod će te uzdići na sledeći zadatak. Zato, neka vas Gospod koristi na veoma specijalan način.

Dela Apostolska 7-8

Čak Smit

Hajde da otvorimo nase Biblije u Delima apostolskim 7.

U ranoj crkvi kada se podigla vika medju Grcima, tačnije medju Jevrejima koji su bili iz Grčke kulture. Oni su ustvari bili Jevreji ali su pratili i živeli po Grčkoj kulturi, koja je bila univerzalna kultura tog vremena. A to je rezultat osvajanja sveta od strane Aleksandra velikog. On je isto

ostavio malo Grčke kulture u glavnim delovima Jerusalima. Bilo je mnogo onih koji nisu bili košer. Koji nisu pratili Jevrejsku kulturu. Koji su prihvatili Grčku kulturu iako su bili i dalje Jevreji. Ova grupa Jevreja je osetila da su njihove udovice bile izostavljane kada su se delila crkvena dobra. I tako da su se oni žalili apostolima koji su im rekli "Hajde da izaberemo sedam ljudi koji su na dobrom glasu, koji su puni Duha Svetoga i mudrosti, i oni će nadgledati raspodelu crkvenih dobra, a mi ćemo se posvetiti molitvi." I Stefan je bio jedan od te sedmorice i on je bio pun Svetog Duha. Filip je takođe bio jedan od te sedmorice. Dužnost ovih ljudi je bila ta da služe za stolovima. Ali vidimo da Sveti Duh je imao i druge planove za njih. Ali ono šta je verujem je da je njihova vernost u tim malim stvarima kvalifikovala njih za mnogo veću službu koji je Bog imao za njih.

Mi ne počinjemo na vrhu u našoj službi za Gospoda. Moraš da počnes sa malim stvarima. Moraš da počneš sa jednostavnim i osnovnim zadacima. Kao što je Isus rekao, "Bio si vredan u malome a sada ću te učiti vladarom nad mnogim." I ja mislim da je to proces koji Bog koristi. Naša vernost u malim stvarima. Veoma često osoba dodje i kaže "Želim da budem u crkvenoj službi." I ja im odgovorim, "Idu do dece nedeljom ujutru i uči njih, to je najbolje mesto da se počne u crkvenoj službi." Ako možeš da izneseš Božiju istinu deci tako da ona mogu da razumeju onda ti možeš svakoga da učiš. Važno je da počnemo sa decom ili sa nekim malim zadacima da bi se mogle razviti naše mogućnosti, a isto tako da vidimo da li je to to što Bog ima za nas.

Tolko često kada ljudi dodju do mene i kažu "Želim da budem u službi u crkvi," oni očekuju da odmah otpustim mog pomoćnika i da stavim njih. I bilo je onih koji su zahtevali da to uradim. Ali sam ubedjen da svakoj crkvi je potrebno da ima nekoga kao što je moj pomoćnik.

Tako da je Stefan bio jedan od onih koji su bili izabrani, osoba puna mudrosti, Svetoga Duha i na dobrom glasu. Ali je Stefan veoma brzu upao u nevolju. Ali ne sa crkvom, jer je Gospod radio mnogo kroz njega i činio mnogo čuda kroz njega. Takva čuda da su se ljudi čudili kako je to moguće. I bilo je onih iz sinagoge Liberitske koji su ga pozvali i koji su ga izazvali. Ali oni nisu bili u mogućnosti da se nose sa njegovom mudrošću sa kojom je on govorio kroz Duha. Tako da su oni angažovali određene ljude da svedoče lažno protiv njega. I tako da je Stefan stojao tamo nasuprot njihovim optužbi i oni su svi videli da je njegovo lice bilo kao lice andjela. To je bio svetlo Duha Svetoga nad Stefanom.

I tako da nas to dovodi do 7 glave. Kao što smo napomenuli 7 glava je nastavak 6-e, tako da nemožeš samo tako da počneš u 7 glavi a da nemaš neku pozadinu iz 6 da bi razumeo šta se dešava ovde.

A poglavar sveštenečki reče: Je li dakle tako?

Vidite, bas zbog ovog morate da imate znanje 6 glave jer tamo oni optužuju Stefana da je hulio na Boga, da je rekao da će hram biti uništen i da je hulio na Mojsija. Da je govorio protiv hrama i Mojsija. Ovo su bile lažne optužbe tj. delom lažne. I naravno protiv polovične istine je najteže braniti se. Veoma je teško boriti se protiv polovične istine i polovične laži. Potpuna laž je nesto sasvim drugo. Ali polovična istina je zaista teška, i sa time je Stefan bio suočen. On je sigurno njima rekao da će Isus uspostaviti novi sistem. I da se Bog nesusreće samo u hramu sa ljudima nego da se On susreće sa njima svugde, u njihovim srcima i životima. Tako da je sveštenik rekao, "Je li dakle tako?"

A on reče: Ljudi braćo i oci! Poslušajte.

I sada počinje Stefanova odbrana pred ovim zborom, i to će ga odvesti do njegove smrti. On će ih tako naljutiti da će skrknuti zubima od besa i onda će da pokupe kamenje i kamenovaće ga. Interesantno je to da u njegovoj odbrani on je taj koji je optužen. Oni su sakupili ove optužbe protiv njega, ali prije nego što završi svoju odbranu uloge će se promeniti, on postaje taj koji ih optužuje. I njegove optužbe na njih je bilo nešto što oni nisu mogli da podnesu tako da su uzeli kamenje da ga ubiju. On počinje svoju odbranu tako što će da ih podseti na njihovu istoriju. I kako ih on podseća na njihovu istoriju počinjući od Abrahama, koga su svi oni priznavali kao oca njihove nacije. On će im reći kako ga je Bog pozvao iz zemlje njegovih otaca u zemlju koju će mu Bog dati, i ne samo njemu nego i njegovim potomcima da je poseduju. Kako je Abraham putovao da Harana sve dok njegov otac nije umro a tek onda je on došao do zemlje koju mu je Bog obećao. Ali, iako mu je Bog obećao celu zemlju, on je lično nije posedovao. Jedino što je on posedovao je bio deo zemlje koju je on kupio da bi mogao da sahrani svoju ženu kada je umrla. I to je bio jedini deo zemlje koji je on posedovao. To je bio deo zemlje koji je on kupio od ljudi koji su živeli tamo. Ali je Bog onda rekao Abrahamu da će njegovi potomci otići u drugu zemlju u kojoj će biti 400 godina. I posle tih 400 godina Bog će ih osloboditi i daće im zemlju koju je obećao. I da će Bog suditi toj naciji koja je učinila da oni budu robovi za tih 400 godina u užasnim uslovima.

I dade mu zavet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dvanaest starešina. I starešine zaviđahu Josifu, i prodadoše ga u Misir; i Bog beše s njim.

Jevreji nisu samo živeli u sadašnjosti nego i u prošlosti. Njihova istorija je veoma važna za njih. Oni imaju veoma veliko poštovanje za mrtve. I postoji mišljenje medju njima ako želiš da budeš blizu Boga ond treba da budeš blizu tela nekog od Njegovih svetaca. Tako da oni imaju tu praksu da idu do grobova patrijarha da se mole. Tako ako odete do pećine Mek Pele u Hebronu videćete na stotine Jevreja kako idu tamo da se mole na grobu gde su Abraham i Jakov

sahranjeni. Na planini Zion u Jerusalimu, nalazi se mesto koje se zove "Davidova grobnica." U bilo koje doba dana ako odete tamo naćićete sigurno starije muškarce kako se mole tamo, kao da je to neko nepisano pravilo. Isto je tako i sa Rahelinim grobom u Betlehemu. I pošto oni misle da Duh Boziji i dalje boravi oko grobova pravednih ljudi, onda oni idu tamo da se mole pošto je to dobro mesto da se približi Bogu. I oni su veoma ponosni na svoje očeve i uvek govore "naši oci" sa velikim ponosom.

Stefan u njegovom govoru njima, će da im skrene pažnju na deo istorije njihovih otaca koja nije tako slavna i divna kako bi oni voleli. Njihovi su oci iz zavisti prodali Josipa u Egipat. Oni su odbili Josipa. Oni su ga prodali kao roba u Egipat ali je Bog bio sa njime. I Bog ga je oslobodio od svih njegovih nevolja i učinio da on nadje milost u očima faraona, kralja Egipta, koji ga je učinio guvernerom nad celim Egiptom i nad njegovom imanjem tj. kućom.

A dođe glad na svu zemlju misirsku i hanansku i nevolja velika, i ne nalažahu hrane oci naši.

Primetite "oci naši", ali je Josip bio odbačen s njihove strane.

A Jakov čuvši da ima pšenice u Misiru posla najpre oce naše.

I on ovde zaista gradi slučaj na "našim ocima." On im ukazuje da su Juda i Levi i sva ostala pokvarena braća njihovi oci.

I kad dođoše drugi put, poznaše Josifa braća njegova, i rod Josifov posta poznat Faraonu. A Josif posla i dozva oca svog Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet duša. I Jakov siđe u Misir, i umre, on i očevi naši. I prenesoše ih u Sihem, i metnuše u grob koji kupi Avraam za novce od sinova Emorovih u Sihemu. I kad se približi vreme obećanja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se narodi i umnoži u Misiru, Dok nastade drugi car u Misiru, koji ne znaše Josifa.

I on sad polako prelazi sa Josipa koga su odbili njihovi oci, njegova braća koga su prodali kao roba. Ovo je prva greška koju će im on ukazati da su njihovi oci napravili kad je upitanju osoba koju je Bog izabrao da bude vođa. Drugi primer koji će im on izneti je taj o Mojsiju. I tako da on prelazi sad na Mojsija.

Ovaj namisli zlo za naš rod, izmuči oce naše da svoju decu bacahu da ne žive.

To se sećate da je faraon naredio da se sva muška deca pobiju a da se sve devojčice ostave u životu. Tako da im on skreće pažnju na tu naredbu.

U to se vreme rodi Mojsije, i beše Bogu ugodan, i bi tri meseca hranjen u kući oca svog. A kad ga izbaciše, uze ga kći Faraonova, i odgaji ga sebi za sina.

Njima je bilo naređeno da bace svoju decu u Nil. Mojsijeva majka ga je sakrivala tri meseca i kada ga je spustila u Nil ona ga je stavila u mali čamac koji je napravila od sita. Tako da je ona

poslušala faraonovu naredbu ali je stavila svog sina u ovaj mali čamac. I tako da ga je faraonova ćerka uzela i odgojila ga kao da je njen.

I nauči se Mojsije svoj premudrosti misirskoj, i beše silan u rečima i u delima. A kad mu se navršivaše četrdeset godina, dođe mu na um da obiđe braću svoju, sinove Izrailjeve. I videvši jednom gde se čini nepravda, pomože, i pokaja onog što mu se činjaše nepravda, i ubi Misirca. Mišljaše pak da braća njegova razumeju da Bog njegovom rukom njima spasenje daje: ali oni ne razumeše.

I kad je Mojsije došao do svoje braće, on je pomislio "Sigurno će prepoznati da me je Bog postavio u ovu poziciju da bi ih oslobodio." Ali oni nisu to razumeli.

A sutradan dođe među takve koji se behu svadili, i miraše ih govoreći: Ljudi, vi ste braća, zašto činite nepravdu jedan drugom? A onaj što činjaše nepravdu bližnjemu ukori ga govoreći: Ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? Ili i mene hoćeš da ubiješ kao što si juče ubio Misirca? A Mojsije pobeže od ove reči, i posta došljak u zemlji madijanskoj, gde rodi dva sina. I kad se navrší četrdeset godina, javi mu se u pustinji gore Sinajske anđeo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini. A kad Mojsije vide, divljaše se utvari. A kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnji k njemu: Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljevi. A Mojsije se beše uzdrhtao i ne smeše da pogleda. A Gospod mu reče: Izuj obuću svoju sa svojih nogu: jer je mesto na kome stojiš sveta zemlja. Ja dobro videh muku svog naroda koji je u Misiru, i čuh njihovo uzdisanje, i siđoh da ih izbavim: i sad hodi da te pošaljem u Misir. To je za mene veoma utešujuće da vidim kako Bog kaže Mojsijsu da je video, da je čuo i da je došao da pomogne. I to što je tačno za Božije ljude tada, je tačno i za Božije ljude uvek. Bog vidi, Bog čuje i Bog će da pomogne. Bog vidi tvoj bol, tvoje nevolje, Bog čuje tvoj plač, Bog čuje tvoj poziv i On odgovara. Bog je došao da pomogne.

i sad hodi da te pošaljem u Misir. Ovog Mojsija, kog ukoriše rekavši: Ko te postavi knezom i sudijom? Ovog Bog za kneza i izbavitelja posla rukom anđela koji mu se javi u kupini.

Tako da dosada su oni mogli da vide primere u svojim očevima kako oni odbijaju one koje je Bog izabrao da ih vode. Josipova braća su ga prodali kao roba. Oni su se pobunili protiv njegovog sna. Sećate se da je on imao san kako mu se sunce, mesec i jedanaest zvezda klanjaju. Imao je san kako on i njegova braća vezuju snopove i kako su se snopovi njegove braće poklonili njegovom. I kroz ove sne je Bog objavio da će Josip biti vladar nad svojom braćom, ali su se oni pobunili protiv toga i pokušali su da ga se otarase tako što će ga prodati kao roba u Egipat. Ali ipak, Bog ga je uzdigao tamo u Egiptu i učinio da on bude vladar tamo i tako da su

oni ipak završili pod njegovom vladavinom.

Isto je tačno i za Mojsija. Njega su isto odbili. Mojsije je mislio da će oni znati da je njega Bog izabrao da bude njihov vođa, ali oni to nisu znali. Tako da su oni odbili Mojsija. Ali četrdeset godina kasnije, Bog je doveo njega nazad kao gospodara i oslobodioca svog naroda.

Tako da on ovede koristi ova dva primera kako su njihovi očevi napravili grešku u prepoznavanju Božijeg pomazanika u Božijem planu da bude njihov vladar. Tako nešto postoji i u ovoj naciji.

Ovaj ih izvede učinivši čudesa i znake u zemlji misirskoj i u Crvenom Moru i u pustinji četrdeset godina.

Tako da vidimo da je Mojsijev život bio podeljen u tri perioda od 40 godina. 40 godina škole u Egiptu da postane neko. 40 godina u pustinji da bi shvatio da je niko i 40 godina vođenja nacije Izrael kroz pustinju da bi naučio da je Bog ustanju da uzme nekoga ko je niko i da učini nešto sa njime. Tako da vidimo 40-o godišnje podele Mojsijevog života.

Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevim: Gospod Bog vaš podignuće vam proroka iz vaše braće, kao mene: njega poslušajte. Ovo je onaj što beše u crkvi u pustinji s anđelom, koji mu govori na gori Sinajskoj,

Crkva je u pustinji. Reč crkva je Grčka *ekklēsia* i bukvalno ima značenje "oni koji su pozvani." Izrael nikad nije bio zvan kao crkva kad su bili u obećanoj zemlji ali kada su bili u pustinji su bili zvani tako, zato što su bili pozvani iz Egipta. Crkva se danas sastoji od onih koji su pozvani iz sveta da bi bili izabrana generacija, sveti narod za Gospoda.

koji mu govori na gori Sinajskoj, i s ocima našim; koji primi reči žive da ih nama da;

On je bio govornik Božije Reči, i tamo je Bog dao Mojsiju zakon, Njegovu Reč.

Kog ne hteše poslušati oci naši

Vi govorite o vašim očevima, Bog im je dao ove žive reči ali oni nisu hteli da ih poslušaju.

nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem svojim u Misir,

Vi govorite o svojim očevima "Naši oci ono, naši oci ovo." Vaši očevi su odbili Božiji zakon. Oni su u svojim srcima se ponovo odrekli Mojsija i okrenuli se ka Egiptu.

Rekavši Aronu: Načini nam bogove koji će ići pred nama, jer ovom Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje misirske, ne znamo šta bi.

Mojsije se nalazio na planini 40 dana i ljudi su izgubili strpljenje i došli su do Arona i rekli "Mi idemo nazad u Egipat. Načini nam bogove koji će nas voditi do Egipta. Mi neznamo šta se dogodilo sa ovim Mojsijem."

I tada načiniše tele, i prinesoše žrtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj. A Bog se okrenu od njih, i predade ih da služe vojnicima nebeskim, kao što je pisano u knjizi

proroka: Eda zaklanja i žrtve prinesoste mi na četrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev? I primiste čador Molohov, i zvezdu boga svog Remfana, kipove koje načiniste da im se molite; i preseliću vas dalje od Vavilona. Očevi naši imahu čador svedočanstva u pustinji, kao što zapovedi Onaj koji govori Mojsiju da ga načini po onoj prilici kao što ga vide; Koji i primiše očevi naši i donesoše s Isusom Navinom

Isus Navin...ovde vidimo referencu na Jošuu u Starom Zavetu. Ja sam vam puno puta reko da ime Isus je grčko ime Jevrejskog imena Jošua. Ali zato što on sada govri njima ovde i ovo je prevedeno sa grčkog, ime koje je korišteno je grčko. Ali ovo je spomen istorijske ličnosti Jošue koji je preuzeo vođstvo Israela nakon Mojsijeve smrti i uveo Israel u obećanu zemlju. "Koji i primiše očevi naši i donesoše s Isusom Navinom"...tj. šator sastanka koji je bio napravljen u divljini. Oni su ga uneli u zemlju.

koje oturi Bog ispred lica naših otaca, tja do Davida, Koji nađe milost u Boga, i izmoli da nađe mesto Bogu Jakovljevom. A Solomun Mu načini kuću. Ali

Sećate se on je optužen da je govorio protiv hrama. Solomon mu je sagradio hram ali

najviši ne živi u rukotvorenim crkvama, kao što govori prorok:

I naravno možemo otići nazad do Starog Zaveta i videti ta mesta gde kaže da Bog ne živi u rukotvorenim crkvama i hramovima, jer ni nebesa nemogu da ga zadrže. Tako da Solomon govori "Ja nisam zavarao da će ovo da bude mesto na kojem ćeš ti živeti. Nebesa nemogu da te zadrže, a kamoli kuća koju sam ti je ja sagradio. Ali Gospode mi želimo da kuća bude kao mesto na koje možemo doći i sresti se sa tobom."

Jer je Gospod rekao,

Nebo je meni presto a zemlja podnožje nogama mojim: kako ćete mi kuću sazidati?

Govori Gospod; ili koje je mesto za moje počivanje? Ne stvori li ruka moja sve ovo?

Ja uvek pomislim na ovo kada pomislim da dam Bogu. Zato što kad god dajem nešto Bogu ja mu ustvari samo vraćam ono što Njemu već pripada. Zar nije On sve stvorio? On mi samo dozvoljava da je budem upravitelj Njegovih stvari. Tako da u mom davanju Njemu ja mu samo vraćam ono što je već Njegovo.

I sada će Stefan da primeni to što je on polako gradio. Sada će on da stvori veliki pritisak na njih.

Tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci tako i vi (*radite istu stvar kao i oni*). Kog od proroka ne proteraše oci vaši?

I ako se vratite nazad u njihovu istoriju zaista ćete to i videti, da su oni proganili svakog Božijeg proroka. Isaja je bio proganjan od strane njih i presekli su ga na pola. Jeremija je bio bačen u tamnicu zato što je govorio u ime Gospodnje. Ilija i Elisej su imali probleme zato što su

govorili protiv zlih kraljeva. "Vaši očevi? Kažite mi kog proroka oni nisu progonili?"

I pobiše one koji unapred javiše za dolazak pravednika,

Drugim rečima, ovi proroci koji su im govorili o dolasku Mesije, ovi pravi Božiji proroci, oni su ubili ove proroke koji su govorili o dolasku pravednika, Mesije.

kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste;

"Pa vi ste gori i od vaših očeva. Oni su pobili sve proroke koji su im govorili o Mesiji koji treba da dođe. Ali vi ste ubili Mesiju!!" Koja optužba. "Kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste;"

Koji primiste zakon naredbom anđeoskom, i ne održaste.

On je bio optužen da je govorio protiv Mosjijevog zakona. On kaže "Vidite, vi ga niste držali, vi ste ga se odrekli."

Kad ovo čuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojim, i škrgutahu zubima na nj. A Stefan budući pun Duha Svetog pogleda na nebo i vide slavu Božju i Isusa gde stoji s desne strane Bogu; I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu.

"Vaši su se očevi odrekli Josipa, Bog ga je načinio vladarom. Vaši su očevi odbili Mojsija; Bog ga je načinio vladarom. Vi ste odbili Isusa Hrista; Bog je njega načinio vladarom. Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu."

U knjizi otkrovenja kada se obraća crkvi u Tijatiri, Isus je dao obećanje onima koji pobede da će im biti dozvoljeno da sede na prestolima u njegovom kraljevstvu. Stefan ovde vidi Isusa kako stoji a ne kako sedi s desne strane Oca. Ja verujem da je to veoma značajno. Ja verujem da je Isus ustao da primi svog prvog martira u ranoj crkvi. Prvi u liniji od milione njih koji će dati svoje živote za svedočanstvo Isusa Hrista. I ja verujem kako je Stefan bio spreman da bude ubijen kao Isusov svedok, da je Gospod ustao da ga primi u nebesko kraljevstvo. "Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu."

A oni povikavši glasno zatiskivahu uši svoje (nisu hteli da cuju istinu), i navališe jednodušno na nj. I izvedavši ga iz grada stadoše ga zasipati kamenjem, i svedoci haljine svoje metnuše kod nogu mladića po imenu Savla. I zasipahu kamenjem Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse! Primi duh moj. Onda kleče na kolena i povika glasno: Gospode! Ne primi im ovo za greh. I ovo rekavši umre.

I mi vidimo mnogo toga u Stefanovom stradanju što isto možemo da vidimo u Isusovom. Kao prvo, on se molio za one koji su činili ovaj zločin protiv njega.

Sećate se Isusa "Oče oprosti im, jer oni neznaju šta čine." Stefan ovde govori "Oče ne primi im ovo za greh." Moli se za svoje progonitelje. Isus je rekao, "Molite se za one koji vas gone." I tako vidimo kako Stefan sledi Isusov primer.

Drugo što vidimo je to da Stefan ovde predaje svoj duh Bogu. Isto kao i Isus kada je bio na krstu je predao svoj duh Bogu. I tako sledeći primer svog Gospoda na krstu. Stefan sada biva prvi koji će prolići svoju krv u istoriji crkve kao martir. I kao rezultat ovoga oni nisu zaustavili svedočanstvo crkve, nego su joj pomigli da se proširi dalje. Jer je tada započelo veliko progonstvo protiv crkve.

8 glava

I sada ćemo se upoznati sa jednim od glavnih progonitelja. Veoma strastveni mladi Jevrej, farizej nad farizejima koji se zvao Savle. I on je stojao tamo slažući se sa Stefanovim ubistvom. On je čuvao kapute onih koji su bacali kamenje na Stefana. Bez sumnje da ih je i podržavao u tome. Ali verujem da Stefanovo ponašanje i reakcije na njihove optužbe je ostavilo trajan trag u Pavlovom životu, nešto što nikad nije zaboravio. I verujem da je to na kraju krajeva bila pozadina njegovog obraćenja. Jer sećate se kada se Isus pojavio Pavlu na putu za Damask da bi uhvatio i zarobio hrišćane koji su bili tamo, Gospod mu je rekao "Teško ti je protivu bodila praćati se" (Dela 9:5). I Stefanova smrt je nešto što je bilo bodilo za Pavla. Kako je video ovog mladića, kako je njegovo lice bilo kao u anđela i to je bez sumnje to. To svedočanstvo koje je Stefan ostvario. "Hej naši očevi su pogrešili. Josip je bio odbačen od naših otaca a ipak je njega Bog izabrao da bude vođa. Mojsije je bio odbijen od strane naših očeva ali ipak i njega je Bog izabrao da bude vođa. Zar nije isto tako moguće da smo i mi pogrešili u odbijanju Božijeg vođe?" I naravno Petar je rekao "Kamen koji su zidari odbili a to ste vi, postade ugaoni kamen" (Dela 4:11).

Kada sam govorio na jednom kongresu u Jerusalimu na kojem je bila tema, podrška evanđelističkih crkava naciji Israel. Pa prije nego što sam imao priliku da govorim primio sam pismo od jednog rabina koji je bio iz Mea surema. Ti rabini su ultra ortodoksni radikali. I to pismo je bio jedan veliki ukor zato što sam bio umešan u kongres koji je imao želju da promoviše mir Jerusalima. I tako se kongres zvao "Kongres za mir Jerusalima." Ovaj rabin je rekao, "Israel nema pravo da postoji kao nacija. Mi nemamo pravo da postojimo kao nacija dok nebudemo imali hram ponovo. Ova nacija nije prava nacija." I on je išao i dalje samo da me kritikuje zato što podržavam naciju Israel. I ja sam svedočio mnogim Jevrejima tamo koji su postali prijatelji moje familije, i tako da sam uzeo to pismo puno mržnje i pokazao sam ga jednom od mojih prijatelja. I rekao sam mu "Vidi šta mi je poslao jedan od vaših rabina". I kada je pročitao pismo uznemirio se. I rekao mi "Neobraćaj pažnju na to. Oni su ljudi. Oni su veoma radikalni. Oni su ljudi." A ja sam rekao "Ali oni su rabini." "Da, ali su ljudi." A ja sam rekao "Oni su religiozne vođe. Oni su rabini." "To nije važno, oni su ljudi, oni su otkaćeni. Oni neznaju šta

govore." A ja sam mu odgovorio "To je veoma interesantno. Je si li ikad razmislio da su možda isto ovakvi ljudi bili ti koji su odbili Isusa Hrista? Radikalni, ludi. I da vi i danas i dalje pratite njihove radikalne i lude zaključke?" Ovaj moj prijatelj nije imao odgovor na ovo.

Savle pak beše pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade veliko gonjenje na crkvu jerusalimsku, i svi se rasejaše po krajevima judejskim i samarijskim osim apostola. A ljudi pobožni ukopaše Stefana i veliki plač učiniše nad njim.

Veoma je moguće da ovi pobožni ljudi nisu hrišćani niti da su članovi crkve. I razlog zašto to kažem je "I učinise veliki plač nad njim." Kada neko ima pravo razumevanje šta se desi sa detetom Božijim kada umre to ne prouzrokuje veliki plač i tugu. Pravo razumevanje prouzrokuje radost u njima zato što je ta osoba sada sa Gospodom u nebskom kraljevstvu. Moguće je da su neki Jevreji, pobožni Jevreji ...i ovaj deo pisma ih ne indetifikuje kao hrišćane. Već kao pobožne, i Jevrej bi uobičajno bio opisan kao pobožan. Oni su uzeli Stefanovo telo, i moguće da su plakali nad njime zato što je jedan tako fin mladić bio tretiran od strane ove veoma radikalne grupe.

A Savle dosađivaše crkvi, jer ištaše po kućama, i vucijaše ljude i žene te predavaše u tamnicu.

Pavle je imao ovlašćenje od strane Sinhendrina da ide i da hapsi one koji su verovali u Isusa. On je ulazio u kućna zajedništva i pravio haos među ranom crkvom.

A oni što se behu rasejali prolažahu propovedajući reč.

Iako je originalna zamisao progona bila da zaustavi širenje rane crkve, to im nije pošlo za rukom. Čak naprotiv to je pomoglo da se proširi. Jer gde god da su otišli oni su propovedali Božiju Reč i tako proširili evanđelje po Judeji i Samariji.

Isus je rekao svojim učenicima u prvoj glavi, osmi stih "Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu..." I setite se da su im rekli "Napunili ste ovo mesta sa doktrinom ovog čoveka," "i po svoj Judeji i Samariji." I tako da sada vidimo novi deo crkve kako se širi izvan Jerusalima i stiže do Judeje i Samarije, a to je rezultat progona. Pavle je bio jedan od glavnih progonitelja rane crkve.

A Filip

I sada se okrećemo ka drugoj osobi od one sedmorice koji su bili zaduženi da služe kod stolova i da nadgledaju raspodelu crkvenih dobara. I Bog sada uzima drugu osobu punu Svetog Duha, mudrosti, osobu koja je na dobrom glasu. I njega će Bog koristiti kao evanđelistu. I kasnije ćemo saznati, godinama kasnije da će Filip živeti u Cezarei. I kad ga sretnemo tamo, njega će zvati Filip evanđelista. I tada će on imati, kako nam je kazano, četiri ćerke koji prorokuju. I kako se Pavle upućuje da se vrati u Jerusalim on će stati u Cezareji i provešće tamo koji dan sa Filipom.

Ja mogu da zamislim kako Pavle i Filip sede zajedno i kako se prisećaju ranijih dana i prisete se Stefana, kako je Pavle bio tamo i kako je Filip bio tamo, jer su obojica znali njega ali je situacija bila drugačija. I kako su se njihovi putevi prekrstili i pre, ali je tada situacija i okolnosti su bile drugačije. I kako ih je sada Bog doveo u zajedništvo evanđeljal, godinama kasnije u Cezareji.

A Filip sišavši u grad samarijski propovedaše im Hrista.

I stite se da je reč Hrist, Grčka reč za Mesiju. Tako da je on propovedao Mesiju njima.

I Samarićani su čekali na Mesiju. Sećate se kada je Isus sreo ženu Samarićanku tamo kod bunara blizu Sekuma, ona mu je rekla "Mi znamo da kad Mesija dođe da će nas on naučiti svim stvarima." I oni su čekali na Mesiju. Oni su znali proročanstva koja su govorila o Mesiji i oni su čekali tog Mesiju. I sećate se da je ta žena otišla u grad i počela da govori ljudima "Diđite i vidite čovek koji mi je rekao sve što sam učinila. Da nije on Mesija?" I onda su oni izašli da vide i čuju Isusa, i onda su rekli "Sadam verujemo, ne zato što si ti rekla, nego zato što smo ga mi videli i čuli." Tako da je seme već bilo posađeno u Samariji. Tako da je Filip došao da objavi Mesiju njima.

A narod pažavaše jednodušno na ono što govoraše Filip, slušajući i gledajući znake koje činjaše: Jer duhovi nečisti s velikom vikom izlažahu iz mnogih u kojima behu, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše. I bi velika radost u gradu onom.

Grad u Samariji. I evanđelje je propovedano u tom gradu i kao rezultat evanđelja je ta velika radost. I to je uvek rezultat kada se propoveda radosna vest.

A beše jedan čovek, po imenu Simon, koji pre čaraše u gradu i dovođaše u čudo narod samarijski, govoreći da je on nešto veliko;

I tamo je bio ovaj čovek, verovatno veštac. On je koristio vraćanje. On je ubedio ljude da je imao neke mistične magične moći.

Na kog gledahu svi, i malo i veliko, govoreći: Ovo je velika sila Božja. A zato gledahu na njega što ih mnogo vremena činima udivljaše. Kad pak verovaše Filipu koji propovedaše jevanđelje o carstvu Božjem, i o imenu Isusa Hrista, krštavahu se i ljudi i žene.

Oni su bili oslobođeni od njegovog uticaja i bili su dovedeni do slobode evanđelja i krštavahu se.

Tada i Simon verova, i krstivši se osta kod Filipa; i videći dela i znake velike koji se činjahu divljaše se vrlo. A kad čuše apostoli koji behu u Jerusalimu da Samarija primi reč Božju, poslaše k njima Petra i Jovana.

Petar i Jovan, interesantni partneri u zapisima evanđelja. Ljudi sa sasvim drugačijim temperamentima. Ali pored toga su u situaciji gde su veoma bliski i rade zajedno. Ali je interesantno da je ovo poslednji put da se Jovan spominje u delima apostolskim. Petra će

spominjati. Naravno pažnja će se posle prebaciti na Pavla i Varnavu i ostale. Ali je to interesantno što se tiče knjige dela apostolskih da je ovo poslednji put da se Jovan spominje. Jovan je nadživo sve ostale apostole. I naravno u kasnijim godinama napisao svoje evanđelje, tri poslanice i knjigu otkrovenja. Ali kad kasnije budemo gledali situacije koje će se razvijati i problemi sa kojima će se crkva u Jerusalimu suočavati, sa stvarima koje će izaći pred crkveno veće, Jovan nije spominjan uopšte. Svedočansto je tiho što se tiče Jovana. I ja zaista neman neko objašnjenje za to, sem toga da nije ovde i da neznam zašto. Ali kao što je Jovan rekao u svom evanđelju "A ima i mnogo drugo što, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige."

Tako kada su apostoli i crkva u Jerusalimu čuli da je Samarija primila evanđelje, oni su poslali Petra i Jovana. I ovo oduzima od ideje da je Petar bio papa, zato što je on bio poslan od strane apostola. On je bio poslan sa njihove strane. Nekaže da je on "papinsku autoritet i da je izdavao naređenja." Ali ono što kaže tu jeste da je on bio poslan od strane apostola.

Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha Svetog; Jer još ni na jednog ne beše došao, nego behu samo kršteni u ime Gospoda Isusa.

I interesantno je to da je ovo problem za mnoge Biblijske komentatore. Ta činjenica da nisu primili Svetog Duha. To da se Sveti Duh nije spustio na njih. Sveopšte je prihvaćeno da je osoba krštena od strane Svetog Duha u telo Hristovo. Niko nemože da pozove ime Gospodnje sem Duhom Svetim. I tog momenta kada osoba prihvati Isusa Hrista i krsti se, tada Sveti Duh dođe u njihov život. Mi znamo da nemožeš da primiš Isusa a da ne primiš Duha Svetoga u svoj život. Tako da ovaj deo pisma izaziva velike probleme za mnoge Biblijske komentatore zato što su ovi ljudi iz Samarije poverovali, krstili se u vodi, ali pored toga apostoli su morali da pošalju Petra i Jovana da bi oni mogli da prime Svetog Duha, jer se on nije još spustio na njih. I ja sam iznenađen da svi ovi učitelji koji imaju problem sa ovim delom nisu primetili ovde predlog koji se nalazu u Grčkom. Sećate se da je Isus rekao što se tiče Duha Svetoga svojim učenicima "On je sa vama i biće u vama." Ali je isto tako kasnije Isus rekao "Primićete silu kada Duh Svati siđe na vas." I tu je isti predlog u Grčkom *eipi* koji se nalazi i ovde. Sveti Duh se još nije spustio na njih, ta grčak reč *eipi*. Tako da komentatori imaju poteškoće i kažu "Pa, oni nisu bili ispunjeni Duhom, jer ovo je bio neki specijalni slučaj u Samariji, zato što je ovo bio prvi slučaj koji se desio izvan Jerusalima i sl." I oni se muče sa ovim delom i izmišljaju svakake gluposti uvezi ovog teksta. I to je zato što nežele da priznaju da postoji to osnažavajuće iskustvo Svetog Duha izvan obraćenja. Ali to je baš to što ovaj tekst kaže. I da, mi primimo Svetog Duha kada Isus dođe u naš život. Ali isto tako postoji to osnažavajuće iskustvo koje se desi izvan spasenja, kada je u nas život dodeljena ta snaga Svetog Duha kada se on spusti na nas. I sa time nas

pomaže sa silom Svetog Duha da možemo da služimo. I to je veoma jednostavo jasno rešenje za ovaj deo, ali za mnoge komentatore je ovo veoma težak deo. I meni je veoma zabavno da vidim kakva sve objašnjenja oni daju, a odgovor je veoma jednostavan.

Oni su primili Isusa Hrista; oni su se krstili, tako da je očigledno Duh Sveti bio u njima. Ali oni još nisu iskusili to osnažavajuće iskustvo Svetog Duha u svojim životima kao što su to apostoli iskusili na dan Pentakosta. Jer on još nije došao na njih, oni su se samo krstili u Isusovo ime.

Tada apostoli metnuše ruke na njih, i oni primiše Duha Svetog. A kad vide Simon da se daje Duh Sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce Govoreći: Dajte i meni ovu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha Svetog.

Kad je Simun video da se daje Duh Sveti kad apostoli metnu ruke na nekog. Mora da je postojala neka vidljiva vrsta ili neki audio dokaz da su oni bili osnaženi od strane Svetog Duha, jer zašto bi on inače pitao za tu moć? Ako bi oni samo položili ruke na njih i rekli "Primiti Duha Svetoga," a da nije bilo nikakve vidiljive ili nekog čujnog efekta koji bi označio da se to dogodilo, onda ne bi bila ta želja u Simonu da ima taj dar. Bez sumnje je bio neki očigledni dokaz da su ti ljudi bili ispunjeni i da su primili osnaženje od strane Svetog Duha u njihovim životima. I veoma je moguće da su oni govorili u jezicima ili čak da su prorokovali kao što je to bio slučaj u Efezu u devetnaestoj glavi. Mada to tu nekaže, ja imam uverenje da je moguće da se ovo desilo ovde. I zato je Simun hteo da kupi tu moć. I ovo zlo da se kupi ova moć ili čak pozicija u crkvi je počela ovde i dobila je ime ovde. I nažalost crkva je prošla kroz veoma mračan period u kojem se to baš događalo. Gde su pozicije u crkvi bile nuđene onome ko je dao više. I bio je period kada je pozicija pape bila dodeljivana na taj način, onom ko da više. To zlo da se kupi pozicija i autoritet.

I ovo je uobičajna praksa među vračevima i mađioničarima. Ako jedan od njih ima dobar trik, drugi će se truditi da kupe od njega taj trik. I ima onih koji se samo bave time da prodaju trikove drugima. I tako Simun, pošto je bio vračar i varao ljude, on je imao tu praksu da u prošlosti kupuje informacije, i sada je probao da kupi ovaj dar Božiji.

A Petar mu reče: Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božji može dobiti za novce.

Užasna stvar.

Nema tebi dela ni iseta u ovoj reči; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.

I Petar sada praktikuje taj dar prepoznavanja ili oštroumnosti i počinje da se bavi sa Simunovim srcem.

Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvog. Jer te vidim da si u gorkoj žuči i u svezi nepravde.

Iako je on pratio Filipa, iako mu se divio i delima koja je on činio, ipak je još uvek u njegovom srcu bilo gorčine. Možda razlog tome je bilo i to, da sada više niko nije gledao na njega se nekim divljenjem kao što su to pre radili. Ogorčen zato što su ljudi sledili svog novog vođu, Isusa Hrista, kojeg je Filip propovedao. I da se ta publika koja se divila njemu okrenula ka drugom. I to ga je mučilo u njegovom srcu. Iako je on u spoljašnosti bio sa Filipom i pratio Filipa, i čak se krstio, iznutra se on izjedao. Bio je rob nepravde i gorčine. I gorčina je užasna stvar. Tužna je to stvar kad osoba sadi gorčinu u svom srcu. Gorčina će samo da povredi tebe. Ona samo čini nažao tebi. Ti zaista nesmeš i nemožeš da priuštiš sebi da imas gorčinu. I njemu je rečeno, "Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvog."

A Simon odgovarajući reče: Pomolite se vi Gospodu za mene da ne naiđe na mene ništa od ovog što rekoste.

On je tražio molitvu, i verujem da je bio iskren.

Tako oni posvedočivši i govorivši reč Gospodnju vratiše se u Jerusalim, i mnogim selima samarijskim propovediše jevanđelje.

Tako da su Jovan i Petar postali evanđelisti. Kako su se oni vraćali nazad u Jerusalim, navratili su u okolna sela Samariji i propovedali evanđelje mnogima.

A anđeo Gospodnji reče Filipu govoreći: Ustani i idi u podne na put koji silazi od Jerusalima u Gazu i pust je. I ustavši pođe. I gle, čovek Arapin, uškopljenik, vlastelin Kandakije carice arapske, što beše nad svim njenim riznicama, koji beše došao u Jerusalim da se moli Bogu, Pa se vraćaše, i sedeći na kolima svojim čitaše proroka Isaiju.

Ovo je interesantno iz nekoliko razloga. Kao prvo, interesantno je zato što nam daje uvid u to kako nas Bog vodi Duhom Svetim. Mnogo puta ljudi meni kažu "Voleo bih da znam Božiju volju za moj život." I obično sa time oni kažu "Voleo bih nekako da mi Bog pokaže film o mom životu. Voleo bih da znam šta će mi se desti u budućnosti. Voleo bih da znam šta Bog ima u planu za moj život. I tek onda mogu da odlučim da li ću to prihvatiti ili ne." I obično u želji da znamo šta Bog ima za nas, mi želimo da znamo šta će biti naredne godine, ili narednih pet godina. Mi želimo, petogodišnji, desetogodišnji i dvadesetogodišnji plan. "Bože, iznesi svoj plan." Ali je Bog reko Filipu samo ovo "Ustani i idi u podne na put koji silazi od Jerusalima u Gazu i pust je." Nije mu je rekao ništa više. To je prvi korak u Božijoj volji.

Bog mu nije ništa više govorio sve dok Filip nije učinio prvi korak. I mnogo puta kada nam Bog da prvi korak, mi obično neželimo da učinimo sledeći, dok nam On ne da treći ili četvrti korak. Imamo običaj da kažemo, "Gospode, zašto želiš da idem u Gazu? Tamo nema nikoga.

Tamo je pustinja Gospode. Zašto želiš da ostavim ovako uspešno mesto i službu kao što je ovde u Samariji? Gospode praviš veliku grešku ovde. Na stotine se ljudi spašavaju ovde. Oni dolaze i slušaju evađelje. Ovo je uzbuđujuće Gospode. Zašto bi išao u Gazu?" I ja želim da znam zašto je meni dao prvi korak. Ja želim da znam ceo plan, ceo Božiji plan. Ali Bog veoma često nam da samo prvi korak. I drugi korak obično nedođe sve dok prvi nije učinjen. I siguran sam ako je on ostao u Samariji i svađao se sa Bogom u želji da dobije više informacija uvezi tog poziva, onda ga on nebi ni primio. Bog bi poslao nekoga drugog ko bi svedočio tom Etiopljaninu. Korak po korak, tako obično Bog vidi naše živote. Tako Bog vodi moj život. Samo jedan korak. To mi je nekad smetalo. Nekad mi je smetalo to da Bog vodi moj život korak po korak. Ali sada mislim da je to veoma uzbuđljivo. A i sviđa mi se kada Bog čini poteze.

Znate, kada je učinim neki korak, onda kažem, "OK Gospode, na tebi je potez," ja sam bio poslušan u tome šta mi je Bog rekao da uradim i sada čekam da čujem sledeće uputstvo od Njega. Nesviđa mi se kada je potez na meni. Ja imam često poteškoća sa mojim potezima. Ali je uvek dobro kada je učinim moj deo i kažem, "OK Gospode, potez je na tebi ponovo."

Filip je poslušao prvi potez. I sigurno je on imao puno pitanja na umu, ali je ostavio Samariju, to veliko probuđenje koje se tamo dešavalo i došao vamo, idući od Jerusalima do Gaze pa do pustinje.

Primetite da je ovaj čovek bio u Jerusalimu da se moli Bogu, i sada se vraćao, sedeo na kočiji i čitao Isaju proroka. Ja verujem da je ovaj čovek iskreno tražio Boga. U svom srcu je zaista težio za Bogom. Jer bez sumnje Duh Sveti ga je privlačio Bogu. I u njegovoj potrazi za Bogom, došao je do Jerusalima, cetru slavljenja i molitve Bogu. I u Etiopiji su bili upoznati sa Judeizmom. Jer kad se Kraljica Šebe vratila iz svoje posete Solomonu, ona je sa sobom donela nazad u Etiopiju Jevrejsku religiju. Tako da je tada počeo u Etiopiji Filan Djes pokret. Ti Etiopljani koji su bili Jevreji u svojoj veri i praksi. I prema njihovoj tradiciji, Kraljica Šebe se vratila u Etiopiju trudna sa Solomonovim detetom. Koga su oni navodno nazvali, "Lav iz Judinog plemena." I Hal-e-solasi opovrgnut vođa, je nedavno pre koju godinu objavio da je on direktni potomak Solomona i da je kralj Jude i vođa ove grupe u Etiopiji koji prate Judeizam. Tako da je Judaizam veoma poznat u Etiopiji, a Jerusalim je centar Judaizma.

I tako da u svojoj potrazi za Bogom je bilo sasvim normalno da je on završio u Jerusalimu. Tragedija je u tome da on u Jerusalimu nije našao to šta je tražio. I sada se on vraća u Etiopiju prazan kao što je i došao. A srce mu je i dalje čeznulo za Bogom. Ali je Bog video njegovo srce. I ja verujem da Bog vidi svako srce koje čezne za njime. I verujem da je Bog spreman da učini sve da donese svoju ljubav i istinu svakome ko ga zaista traži. Ja verujem da ako neko zaista

traži Boga da će mu se Bog objaviti tj. obznaniti istinu, čudima ili bilo čime. I ja verujem da je to sada slučaj. Bog je video ovog čoveka, tako da je pokrenuo Filipovo srce usred porođenja koje se dešavalo i rekao, "Ustani i idi u podne na put koji silazi od Jerusalima u Gazu i pust je." I kad je on stigao tamo, on je video kočiju i čoveka kako sedi u njoj i Gospod mu je rekao,

Pristupi i prilepi se tim kolima.

Drugi korak. A ovaj drugi korak nije došao sve dok on nije u potpunosti ispunio prvi.

A Filip pritrčavši ču ga gde čita proroka Isaiju, i reče: A razumeš li šta čitaš? A on reče: Kako bih mogao razumeti ako me ko ne uputi? I umoli Filipa te se pope i sede s njim (tamo u kočiji). A mesto iz pisma koje čitaše beše ovo: Kao ovca na zaklanje odvede se, i nem kao jagnje pred onim koji ga striže, tako ne otvori usta svojih. U Njegovom poniženju ukide se sud Njegov. A rod Njegov ko će iskazati? Jer se Njegov život uzima od zemlje.

Izaja 53, Izajino proročanstvo o slugi Gospodnjem koji će biti prezren i odbijen. Božiji sluga čiji će život biti oduzet. Koji će biti zaklan kao ovca a da neće odgovoriti na optužbe.

Onda uškopljenik odgovori Filipu i reče: Molim te, za koga ovo govori prorok? Ili za sebe ili za koga drugog? A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od pisma ovog, pripovedi mu jevanđelje Isusovo.

I kao što smo to napomenuli i prije, svejedno bi bilo odakle da je ovaj čovek čitao iz Starog Zaveta jer je moguće iz bilo kojeg dela Starog Zaveta da se propoveda o Isusu. Jer je Stari Zavet priča o Isusu od početka pa do kraja. Isus je rekao, "Vi istražujete pisma misleći da u njima imate život, ali ona svedoče o meni. Evo idem, kao što je u knjizi pisano za mene;"

I on je uzeo pismo i počeo da mu govori o Isusu. Kad je Isus bio na putu za Emaus, on je proširio tj. objasnio iz pisma sve što su Mojsije i proroci rekli o njemu. On mora da pati, umre i uskrsne.

Kako idahu putem dođoše na nekakvu vodu; i reče uškopljenik: Evo vode, šta brani meni da se krstim? A Filip mu reče: Ako veruješ od svega srca svog, možeš. A on odgovarajući reče: Verujem da je Isus Hristos Sin Božji. I zapovedi da stanu kola, i siđoše oba na vodu,

On ga nije samo poprskao.

i Filip i uškopljenik, i krsti ga. A kad iziđoše iz vode, Duh Sveti pade na uškopljenika, a anđeo Gospodnji uze Filipa, i više ga ne vide uškopljenik; nego otide putem svojim radujući se.

Filip je imao službu koja je donosila radost ljudima. Setite sa samo rezultata njegove službe u Samariji. Grad je bio ispunjen sa radošću. I sada je on služio ovom čoveku, koji sada može da

nastavi svoj put i više nemora da traži. On je bio nađen, i kao rezultat toga što je našao pravu vezu sa Bogom, on se raduje. I od tada u istoriji je uvek postojala crkva u Etiopiji. On je bez sumnje imao veliki uticaj na širenje evanđelja i postavljanja crkvi u Etiopiji. "Otime putem svojim radujući se."

I interesantna stvar uvezi Filipa. "Duh Gospodnji je uzeo Filipa." I na koji način se ovo desilo neznam. Bilo je slučajeva kada sam ja poželeo da mene Duh Gospodnji uzme. Kada sam umoran i iscrpljen. Kada je predamnom dug hod kući a ja sam umoran i iscrpljen.

A Filip se obrete u Azotu;

I po jeziku ovde tj. načinu kako je ovo opisano, čini se da je ovo bio neki čudotvoran događaj. To je ono što nam jezik govori. Ali naravno ništa nije spomenuto što se tiče toga kako se to desilo. Tako da ako bi pokušali da nagađamo kako se to desilo onda bi to bilo bezkorisno. Zašto i probati? Ko zna? Mi ne!

A Filip se obrete u Azotu; i prolazeći propovedaše jevanđelje svima gradovima, dok ne dođe u Cezariju.

Za koju glavu kasnije ćemo čitati kako će Petar otići da propoveda crkvi u Lidi i da će tamo isceliti jednog čoveka koji se zove Aneas koji je ležao od bolesti nekoliko godina. I onda ćemo videti da će crkva iz Jope kada čuje da je Petar u Lidiji, tražiti od njega da dođe u Jopu zbog određene žene koja se zvala Dorka, koja je umrla. Tako da je Petar otišao u Jopu da služi Dorki. I kako to da su bile crkve u Lidi i Jopi? I ako bi uzeli mapu i pogledali i našli Gazu, i onda Azotus. I kao što nam je rečeno da je on otišao iz Azotusa kroz sve gradove propovedajući evanđelje sve dok nije došao do Cezarije. Je verujem da su ove crkve bili započete od strane Filipa jer su ovi gradovi ti kroz koje bi on prošao na njegovom putu do Cezarije iz Azota. Ja mislim da su ove crkve rezultat njegove službe. U ovim mestima u kojima je Petar kasnije dosao da služi.

I čini se da kad je on stigao u Cezariju da je on načinio Cezariju svojim domom. I ja mogu da razumem zašto. To je veoma lep primorski grad na Mediteranskom moru. Voda u Mediteranu ima veoma specijalu nijansu plave boje, a i plaže su predivne. I ako bih ja imao izbor mesta na kojem bih voleo da živim, Cezarija upšte ne bi bila loš izbor.

I tako da je Filip ostao tamo i uspostavio svoj dom. Godinama kasnije Pavle je posetio Filipa tamo u Cezariji i ostao tamo sa njime nekoliko dana prije nego li je nastavio svoj put u Jerusalim. I mićemo se vratiti nazad u Filipovu kuću u Cezariji kasnije u knjizi dela apostolska. Vraćićemo se do njegove kuće sa Pavlom u posetu. Zato toliko često spominjem njegovu kuću u Cezariji, jer ćemo se vratiti nazad do nje prije nego li završimo knjigu dela apostolskih.

I kako nastavljamo sa proučavanjem knjige, u sledećoj glavi ćemo videti Pavlovo obraćenje i

interesantne stvari u vezi njegovog obraćenja. Onda Petrovu posetu Lidi i Jopi, izlivanje Svetog Duha na pagane u desetoj glavi u Korneliovoj kući u Cezariji, gde se inače Filip nalazi. Interesanto je to da je Bog izabrao Petra za ovo. Moguće je da Filip nije bio ovde u Cezariji kada se ovo desilo, ili je moguće da je on već bio posadio seme i da je to bio razlog zašto je Kornelije bio bogobožazan čovek.

Hajde da se molimo.

Oće hvala ti za Tvoju Reč i na uzbuđenje koje dobijemo kada vidimo kako ti koristiš ljude. Mi shvatamo da su oni isto tako jednostavni ljudi kao i mi. I Gospode mi želimo da naši životi budu korišteni od strane Svetog Duha da bi mogli da propovedamo ljubav Isusa ljudima oko nas. Gospode mi ti nudimo naše živote i naša telesa kao žive žrtve koje bi mogle da budu instrumenti u tvojim rukama radeći tvoje delo u svetu oko nas. Gospode mi priznajemo da nam je potrebna pomoć Svetog Duha da bi mogli da uradimo bilo šta što bi imalo neku vrednost. Zato Gospode pomaži nas sa tvojom snagom u Isusovom imenu. Amen.

Neka vam Gospod da divnu nedelju, neka vas ispuni sa njegovom ljubavlju i njegovim Duhom. I neka On koristi tvoj život kao instrument da ispuni Njegovu volju, u Isusovom imenu.

Dela apostolska 9

Čak Smit

Kada je Aleksandar Veliki pokorio ceo svet, on je ostavio uticaj Grčke kulture u nekim delovima tog istog sveta. Tako da su ti delovi postali veoma uticajni. I ako je Rimsko carstvo pokorilo Grčko, uticaj Grčke kulture nije splasnio i ostao je dominantan po celom svetu. Tako da je svet bio pod Rimskom kontrolom, ali je uticaj Grčke kulture bio dominantan.

Grčka kultura je bila više okrenuta ka umetnosti, a u kontrastu sa njom je bila Jevrejska koja je bila veoma legalistička. Farizeji su bili predstavnici Jevrejske kulture, a oni su bili vema strogi i legalistični. Oni su bili veoma naklonjeni ka zakonu, dok su Grci bili više naklonjeni ka kulturi, i raznim oblicima umetnosti. Tako da je postojao konflikt među ovim kulturama.

U ovom periodu, Izrael je bio podeljen. Jevreji su bili podeljeni na Heleniste i na Jevreje. Sadukeji su bili Helenisti. Sadukeji su bili materijalisti dok su Fariseji bili sledbenici Jevrejske kulture. Tako da ako bi neko hteo da dosegne Jevreje sa evanđeljem, on bi morao da bude dobar poznavao Grčke kulture ali je isto trebao da poznaje i Jevrejsku kulturu. Tako da je Bog izabrao Pavla da bude taj instrument koji će to učiniti.

Pavle je rođen u Taršišu koji je inače bio jedan od centara Grčke kulture. Tako da sve do svoje 14 godine on je imao puno poznanika koji su bili iz Helenističke pozadine, iako je on sam bio

Jevrej nad Jevrejima, tačnije, njegovi roditelji su bili iz Jevrejske kulture, fariseji. Pavlovi najraniji prijatelji su bili iz Helenističke kulture. Tako da je on bio upoznat sa Helenističkom kulturom. Ali njegovi roditelji nisu hteli da on ide u školu tamo u maloj Aziji, želeći da ga zaštite od Helenističke kulture, tako da su ga poslali u Jerusalem da bi tamo učio kod nogu Gamalilea, koji je bio jedan od najvećih učitelja i farizeja u zemlji.

Tako da je uticaj farizejske kulture bio veoma snažno prisutan kod Pavla, mada se on nika nije oslobodio te Grčke kulture pod kojom je bio kad je bio mali. Savršen instrument koji je Bog trebao da ode u ceo svet i da dosegne sa evanđeljem one pod Helenističkom kulturom sa istinom Isusa Hrista.

Tako da u 9 glavi imamo Božije hvatanje Pavla.

A Savle još dišući pretnjom i smrću na učenike Gospodnje pristupi k poglavaru sveštenučkom, I izmoli u njega poslanice u Damask na zbornice, ako koga nađe od ovog puta (*interesantno opis hrišćana*), i ljude i žene svezane da dovede u Jerusalem. A kad beše na putu i dođe blizu Damaska, ujedanput obasja ga svetlost s neba, I padnuvši na zemlju ču glas gde mu govori: Savle! Savle! Zašto me goniš? A on reče: Ko si Ti, Gospode? A Gospod reče: Ja sam Isus, kog ti goniš: teško ti je protivu bodila praćati se.

Pavlovo hvatanje. On je rekao, "Ja još nisam uhvatio to za šta sam ja uhvaćen." Ovde vidimo Pavlovo hvatanje od strane Boga na jedan veoma dramatičan način. Ovde vidimo čoveka koga će Bog okrenuti za 180 stepeni. Ali i pored toga iz teksta vidimo da je Božiji Duh već počeo da radi u njemu. I Gospod mu je rekao, "teško ti je protivu bodila praćati se."

Bodilo je bilo korišteno kao instrument koji su stavljali na plug. Tako kada bi vo počeo da se trza on bi onda udarao u bodilo i ubrzo bi ustanovio da to nije najpametnija ideja. I to bi naravno pomoglo onom koji ore da on ne bude povređen. Teško ti je protivu bodila praćati se.

Je lično verujem da je Stefan imao veoma veliki uticaj na Pavla. Ja mislim da dok je posmatrao Stefana kako umire, i Pavle je inače rekao da, "Se on složio sa njegovom smrću," što znači da je on bio član Sanhedrina i da je on glasao da se Stefan kamenuje. Što nam daje interesantne uvide. I ako je on bio član Sanhedrina onda je on morao da bude oženjen, ali šta je bilo sa njegovom ženom, neznamo jer nam Pismo ništa ne kaže. Postoje priče koje dolaze iz perioda rane crkve koje kažu da ga je ona ostavila kada se on obratio i postao Hrišćanin, i da je čak imao dva sina od kojih je jedan ostao sa njime a da je drugi otišao sa majkom. Ali je sve to samo tradicija tako da neznamo za sigurno.

Ali je verujem da kako je on gledao Stefana kako umire i kako je slušao njegovu poruku...jer je on bio tamo, i čuo je tu poruku, vido Stefanovo lice, video pomazanje Svetog Duha, ali je kao

farisej bio odlučan da istrebi ovu novu sektu koje je rasla u Judeizmu. Tako da je on otišao do velikog sveštenika.

Kasnije kada je pisao crkvi u Filipu, on je rekao, "Po revnosti gonih crkvu Božiju" (Filipljanima 3:6). Tako da je došao sve do Damaska i odjednom ga je Bog tada uhvatio na tom putu. "Ko si ti Gospode?" i Gospod mu je odgovorio, "Ja sam Isus, kog ti goniš: teško ti je protivu bodila praćati se."

I ovde vidimo interesantnu stvar. Pavle je bio progonitelj crkve, zar ne? Ali obratite pažnju kako se Isus poistovećio sa crkvom. Svako progonstvo koje iskusiš ide direktno protiv Njega. On se u potpunosti poistovećuje sa Svojom crkvom. On nije rekao, "Zašto progoniš moju crkvu?" Već je rekao, "Zašto progonoš mene? Jer mene u stvarnosti progoniš."

A on drhćući od straha reče: Gospode! Šta hoćeš da činim?

Totalna promena, 180 stepeni.

I Gospod mu reče: Ustani i uđi u grad, pa će ti se kazati šta ti treba činiti.

Božija komanda Pavlu je bila veoma jednostavna, zar ne? Sećate se da sam vam prošli put rekao da nam Bog otkriva korak po korak. Tako i sada umesto toga da je rekao Pavlu ceo njegov život, on mu je samo rekao, "Ustani i uđi u grad, pa će ti se kazati šta ti treba činiti."

A ljudi koji idahu s njim stajahu i čuđahu se, jer čujahu glas a ne viđahu nikoga.

Ima onih koji kažu da postoji kontradikcija u pismu ovde. Zato što kada Pavle govori o ovom događaju u 22 glavi dela apostolskih, on kaže da oni koji su bili sa njime nisu čuli glas, ali on ovde koristi drugu Grčku reč—koja zna či da oni nisu čuli jasno izgovaranje reči. Oni su čuli zvuk ali nisu razumeli taj zvuk. I tako da se Gospod obraćao Savlu. Oni su čuli zvuk ali nisu razumeli šta je bilo iztovoreno. I to je to o čemu Pavle govori u 22 glavi dela apostolskoh. Nisu čuli *fone* tj. fonetiku. Tako da nema kontradikcije ovde. Oni su stajali i čudili se jer su čuli glas ali nisu nikoga videli.

A Savle usta od zemlje, i otvorenim očima svojim nikoga ne viđaše.

Tako da je on u momentu oslepio od ovog događaja.

A oni ga uzeše za ruku i uvedoše u Damask.

Pavlov ulazak u Damask je bio sasvim drugačiji od onoga što je on očekivao. On je planirao da upadne u Damask sa papirima ovlaštenja od velikog sveštenika da uhapsi svakoga ko se pozove na ime Gospodnje. Ali umesto takvog ulaska, on sad ulazi slep i vođen je od strane svojih saputnika u grad.

I beše tri dana slep, i ne jede, niti pi.

Verujem da je u ovih tri dana bilo mnogo stvari koje su prošle kroz Pavlov um. Bog ga je odvojio od svih mogućih smetnji koje bi mu skrenule pažnju, da bi mogao dobro da razmisli o

svemu šta mu se desilo. On je bio slep. On nije ni jeo ni pio ta tri dana dok je samo razmišljao o svemu šta se dogodilo u njegovom životu.

A u Damasku beše jedan učenik (*primetite da nije upitanju apostol nego samo učenik*), po imenu Ananija, i reče mu Gospod u utvari: Ananija! A on reče: Evo me, Gospode! A Gospod mu reče: Ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i traži u domu Judinom po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se moli Bogu, I vide u utvari čoveka, po imenu Ananiju, gde uđe i metnu ruku na nj da progleda. A Ananija odgovori: Gospode! Ja čuh od mnogih za tog čoveka kolika zla počini svetima Tvojim u Jerusalimu; I ovde ima vlast od glavara sveštenečkih da veže sve koji prizivaju ime Tvoje. A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on sud izbrani da iznese ime moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve.

Tako da je Bogu bio potreban čovek koji je imao pozadinu kao Pavle. Osoba koja se mogla obraćati Jevrejima, i onima iz Grčke kulture i kraljevima. On je bio izabrani instrument od strane Boga. Pavle je kasnije prepoznao da je Božija ruka bila na njemu od perioda kada je bio u utrobi matere svoje, čak i od najranijih iskustava. Bog ga je u tom periodu trenirao i razvijao za delo koje je On imao u umu za njega.

I to je istina za skakoga ko je sluga Gospodnji. Mi isto možemo da se osvrnemo nazad i da vidimo taj proces razvijanja tj. Božiji rad u našem životu da nas priprema za delo koje On ima za nas da bi mu služili. Pavle pisajući Efežanima je rekao, "Jer smo Njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u njima hodimo" (Efe. 2:10). Bog zna šta ima na umu za naš život. Bog zna na koji ćemo način da mu služimo za dobrobit Njegovog kraljevstva.

A u međuvremenu Bog radi u tvom životu dok te priprema za taj rad. I jednog dana ćemo da vidimo da ta pozadina koju imamo, da je to deo Božijeg plana dok nas priprema da budemo njegovi instrumenti za Njegovo delo. I uzbudljivo je znati da čak i kad nisam bio svestan Boga, kada Ga nisam imao na umu, da je i čak tada Bog radio u mom životu. Da me je pripremao za delo koje On ima na umu za mene. Izabrani alat ili sud, "Da iznese ime moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve." I onda dolazi jedna veoma interesantno izjava.

A ja ću mu pokazati koliko mu valja postradati za ime moje.

Pitam se, da sam ja bio na njegovom mestu i da me je Gospod pozvao na službu i da mi je unapred pokazao sve šta će mi se dogoditi loše, da li bi ja nastavio ili bih možda odustao i rekao, "Gospode, zašto ne pošalješ nekoga drugog? Zašto ne pozoveš nekoga drugog?" Divim se Pavlu. Gospod mu je pokazao sve šta će mu se loše dogoditi, a on je pored toga bio spreman da ide. On se pokorio Bogu i rekao, "Ko si Ti, Gospode da bi moga da ti služim? Gospode! Šta

hoćeš da činim?" To se nije moglo izbeći. On je napravio dogovor sa Bogom, od kojeg nije nameravao da odstupi jer je shvatio da je Božija ruka bila na njegovom životu sve do tog momenta. I bez obzira na sve Gospode je idem do kraja.

I pođe Ananija,

Kada je Bog prvi put rekao Ananiji da govori sa Savlom, on je bio siguran da je Bog napravio grešku. "Gospode, pa ja sam čuo o ovom čoveku. Ti se šališ." I pođe Ananija,

i uđe u kuću, i metnuvši ruke na nj reče: Savle, brate!

To mi se sviđa. On ga je odmah prepoznao kao brata. On ga je odmah primio u to zajedništvo tj. bratstvo u Hristu "Savle, brate."

Gospod Isus,

Sećate se da je Pavle pitao, "Ko si ti Gospode?" i On je rekao, "Ja sam Isus, koga ti goniš." Tako da Ananija ovde govori, "Gospod Isus."

koji ti se javi na putu kojim si išao, posla me da progledaš i da se napuniš Duha Svetog.

Setite se da Ananija nije apostol, nego je učenik. On je tamo u crkvi u Damasku, o kome posle ništa više nećemo ništa čuti. On je bio običan učenik, ali ga Bog koristio da bude instrument da položi svoje ruke na Pavla da bi on mogao da bude isceljen, da bi mogao da progleda, i da bi mogao da primi silu Svetog Duha.

I odmah otpade od očiju njegovih kao krljušt, i odmah progleda, i ustavši krsti se. I pošto pojedje okrepi se; i bi Savle nekoliko dana s učenicima koji behu u Damasku. I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je On Sin Božji.

Pavle je dobro poznavao Stari Zavet tako da kada je shvatio da je Isus Gospod, mogao je da primeni to poznavanje Starog Zaveta i da shvati da je Bog obećao da će poslati svog Sina. On je shvatio da je prorok Izaja rekao da će devica da zatrudni i da će da rodi sina, i da će njegovo ime biti Emanuel, što znači, "Bog je sa nama." "Jer nam se rodi Dete, Sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni" (Izaja 9:6). Tako da sva ta proročanstva o Mesiji su počela da se vrte po Pavlovom umu, i on je mogao da vidi da je Isus Sin Božji. I tako da je on otišao u sinagogu i počeo da propoveda da je Isus Sin Božji.

A svi koji slušahu divljahu se i govorahu: Nije li ovo onaj što gonjaše u Jerusalimu one koji spominjahu ime ovo, i ovde zato dođe da ih povezane vodi glavarima sveštencičkim.

I oni su se začudili njegovoj propovedi. I između 21 i 22 stiha postoji vremeski razmak koji nije naveden u tekstu. Ali u ovom momentu, barem po tome šta nam poslanica Galaćanima kaže, Pavle je napustio Damask, i da se nije sa nikim savetovao nego se u potpunosti pouzdao u Boga da bi bio vođen od Njega. On je otišao u region Sinaj, i onda je bio tamo dve do tri godine i čekao na Gospoda. On je bio obučen od strane Gospoda o istini koja je u Isusu Hristu.

Tako da je Pavle rekao Galaćanima da posle njegovog obraćenja, "Odmah ne pitah telo i krv, Niti iziđoh u Jerusalim k starijim apostolima od sebe nego otidoh u arapsku" (Galaćanima 1:16-17), i tamo je bio direktno učen od Isusa, evanđelje, i doktrinu koju je propovedao.

I onda je kasnije rekao, "I opet se vratih u Damask." "A posle toga na tri godine iziđoh u Jerusalim da vidim Petra, i ostadoh u njega petnaest dana" (Galaćanima 1:18). Ali on nije došao da njega da bi bio obučen od njega, nego da podeli sa njime šta se dogodilo. Te tri godine provedene u Arabiji, blizu Sinaja, nisu spomenute u delima Apostolskim...ali ako želiš da ih staviš, onda ih treba staviti između 21 i 22 stiha. I to je Pavlov put u pustinju na tri godine.

A Savle se većma siljaše

I sad u 22 stihu, Savle je rastao u sili. Taj period od tri godine je bio period njegovog jačanja u Gospodu dok je on čekao na Gospoda.

Ja se zabrinem za one koji dođu i kažu mi, "Čak ja želim službu u crkvi." A ja im kažem, "Pa dobro, to je dobro. Kolko si dugo Hrišćanin?" "Pa, nekih dva meseca sada." I oni već gledaju da stanu za propovedaonicom i da počnu da budu pastori. Pavle je imao veoma dobru pozadinu što se tiče poznavanja Biblije, ali on nije odmah ušao u službu. Nego je uzeo vreme da se pripremi dok je bio tamo u Arabiji te tri godine.

Bog koristi instrumente koje je On propremio, ali je priprema veoma važan deo da bi nečija služba bila uspešna. Ja misli da je velika greška kada se polože ruke na nekoga prerano. Ja mislim da je velika greška napravljena u crkvu kad god bi neka velika Holivudska zvezda izjavila da veruje u Isusa. Čim bi to uradili odmah bi ih spopale brojne crkve da govore na nekoj od njihovih konferencija. I tako da oni onda idu iz konferencije u konferenciju govoreći mnogom narodu kroz celu zemlju, svoje lično svedočansto kako su došli do vere.

I nažalost, oni provedu toliko vremena putujući po celoj zemlji da sve što čuju je njihovo lično svedočanstvo. Tako da nikad nebudu ukorenjeni u istini i Bibliji. Oni ostanu bez temelja. I tako da mnogi od tih velikih zvezda, nakon nekog vremena govorenja njihovog svedočanstva dožive to da se kaže o njima "Pa šta se dogodilo sa..." "Pa znaš vratili su se na stari put. Nije trajalo." I to se dogodi zato što je crkva napravila veliku grešku u tome što je predpostavila da ako je neko velika ličnost i ako je dobra u nekom polju, da je onda automatski i sposobna da bude teolog i učitelj reči Božije.

To je naravno pogrešna pretpostavka. Isto tako je bilo i mnogo veoma brilijantnih naučnika koji su se obratili, i naravno svi su ih pozvali da podele njihovo svedočanstvo. Ti možda možeš biti genije što se tiče biologije, ali to neznaci da ti znaš išta što se tiče Božije reči. Tako da je Pavle trebao da postavi temelj u svom životu, tako da je otišao u Arabiju, i to je bio pametan potez. Nemoj da žuriš. Pobrini se prvo da je tvoj temelj dobar i čvrst.

Isus je govorio o dvojici koji grade svoju kuću. Mudar čovek je sagradio dubok temelj na steni. Ali je lud počeo odmah da gradi temelj na pesku. I nažalost to je šta mnogi ljudi učine. Oni žele da pokrenu stvari odmah, "Hajde da počnemo, hajde da radimo." Ali se ne potrude da postave čvrste temelje. A kad oluje života dođu, onda nemaju dobre temelje i njihova se kuća sruši. Tako da, iskoristi vreme, samo polako, postavi temelje. Ako te Bog zove, znaj da On nije u žurbi. Mi smo ti koji smo u žurbi. A Bog želi da pripremi te instrumente koje će da koristi za Njegovo delo.

I tako da dok je bio tamo u divljini, on je rastao u snazi i došao je nazad u Damask nakon tri godine. I sada je bio kao dinamit za Boga.

i zabunjivaše Jevreje koji žive u Damasku, dokazujući da je ovo Hristos.

Kao što smo rekli, on je imao odlično poznavanje Starog Zaveta, tako da je mogao lako da im dokaže da je Isus Mesija. I to nije bio težak zadatak, jer je veoma lako uzeti Stari Zavet i dokazati iz njega da je Isus Mesija. Ali nema nikoga tako slepog kao onoga koji je voljan da nevidi.

A kad se navrši podosta dana, dogovoriše se Jevreji da ga ubiju.

Iako je on njima dokazao da je Isus Mesija, to ih je samo učinilo besnima. Tako da su oni počeli da čekaju na to da ga ubiju. Ali njemu su javili da ga čekaju sa namerom da ga ubiju.

Ali Savle doznade njihov dogovor; a oni čuvahu vrata dan i noć da bi ga ubili; A učenici ga uzeše noću i spustiše preko zida u kotarici.

Tako da on nije imao neki slavni izlazak iz Damaska. I to je veoma dovitljiv način da neko napusti grad, preko zida u kotarici, bežeći od onih koji nameravaju da te ubiju. I tako da je u ovom momentu on otišao u Jerusalim i upoznao apostole po prvi put.

A kad dođe Savle u Jerusalim, ogledaše da se pribije uz učenike; i svi ga se bojahu, jer ne verovahu da je učenik.

I ovo je tragično da je on bio na startu odbijen od strane crkve kad je otišao u Jerusalim.

A Varnava

Sećate se ovog čoveka Varnave? Rečeno je da je on imao drugačije ime, ali su ga oni zvali, "Sin utehe." I ovde vidite zašto je on dobio to ime. Varnava je osoba koja je spajala ljude.

A Varnava ga uze i dovede k apostolima, i kaza im kako na putu vide Gospoda, i kako mu govori, i kako u Damasku slobodno propoveda ime Isusovo. I beše s njima i ulazi u Jerusalim i izlazi i slobodno propovedaše ime Gospoda Isusa. I govoraše i prepiraše se s Grcima/Helenistima, a oni gledahu da ga ubiju.

Čini se da je Pavlova služba imala takav efekat na ljude. Gde god da je propovedao, ili je bilo veliko probuđenje ili nemir. I ljudi su bili dodirnuti sa time šta je on govorio, ili na dobar ili na

loš način, neki na pozitivan, neki na negativan način. Ali je Pavle imao taj dar da pokrene ljude

A kad razumeše braća,

Da su planirali da ubiju Pavla u Jerusalamu. Kakav početak službe. Prva dva mesta moraš da napustiš mesto u tišini, jer neki planiraju da te ubiju.

A kad razumeše braća (*tu nameru*), svedoše ga u Ćesariju, i otpustiše ga u Tars.

Idi nazad kući Pavle! Tako da su ga oni poslali nazad u Tarsus/Taršiš.

A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji behu na miru,

Ja neznam da li je taj odmor bio zdrav za njih. Otarasili su se Pavla. Ali to je značilo da njihovo svedočanstvo nije bilo više tako smelo. I oni su počeli da žive u miru sa onima koji su hteli da ga ubiju, i ja neznam da li je to znak zdrave crkve. Pavle je ostao u Tarsu nekih 10-tak godina. Neznamo tačan broj godina, ali većina teologa misli da je on ostao tamo 10-tak godina. I bez sumnje, to je bio period kada je Bog konstanto izlivao na Pavla znanje o Božijoj milosti i dobroti. Ali su to bile tihe godine, barem što se Pavla tiče. A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji behu na miru,

i napredovahu, i hođahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utehom Svetog Duha.

I mi sada ostavljamo Pavla, i okrećemo se ponovo ka Petru.

I dogodi se kad Petar obilažaše sve, da dođe i k svetima koji življahu u Lidi.

I Petar je odlučio u ovom periodu da ode i poseti razne grupe vernika, koje su se oformile po Judeju. I tako prema obali, region Lidije, a to je današnji grad Lot, gde je Ben Gurion aerodrom. To je mesto gde je Petar otišao da poseti vernike.

I nađe tamo jednog čoveka po imenu Eneju, koji već osam godina ležaše na odru (*krevetu*), jer beše uzet. I reče mu Petar: Eneja! Isceljuje te Isus Hristos, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta. I videše ga svi koji življahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka Gospodu.

Petar mu je govorio reč vere, i postoji ta sila u izgovorenoj reči vere. Veoma je važno da mi nađemo balans. Ima onih koji uzmu ovo učenje i odesu je u ekstremu, oni postavljaju čoveka u poziciju koja mu ne pripada i kažu, "Možeš da imaš šta hoćeš, i sve što trebaš da uradiš je da izgovoroš." I oni izgovore reč i (kako oni kažu) tu kreativnu silu reči, tako da ti govoriš u veri šta god hoćeš. "Želim da budem milioner. Želim da vozim mercedes. Želim da imam kuću na Havajima. Želim..."

I oni ti kažu da izgovaraš reči vere. Zamisli šta želiš. Zamisli da voziš Porše, zamisli sebe kako ga voziš kroz gužvu saobraćaja. I onda oni kažu stavljajući te kreativne sile na delo. Možeš da imaš šta hoćeš. Pa zar nije Bog rekao, zapovedajte delima mojih ruku? I tako da oni govore da se izgovore reči vere i da kreiraju stvari u glavi koje želiš.

To je metafizika. To možete naći u Napoleon Hilovoj knjizi, *Misli i rasti bogato*, ili *Trinaest najbogatijih ljudi u Vavilonu*. To je deo metafizike i kaže da ima kreativne sile u podsvesti. I tako da ako ih vizualizuješ i staviš kao jedan od svojih ciljeva, i onda ih iznova i iznova izgovaraš. Ti ih onda sadiš u svoju podsvest, i onda tvoja podsvest počne da razvija metode i šeme po kojima te stvari mogu da postanu realnost. I tako da ti onda koristiš ogromne sile podsvesti.

Naravno, duhovni pisci bi rekli da koristiš ogromne moći duha, četvrte dimenzije, i da onda stavljaš te sile na delo. Ali se to radi bez duha. To je metod za one iz sveta koji žele da prate te principe. I naći ćete mnoge ljude koji će vam reći da razlog njihovog uspeha na poslu ili u biznisu je knjiga Napoleona Hila sa konceptima u metafizici *Misli i rasti bogato*. Baš ti isti principi.

I sada zbog toga postoji tendencija u nama da usporimo hod. Zato što je to opasna heresija, mi smo skloni da odstupimo, i to je pogrešno. Ali se onda okrećemo od onoga što Bog želi da uradi, da odstupimo od vere i objavlivanja reči vere. I ja sam siguran prije nego li je Petar rekao ovo Eneju, da je Gospod govorio Petru da to kaže.

Setite se da kad je Pavle bio u Listri, on je tamo video hromog čoveka koji je imao vere da bude isceljen i on mu je rekao, "Brate, Isus Hrist te čini celim. Ustani i hodi." I čovek koji je bio hrom četrdeset godina je ustao i hodao zato što je Pavle izgovorio reč vere njemu. Ali prije nego li je Pavle izgovorio reč vere, njemu je Duh Sveti već otkrio šta Duh planira da uradi.

Ja ne upravljam delima Božijim, niti želim da budem u toj poziciji gde bih ja upravljao. To su Božija dela, ona uvek započnu sa Njime. Važno je da prepoznam šta Bog radi. Važno je da prepoznam delo Božije. I tu leži pravo rešenje. I tako da da, mogu da postoje situacije kada Gospod želi da izgovorimo reči vere nekome, i da vidimo da oni odgovore po toj istoj reči vere. Isus je to činio veoma često. Budi snažan! I ja bih hteo da vam kažem tu reč vere sada. Budi oslobođen! Živi život pobede u Isusu! I ti sad možeš da uzmeš te reči kao reči vere i da kažeš, "Da, Gospode, ja ću biti jak. Da, Gospode, ja ću imati pobedu u Isusu. Da Gospode, zaustaviću." I to mogu da budu reči vere na koje ćeš odgovoriti i naći pobedu, snagu i naći kako Bog radi na dinamičan način u tvom životu. Božije delo će biti učinjeno, i reč vere je važna.

Ali je pogrešno da nosimo to do ekstrema kao što to čine ti ljudi danas. Tako da postoji balans. I često pošto odreagujemo protiv tih fanatika, dođemo u situaciju kada ljudi kažu, "Čak je rekao da je to pogrešno, tako da ne bih smeo to da radiš," ali je postoji i balans, i važno je do održimo taj balans. Da, Bog radi i danas. Da, Bog će da radi i danas. Da, postoji sila kroz veru. Da, možemo da vidimo Božije delo učinjeno u životima ljudi. I da, možemo da izgovorimo reči vere njima.

I veoma je važno da to učinimo. Ali je isto tako važno da ne postanemo ekstremisti i da ne

pokušamo da upravljamo univerzumom. Kao, odjednom sam našao novu dimenziju moći i sada sam ja u kontroli, i ovo je način na koji želim da stari idu i Bože, brzo tamo to sredi. I sa time ja oduzimam od Boga tu vrhovnu vlast i stavljam sebe u poziciju gde sam ja u kontroli, i gde ja zahtevam kako stvari treba da idu. Veoma je lako da postanemo umišljeni, i moramo da sa čuvamo od toga jer ima nešto u nama što čezne za moći. I ja volim da imam taj osećaj moći, i veoma je lako da se umislimo da smo neko ko je važan.

Čitao sam da kad je bog Thor, nordijsko božanstvo, kada je otkrio svoju moć, da je bio toliko uzbuđen, da je skočio na svog konja i počeo da jaše preko nebesa na svom konju pokazujući prstom na zemlju. Jer kad bi to uradio onda bi munje slao na zemlju. Tako da je on otkrio ovu veliku moć da on može da šalje munje na zemlju. Tako da je on samo jahao kroz celu zemlju prouzrokujući munje i gromove. I on je tako proveo ceo dan. I kada se vratio nazad u nordijske krajeve, sa velikim osećajem moći je izjavio, "Ja sam Thor!" i onda se njegov konj okrenuo prema njemu i rekao, "Pa zašto onda ne koristiš sedlo blesane!" Tako da budi pažljiv da nebudeš umišljen da imaš moć.

Petar je izgovorio reč vere, i mi isto možemo da izgovorimo reč vere i možemo da vidimo silu u tome. Znači postoji legitimni koncept ovde koji možemo da primenimo, ali nismo da idemo u ekstremu. Tako da rezultat isceljenja Eneja, ljudi iz celog regiona, Šaron doline, su se obratili i počeli da veruju u Gospoda pošto su videli ovo čudo.

A u Jopi (to je nekih 11 kilometara dalje) beše jedna učenica po imenu Tavita, koje znači srna,

Ime znači gazela, elegantna, lepa.

i ona beše puna dobrih dela i milostinje što činjaše. I dogodi se u te dane da se ona razbole i umre; onda je okupaše i metnuše u gornju sobu. A budući da je Lida blizu Jope (11 kilometara), onda učenici čuvši da je Petar u njoj poslaše dva čoveka moleći ga da ne požali truda doći do njih. A Petar ustavši otide s njima, i kad dođe, izvedoše ga u gornju sobu i skupiše se oko njega sve udovice plačući i pokazujući suknje i haljine što je radila Srna dok je bila s njima.

Tako da je ona pravila stvari za siromašne, veoma divna i lepa žena.

A Petar izgnavši sve napolje

On se verovatno prisetio onoga što je Isus uradio kada je Jairus došao do Isusa da ga zamoli da isceli njegovu ćerku. I kako je Isus bio na putu do Jairusove kuće, sluga su došle i rekle, "Nemojte da mučite Gospoda; tvoja ćerka je umrla." I onda je Isus rekao njemu, "Nemoj se plašiti, nemoj paničiti, ona samo spava." I tako kada su došli do kuće, tamo su bili svi koji su oplakivali Jairusovu 12-o godišnju devojčicu. I Isus je rekao, "Ona nije mrtva, ona spava." I oni

su ga ismejvali, oni su mu se rugali. Tako da ih je on sve izгнаo napolje. "Napolje." I uveo je sa sobom Petra i Jovana, najbliži krug učenika. I onda je rekao devoјčici "Talita, devoјčice, ustani." I ona je ustala i počela da razgleda unaokolo, i Isus ju je uhvatio za ruku i odveo je njenim roditeljima i rekao, "Dajte joj nešto da jede."

Tako da je Petar video kako je Gospod oterao one koji nisu verovali i koji su sumljali. I tako da sada Petar, pošto su svi oni sada bili u toj stazi žaljenja, mada su svi oni možda i bili Hrišćani, i rekli su mu, "Vidi sve šta je ona napravila. O kako je ona bili divna osoba." Petar ih je onda izveo napolje. Možda i razlog za to je bilo to šta je nameravao da uradi je bilo bizarno, i u slučaju da se ništa nije dogodilo, nije hteo da se osramoti. I ja bih isto tako postupio.

A Petar izгнаvši sve napolje kleče na kolena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se k telu reče: Tavito! Ustani.

I vidimo da ju je on zvao po njenom imenu Tavita, i primetite kako je to veoma slično tome kako je Isus zvao malu devoјčicu, Talita. Tabita, kume, ustani. I sada on ovde se obraća mrtvoj osobi, lešu. I to je malo bizarno. Ali on je kleknuo i pomolio se i onda se okrenuo ka njoj i rekao, "Tavito! Ustani."

A ona otvori oči svoje, i videvši Petra sede. Petar pak pruživši joj ruku podiže je; i dozvavši svete i udovice pokaza je živu. I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi verovaše Gospoda. I dogodi se da on osta mnogo dana u Jopi u nekog Simona kožara.

I ovo nas podseća na reči Isusa Hrista u Jovanovom evanđelju, kada je on rekao svojim učenicima, "Zaista, zaista vam kažem: koji veruje mene, dela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti; jer ja idem k Ocu svom; I šta god zaištete u Oca u ime moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. I ako šta zaištete u ime moje, ja ću učiniti" (Jovanovo evanđelje 14:12-14).

I tako da vidimo Petra kako čini isto delo koje je i Isus činio. I ovde je sada to značajno i neobično čudo kako je ova blagoslovena žena uskrsnuta iz mrtvih. I to se dogodilo u Jopi, Dorka, nju je Bog vratio iz mrtvih. Tako da vidimo da ta sila još uvek postoji u ranoj crkvi. I to je naravno jedno od obeležja rane crkve, ta dinamična moć Svetog Duha koja je radila u i kroz ranu crkvu.

Da li treba da predpostavimo da Bog više ne radi na taj način u crkvi? Ja mislim da je pogrešno ako neko doće do tog zaključka. Ja mislim da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek. Ja mislim da nesmemo da krivimo Boga za nedostatak sile u crkvi danas. Ja mislim da treba sebe da krivimo, crkvu. Ja verujem da je ta moć i danas dostupna nama. Ja verujem u Božiju moć da promeni živote, da izmeni živote, da okrene ljude za 180 stepeni. Ja verujem u Božiju moć da isceli ljude od bolesti, da oslobodi ljude od ropstva stvari koje ih rasturaju, da ih oslobodi. Ja verujem u

Božiju moć da uskrsne mrtve. Ja neverujem da Bog nema mogućnosti da učini tako nešto, ili čak da Bog ne želi da se objavi nama.

Ja zaista verujem da je nedostatak u nama, i ja mislim da razlog zašto je to tako u tome da osoba koja bi imala takvu moć, ne bi bila u stanju da se nosi sa time. Ja sam siguran za sebe da ne bih bio u mogućnosti da se nosim sa takvom silom i da sam na takvom glasu. Ja neverujem samom sebi. Bojim se da bih bio veoma ponosan. Bojim se da bih išao i reklamirao sebe i velike isceliteljske kampanje koje bih činio, i jednostavno ne bih mogao da se nosim sa takvom službom.

Bilo je godina kada sam se ja molio i postio za takvim stvarima. I želeo sam da iskusim takvu vrstu moći, i Gospod je progovorio mom srcu i rekao, "Ja sam ti dao mnogo bolji put. Put ljubavi." I prestao sam da se molim za moć da činim čuda. Ali, video sam mnoga čuda. Jer ko može da posumlja kada vidi Božiju moć koja izmeni nečiji život, okrene ga potpuno. Ali to nije najželjenije čudo koje može da se vidi. Bilo bi mnogo bolje da se nečiji život totalno transformiše sa silom Svetog Duha od ropstva grehu ka novom životu u Isusu Hristu. To je mnogo važnije čudo nego li naprimer, da neko bude uskrsnut, ako bi ta osoba koja bi bila uskrsnuta živela život u grehu i na kraju umrla u tom grehu. Ili čak ako bi ti koji su učinio to čudo bio uzdignut sa toliko ponosa da bi na kraju postao potpuno beskoristan za Boga.

Tako da Božija ruka nije kratka, ali danas vidimo više sramote nego realnosti na tim službama. I ti ljudi koji tvrde da imaju takve moći, su takvi ljudi u koje ja ne bih imao poverenja ni malo, pogotovo iza mojih leđa. Znam ih kakvi su. Ali to ne znači da ne bih trebali da čeznemo za tim darom. Ja ga ne želim za sebe jer mi je Bog progovorio u vezi toga. Ali to ne znači da možda baš će tebe Bog izabrati da te koristi na taj način. A ako je tako, onda bih slavio Boga i radovao se tom delu koje bi Bog radio kroz tvoj život. Je ne želim da budem u poziciji u kojoj ću da limitiram Boga, niti bi mi trebali da budemo u toj poziciji. Bog je u mogućnosti da učini mnogo više nego li što bi mi mogli da tražimo i mislimo.

I sad ne želim da pokušam da uradim i 10-o poglavlje, jer ima previše toga šta bih hteo da kažem. I to je poprilično veliko poglavlje, a i važno poglavlje jer se bavi sa time kako je evanđelje došlo do pagana. Tako da ćemo sledeći put preći 10 i 11 glavu. Hajde da se molimo.

Oče, zahvalni smo ti za silu Tvog Svetog Duha. Gospode molimo se za iskrena ispoljavanja te sile. Dotakni živote, stavi Tvoje pomazanje na živote i koristi ih, Oče, da bi se Tvoja sila videla po celom svetu. Gospode nudimo sebe Tebi kakvi smo sada. Kao Pavle, tražimo, šta bi Ti hteo da radimo, Gospode? I stavljamo sebe Tebi na raspolaganje, da Ti činiš šta hoćeš. Kaku god da nameru ti želiš da ispunimo. Gospode, ti si nas priveo, i kada si to učinio imao si na umu razlog zašto si to učinio. Pomozi nam Gospode, da bi mogli da čeznemo da činimo i da shvtimo ono

za što si nas Ti priveo. Tako da vodi nas, koristi nas, i kroz nas neka dođe slava Tvom imenu Gospode, i zahvalni smo ti. Amen.

Dela Apostolska 10-11

Čak Smit

Isus je u prvom poglavlju dela apostolskih rekao svojim učenicima, "Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalmu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje."

Isus je zapovedio svojim učenicima da odu u ceo svet i da propovedaju evanđelje svakom stvorenju, i da onaj koji veruje i krsti se, bit će spašen. Tako da je evanđelje Isusa Hrista za sve ljude, bez obzira na nacionalnost ili etničku pozadinu. I videli smo sve to kako je počelo na početku dela apostolskih u Jerusalmu. Kako su bili svedoci o uskrsnuću Isusa Hrista i kako se veliko mnoštvo nadodalo crkvi.

I onda kada je počelo progonstvo videli smo Filipa kako je otišao u Samariju. Ostali su se učenici raširili po Judeji tako da je ta grupa počela da ispunjava drugi deo Isusovog proročanstva, po Judeji i Samariji. I kako se progonstvo crkve proširilo i kako je bio sve veći broj učenika, a isti ti su se učenici mogli slobodno kretati po rimskom carstvu, videli smo da se evanđelje proširilo po celom svetu.

Interesantno je to da je apostol Pavle mogao da napiše crkvi u Kolosima 30 godina kasnije, "Koje je u vama, kao i u svemu svetu" (Kološanima 1:6). I tako da se ispunilo Isusovo proročanstvo, jer su oni u roku od 30 godina izneli evanđelje po celom svetu. Ali vidimo da se to dogodilo postepeno. Oni su počeli u Jerusalmu, pa onda do Judeje i onda do Samarije.

I sada u 10. glavi vidimo kako se evanđelje širi dalje i dolazi do pagana. I evanđelje je došlo do pagana na veoma interesantan način.

A u Ćesariji beše jedan čovek po imenu Kornilije, kapetan od čete koja se zvaše talijanska.

Rimska legija je imala oko 6000 ljudi i oni su imali svoje čete, koje su se sastajale od 600 ljudi, jer je bilo deset četa koje su činile legiju. I te čete su bile podeljene, i nad grupom od sto ljudi je bio jedan oficir (što je prevedeno ovde kao kapetan) koji se zvao centurion, i on je bio nad tom grupom od sto ljudi.

I interesantno je videti koji su bili zahtevi da bi neko mogao da postane rimski centurion. Jedna od njih je da je čovek od velike hrabrosti i smelosti. Ako bi se našao u situaciji da je suprostavljen sa nadmoćnijim neprijateljem, morao je da ostane sa svojim ljudima dok ne bi

pao. To je bilo zahtevano od tog čoveka ako bi hteo da bude centurion. Njegov zadatak nije bio da stvori nevolju nego da nađe rešenja za nevolje.

Interesantno je to da smo u Bibliji upozati sa drugim centurionima (kapetanima) i kad kod da ih vidimo, vidimo da su svi oni bili zaista izuzetni ljudi. Sećate se da je centurion došao do Isusa i zatražio da mu isceli slugu koji je umirao. I Isus je rekao, "Doći ću do tvoje kuće." A ovaj je odgovorio, "Ah ne Gosopode, jer ja nisam dostojan da Ti dođeš pod moj krov. Ja razumem autoritet jer sam i ja sam pod autoritetom i ja imam ljude kojima naređujem. Ja kažem jednom, idi, i on ide. Ja kažem drugom dođi i on dođe. Ja razumem autoritet. Ja znam da sve što je potrebno je to da ti samo izgovoriš reč i moj sluga će ozdraviti." I Isus se diveo njegovoj veri i rekao je, "Kažem vam da nevideh takvu veru u celom Izraelu." I on se divio veri koju je ovaj centurion imao.

I sada se upoznajemo sa jednim drugim centurionom, Kornelije. I on je bio nad Talijanskim garnizonom tamo u Cezariji. Cezarija je bila glavni grad te regije u rimskom carstvu. I kao što vidimo ovde o njemu u 2. stihu da je bio,

Pobožan i bogobožan

Mnogi rimljani su bili umorni od njihovih običaja obožavanja mnoštvo bogova koje su Rimljani i Grci imali. Setite sa kad je apostol Pavle došao u Atinu, rekao je, "Vidim da ste vi veoma religiozni, jer dok sam hodao vašim ulicama video sam mnoge oltare posvećene raznim bogovima." I tačno je da su Grci imali veoma mnogo bogova. Oni su čak imali boga za svaku vrstu emocija, bog ljubavi, bog mržnje, bog ljubomore, bog osvete, bog mira, bog rata, imali su boga za bilo šta.

I neki od Grka su došli sa idejom, "Možda smo izostavili jednog boga, i neželimo da se on naljuti na nas." I tako da su sagradili oltar i posvetili ga nepoznatom bogu, "Ko god da si ti, i gde god da si ti, nemoj da se ljutiš, želimo da odamo i tebi priznanje." Tako da je Pavle rekao, "I video sam oltar tom nepoznatom bogu, i to je Bog kojeg je želim da vam objavim, jer je On taj koji je stvorio nebo i zemlju i sve što je u njima." I on im je objavio pravog i istinitog živog Boga.

I bilo je mnogo Rimljana i Grka koji nisu verovali u mnogo bogova, i mnogi od njih koji su bili u Izraelu su postali ubeđeni da postoji samo jedan istiniti Bog. Kornelije je bio takav čovek.

bogobožan sa celim domom svojim, koji davaše milostinju mnogim ljudima

On je bio čovek molitve. I ovde vidimo čoveka koji je hodao u svetlu onoga što je imao. I jako je važno za nas isto tako da hodamo u svetlu koje imamo. Onome kome je mnogo dano mnogo će se tražiti. Onome kome je malo dano malo će se tražiti. U Lukinom evanđelju u 12 glavi kaže da će se čoveku suditi prema onom znanju koje je primio. "A onaj sluga koji zna volju

gospodara svog, i nije se priprazio, niti učinio po volji njegovoj, biće vrlo bijen; A koji ne zna pa zasluži boj, biće malo bijen. Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega; a kome predaše najviše najviše će iskati od njega." Ali za nas koji verujemo, stoji to da hodamo u onom svetlu koje imamo. Ako hodamo u svetlu koje imamo, to je uvek praćeno sa time da će nam Bog dati više svetla i razumevanja.

Tako da je važno da hodamo u tom svetlu koje imamo. Koliko je tog svetla Kornelije imao, nezanmo. On je znao za Boga. On je poštovao Boga, bio je bogobožan i molio se Bogu. On je pružao pomoć onima koji su bili u potrebi.

On vide na javi u utvari oko devetog sata

On je verovatno praktikovao molitvu koju su Jevreji držali u tri sata poslepodne.

(on je video) anđela Božjeg gde siđe k njemu i reče mu: Kornilije! A on pogledavši na nj i uplašivši se reče: Šta je, Gospode? A on mu reče: Molitve tvoje i milostinje tvoje iziđoše na pamet (pred) Bogu;

Bog je svestan tvojih molitvi i On je svestan tvog davanja. One su izašle pred Boga.

I sad pošlji u Jopu ljude

Jopa je bila jedan od drevnih luka na Mediteranu. Okolina Cezareje je takođe bila poznata po lukama ali su one bile izgrađene od strane Heroda Velikog. Tako da to nije bila prirodna luka. Ali je Herod Veliki izgradio zaostale vode tamo, tako da je i danas to veoma lepa luka. I to je odlično mesto za ronjenje, jer se mogu naći rimski novčići na morskom tlu nedaleko od luke. Ali je Jopa se nalazila na jugu od Cezareje nekih 30 kilometara. Što znači dva dana putovanja u tadašnjem vremenu, jer je prosek bio nekih 15. kilometara. I on reče,

i dozovi Simona prozvanog Petra: stoji u nekog Simona kožara, kog je kuća kod mora: on će ti kazati reči kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj.

I on se nalazi kod Simona koji je kožar i čija je kuća bila blizu mora, i on će ti reći šta da radiš. Zidovi se tresu. Jevreji su imali mnogo izgrađenih zidova, nacionalističkih zidova. Čak toliko da Jevrej u opšte ne bih imao nikakvih kontakata sa paganom. Oni ne bi jeli sa paganom, oni ne bi pozvali pagana u svoj dom, niti bi oni ušli u dom nekog pogana, jer su pagani smatrani kao nečisti. I ako bi neko dodirnuo pagana, to bi ga onda učinilo nečistim i onda bi morali da prođu kroz čitav ritual čišćenja da bi mogli ponovo da uđu u hram.

A fariseji su bili još izbjirljiviji kada dođe do ovoga, da kada bi oni išli niz ulicu onda bi obmotali sebe sa svojim haljinama, da one nebi mogle da se talasaju i da sa njima ne bi možda slučajno dotakli pagana. Jer ako bi dotakli pagana sa svojom haljinom onda bi morali da prođu taj ritual čišćenja da bi bili u stanju da ponovo obožavaju Boga. Tako da bi mogli da vidite farizeja kako ide niz ulicu sa njegovim haljinama obmotanim oko njega i kako ide sa malim koracima pazeći da

nedotaknu nekoga pagana.

Kožari su bile osobe koje su takođe smatrane kao izgnanici. Jer pod Mojsijevim zakonom, ko god bi dotako telo mrtve životinje ili mrtvog čoveka, ta osoba bi bila smatrana nečistim. Tako da kožar bi bio stalno smatran kao nečista osoba, i onda bi isto morao da budeš pažljiv da nedotakneš kožara jer bi onda bio nečist. I ako vidimo da je Petar u kući jednog kožara to već znači da zidovi u njegovom srcu počinju da se ruše. I kao što Pavle kaže u Efežanima, 4 glavi, da je Isus Hrist srušio zid razdvajanja koji je postojao između Jevreja i pagana. Tako da u Hristu nema ni Jevreja ni Grka, Barbara, Skitijana, roba ili slobodnjaka, nego je Hrist sve i u svemu. On je taj koji je srušio te barijere između ljudi. Tako da je Petar bio tamo u kući Simona kožara.

I kad otide anđeo koji govori Korniliju, dozvavši dvojicu od svojih slugu i jednog pobožnog vojnika od onih koji mu služahu, I kazavši im sve posla ih u Jopu.

Onda je on pozvao svoje sluge, i ko što se sećate jedan centurion je rekao Isusu, "I ja sam pod vlašću. Ja kažem jednom idi i on ode." Tako da sada on praktikuje vlast koja mu je dana. I on šalje svoje ljude da odu do Jope i da dovedu Petra.

Bog uvek radi na dve strane. To moraš da znaš. Moj sin, Čak Junior, koji je radio ovde pre koju godinu i za kojeg mogu slobodno da kažem da je veoma zgodan mladić. On je imao mnogo poteškoća u službi dok je bio samac. Jer je bilo mnogo mladih žena koje su mu prišle i rekle da im je Bog rekao ili kroz san ili kroz viziju ili da im je čak i anđeo rekao da su one te koje je Bog izabrao da budu njegove saputnice. I to je tako daleko otišlo, da je on postao veoma stidljiv i počeo je da izbegava da razgovara sa devojkaama koje bi došle kod njega na savetovanje. Ali Bog radi na obe strane, i one bi došle do njega i rekle mu, da im je Bog otkrio da su one te za koje bi on trebao da oženi, a on bi im odgovorio, "Ali meni Bog nije to otkrio zasada." Bog radi na obe strane.

Ako te je Bog pozvao da uradiš neki projekat i da nađeš nekoga da ti pomogne u tome, možeš biti siguran da je Bog već to objavio toj osobi o tome da oni treba da ti se pridruže. Bog uvek radi na obe strane. I ja se nikad nebih usudio da učinim nešto a da mi Bog prije toga nije to i objavio. Ako bi neko došao do mene i rekao, "Pa Bog mi je rekao da ti treba da se povučesh iz službe u Golgoti i da odeš u Kukamongu i da započneš zajedništvo tamo i da kupiš vinograd." Ja bih toj osobi odgovorio, "Pa, ja ću sačekati da vidim šta će meni Bog lično da kaže u vezi toga." Ja ne bih odmah krenuo u tom pravcu na osnovu toga šta je Bog rekao nešto nekome drugom. Ja bih čekao na Boga da on meni to lično kaže, i ja bih ohrabrio tebe da i ti uradiš tako.

Ako bi ti neko prišao koje je imao neverovatno otkrovenje koje mu je dato, da je video svetla na nebu, ili je možda pao u trans i video anđela Gospodnjeg koji mu je rekao da dođe do tebe i

da ti kažu da treba da prodaš sve svoje imanje i da se preseliš na Havaje, ma kolko da bi to prijalo tvom telu, ipak bi bilo bolje da sačekaš na Boga da On to otkrije i tebi. Jer ako to ne uradiš, tvoja selidba na Havaje će biti propast i možda čak i prekinuta, i onda ćeš proći kao i prorok Jona.

Bog radi na obe strane. Isto tako kao što je Bog govorio Korneliju, On je govorio i Petru tamo u Jopi. Tako da sada vidimo i drugu stranu Božijeg rada u Petrovom srcu. Sledeći dan se dešavaju sledeći događaji.

A sutradan kad oni iđahu putem i približiše se ka gradu (*Jopi*), iziđe Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u šesti sat

I ovde vidimo da je on još uvek pratio Jevrejski običaj molitve. Oni su se molili u treći sat a to je devet ujutru, u šesti sat a to je podne, i deveti sat a to je tri sata poslepodne. To su bili Jevrejski sati molitve.

Tako da je bilo vreme ručka, podne, i Petar je bio na krovu (kod nas je prevedeno gornja soba, mada je tačnije krov) da se moli. I to nam može malo čudno zvučati, ali ako bi ste otišli do Izraela sva ta misterija bi bila razrešena, jer krov je sastavni deo domaćinstva kod njih. Oni obično imaju ravne krovove koji izgledaju kao velike terase i mnogi imaju cveća zasađena na njima a i svoju odeću oni tamo suše. Za njih je to sastavni deo kuće. Jer oni obično nemaju dvorišta ni igrališta pa su onda ograničeni sa prostorom i onda krovove koriste za to. I možete čuti, "Sidi dole sa krova i dođi da jedeš ručak!" I onda dete skoči sa krova i sedne za sto da jede. Ali to je nešto sasvim normalno za njih. Tako da nije ništa neobično da je Petar otišao na krov da se moli. I zato što je bilo podne,

I ogladne, i htede da jede; a kad mu oni gotovljahu, dođe izvan sebe,

Ja lično neznam puno o tome kako je biti izvan sebe (U ovom slučaju biti u transu). Jer to nisam nikada iskusio. Ali to neznaci da sam ja protiv toga. Čak bih mislim to bilo i veoma interesanto iskustvo. I ako Bog želi da me dovede u stanje transa da bi mi nešto otkrio, to je u redu. Može. Ja želim da budem otvoren za takvo iskustvo kroz koje bi mi Bog govorio. Mislim da je to nešto kao stanje sna.

I ja skoro dođem u to stanje transa kada sam jedva spavao taj dan i slušam ljude kako razgovaraju. Moje oči postanu sanljive i postepeno se zatvaraju i onda ko da nekad nisam ni prisutan u nekim momentima. I mislim da je to stanje između sna i jave, da je to mesto transa. Ali kako god da jeste i šta god da je, u ovom slučaju,

I vide nebo otvoreno i sud nekakav gde silazi na njega, kao veliko platno,

I ta reč na Grčkom se koristi za jedro. A on se nalazio baš blizu obale, i tako da on vidi veliko jedro,

zavezan na četiri roglja i spušta se na zemlju; U kome behu sva četvoronožna na zemlji, I prema Levitskom zakonu oni su mogli samo da jedu životinje koji su preživale ili koje su imale probijeno (razmak) kopito. Ali na ovom platnu (jedru) su bile svakakve životinje.

i zverinje i bubine i ptice nebeske. I postade glas k njemu: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi. A Petar reče: Nipošto, Gospode! Jer nikad ne jedoh šta pogano ili nečisto.

Želeo bih da vam skrenem pažnju na Petrovu izjavu koja je savršeno protivrečna, ali koja je veoma poznata svima nama. "Nipošto Gospode." Nemoguće! To je potpuno protivrečje. Kako možeš da kažeš, "Nipošto, Gospode?" Ako bi ti Gospod rekao da uradiš nešto jedini odgovor koji bi trebao da kažeš je, "Da, moj Gospode." Ako je On zaista tvoj Gospod, kako onda možeš da kažeš, "Nipošto?" Petar može da kaže, "Nipošto brate" ili "Nipošto kolega." Ali nikako nemožeš da kažeš, "Nipošto Gospode." Potpuno protivrečje. Neka nas Bog oslobodi od takvog govora. Jer tako često se nađemo u toj poziciji u kojoj se svađamo sa Bogom a Bog stavlja izazov pred nama da uradimo nešto. "Ah, Gospode, ja nemogu to. Ne ja Gospode. Neželim da to uradim." Ako ja kažem tako nešto onda to mene stavlja u poziciju vozača a ne Boga. Onda ja sebe postavljam za gospoda. Tako da je Petar protivrečan u svom govoru, "Nipošto, Gospode. Ja nikad nisam jeo nešto što nije košer." Nikada nisam jeo nešto što je pogano ili nečisto. I u Jevrejskom umu, pagan je bio nečist i naravno pogan.

I gle, glas opet k njemu drugom: Šta je Bog očistio ti ne pogani. I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.

Tako da se ovo uskustvo ili događaj dogio tri puta, i pretpostavljam da je Petar sva tri puta bio protivrečan. I onda je sud bio uzet na nebo. Ali je Gospod pripremao Petrovo srce.

A kad se Petar u sebi divljaše šta bi bila utvara koju vide (šta je to moglo da znači? Te svinje, ubij i jedi. Šta to znači?), i gle ljudi poslani od Kornilija, napitavši i našavši dom Simonov stadoše pred vratima (ili pred kapijom),

I to je bilo najdalje što su oni mogli da uđu. Prema Jevrejskim običajima oni se ne bi usudili da uđu dalje jer bi to onda učinilo Simonovu kuću još nečistijon nego što je već bila. Pošto je on bio kožar već je bila nečista ali bi u tom slučaju bila duplo nečista. Tako da su oni stajli na kapiji.

I zovnuvši pitahu:

Oni su se malo proderali. Oni ne bi ušli unutra, nego su samo se prodrali na kapiji i rekli, "Stoji li ovde Simon prozvani Petar?"

A dok Petar razmišljavaše o utvari, reče mu Duh: Evo tri čoveka traže te; Nego ustani i siđi i idi s njima ne premišljajući ništa, jer ih ja poslah. A Petar sišavši k ljudima poslanim k sebi od Kornilija reče: Evo ja sam koga tražite; što ste došli? A oni rekoše:

Kornilije kapetan, čovek pravedan i bogobožazan, poznat kod svega naroda jevrejskog, primio je zapovest od anđela svetog da dozove tebe u svoj dom i da čuje reči od tebe. Onda ih dozva unutra i ugosti. (*zidovi se ruše. Petar zove ove pagane da uđu u kuću.*) A sutradan ustavši Petar pođe s njima, i neki od braće koja beše u Jopi pođoše s njim. I sutradan uđoše u Ćesariju. A Kornilije čekaše ih sazavši rodbinu svoju i ljubazne prijatelje. A kad Petar htede da uđe, sreće ga Kornilije, i padnuvši na noge njegove pokloni se. I Petar ga podiže govoreći: Ustani, i ja sam čovek.

Petar je odbio da primi slavljenje. On mu nije dozvoli da poljubi njegovo stopalo, nego je naredio da ustane jer, "I ja sam čovek." Interesantno je kako ljudi veoma često žele da uzdignu Božije slugе čak i do pozicije slavljenja. To je bilo nešto protiv čega su se apostoli morali čuvati. Pavle apostol kada je bio sa Varnavaom u Listri, doživeo da su ljudi dolazili niz ulicu sa Jupiterovim sveštenikom koji je vukao goveče. I on je bio spreman da žrtvuje goveče Pavlu jer su bili začuđeni što je hrom čovek prohodao jer je bio isceljen. Pavle je morao da podere odeću koju je nosio i rekao, "Hej, ja nisam bog, ja sam čovek. Nečinite ovo. Slavite Boga."

I vidimo Petra kako odbija da primi slavljenje, slavu i čast od ovog čoveka. Sva čast i slava pripada Isusu Hristu. Mi pravimo veliku grešku kada određenim ljudima odajemo posebnu čast a Biblija nas upozorava u vezi toga. Ako bi neka bogata osoba došla u crkvu sa zlatim satom i dijamatski pristenjem i ti mu kažeš, "Uu, dođite na ovo mesto, jer je ovo sedište veoma udobno a i pogled je odličan." A ako dođe neko u običnim farmerkama koje su prljave a možda su još i bosí, i ti mu kažeš, "Sedi tamu u đošak, nemoj da uprljaš tepih. Ipak..."

Jakov nas je upozorio da nepokazujemo posebnu čast osobama zbog odeće koju nose. On nam kaže da to nije u redu i da to netreba da radimo. Mi nismo da budemo takvi koji će odavati posebnu čast. Mi treba da damo slavu i počast Bogu i njega da družimo u posebnoj časti. Tako da je Petar odbio da primi Kornelijovo slavljenje ali ga je uzeo i rekao, "Ustani, i ja sam čovek."

I s njim govoreći uđe,

Zidovi i dalje padaju. Petar sada ulzi u kuću jednog pagana. On je imao pagane kao goste tamo u toj kući u Jopi. A sada on ulazi u kuću jednog pagana.

i nađe mnoge koji se behu sabrali.

Gladna srca tamo u Cezareji. I evo jedna interesantna stvar ovde, i ja nema odgovor za nju ali imam samo zagonetku. Kako Bog radi. Tamo u Cezareji je u to vreme živeo Filip evanđelista. Zašto Bog nije poslao Kornelija do Filipove kuće? Pošto Cezareja nije veliko mesto i on nije sigurno živeo daleko od Kornelija. Zašto ga je Bog poslao skroz dole do Jope da nađe Petra? Verovatno zato što Filip nije bio jedan od vođa u ranoj crkvi nego je bio samo đakon. Jer da je Filip otišao u kuću Kornelijovu i da je Sveti Duh radio u životima tih ljudi, oni bi ga odmah

izbacili iz crkve a da ne bi imao čak ni saslušanje. Oni su barem bili spremni da saslušaju Petra zbog pozicije koju je on imao.

Oni su bili uznemireni kada su čuli da je Petar otišao u kuću jednog pagana. I oni tamo u Jerusalimu su bili u velikom šoku, i kad se Petar vratio u Jerusalim oni su ga odmah sazvali. Oni su se sukobili sa njime. "Šta to činiš. Nosiš evedelje paganima. Užasno." Tako da je Bog verovatno izabrao Petra zbog njegove pozicije u crkvi, jer je bio vođa u ranoj crkvi, on je barem imao tu šansu da bude saslušan prije nego li bi bio izbačen.

I reče im: Vi znate kako je neprilično čoveku Jevrejinu družiti se ili dolaziti k tuđinu (znate dobro da šta ja sada činim je nešto sasvim nelegalno za nas, barem prema našim običajima); ali Bog meni pokaza da nijednog čoveka ne zovem poganim ili nečistim; Zato i bez sumnje dođoh pozvan. Pitam vas dakle zašto poslaste po mene? I Kornilije reče: Od četvrtog dana do ovog časa ja postih, i u deveti sat moljah se Bogu u svojoj kući; i gle, čovek stade preda mnom u haljini sjajnoj, I reče: Kornilije! Uslišena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenuše se pred Bogom. Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u kući Simona kožara kod mora, koji kad dođe kazaće ti. Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro učinio što si došao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da čujemo sve što je tebi od Boga zapovedeno. A Petar otvorivši usta reče: Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; Nego u svakom narodu onaj koji se boji Njega i tvori pravdu, mio je Njemu.

Koje je to bilo otkrovenje za Petra da Bog negleda na nacionalnost. Kako je ovo bila teška istina koju je morala crkva da primi. Da osoba može biti spašena a da nemora da bude Jevrej. Oni su mislili da osoba mora da postane Jevrej prije nego što bi mogla biti spašena. I kada je bilo mnogih pogana iz Antioha koji su se obratili i došli do crkve u Jerusalimu, bilo je onih koji su došli do njih i rekli im, "Slušaj te, vi nemožete da se spasite ako se ne obrežete i ako ne držite Mojsijev zakon." Tako da su oni stvorili popriličnu zabunu tamo u Antiohu zbog toga.

Tako da je Petar rekao, "Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; Nego u svakom narodu onaj koji se boji Njega i tvori pravdu, njega će primiti."

Reč što posla sinovima Izrailjevim, javljajući mir po Isusu Hristu, koji je Gospod svima.

Do ovog momenta centurion je verovatno o Bogu znao samo kroz Judeizam, a sada se upoznae sa kompletnijim otkrovenjem sa kojim je Bog ispunio svoje obećanje i poslao je Mesiju, i on propoveda mir svim ljudima kroz Isusa Hrista. Jer je on Gospod svima.

Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji počevši od Galileje po krštenju koje propoveda Jovan:

"Vi ste čuli o Isusu. Vi ste svi čuli o Isusu." Sećate se kada je Pavle bio pred Herodom Agripom

u Cezariji, i on je rekao, "Agripa ti znaš sve o ovome. Ova stvar se nije dogodila u nekom ćošku. Ti znaš o Isusu, čuo si o Njemu. On nije stojao tamo negde u nekom uglu. Svi znaju o Njemu." Tako da Petar prepozna je da je on čuo o Isusu Hristu, dela koja je činio u Galileji.

Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog beše s njim.

Sada on svedoči o delima Isusa Hrista.

I mi smo svedoci svemu što učini u zemlji judejskoj i Jerusalimu; kog i ubiše obesivši na drvo. Ovog Bog vaskrse treći dan, i dade Mu da se pokaže,

I ponovo vidimo Petrovo svedočanstvo o uskrsnuću. Ali on se pokazao,

Ne svemu narodu nego nama svedocima napred izbranima od Boga, koji s Njim jedosmo i pismo po vaskrsenju Njegovom iz mrtvih.

Mi se sećamo da je Isus imao ribu pripremljenu na obali i da je rekao, "Dođite i jedite." I On je jeo ribu sa njima i On je pio sa njima. Tako da je On jeo i pio posle svog uskrsnuća sa njima.

I zapovedi nam da propovedamo narodu i da svedočimo da je On narečeni od Boga sudija živim i mrtvim.

Hristu je data vlast od Boga da stoji na sudu i da sudi ljudima. I ono što je interesantno je to da je Isusu bio suđeno od strane ljudi. On je bio donešen pred Pilata i Pilat je Njemu sudio. Ali je ovde paradoks. Jer je Pilat rekao, "Šta da radim sa ovim čovekom Isusom koji je zvan Hrist?" Rulja je odgovorila, "Razapni ga!" A on je odgovorio, "Zašto, koje je zlo učinio?" Ali su oni bili sve glasnjiji, "Razapni ga!" "Zar da razapnem kralja Jevrejskog?" "Mi nemamo drugog kralja do Cezara." Tako da Ga je Pilat predao u njihove ruke da oni čino šta hoće. Ali je on rekao Isusu, "Zar ne znaš da je imam vlast da te oslobodim ili da te pošaljem na krst?" A Isus mu je odgovorio, "Ti nemaš nikakvu vlast a da ti nije data od strane mog Oca. Ali nebrini se, oni koji su me predali tebi imaju veći greh." I onda je Pilat hteo da ga oslobodi, i Pilat se uplašio na tu izjavu. Ali u stvarnosti Pilat je bio taj kome je on sam sudio.

I svaki čovek treba da se sretne sa istim pitanjem, se kojim se Pilat susreo. Šta da činim sa Isusom koji se zove Hrist? Ti moraš da odlučiš šta ćeš da radiš sa Njime. Ali u stvarnosti ti si taj kome ti sudiš. Vidiš, ako Ga odbiješ onda ti objavljuješ sud na sebe. Ti ćeš onda biti odbačen od Boga. Ako Ga odbiješ, onda objavljuješ sud na sebe jer ćeš biti odbijen od strane Boga. Tako da svaka osoba treba da stoji u sudu u vezi Isusa, ali osoba na koju će uticati ta osuda, si ti sam. Svako odlučuje o svojoj sudbini tako što će doneti odluku o tome kako će da sude Isusu Hristu. Bog Ga je postavio da bude sudija i živima i mrtvima. I o ovom sudu čitamo u 2 Korinćanima 5 glava, i Otkrovenju 20.

Za ovo svedoče svi proroci da će imenom Njegovim primiti oprostjenje greha svi koji Ga

veruju.

On im objavljuje da je ovo nešto o čemu su proroci govorili, da će Bog dati oprostjenje greha onima koji će da veruju u Isusa Hrista. I naravno možemo da odemo nazad do Starog Zaveta i da nađemo na stotine tih proročanstava koje govore o Isusu Hristu. I centralna poruka proroka je ta, da će Bog da pošalje Svog Sina. "Jer nam se rodi Dete, Sin nam se dade." Ali isto tako da će Njegov Sin biti odbijen i da će svi gresi biti stavljeni na Njega. Oni koji veruju u Njega će biti spašeni. Tako da Petar im skreće pažnju na proročanstva.

dok još Petar govoraše ove reči (*dok je propovedao*), siđe Duh Sveti na sve koji slušahu reč.

Petar ih nije trenirao i rekao, "Sada kažite, ba, ba, ba, ba, ba." On ih nije podučavao kako da govore u jezicima, nego se to dogodilo postepeno svima njima kroz rad Svetoga Duha.

Ja sam malo sumnjičav na te sesije i časove na kojima su ljudi podučavani kako da govore nepoznatim jezicima. Ja verujem da je to suvereni rad Božijeg Svetog Duha. Male instrukcije su potrebne ali sam govor treba da dođe i da bude vođen on strane Božijeg Duha.

Sećate se da su bili neki koji su došli sa Petrom iz Jope. Tačnije bilo ih je šestoro, tako da je Petar bio sedmi.

I udiviše se verni iz obrezanja (*to su oni Jevreji koji su došli sa Petrom a bili su vernici*) koji behu došli s Petrom, videći da se i na neznabošce izli dar Duha Svetog.

Kako to, da je Bog stavio Svog Svetoga Duha na nečiste pagane? Oni su bili začuđeni na suvereni rad Boga da su pagani primili dar Svetoga Duha. Kako su oni to znali?

Jer ih slušahu gde govorahu jezike, i veličahu Boga.

I to je baš to što se dogodilo u drugoj glavi dela apostolkih kada je Sveti Duh sišao na crkvu. U početku su oni govorili tim drugim dijalektima i sa njima slavili Boga, objavljujući slavna Božija dela. Ista stvar se dešava i ovde. Ljudi govore napoznatim jezicima slaveći Boga.

Tada odgovori Petar: Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha Svetog kao i mi?

I do ovog vremena oni ne bi uopšte krstili nekoga pagana u crkvi. Ali Petar kaže, "Pa šta mi možemo da uradimo? Bog im je dao Svetoga Duha. Možemo onda slobodno da ih krstimo."

I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana.

11 Glava

A čuše i apostoli i braća koji behu u Judeji da i neznabošci primiše reč Božju. I kad iziđe Petar u Jerusalem, prepirahu se s njim koji behu iz obrezanja, Govoreći: Ušao si k

Ljudima koji nisu obrezani, i jeo si s njima. A Petar počevši kazivaše im redom govoreći: Ja bejah u gradu Jopi na molitvi, i došavši izvan sebe videh utvaru, gde silazi sud nekakav kao veliko platno

I on će im sada ponoviti svoju viziju.

Interesantno je to da je Luka ograničen sa prosotrom. I u ono vreme oni nisu objavljivali knjige, nego su sve pisali na svitke, i naravno da je postojalo ograničenje koliko si mogao da napišeš na svitku. I najduži svitak je bio oko 10-tak metara. I oni bi pisali ove poslanice na ovim svicima. I oni bi naravno odvijali jedan deo, i pisali pa zatim odvijali drugi i zavijali predhodni deo. I ako bi ti svici bili duži od tih 10 metara onda bi oni bili poprilično ogromni.

I naravno knjiga dela apostolskih zbog svoje dužine bi trebalo da bude zapisana na jednom od tih velikih svitaka. I originalna kopija dela apostolskih koju je Luka napisao je verovatno bila tih 10tak metara dugačka, i u želji da sačuva prostor tj. da ga maksimalno iskoristi morao je da bira koliko će od čega da kaže. Ali je Sveti Duh video važnim da nam ovaj događaj spomene dva puta u tom limitiranom prostoru knjige kada je Petar pozvan da ode do pagana. I bez sumnje razlog za ovo je da bi Bog mogao da objavi svim ljudima da je evanđelje Isusa Hrista besplatan dar ljudima bez obzira na njihovu boju kože i njihove etničke pripadnosti. I evanđelje je za sve, i Gospodu je bilo ugodno da ovaj događaj zabeleži dva puta u ovom ograničenom prostoru tog svitka dela apostolskih. Tako da on ponovo kaže tu viziju platna na četiri roglja.

Pogledavši u nj opazih i videh četvoronožna zemaljska, i zverinje i bubine i ptice nebeske. A čuh glas koji mi govori: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi. A ja rekoh: Nipošto Gospode! Jer ništa pogano i nečisto nikad ne uđe u usta moja. A glas mi odgovori drugom s neba govoreći: Šta je Bog očistio ti ne pogani. A ovo bi tripud; i uze se opet sve na nebo. I gle, odmah tri čoveka staše pred kućom u kojoj bejah, poslani iz Ćesarije k meni. A Duh mi reče da idem s njim

I Petar ne uzima odgovornost za ono što se dogodilo, i on ne uzima krivicu. "Sveti Duh mu je naredio da idem. Ja sam bio vođen on strane Svetoga Duha."

ne promišljajući ništa. A dođoše sa mnom i ovo šest braće, i uđosmo u kuću čovekovu.

Petar je uzeo svedoke verovatno zato jer nije znao šta će se desiti, i želeo je da ima svedoke da kada se vrati nazad u Jerusalim, da može da ima ljude koji će moći da potvrde njegovu priču, da to stvarno nisam bio ja, Bog je to uradio. Ja nisam odgovoran. Da on ne bi bio izbačen iz crkve.

I kaza nam kako vide anđela u kući svojoj koji je stao i kazao mu: Pošlji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanog Petra, Koji će ti kazati reči kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj.

Tako da me je Sveti Duh vodio da im donesem evanđelje, reč spasenja. Bog je odredio da spasi

pagane.

A kad ja počeh govoriti siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.

Ja ih nisam dodirnuo, ja nisam ništa uradio!

Onda se opomenuh reči Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim. Kad im dakle Bog dade (*ja nisam to uradio. Nemojte mene da krivite. Bog im je dao*) jednak dar kao i nama koji verujemo Gospoda svog Isusa Hrista; ja ko bejah da bi mogao zabraniti Bogu?

Dobro pitanje, zar ne? "Ko sam ja da se suprostavim Božijem radu?" Bolje je da se ne suprostavljam Božijem radu. Nažalost, ima mnogo ljudi koji su bili u toj poziciji gde su pokušali da se suprostave delu Božijem. Bog počne da radi a oni se suprostave tome. Oni onda kritikuju ili pokušaju da nađu neku grešku ili, "Pa nise to dogodilo po našim tradicijama."

Ja sam nedavno primio jedno pismo koje je bilo poslato od strane pastora crkve Hristove, jednoj ženi koja se nedavno preselila u Kaliforniju i počela je da ide u crkvu ovde u Golgotu. I on je napisao to pismo njoj, i u tom pismu on je nju ukorio što je ona počela da ide u našu crkvu jer mi nemožemo da budemo legitimni, jer svi mi u ovoj crkvi idemo u pakao jer nemamo dobro ime na vratima naše crkve. Ako se nezovemo crkva Hristova, onda mi slavimo pod lažnim barjakom i nemožemo uistinu da slavimo Isusa Hrista.

Znači svi smo mi u grešci jer nemamo pravo ime. Žao mi ga je. Njegovo nebo će da bude veoma samotno mesto. To je ono kao kada je jedan momak vođen kroz nebo od strane Petra i on vidi sve razne grupe ljudi kako obožavaju Boga i kako imaju super vreme. Na jednoj strani su bili baptisti, na drugoj prozbeterijanci, i metodisti, i pentakostalci. I oni su imali super vreme zajedno, i kako su oni krenuli malo niže naišli su na jedan veliki zid. I momak je čuo glasove ljudi kako pevaju iza zida i reako je, "Ko su oni? Kako to da oni nisu sa ostalima?" A Petar mu odgovori, "Ćuti! Oni su crkva Hristova i oni misli da su jedini ovde!"

I dozvolite mi da kažem da ovaj pastor nije predstavnik svih pastora crkve Hristove. On je individua, i on ima ubeđenja sa kojima se ja neslažem. Ona su, po mom mišljenju veoma uska. I ja...pa, siguran sam da će mi Gospod dati milosti da mogu da prihvatim tog brata kada stignemo u nebo, ali ja zaista imam teško vreme sa bratom koji ima tako uska razmišljanja. Ja imam inače odlične odnose sa mnogim pastorima crkve Hristove i poštujem ih za delo koje rade za Gospoda. I ovaj nije uopšte pravi predstavnik njihove službe i crkve. On predstavlja veoma mali deo te crkve i zajedništva. I ja sam zahvalan da on nije predstavnik svih njih.

I ima mnogih crkvi Hristovih ovde u ovom regionu i ja ih volim i veoma poštujem, i zahvalan sam Bogu za njihovu službu i uticaj koji oni imaju na naše društvo. Tako da neželim da odete i da kažete, "Čoveče baš je stustio ove iz crkve Hristove." Ne uopšte. To mi nije namera. To je

samo šala i to samo predstavlja jednog malog čoveka sa malim shvatanjima Boga i Božije milosti i rada.

Nažalost ima ljudi koji imaju veoma mali pogled i veoma uski, ali se mi molimo da im Bog proširi vidik. Jer mora da je odvratno živeti sa tim zatvorenim otrovom koji ih izjeda izunutra. Jer kako onda možeš da opišeš Božiji rad? Jer oni šta ustvarnosti kažu je, "Pa to je sotonino delo." I tragično je da su ljudi toliko uski. Ali na primer, Tomas Overton iz Hantington Biča, i on je divan brat i ja volim ovog Božijeg čoveka, i sa njime sam imao divna vremena zajedništva u prošlosti. Tako ako neko od vas ode do Toma sa trakom ove propovedi, on zna da ga volim! Tako da Petar objašnjava, "Ko sam ja da se suprostavim Bogu?"

A kad čuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći: Dakle i neznabošcima Bog daje pokajanje za život.

I oni su primili rad koji se dešavao među paganima. Mada oni još nisu bili spremni da uđu u puno zajedništvo sa paganima. I kako čitamo dalje u knjizi Dela Apostoliskih, videćemo kako je Petar otišao do Antioha, i da je jeo sa paganima sve dok neka braća nisu došla iz Jerusalima. I onda se Petar odvojio od pagana jer je imao osećaj da bi oni imali nešto protiv njega što je on jeo sa paganima. I to je prouzrokovalo podelu u crkvi u Antiohu i Pavle ga je ukorio zbog toga. I Pavle govori o tome u poslanici Galaćanima.

Tako da se zidovi ruše, mada još nisu u potpunosti pali. Ni približno. I u 15 glavi videćemo iste probleme koji će se pojaviti koji su se pojavili ovde.

A oni što se rasejaše od nevolje koja posta za Stefana, prodoše tja do Finikije i Kipra i Antiohije,

I Antioh je bio treći po veličini rimski grad. Posle Rima i Aleksandrije je bio Antioh. Veoma velika metropola u kojoj reka Orijentes se uliva u Mediteransko more. Glavni bog/boginja Antioha je bila Dafina, i postojao je veoma veliki hram posvećen njoj u lovorovoj šumi nekih 7 km od Antioha. I prema priči Apolon se zaljubio u Dafinu i proganjao ju je. Ali u želji da ne bude silovana od strane Apolona ona se pretvorila u lovorovo drvo. I tako da su oni sagradili njen hram u lovorovoj šumi, i sveštenice u tom hramu su bile prostitutke, i to je bio njihov način slavljenja. I tamo u lovorovoj šumi bi oni ponavljali taj čin Apolonovog zavođenja Dafine.

Tako da je njihovo slavljenje bilo veoma razuzdano. I tako da je Antioh postao sinonim za ljude koji su živeli veoma razuzdanim životom. Kockanje je bilo veoma popularno, isto kao i mnogi drugi poroci, nemoral i zlo. Oni su bili razuzdani i nepouzdati, tako da se govorilo za osobu koja je bila iz Antioha da je osoba koja je živela veoma požudnim životom poroka.

Ali je interesantno da baš u ovom paganskom gradu je evanđelje Hristovo bilo veoma jako. I

crkva u Antiohu je bila centar za misije prema paganima. I kroz ovu crkvu u Antihu se evanđelje proširilo po celom paganskom svetu. I misionari bi dolazili do Antioha da prenesu svoje razultatate na misijskom polju. I on je postao jedan od centara rane crkve. Pogotovo za pagane u ranoj crkvi. I oni su došli do Finikije i Kipra i Antiohije,

nikom ne govoreći reč do samim Jevrejima (*oni još nisu propovedali paganima*). A neki od njih behu Kiprani i Kirinci, koji ušavši u Antiohiju govorahu Grcima propovedajući jevanđelje o Gospodu Isusu. I beše ruka Božija s njima; i mnogo ih verovaše i obratiše se ka Gospodu. A dođe reč o njima do ušiju crkve koja beše u Jerusalimu; i poslaše Varnavu da ide tja do Antiohije; Koji došavši i videvši blagodat Božju, obradova se, i moljaše sve da tvrdim srcem ostanu u Gospodu;

I Varnava je bio idealan čovek za posao, jer je njegove služba bila – izmirenje među telom Hristovim. On je bio taj koji je kada crkva u Jerusalimu nije htela da ima ništa sa Pavlom posle njegovog obraćenja, doveo ga do braće i rekao, "Slušajte, on je brat. Primitite ga kao brata." I on je bio taj koji je doveo Pavla u zajedništvo tamo u Jerusalimu. Značennje njegovog imena je, sin utehe, čovek koji je donosio izmirenje. I on je zato bio idealan da se pošalje u Antioh kada je ovo probuđenje počelo da se dešava među paganima. On je čovek koji je imao puno milosti i razumevanja, i bio je ustanju da prihvati rad koji je Bog radio tamo u Antiohu.

I on ih je sada ohrabrio da učine tu odluku u svom srcu da samo nastave da slede Gospoda tj. da se približe Gospodu, da budu u Gospodu. Tako da ih je on ohrabrio da učine tu odluku tj. da se potpuno predaju. Ne samo da donesu odluku u svojoj glavi. Previše odluka je donešeno samu u glavi. Srce je centar čovekove volje. Kada doneseš odluku u svom srcu onda postavljaš pravac u svom životu. Činiš potuno obavezivanje. On ih je pozivao da oni naprave puno predanje sebe prema Isusu Hristu, jer je znao da će se oni suočiti sa progonstvom. Oni će se suočiti sa velikim problemima u paganskom svetu koji je bio neprijateljski nastrojen prema Isusu. Taj paganski svet koji je pogotovo tamo u Antiohu bio predan svakakvom poroku i seksualnoj nečistoći, i ako se potpuno ne predaš Isusu Hristu, brzo ćeš i duboko da padneš. Bićeš ponovo usisan u taj svetski sistem.

Tako da ih je on ohrabrio da, "Svim srcem ostante uz Gospoda." Učinite da to bude potpuno predanje. Namerite to u srcu da će tako da bude. Isto kao što su Daniel, Ananija, Misailo i Azarija namerili u svojim srcima da se neopoganu kada su bili odnešeni u robstvo u Vavilon.

Jer beše čovek blag (*Govoreći o Varnvi*) i pun Duha Svetog i vere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu. Varnava, pak, iziđe u Tars da traži Savla;

I on je prepoznao da rad Svetoga Duha se dešava u ovom gradu koji je pored toga što je bio u Rimskom carstvu bio pod uticajem Grčke kulture, ali je bio jedan od glavnih gradova drevnog

sveta. I on je shvatio da je potrebna osoba koja je oslobođena od strane Svetoga Duha, osoba koja je razumela Grčku kulturu, a u isto vreme veoma snažna u Reči istine.

I Pavle apostol je još uvek u ovo vreme bio znan kao Savle, kada je ostavio Jerusolim, on je otišao kući u Tars, i ovaj događaj je nekih osam godina kasnije. Ja sam siguran da je on proveo tih osam godina praveći šatore u Tarsu, a ujedno da je i govorio drugima o svojoj veri tamo u Tarsu. Dok ga je Bog pripremao za delo koje On imao za njega.

Mi veoma često napravimo grešku sa željom da odmah uđemo u službu čim primimo Isusa Hrista kao Gospoda. Veoma je važno da naši životi budu pripremljeni od strane Svetoga Duha, i da se ta priprema nedese preko noći. Za vreme drugog svetskog rata mi smo imali nešto što je bilo znano u Avijaciji kao čudo od 90 dana. Kroz osnovnu školu i 90 dana obuke osoba bi postala poručnik u Avijaciji. Ali Bog nema čuda od devedeset dana.

Veoma je važno da budemo dobro ukorenjeni u Božijoj Reči i u Božijem delu. I meni je interesantno da se ovo dešava nekih 11 godina posle Pavlovog obraćenja. On je prve tri godine proveo tamo u Arabiji, učeći. I još nekih 8 godina tišine u Tarsu prije nego li Varnava, videći delo u Antiohu i shvatajući da bi Pavle bio idealna osoba za ovakvu službu, otišao u Tars po Savla.

i kad ga nađe, dovede ga u Antiohiju. I oni se celu godinu sastajahu onde s crkvom, i učihše mnogi narod; i najpre u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.

I reč Hrišćanin znači Hristovi ljudi. I prije koju godinu, postojala je titula koja je bila upućena grupi hipika koji su se obraćali ka Isusu, i zvali su ih Isusovi ljudi/Isusovci. I to je slično ovome. I to je ime dato u više podrugljivom smislu. Oni bi rekli, "Oni su Hristovi ljudi, oni su Isusovci." I to je kao neko priznanje, Isusovci je bilo stavljeno na ove mlade ljude koji su posvećivali svoje živote Isusu Hristu u tom periodu. Oni su Hristovi ljudi. To nije uopšte bila titula s kojom su se oni divili njima, negi to je više bilo ismejavanje, dok su ih zvali Hrišćanima ili Hristovim ljudima tamo u Antiohu. I primetite tamo u 19 stihu da su oni propovedali Reč samo onima koji su bili Jevreji. I u 20 stihu oni su došli do Antioha i oni su propovedali Grcima o Gospodstvu Isusa. Oni su propovedali.

I kada je Varnava došao, on ih je ohrabrivao, a kad je Pavle došao, on je bio tamo u periodu od jedne godine i on ih je učio. I to je bitna razlika između propovedanja, ohrabrivanja i učenja. Ja verujem da u crkvi danas ima previše propovedanja. Mislim da nam treba više ohrabrivanja, i verujem da nam najviše treba učenja. Videte oni su proveli više vremena učeći, jer su oni proveli period od jedne godine učeći ljude.

Propovedanje je za neobraćene. To je objavljivanje Božije dobre vesti da je On snabdeo sve što je potrebno za spasenje čoveka, kroz smrt Njegovog Sina koji je bio uskrsnut silom Svetoga

Duha, treći dan. I verom u njega možeš imati oprostjenje greha i dar večnog života. To je o čemu se propovedanje sastoji, objavljivanje Božije dobre vesti čoveku.

A kada se osoba obrati tj. poveruje poruci, onda mu je potrebno ohrabrenje. I Varnava ih je ohrabrivao, "Držite se Gospoda. Namerite u svojim srcima daćete se držati Njega." Ali je Pavle došao i proveo godinu dana učeći ih. Učio ih je kako da se drže, i kako da se mole. Učio ih je kako da hodaju. I učenje je bitni deo crkve. I crkva danas u mnogim delovima je veoma slaba, anemična, veoma neefektivna jer ljudi nisu učeni reč Božiju.

Tako da smo mi ovde u Golgoti posvetili našu službu ka učenju Reči Božije, a pastor Romain je tu da ohrabruje. Ja vam govorim šta da radite a on vas šuta tamo na vašim mestima da bi ste se pokrenuli. Ohrabrujući nas šta da radimo za Gospoda. I to je veoma bitno, važna služba i balans je u tome. Mi imamo Rendija koji svake subote propoveda mladima koji se skupe ovde. Tako da ima mesta za propovedanje. Tako da ima mesto za propovedanje, ima mesto za ohrabrivanje i isto tako važno mesto za učenje u okviru crkve. I ako će crkva da ikada postane jaka i efektivna, onda treba da bude učena reč Božiju.

A u te dane siđoše iz Jerusalima proroci u Antiohiju.

I ovi proroci su u ranoj crkvi bili konstanti putnici. Oni su bili neka vrsta nomada, oni bi išli iz crkve u crkvu. I kao rezultat toga bilo je ljudi koji bi iskoristili to, i uzeli bi na sebe tu titulu proroka, i onda bi oni išli od crkve do crkve i govorili, "Ja sam prorok Božiji." Tako da jedan od problema u ranoj crkvi je bilo baš to, da se prepozna ko je pravi prorok Božiji.

Tako da su postojala pisma tj. rukopisi apostola koja su se zvala Didač. I to je bio kao neka vrsta pravilnika, koji je počeo da kruži po ranoj crkvi oko 100. N.E. I ovaj Didač je imao pravilnik kako da se prepozna da li je neko pravi prorok ili lažni.

I ako bi čovek došao i objavio da je on prorok Božiji, onda bi ga slušao jedan dan. I ako bi ostao drugi dan a da nije počeo da radi, onda bi znao da je lažni prorok. On je samo tamo da iskoristi crkvu. Ako bi prorok došao i proglasio sebe da je prorok i ako bi rekao, "Ovako kaže Gospod, pripremite veliku večeru, pohovanu piletinu, pirinač i krompir piru!" I ako bi on pojeo tu večeru sam, to bi značilo da je lažni prorok. Tako da su ovo bili samo neka od pravila po kojima su mogli da znaju da li je neko lažni prorok u ranoj crkvi, na osnovu Didača. I to je interesantan vodič za ranu crkvu prije nego li su bili postavljene starešine, pastori itd.

I ustavši jedan od njih, po imenu Agav, i videćemo njega ponovo kasnije, godinama kasnije, i videćemo ga u Cezariji kada se Pavle upućivao ka Jerusalimu. A ovaj prorok Agav,

objavi glad veliku koja htede biti po vasionom svetu; koji i bi za Klaudija ćesara.

I on je bio pravi prorok. I suša koju je on prorekao se dogodila.

A od učenika odredi svaki koliko koji mogaše da pošalju u pomoć braći koja življahu u

Judeji.

I crkva u Jerusalimu je prošla kroz veliko progonstvo i bila je raspršana. I oni su takoće eksperimentisali sa životom u komuni, i našli su da je finansijski neuspešno. Tako da kada je ovaj prorok Agav došao, oni su odlučili da uzmu prinose i da ih pošalju svetima u Judeji, da bi im pomogli. I tako vidimo Hrišćansku ljubav, koja se širi kroz nacijske barijere. Koja se širi kroz granice, koja ide dalje i od zidova ove crkve. Mi dosežemo telo Hristovo i na drugim mestima, deleći sa njima od blagodati sa kojom nas je Bog blagoslovio.

I ovde u Golgoti mi imao tu slavnu privilegiju da pomožemo jer nas je Bog izobilno blagoslovio. Bog nam daje u višku. Mi imamo tu slavnu privilegiju da dosežemo druge, da dajemo od tog blagoslova drugim crkvama u drugim mestima. Sa drugim Hrišćanima u telu Hristovom u Sjedinjenim Državama i u celom svetu. Tako da ovde vidimo gde je ova praksa ustvari počela. U crkvi u Antiohu. Ona je postala centar, isto kao što je Bog manje ili više učinio nas centrom od kojeg su mnogi otišli dalje da započnu crkve. Preko dvesta crkava je bilo započeto, koje su izašle od nas po Sjedinjenim Državama. Tako da nas je Bog učinio centrom od kojeg se učenje Reči proširilo. I to je blagoslov biti u toj poziciji iz koje smo u mogućnosti da pomognemo braći na drugim mestima.

I to nije baš šta se dogodilo ovde. U stvarnosti, crkva je počela u Jerusalimu i oni sada šalju pomoć nazad u Jerusalim. Ali nama nije potrebna pomoć od drugih crkava, i mi smo ustanju da njima pomognemo, i zahvalni smo Bogu za to. Blagoslovenije je dati nego li primiti. Tako da smo mi na blagoslovenijoj strani. Tako da su oni uzeli prilog za braću u Judeji.

Koje i učiniše poslavši starešinama preko ruke Varnavine i Savlove.

I tako da se Savle vraća ponovo u Jerusalim, i ovaj put sa Varnavom, noseći sa sobom prilog od braće u Antiohu. I zidovi razlike su sada srušeni. Ovaj divan dar velikodušnosti koji je demonstriran od strane paganskih vernika ka Jevrejskim vernicima u Jerusalimu.

I sledeći put ćemo da vidimo 12 i 13 glavu. Hajde da se molimo.

Oče, zahvalni smo ti za Tvoju Reč, svetlu našim koracima, lampi našem putu. Koji blagoslov Gospode, da se možemo sakupiti zajedno da se pokažemo dokazanima, dokazanima Bogu, radnici koji nemaju čega da se stide. Gospode pomogni nam da pravilno upravljamo Tvojom Reči istine. Gospode, neka svako od nas nameri u srcu da će da nastavi da sledi Tebe. Ićemo sa Tobom bez obzira na sve. Gospode, blagoslovi Tvoje ljude. Stavi Tvoje ruke na život svakoga od nas. Stavi Tvoje pomazanje na nas za Tvoju službu. U Isusovom imenu. Amen.

Dela Apostolska 12-13

Čak Smit

Okrenimo naše Biblije u delima apostolskim 12.

U ono pak vreme podiže Irod car ruke da muči neke od crkve.

Ima puno Heroda u Bibliji i poprilično je teško da znamo ko je ko. Čak, ja ni neočekujem da ih znate sve. Herod o kojem se ovde govori je Herod Agripa 1. On je unuk Heroda Velikog, koji je bio Herod u vremenu Isusovog rođenja. Herod Veliki je imo deset žena. Jedna od njegovih žena je bila Mirijam, koja je imala sina, Aristopolisa, koji je bio ubijen od strane Heroda Velikog kao i Mirijam. On je mislio da oni kuju zaveru protiv njega, tako da ih je ubio.

Postojala je izreka u vremenu Heroda Velikog, koja je išla, bezbednije je biti Herodova svinja, nego li njegov sin. On je ustvari ubio nekoliko svojih sinova. Ali prije nego li je Aristopolis ubijen, on je imao sina o kojem mi sada čitamo, Herod Agripa. Herod Agripa 1. koji je bio Mirijamin sin, i on je poreklom bio Makabejac. Ona je bila poreklom Makabejanka, i to je nju činilo Jevrejkom, ali je bila udata za Heroda Velikog i tako da je Herod Agripa 1. bio polu Jevrej. On je bio veoma zainteresovan za Jevrejske običaje i dnevno je prinosio žrtve prema Jevrejskom zakonu. On je držao Jevrejske običaje. On je proveo nekih 30-tak godina u Rimu, ali se onda vratio u Jerusalim i želeo je da ima podršku od strane Jevreja, i živio je kao što bi Jevreji živeli. I Jevreji su ga veoma poštovali. I tako da ovaj Herod Agripa 1. sin Heroda Velikog, on je počeo da progoni crkvu samo zato da bih bio po volji Jevreja.

Njegov sin, Herod Agripa 2. je taj koji je ispitivao Pavla kada je on bio pred njime u Cezareji, da bi videli koje su optužbe sa kojima se Pavle može poslati pred Nerona. Jer Pavle se pozvao na cezara, kada je shvatio da ga je Festus samo vukao za nos, kao političkog pijuna. Festus nije imao nikakve optužbe protiv Pavla sa kojim bi mogao da ga pošalje pred cezara, tako da je zamolio Heroda Agripu 2. sina Heroda Agripe 1. da čuje Pavla, da bi mogli da nađu neku optužbu sa kojim bi ga poslali pred Nerona. Tako da u ono pak vreme podiže Irod car ruke da muči neke od crkve.

I pogubi Jakova brata Jovanovog mačem.

Jakov i Jovan su od strane Isusa bili zvani, sinovi groma. Oni su jednoga dana zatražili od Isusa da sede sa desne i sa leve strane Njegovog trona u Njegovom kraljevstvu. I Isus ih je zapitao, "Da li ste u stanju da se krstite krštenjem sa kojim se ja krstim?" I oni su odgovorili, "Da Gospode, ustanju smo." Isus je govorio o svojoj smrti i rekao je, "Čašu dakle moju ispićete, i krstićete se krštenjem kojim se ja krstim; ali da sedite s desne strane meni i s leve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio Otac moj" (Matej 20:23). Tako da sada Jakov sledi svog Gospoda kao martir, brat Jovanov.

I videvši da je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra (a behu dani presnih

hlebova),

Četrnaestog Nisana su oni počeli da prazuju, dane presanih/bezkvasnih hlebova, i tako da je za vreme ovog praznika Petar uhvaćen. I prema njihovim običajima, za vreme praznika bezkvasnih hlebova oni nisu mogli da imaju suđenje, tako da su odlučili da ga donesu na sud na kraju praznika. I onda možeš reći, "Pa Isusu je bilo suđeno za vreme bezkvasnih hlebova." Tačno, dobri studentu! Ali je to bilo totalno ilegalno suđenje. Bilo je nekoliko neleganih stvari u suđenju Isusa Hrista. Ali je on nameravao da ga iznese na sud, naravno da bi ga pogubio na kraju bezkvasnih hlebova.

Kog i uhvati i baci u tamnicu i predade ga četvorici četvrtnika vojničkih da ga čuvaju,

Četvrtnik se sastojao kao što ime kaže od četiri vojnika. I kao pravilo, bi zatvorenik bio okovan, njegova desna ruka na levoj ruci stražara. Ali u Petrovom slučaju, pošto su hteli da budu sigurni da nigde neće moći da ide, oni su ga okovali sa obe strane sa stržarima, a druga dvojica su stajala kod vrata. A kada kaže da je bilo četvorica četvrtnika, to znači da je bilo četiri grupe vojnika od četiri. Oni su služili u smenama od tri sata, non stop, čuvajući zatvorenika. Tako da je bilo ukupno 16 vojnika koji su čuvali Petra u smenama od po tri sata, i u svo to vreme on je bio okovan za dvojicu od njih dok su druga dvojica bila na vratima.

i mišljaše (nameravahu)

I u nekim od vaših prevoda Biblije, možda kaže umesto pashe, uskrsu. To je samo prevod današnji. U ranoj crkvi nisu ništa znali o prazniku uskrs. Reč na Grčkom je pasha po prazniku bezkvasnih hlebova. Ali pošto se uskrs dešava za vreme sezone pashe, jer je Isus bio razapet za vreme pashe i tri dana kasnije uskrsnuo. I tako da Jevrejska pasha je u isto vreme sa našim uskrsom. Ali uskrs je poreklom pagansko slavlje koje je ušlo u crkvu i kojem da dato hrišćansko ime i, ali je bilo slavlje Aštare. I to je verovatan razlog zašto neki prevodi su preveli kao uskrs umesto pasha, je zbog toga što to predstavlja taj period u godini.

i mišljaše ga po pashi izvesti pred narod. I tako Petra čuvahu u tamnici; a crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka. A kad htede Irod da ga izvede, onu noć spavaše Petar među dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu. I gle, anđeo Gospodnji pristupi, i svetlost obasja po sobi, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreći: Ustani brže. I spadoše mu verige s ruku. A anđeo mu reče: Opaši se, i obuj opanke svoje. I učini tako

Opaši se znači da veže svoju suknju na gore. Kada bi se oni opasali, jer su imali te duge haljine, i oni bi mogli da trče u tim haljinama. Nikad nisam trčao u dugoj haljini, ali predpostavljam da bi to bilo teško. I tako da bi se oni opasali, tj. oni bi uzeli pojas i oni bi podigli haljinu do kolena, i onda bi vezali pojas oko struka tako da bi haljina bila kraća i onda bi oni bili u stanju

da trče. Tako da je on rekao, "Opaši se."

I kada god bi se oni opasali, to bi značilo da se pripremaju ili da trče, ili da se bore, ili da rade. Oni bi se i opasali kada bi bili spremni da služe. To je bio čin da bi moga da imaš veću slobodu pokreta.

A anđeo mu reče: Opaši se, i obuj opanke svoje. I učini tako. I reče mu anđeo: Obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom. I izišavši iđāše za njim, i ne znaše da je to istina što anđeo činjaše, nego mišljaše da vidi utvaru.

"To nemože biti stvarno. Okovi su spali. Prolazim pored stražara. Ovo nemože biti stvarno, ovo je samo san. Ovo je samo utvara, ovo se ustvari ne dešava." I to je za mene veoma interesantno, koliko je duhovni svet bio blizu ovih ljudi. Jer on nije znao da li je sve stvarnost ili neko duhovno otkrovljenje. Ali oni su živeli veoma blizu duhvnog sveta.

A kad prodoše prvu stražu i drugu i dođoše k vratima gvozdanim koja vođahu u grad, ona im se sama otvoriše; i izišavši prodoše jednu ulicu, i anđeo odmah odstupi od njega. I kad dođe Petar k sebi reče: Sad zaista vidim da Bog posla anđela svog te me izbavi iz ruku Irodovih i od svega čekanja naroda jevrejskog

I konačno kada ga je anđeo ostavio, Petar je stojao tamo na ulici i rekao, "Hej, pa to nije bio san. Ja sam napolju. Nerealno." I on je shvatio da ga je Bog oslobodio od Heroda.

I razmisliši dođe kući Marije matere Jovana koji se zvaše Marko, gde behu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.

I sada se vratite do 5 stiha gde kaže, "Crkva moljaše se za njega (Petra) Bogu bez prestanka." Tako da je Petar došao do kuće u kojoj je molitveni sastanak bio u toku. Kuća Marije, majke Markove. Jovan Marko, on je autor evanđelja po Marku. Mišljenje je da je njena kuća bila glavni centar crkve u Jerusalimu. Čak, neki misle da je gornja sobu u kojoj je Isus bio sa učenicima, bila u kući Marije, majke Markove.

A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi devojka po imenu Roda, da čuje. I poznavši glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utrča i kaza da Petar stoji pred vratima. A oni joj rekoše: Jesi li ti luda? A ona potvrđivaše da je tako. A oni govorahu: Anđeo je njegov.

Za mene je ovo fascinantno. Ako gledamo nazad 5 stih. Petar je bio u zatvoru, a crkva se bez prestanka molila Bogu za njega. Tako da sada on dolazi na mesto gde se dešava taj molitveni sastanak. I oni su svi unutra, i mole se, "Bože, pomози Petru! O, Gospode, oslobodi ga." I onda Roda uleće unutra i kaže, "Petar je napolju pred vratima." A oni joj odgovaraju, "Pa ti si luda!" Zar nije interesantno koliki naglasak stavljamo na veri. "Moraš da imaš vere brate! Ako nemaš vere, onda ti Bog neće odgovoriti na molitvu."

Dozvolite mi da vam kažem nešto. Bog će da uradi ono šta On hoće, bez obzira na to da li ti imaš vere, ili ne. Božije namere će uvek da se dese. Zsigurno nemožeš da optužiš ove ljude da su se molili molitvu vere. Jer kada im je kazano da je Bog odgovorio njihovu molitvu sa time da je Petar na vratima, oni neveruju i čak optužuju jednu devojkju da je luda. I kažu, "Pa to je sigurno njegov anđeo. To je sigurno njegov duh. Nemože to da bude Petar!"

A Petar jednako kucaše. A kad otvoriše, videše ga, i udiviše se. A on mahnuvši na njih rukom da ćute (*nemojte se previše uzbuđivati. Saznaće da sam ovde*), kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i reče: javite ovo Jakovu

I sada se upoznajemo sa Jakovom, koji je u ovo vreme bio jedan od vođa rane crkve, i on je bio polu brat Isusa. I on je počeo da ima veoma veliku ulogu u vodstvu u ranoj crkvi. Jakov Jovanov brat, je bio ubijen od strane Heroda. Ali ovaj Jakov, će da napiše poslanicu koju imamo u našim Biblijama, i on će preuzeti vodeću ulogu na crkvenom veću u Jerusalimu. I to nije Jakov o kojem čitamo u evanđelima, sem toga da ga Marko spominje imenom kao jednog od Isusove polu-braće. I sada nam predstavlja Jakova, Isusovog polu brata, koji će početi da ima sve značajniju ulogu u ranoj crkvi. I Petar kaže da idu da jave ovo Jakovu.

i braći. I izišavši otide na drugo mesto.

Jakov, Isusov polu brat, nije verovao Isusu za vreme Njegovog života. Čak, Jakov je mislio da je njegov brat lud, i u jednom momentu je nameravao da ga spasi od naroda. I rekao je, "Izvan je sebe" i oni su došli su da ga spasu. I prema jednoj od apokrifnoj knjigi, evanđelje po Jevrejima, kaže da je Jakov rekao posle smrti Isusa, i prije njegovog uskrsnuća da, "Ja neću da verujem, sem ako ga nevidim ja lično." I interesantno je to da se Isus pojavio Jakovu kao što nam to Pavle kaže u 1 Korinćanima 15:7. On se pojavio svom polu bratu, i posle tog perioda Jakov i Juda, Isusova polu-braća postaji jedni od stubova rane crkve.

I tako, "Javite ovo Jakovu i braći. I izišavši otide na drugo mesto." On je predpostavio da će ga tražiti kod Marije, tako da je bez sumnje otišao da se krije od Heroda. Tako da je otiša na drugo mesto.

I ovde imamo interesantnu enigmju. Herod je krenuo protiv crkve, i ubio je Jakova, Jovanovog brata mačem. I onda je uhvatio Petra i stavio ga u zatvor sa namerom da ga pogubi, ali je Bog intervenisao i oslobodio Petra na čudnovat način. Pitanje. Zašto Bog nije intervenisao na čudnovat način da spasi Jakova? I nemoj da pokušavaš da nađeš odgovor, jer mi neznamo odgovor.

I Božiji putevi su izvan našeg shvatanja i znanja. Znamo da je Bog mogao da oslobodi Jakova na isti način kao što je to uradio za Petra. Ali iz nekog razloga, Bogu je bilo pogodno da dozvoli Jakovu da strada od Herodovog mača. Isto tako mu je bilo ugodno da Petar bude oslobođen od

Herodovog mača. I ja nemislim da su molitve crkve bile odlučujući faktor, jer kao što smo napomenili da njihove molitve očigledno nisu bile molitve vere.

Ja verujem da je odlučujući faktor bila Božija namera, Božija vrhovna vlast. Što se Boga tiče, bilo je vreme za Jakova da ide kući, ali nije bilo Petrovo vreme. Ja verujem da su svi naši životi vezani u Božijoj volji, i da Bog zna dan kada ćemo uzeti kući. To je sve određeno. Bog zna tačno dan i okolnosti pod kojima ćemo pozvati kući. A u međuvremenu, Bog ima delo za mene, i dok ja nedovršim to delo koje Bog ima na umu za mene, Bog će me sačuvati i održati do tog dana. Ali tog momenta kada ja ispunim tu svrhu koju Bog ima za mene, taj plan za moj život, onda će Bog da me uzme kući.

U knjizi Otkrovenja, 11 glavi, čitamo o dvojici svedoka koji će doći da svedoče za vreme velikih nevolja na zemlji. I kaže da će oni imati moć da dozovu vatru sa neba. Isto tako imaće moć da zatvore nebo da ne bude kiše za vreme njihovog perioda svedočanstva tj. prorokovanja. I ako neko pukuša da im se suprostavi oni imaju moć da dozovu vatru sa neba da ih unište. I pismo kaže, "I kada se navršši period njihovog svedočanstva," da će antihrist da ih ubije, ali se to neće dogoditi sve dok oni ne navršše period njihovog svedočanstva.

Tako da očigledno Bog nije završio sa Petrom. Ima još posla za njega da uradi. I zbog toga ga je Bog sačuvao. I neračunajući skup na crkvenom veću u 15 glavi, ovo je poslednje spominjanje Petra u Delima apostolskim. I u 15 glavi će od ponovo govoriti kako ga je Bog doveo do pagana, ali posle toga Petar više nije u centru pažnje. I Pavle ga spominje u poslanici Galaćanima, kako je on otišao u Antioh i kako je prouzrokovao neki problem zbog kojeg ga je Pavle morao ukoriti. I neki od drugih zapisa nam govore kako je on otišao do Rima, i da je tamo bio razapet naopačke. I naravno imamo i njegove poslanice. Ali barem što se tiče knjige Dela, centar pažnje se pomera sa crkve u Jerusalimu na Antioh, koji će postati centar crkvene aktivnosti. Jerusalim predaje centralnu poziciju Antiohu, i cela misionarska aktivnost u širenju evanđelja celom svetu se prenosi na Antioh. I tako, nazad u zatvoru...

A kad bi dan, beše ne mala buna među vojnicima, šta to bi od Petra.

I oni su se probudili a Petar nije bio tamo, i možete samo da zamislite u kojoj su zabuni samo ti vojnici bili našli kada su shvatili da Petar nije tamo.

A kad ga Irod zaiska i ne nađe, onda ispita stražare, i zapovedi da ih odvedu; (i ova reč odvedu tačnije prevedena je pogube, zapovedili su da ih pogube)

Jer prema Rimskom zakonu, ako si ti bio čuvar, i zatvorenik bi ti pobegao, onda bih ti primio kaznu koja je bila namenjena tom zarobljeniku. I sa time vidimo da su imali nameru da ga ubiju. Vojnici koji su čuvali Petra su bili pogubljeni, i sa time su snosili kaznu koja je bila namenjena Petru.

i izišavši iz Judeje u Ćesariju onamo življaše. Jer se Irod srđase na Tirce i Sidonce.

Ovu su gradovi koji postoje i do današnjeg dana, i koji su bili dosta u vestima kada je Izrael otišao do južnog Lebanona. I može se čuti skoro svaki dan o neslaganju koje postoji između Izraelskih snaga i ljudi iz Sidona i Tire. I ovi su ljudi zavisili od Palestine za prehrambene zalihe, tako da su oni bili nešto kao vazali Palestini u ovo vreme. Ali je Herod bio ljut na njih.

Ali oni jednodušno dođoše k njemu, i uzevši na svoju ruku Vlasta, posteljnika carevog, iskahu mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegovog carstva (*Palestine*). A u određeni dan obuče se Irod u carsku haljinu, i sedavši na presto govoraše im; A narod vikaše: Ovo je glas božji, a ne čovečiji.

I naravno oni su mu se ulagivali samo zato da bih dobili njegovu naklonost i pomoć.

Ali ujedanput udari ga anđeo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budući izjeden od crvi izdahnu.

I prema Josipusu, Herod je došao tamo u teatar u Cezareji. I vi koji ste možda imali priliku da posetite Svetu Zemlju, znate kako taj teatar izgleda tamo u Cezareji. Jer je mnogih godina taj teatar bio pod peskom, tako da je dobro sačuvan. I u okolini tog dela Cezarije su primetili sve te silne peščane dune, i jednog dana neko se setio da počne da kopa tamo, i našli su jedan od najlepše sačuvanih Rimskih teatra, tamo kod Mediteranskog mora u Cezareji. I tako da su potpuno iskopali oko teatra, i on je delimično obnovljen. I veoma je interesantan prizor, i interesantan je za proučavanje rimske arhitekture, a ujedno nam otkriva i deo kulture.

I znači, prema Josipusu, to se dogodilo u ovom teatru, i to je teatar na otvorenom, u koji je Herod došao, i prema Josipusu, on je imao na sebi haljinu od svile. I kada je došao u teatar, sunce se reflektovalo sa njegove haljine. I on je ušao kao neki božanstvo koje je sijalo, i onda je dao taj govor, i ljudi su počeli da govore, "To je glas boga, ne čoveka!" I zato što nije dao slavu Bogu, on je bio ubijen od strane anđela.

I to je kraj Heroda Agripe 1. Videćemo kasnije Heroda Agripu 2, njegovog sina kasnije, kako budemo išli dalje u proučavanju ove knjige.

A reč Božija rastijaše i množaše se. A Varnava i Savle predavši pomoć vratiše se iz Jerusalima u Antiohiju,

Setite sa da su oni pokupili prilog. Prorok Agav je došao i predvideo da će biti velika glad koja će da dođe, i tako da su oni sakupili prilog za svece u Jerusalimu. Tako da su Pavle i Varnava došli do Jerusalima, sa ovim prilogom koji je bio sakupljen od crkve u Antiohu. I sada se Pavle i Varnava vraćaju nazad u Antioh, i Jovan Marko koji je inače Varnavin nećak, se vraća sa njima.

A u crkvi koja beše u Antiohiji behu neki proroci i učitelji, to jest: Varnava i Simeun koji se zvaše Nigar, i Lukije Kirinac, i Manail odgajeni s Irodom četvorovlasnikom, i Savle.

I interesantna je pozadina ovih ljudi. Varnava je bio sa Kipra. Simeun koje se zvaše Niger, koje je rimsko ime, a Simeun je Jevrejsko. Lukije koji je bio iz Kira, i Minal koji je bio oko Heroda, on je odrastao u kraljevskom dvoru. I Savle koji je takođe imao veoma interesantnu pozadinu, da je bio rodом iz Tarsa, ali je školovan u Jerusalmu.

Bog ih je doveo zajedno, i oni su bili učitelji i proroci tamo u crkvi u Antiohu.

A kad oni služahu Gospodu

Ovo je interesantna izjava za mene. Ovi ljudi su služili Gospodu, ali je njihovo služenje Gospodu značilo da služe ljudima, jer je to na šta ih je Gospod pozvao. I Pavle kasnije piše i kaže, "I sve šta god činite rečju ili delom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroza Nj. I sve šta god činite, od srca činite kao Gospodu, a ne kao ljudima. Znajući da ćete od Gospoda primiti platu nasledstva" (Kološanima 3:17, 23-24). I ja mislim da je ovo važna tačka za svakoga ko namerava da bude u službi Gospodu. A to je da se prepozna da nas je Gospod pozvao da služimo ljudima. Ali je to ustvarnosí tvoj posao kao Njegov sluga. Drugim rečima, kao sluga Božiji, Bog je mene pozvao da služim ljudima.

I služba ljudima može biti veoma frustrirajuća. Može čak da bude i gore od toga, može da bude iritirajuća. Ljudi obično ne cene ono šta želiš da uradiš za njih, a nekada mogu jednostavno da budu nepodnošljivi. I ja sebe nekada uhvatim kako mrmljam na zahteve koji su ljudi postavili na mene. I u tim momentima Gospod meni progovori i kaže, "Kome služiš? Čiji si sluga?" I ja kažem, "Ja sam Tvoj sluga." A On mi kaže, "Prestani sa žaljenjem. Radi to kao da meni radiš. Služiš meni tako što služiš ljudima." I kao rezultat toga, ja sam naučio da radim mnoge stvari koje ja sam nebih izabrao koje nisu tako privlačne ili interesantne. Ja radim neke baš neinteresantne stvari za Gospoda.

I ako bih te stvari radio za ljude, ja bih bio uznemiren, ali pošto ih radim za Gospoda, ja sam ipak samo Njegov sluga. Šta mogu da kažem, "Da Gospode." I On mi kaže da zasujem rukave i da krenem. "Da, Gospode." To moraš uraditi pošto mu služiš. I dok god možeš da održiš to u glavi da, "Ja služim Gospoda," sve će biti uredi. Ali ako dobijem ideju, "Pa, ko je mene načinio tvojim slugom?", onda sam u nevolji. Tako da treba da održim to mentalno stanje u mozgu da ja služim Gospoda. Jer šta god da činim u delu ili reči, ja to činim Njemu, služeći Gospoda.

I primeti da kaže da su oni služili Gospodu. Oni su imali pravo razumevanje službe. Ali njihova služba Gospodu je značila da su služili ljude. Oni su ih učili, pomagali im, ojačavali ih, i to je bila njihova služba Gospodu.

i pošćahu, reče Duh Sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla na delo na koje ih pozvah.

I šta mislite, kako je ovo Sveti Duh rekao? Jer veoma jasno kaže da je Sveti Duh rekao, i ja verujem da je Sveti Duh to rekao, ali kako? Da li su oni sedeli i odjednom se čuo neki glas? I ako je tako bilo, da li je bio neki dubok prodirući glas? Ili je možda bio glas sa visokom frekvencijom? I šta mislite, kakav glas ima Sveti Duh? Činjenica je da su oni imali proroke u crkvi, kao što nam kaže, i predpostavljam da je ovo došlo preko reči proročanstva jednog od ovih proroka, koji su imali taj dar. I tako da su oni bili vođeni proročkom reči jednog od ovih proroka. Jer je ta proročka reč došla, odvojite mi Varnavu i Savla za delo koje ih pozvah. I tako je Sveti Duh govorio preko jednog od ovi proroka ove reči.

Kasnije kada je Pavle apostol pisao Timoteju povodom tih darova koji su postali očigledni i dominantni u njegovom životu, on mu je rekao da koristi te darove koji su mu bili dani, u vremenu kada su ruke bile položene na njega, kao rezultat proročanstva koje je bilo dano u vezi njega.

Tako da i u ranoj crkvi su imali običaj polaganja ruku na ljude, oni su se molili na njih, i veoma često bi reč proročanstva došla kao reč vodstva i pravca za tu osobu. Tako da je taj dar bio praktikovan u ranoj crkvi, dar proročanstva, i bez sumnje je Sveti Duh kroz ovaj dar govorio Reč Božiju. I rekao je da se Savle i Varnava odvoje na delo na koje ih je Bog pozvao.

Tada postivši i pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih, i otpustiše ih. Ovi dakle poslani od Duha Svetog

I sada u 3 stihu imamo, "Postivši i pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih, i otpustiše ih." Ali sledeći stih nam kaže da su oni tačnije bili poslani od strane Svetoga Duha.

siđoše u Seleukiju, i odande otploviše u Kipar.

Antioh je nekih 24 km. udaljen od obale, gore ka reci Oronto. I tako da su oni došli do obale, 23 km. do Selicije, ušli u brod i uputili se ka Kipru. I to je bio prvi misionarski put.

I došavši u Salamin javiše reč Božju u zbornicama jevrejskim; a imahu i Jovana (Marka) kao slugu.

On je bio mlad, i on je pošao sa njima da se pobrine o mnogim prostim poslovima koje su trebale da budu zbrinute. On je bio kao njihov sluga.

A kad prođoše ostrvo tja do Pafa

To znači da su prešli veliki deo ostrva,

nađoše nekakvog čoveka vračara,

Paf je bio glavni grad Kipra u tadašnje vreme.

nađoše nekakvog čoveka vračara, i lažnog proroka, Jevrejina, kome beše ime Varisus, Koji beše s namesnikom Srđem Pavlom, čovekom razumnim.

Srđe Pavle je bio namesnik ili guverner Kipra. I ljudi u to vreme su bili veoma sujeverni i većina

vladara je imala svoje lične vračare, od kojih bi tražili savete. Malo me je uznemirilo kada je Džin Dikson napisala njenu knjigu, *Dar proročanstva*, u kojoj je govorila kako su mnogi predsednici tražili od nje savete. Tako da se nismo mnogo promenili kroz sve ove godine. Vođe bi veoma često gledali ka ovim ljudima koji navodno imaju te darove, paranolmane osobe, i tražili savete od njih. I u te dane, skoro svaki vladar je imao svog ličnog vrača ili maga, na kojeg se oslanjao za savete. I tako da ovaj lik, Barisus je bio vrač ili savetnik Serđa Pavla, guvernera Kipra.

Ovaj dozvavši Varnavu i Savla zaiska da čuje reč Božju. A Elima vračar (jer to znači ime njegovo) stade im se suprotiti, gledajući da odvrati namesnika od vere. A Savle koji se zvaše i Pavle (*Savle je njegovo Jevrejsko ime, a Pavle je grčko ime*), pun Duha Svetog pogledavši na nj Reče: O napunjeni svakog lukavstva i svake pakosti, sine đavolji! Neprijatelju svake pravde! Zar ne prestaješ kvariti prave puteve Gospodnje? I sad eto ruke Gospodnje na te, i da budeš slep da ne vidiš sunce za neko vreme. I ujedanput napade na nj mrak i tama, i pipajući tražaše vođu.

Interesantno zar ne? Zar ne poželiš da nekada imaš takvu moć? Ali se bojim da bi onda napravili veći nered nego što jeste. Ali ima nekoliko ljudi kojima bih ja voleo da se obratim kao Pavle ovde, "Madalin Murej Ohara, koliko ćeš dugo da kvariti puteve Gospodnje? Ti dete đavolje, neprijatelju svake pravde."

Tada namesnik (*Serđe Pavle*), kad vide šta bi, verova, diveći se nauči Gospodnjoj. A kad se Pavle sa svojim društvom odveze iz Pafa, dođoše u Pergu pamfiljsku; a Jovan se odvoji od njih, i vrati se u Jerusalim

Zašto je Jovan Marko otišao, nije nam rečeno. Ali je to uznemirilo Pavla. On se veoma naljutio na to što je Jovan Marko otišao. Čak toliko da kada su se on i Varnava pripremali da krenu na drugo misionarsko putavanje, Varnava je predložio da uzmu Jovana Marka ponovo, ali je Pavle rekao, "Nikako, neželim da on pođe sa nama." I neslaganje između Pavla i Varnave u vezi Jovana Marka je postalo toliko veliko, da je Varnava uzeo Marka i pošao sa njime do Kirpa, a Pavle je uzeo Silvana i sa njime pošao u suprotnom pravcu prema Maloj Aziji. I to je dovelo da razdvajanja između Pavla i Varnave, to pitanje Jovana Marka, zato što ih je on napustio tamo u Pamfiliji, *jer je Pavle još uvek bio uznemiren na Marka*. I kaka god prepreka da je postojala između njih, to se promenilo, i Pavle kasnije piše o Marku, "Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu." Tako da kakva god da su neslaganja postojala, ona su na kraju bila rešena, i kao rezultat toga je postojalo to prijateljstvo koje se razvilo između Pavla i Marka.

Oni nisu propovedali u tom regionu Pamfilije. Okolina pamfilije je bila ravnica. Razlog zašto nisu tamo propovedali, je to, da se Pavle poprilično razboleo. Ravnica Pamfilije je bila puna

malarije. I mnogi predpostavljaju da je Pavle dobio malariju ovde, i da zbog toga nisu ostali tamo, nego su prešli na veće nadmorske visine u regionu Antioha u Pisidi, u Ikonijum. I u te regione sa većom nadmorsko visinom, negde oko 1000 metara nadmorske visine. U nameri da bi se on mogao oporaviti od malarije, koju je pokupio na obali Pamfilije.

Kasnije kada je Pavle pisao poslanicu ovim crkvama u Ikoniumu i Antiohu u Pisidiji, i ta je poslanica znana kao poslanica Galaćanima, i kada je on pisao njima, on je rekao, "A znate da vam u slabosti tela najprije propovedih jevanđelje." I on im je skrenio pažnju na to da kada je bio tamo sa njima u Galatiji, da je bio veoma bolestan. I zbog ovoga, mnogi misle da je on verovatno dobio malariju, i to specifičnu vrstu malarije, koja je prouzrokovala veoma velike i jake glavobolje. I čak, jedan čovek koji je bolovao od ove vrste malarije, je rekao da je osećaj kao da ti neko zabada mač kroz slepoočnicu. I to je onda prouzrokovalo veoma veliki pritisak na oči, i sećate se da je Pavle rekao Galaćanima, "Jer vam svedočim da biste, kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni. Tolko ste me voleli kada sam bio sa vama. Šta je prouzrokovalo da ta ljubav splasne?" Tako da oni nisu ostali u primorskim krajevima nego su otišli na planine, na visoravan Pisidije, blizu Antioha.

A oni otišavši iz Perge dođoše u Antiohiju pisidijsku, i ušavši u zbornicu u dan subotni sedoše. A po čitanju zakona i proroka

I naravno, u sinagogama, oni svake subote čitaju deo iz zakona i zatim pročitaju deo iz proroka. I čak danas oni prate taj ritual, da čitaju deo iz zakona i onda čitaju deo iz proroka, svake subote. I čak možete reći koja je subota bila u pitanju godini iz dela koji su čitali, jer on čak i dan danas prate istu šemu. I po čitanju zakona i proroka,

poslaše starešine zborničke k njima govoreći: Ljudi braćo! Ako je u vama reč utehe za narod, govorite. A Pavle ustavši i mahnuvši rukom reče: Ljudi Izrailjci i koji se Boga bojite!

I to je rekao zato što tamo nisu bili samo Jevreji prisutni, nego su i tamo bili pagani koji su prešli u Judeizam.

koji se Boga bojite! Čujte. Bog naroda ovog izabra oce naše, i podiže narod kad behu došljaci u zemlji misirskoj, i rukom visokom izvede ih iz nje. I do četrdeset godina prehrani ih u pustinji. I zatrvši sedam naroda u zemlji hananskoj na kocke razdeli im zemlju njihovu. I potom na četiri stotine i pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka. I od tada iskaše cara, i dade im Bog Saula, sina Kisovog, čoveka od kolena Venijaminovog, za četrdeset godina. I uklonivši njega podiže im Davida za cara, kome i reče svedočeci: Nađoh Davida sina Jesejevog, čoveka po srcu mom, koji će ispuniti sve volje moje.

I Pavle ih na kratko podseća na njihovu istoriju. Bog je bio sa našim ocima i izbavio ih je čudnovatim znakovima iz Egipta. I posle četrdeset godina On ih je uveo u zemlju koju je obećao da će im dati. Onda je On uspostavio sudije koji su vladali njima nekih 450 godina. Sve do vremena Samuila proroka, kada su ljudi zatražili kralja/cara da bi oni mogli biti isti kao i druge nacije.

I sve do tog momenta, Izrael je bio Teokratsko društvo, oni su bili narod koji je bio vladan od strane Boga. Ali oni nisu bili zadovoljni sa teokratijom, i najtužniji dan u istorije nacije Izrael se dogodio kada su oni zatražili da napuste teokratiju i da pređu na monarhiju. Da bi mogli biti kao druge nacije oko njih. "Mi neželimo da Bog vlada nad nama, želimo da kralj vlada nad nama."

I sećamo se priče iz 1 Samuilove kada je narod zatražio da mogu da imaju kralja kao i druge nacije. I Samuilo je, naravno, bio veoma nezadovoljan ovim, ali je Bog rekao, "Samulio, nemoj biti razočaran. Oni nisu odbili tebe, nego su oni odbili mene kao njihovog vladara." I tako da je Bog rekao Samuilu da pomaže Savla, Kušovog sina, da bude prvi kralj nad Izraelom, i on je vladao četrdeset godina.

I pri kraju njegove vladavine, Samuilo je već bio stariji čovek, i jedva je video; reč Gospodnja je došla do Samuila da ode do Savla i da mu kaže da ode i da u potpunosti uništi Amaličane. Pobi sve životinje, ubi sve. Nemoj ništa da dozvoliš da ostane u životu. Tako da je Savle otišao protiv Amaličana i Bog je predao Amaličane u Savlove ruke. Ali kada je on video zdravu, jaku živinu, on je odlučio da ih neubije, mada je u potpunosti uništio sve bolešljive životinje. Ali je on sačuvao u životu sve zdravije životinje i on ih je doveo nazad sa sobom, i ujedno i kralja Agaga.

Samuilo je krenuo da se sretne sa njime. I Savle je rekao, "Kao što Gospod živi, ja sam učino sve što je Gospod naredio da uradim." "Kao što Gospod živi," je bio religiozni žargon (izreka) tog vremena. To je kao današnji, "Slava Bogu" ili, "Hvala Bogu." To je samo religiozni žargon. Može biti izrečen sa značenjem i bez značenja. Ima mnogih koji koriste religiozne žargone.

Ima jedan dečak, Arapin, koji je trgovac na ulici u Izraelu. I trgovci u Jerusalimu su veoma lukavi. Oni znaju da si iz Kalifornije odmah tog momenta kada te vide. "Ti brate iz Kalifornije. O slava Bogu, brate. Hvala Bogu, brate. Slava Bogu. Ti si iz Kalifornije, zar ne?" I on samo nastavi sa time da govori, slava Bogu malo i onda kaže svoju cenu, i tako. Ali je on ustvari veoma predan musliman. I ja sam se nekoliko puta sretao sa ovim dečkom. On se veoma naljuti na mene. Čak, on se mene seća i obično kada me vidi da dolazim, on se okrene i ode. Ali mi smo imali nekoliko slučajeva kada smo raspravljali o istini Isusa Hrista. Ali ja ga vidim kako ide za tim grupama turista i govori, "Slava Bogu, Haleluja!" Ali to je samo zato da bi mogao da

proda svoju robu.

I dobro je govoriti te izraze, ali ako ih govorimo iz iskrenog srca. Ali moramo da budemo pažljivi da to nepostanu samo reči i običaji i da samim time postanu potpuno beznačajne reči. I taj izraz, "Kao što Gospod živi" je bio duhovni žargon. Ako bi hteo da ostaviš utisak na nekome, o tome koliko si duhovan onda bi to rekao, "Kao što Gospod živi."

Tako da je Saul koristio ovaj duhovni žargon, "Kao što Gospod živi, ja sam učinio sve što mi je Bog zapovedio." I Samuilo je rekao, "Ako si uradio sve što ti je Bog zapovedio, kako to da čujem ovce i stoku?" "Pa, znaš, one su tako zdrave i jake i lepe životinje. Mi smo odlučili da bi bilo dobro da ih donesemo nazad i da ih prinesemo kao žrtvu Bogu." I onda je Samuilo rekao, "Poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnujske" (1 Samuilova 15:22). "Jer je neposlušnost kao greh od čaranja, i nepokornost kao sujeverstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si reč Gospodnju, zato je i On tebe odbacio da ne budeš više car. I Bog će da uzme čoveka po svom srcu koji će da čini Njegovu volju."

I čini se da je tako kroz celu istoriju. Bog uvek traži čoveka koje je po Njegovom srcu, koji će da čini Njegovu volju. Veoma često mi imamo sebe u centru našeg života, kao Saul. I zato što smo mi centri našeg života, onda smo više zainteresovani da činimo ono što je po našoj volji a ne šta je Božija volja. I veoma često se pobunimo protiv Božije volje kada dođe do izbora. Moja volja ili Božija. Veoma često učinimo našu volju a ne Božiju. A Bog je tražio čoveka po svom srcu.

Za vreme proroka Ezekiel, Bog je rekao, "I tražih među njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne nađoh nikoga" (Ezekiel 22:30). Kako je to tragično, Bog traži ljude po Njegovom srcu koji će da čine njegovu volju. U vremenu proroka Ezekiel On nije mogao da nađe nikoga. Ali to nije bilo tako u ovom delu istorije. Bog je našao jednu osobu, Davida. Tako da Pavle kaže, "Nađe Davida sina Jesejevog, čoveka po srcu Njegovom, koji će ispuniti sve Njegove volje."

Ne čoveka koji je svršen. Bog ga nemože naći, jer nepostoji, ali čoveka koji će staviti Boga kao centar svog života. I kada situacije dođu i vreme da se vidi ko je ko, on je izabrao Božiju volju iznad svoje. I čovek koji će da čini Božiju volju je čovek koji je po Božijem srcu.

"Nađoh Davida sina Jesejevog, čoveka po srcu mom, koji će ispuniti sve volje moje."

Od njegovog semena

I vidite, Pavle ih podseća na njihovu istoriju, ali on sada dolazi do Isusa. I sada će da preskoči veliki deo. On dolazi do Davida u veoma kratkom izlaganju njihove istorije, i čim je došao do Davida, on je skočio odmah do Isusa. Jer je Bog rekao Davidu,

Od njegovog semena podiže Bog po obećanju Izrailju spasa Isusa;

U vremenu kada je David bio kralj, on je odlučio da izgradi hram Bogu, i on je došao do Natana proroka i rekao, "Znaš, imam želju da izgradim dom za Boga. Biće to divan dom. Ja živim u lepoj palati, a Bog još živi u šatoru. To nije u redu. Bog treba da živi u najvećoj zgradi koju je čovek ikada izgradio. I ja ću da izgradim kuću za Boga koja će biti slavna." I Natan je rekao, "Odlično, Davide, čini sve što ti je po volji." Ali te noći se Bog obratio proroku Natanu i rekao, "Natane, prerano si progovorio. Sada idi nazad do Davida i kaži mu da on nemože da mi izgradi dom. Njegove su ruke krvave. Ali mu reci da ću mu Ja izgraditi dom. Jer sam ga je uzeo da nebude više pastir ovaca i učinio sam ga kraljem Mog naroda. I iz njegovog semena će izaći onaj koji će zauvek sedeti na tronu Izraela." Tj. Mesija će doći od Davida.

Tako da je Natan, došao sledećeg jutra do Davida i rekao mu, "Davide imam lošu i dobru vest. Loša prvo, nemožeš da izgradiš dom za Boga. Tvoje su ruke suviše krvave. Ali dobra vest je ta da će tebi Bog izgraditi kuću, Davide. I od tvog semena će doći onaj koji će sedeti na tronu Izraela zauvek." David je tačno znao o čemu je Bog govorio. Mesija će doći iz moje porodične linije. I David je došao pred Gospoda i rekao, "O Bože, ja sam bio niko. Ja sam samo bio jedan dečak na brdima Betlehema, koji se brinuo o ovcama, i Ti si me uzeo i učinio me da budem vladar tvog naroda. Ti si već puno uradio za mene, Bože, i sada ti govoriš o vremenu koje će tek doći, o Mesiji, o Kralju. Bože, šta mogu da kažem?" I David, čovek sa puno reči je ostao bez reči. Totalno je bio oduvan Božijom milošću.

I to su ja mislim, jedne od najboljih iskustava u mom životu, kada sam bio totalno oduvan Božijom milošću i nisam imao šta da kažem. Znaš, šta možeš da kažeš? "Bože tolko si dobar! O, Gospode, nemogu da verujem!" I onda si...jednostavno nema reči koje bi mogle da izraze reči hvale i zahvaljivanja za ono što je Bog učinio. Bez reči pred Bogom. To je dobro mesto da se bude. Neko je rekao, "Kada molitva stigne svoj limit, reči su nemoguće. Kada slavljenje stigne svoj limit, reči su nemoguće." Ti onda samo otvoriš Duh i pustiš ga samo da ide svojim tokom. I ti si samo tamo u tišini pred Bogom u dubokom zajedništvu Duha. Oduvan milošću.

I Pavle im spominje da je Bog obećao da će od Davida Mesija doći. On sada pravi ogroman skok do Mesije.

Od njegovog semena podiže Bog po obećanju Izrailju spasa Isusa; Kad Jovan pred Njegovim dolaskom propoveda krštenje pokajanja svemu narodu Izrailjevom. I kad svršivaše Jovan tečenje svoje, govoraše: Ko mislite da sam ja, nisam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nisam dostojan razrešiti remen na obući Njegovoj. Ljudi braćo! (*Pavle se sada njima obraća govori*) Sinovi roda Avraamovog, i koji se među vama Boga boje! Vama se posla reč ovog spasenja.

Bog je održao svoje obećanje. Bog je poslao Mesiju. On je poslao Jovana Krstitelja koji je bio

glasnik Mesije, a to je Isus.

Jer oni što žive u Jerusalimu, i knezovi njihovi, ne poznaše Ovog i glasove proročke koji se čitaju svake subote, osudivši Ga izvršise proročanstva.

I, iako imaju proročanstva koja su im čitana svaki dan, oni ipak nisu poznavali reči proroka, i sa time su ispunili reči proročke, koje kažu, "Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolovima" (Isaja 53:3). I oni su ga odbili, i sa time ispunili proročanstva u vezi Njega.

I ne našavši nijedne krivice smrtne moliše Pilata da Ga pogubi. I kad svršise sve što je pisano za Njega, skinuše Ga s drveta

I sa ovim je 22 Psalam bio ispunjen. Isaja 52 i 53 su bili ispunjeni. I kada su ispunili sve što su proroci rekli po Pismu, onda su ga oni skinuli sa drveta

i metnuše u grob. A Bog vaskrse Ga iz mrtvih

I ovo je jedina puna propoved koja je od Pavla apostola koju imamo a da nije bila prekinuta. Interesantna propoved. Sećate se da smo rekli da kada je Petar dao propoved na dan Pentakosta, da je tema bila Isusovo uskrsnuće. I to je slučaj i sa Pavlovom. On je vodio sve ka uskrsnuću, jer ako priznaš sa ustima da je Isus Hrist Gospod, i veruješ u srcu da ga ja Bog uskrsnuo iz mrtvih, bićeš spašen. Vera u uskrsnuće Isusa Hrista je srž spasenja. Jer mrtav spasioc nemože nikoga da spasi. Uskrsnuće je srž spasenja, i sa time, oni su uvek dolazili do toga. To je bila centralna tema propovedi, uskrsnuće Isusa Hrista. I to je dokazalo Njegovo božanstvo, to je dokazalo vrednost Njegove iskupljujuće smrti.

I pokaziva se mnogo dana onima što izlaziše s Njim iz Galileje u Jerusalim, koji su sad svedoci Njegovi pred narodom. I mi vam javljamo obećanje (evanđelje) koje bi očevima našim da je ovo Bog ispunio nama, deci njihovoj, podignuvši Isusa; Kao što je napisano i u drugom psalmu: Ti si moj Sin, ja Te danas rodih. A da Ga iz mrtvih vaskrse da se više ne vrati u truljenje ovako kaže: Daću vam svetinju Davidovu vernu. Zato i na drugom mestu govori: Nećeš dati da Tvoj Svetac vidi truljenje. Jer David posluživši rodu svom po volji Božjoj umre, i metnuše ga kod otaca njegovih, i vide truljenje. A kog Bog podiže ne vide truljenje. Tako da vam je na znanje, ljudi braćo! Da se kroza Nj vama propoveda oprostjenje greha.

I Pavle je u potpunosti unesen u svoju poruku, on citira Pismo njima, pokazujući im iz Psalama obećanja o uskrsnuću, da telo neće videti truljenja. Tako da David nije mogao da govori o sebi, jer je njegovo telo videlo truljenja, ali to nije bio slučaj sa Isusovim. Bog ga je uskrsnuo iz mrtvih i kroz Njega vam mi propovedamo tu divnu mogućnost, oprostjenje greha. Čovekova najveća potreba može biti ispunjena u Isusu Hristu, jer je tvoja najveća potreba oprostjenje greha. Jer nemožeš da imaš zajedništvo i jedništvo sa Bogom a da ti gresi nisu oprostjeni. I oni

im propovedaju mogućnost da čovek može biti jedno sa Bogom kroz oprošetnje greha. I to je moguće kroz Isusa Hrista, jer je On ispunio proročanstva. On je umro i uskrsnuo.

I od svega (tj. Njega), od čega se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevom, opravdaće se u Njemu svaki koji veruje.

On je nadmoćniji od zakona. Kroz Njega možete da imate opravdanje. Nešto što ti zakon nemože dati. Ali oni koji veruju u Njega su opravdani. I Pavlova omiljena tema, opravdanje verom, koja je naravno veoma detaljno obrađena u našem proučavanju kroz knjigu Rimljanima. Ali Pavle dolazi do ove teme, on voli ovu temu opravdanja verom.

Gledajte dakle da ne dođe na vas ono što je kazano u prorocima:

Da nebudete kao oni o kojim su proroci govorili.

Vidite, nemarljivi! I čudite se, i nek vas nestane; jer ja činim delo u vaše dane, delo koje nećete verovati ako vam ko uskazuje. A kad izlažahu iz zbornice jevrejske, moljahu neznabošci da im se ove reči u drugu subotu govore. A kad se sabor razide, pođoše za Pavlom i za Varnavom mnogi od Jevreja i pobožnih došljaka; a oni govoreći im svetovahu ih da ostanu u blagodati Božjoj.

I to je problem onih koji su bili u Galatiji. Da ostanu u blagodati Božjoj. I kada je Pavle kasnije pisao svoju poslanicu Galaćanima, on je rekao, "O nerazumni Galati! Ko vas je općinio da se ne pokoravate istini? (u nekim prevodima kaže da neidete po blagodati Božjoj?). Počevši Duhom, sad telom svršujete?" (Galaćanima 3:1,3). I baš ta stvar na koju su ih oni ohrabivali da rade, oni nisu to radili.

Znate, Bog ne troši reči kada nam nešto kaže. I veoma često se osećamo, "Pa Bože, ti nemoraš da nam govoriš o tome. To nije moj problem, Gospode. Nemoraš da mi govoriš o tome." Ali Bog ne troši reči, i budi siguran ako ti On govori o nečemu, da je to baš to sa čime ćeš možda uleteti u neku problem. Bog nas zna bolje nego što mi znamo sebe, i Bog ne troši reči kada nam nešto kaže. On se bavi delovima za koje On zna. Iako mi možda mislimo da nije potrebno, ali je obično baš to mesto na kojem ćemo da padnemo.

I tako da njima, "Nastavite u blagodati Božjoj." Ali oni nisu to uradili.

A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da čuju reči Božje.

Čoveče, reč se brzo proširila, i svi su došli.

A kad videše Jevreji narod, napuniše se zavisti, i govorahu protivno rečima Pavlovim nasuprot govoreći i huleći. A Pavle i Varnava oslobodivši se rekoše: Vama je najpre trebalo da se govori reč Božja; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da niste dostojni večnog života, evo se obrćemo k neznabošcima.

I oni su prvo doneli evađelje Jevrejima, ali pošto su ga oni odbili, oni su se sada okrenili ka

paganima. Pavle je rekao u poslanici Rimljanima 1:16, "Jer se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejину i Grku." Pavle je obično radio ovako, on je prvo otišao sa evanđeljem do Jevreja da bi oni mogli imati priliku da ga odbiju i onda bi otišao do pagana.

Oni su osudili sami sebe. Čovek sudi samom sebi. Kao što ti sudiš Isusu Hristu. Pilat je rekao, "Šta želite da radim sa Isusom koji je prozvan Hrist?" On je doneo svoju presudu. Ali je ustvarnosti on sudio samom sebi. To pitanje koje je Pilat postavio je pitanje sa kojim se svako treba suočiti. Šta ću da činim sa Isusom? Svako od vas se mora suočiti sa ovim pitanjem. Ovo pitanje nije samo za Pilata, nego je i za tebe. Šta ćeš ti da činiš sa Isusom koji se zove Hrist? Ti moraš da sudiš sam sebi, da vidiš šta ćeš da činiš sa njime. Ali u stvarnosti u tvojoj presudi da vidiš da li je on Sin Božiji, ili ne, da li je Spasitelj ili nije, u stvarnosti ti sudiš samome sebi. Jer si ti taj čija će sudbina biti odlučena sa tom odlukom.

Tvoja odluka u vezi Isusa neće promeniti Njegovu sudbinu uopšte. Šta je On, On jeste i uvek će biti. Ali je tvoja sudbina odlučena sa time šta ćeš ti da radiš sa Isusom. Pavle je rekao, "Pošto nesmatrate sebe dostojnima večnoga života, mi idemo do pagana".

Jer nam tako zapovedi Gospod: Postavih te za videlo neznabošcima, da budeš spasenje do samog kraja zemlje. A kad čuše neznabošci, radovahu se i slavljahu reč Božju, i verovahu koliko ih beše pripravljeno za život večni.

Ovo je fascinirajući deo pisma. Mi smo govorili o predodređenju kada smo išli kroz knjigu Rimljana 8. glava, i ovde isto to nalazimo. "I verovahu koliko ih beše pripravljeno za život večni." I neću o tome sada govoriti. Nemam vremena.

I reč se Božja raznošase po svoj okolini. Ali Jevreji podgovoriše pobožne i poštene žene i starešine gradske te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i isteraše ih iz svoje zemlje. A oni otresavši na njih prah sa svojih nogu dođoše u Ikoniju. A učenici punjahu se radosti i Duha Svetog.

I oni su kao partneri. Biti ispunjen radošću je biti ispunjen Duhom, ili biti ispunjen Duhom je biti ispunjen radošću.

I sledeći zapisi koji su pred nama da vidimo su u Ikonimu u Listri. Ali je taj ceo region bio znan kao Galatija. To vam je kao Bačka naprimer. Ako odete u Suboticu i Sombor, ili Novi Sad i Kulu ili možda Vrbas, vi ste u Bačkoj. Tako kada je on pisao svoje pismo on ga je adresirao Galaćanima, tom celom regionu. Iako su oni služili mnogim crkvama u ovom regionu tj. oni su postavili mnoge crkve u ovom regionu. I sledeći put ćemo nastaviti da pratimo njihovu službu u tom regionu.

Toliko mnogo stvari o kojima možemo da razmišljamo posle ovog Biblijskog časa. Naša služba

Gospodu. Naše služenje Bogu. Da li sam ja čovek po Božijem srcu? Da li ja imam Boga kao centar mog života, ili sam ja centar mog života? Kada dođe da se vidi ko je ko, da li ću ja učiniti moju volju ili Božiju? Da li ću ja odbiti Božiji put kao što je to uradio Saul? Da li ću se pobuniti protiv Božije naredbe i učiniti moju volju? Ili ću možda kao David, podrediti se Bogu? I kada Bog skrene pažnju na moj greh, da li ću ja priznati svoj greh i pokajati se, i tražiti Božiju blagodat? Da li sam primio oprostjenje greha? Šta sam učinio sa Isusom koji se zove Hrist? Sudio sam sam sebi, ali kakvu sam presudu doneo? Da li sam vredan večnog života ili nisam? Da li sam predodređen za večni život, verom u Isusa?

Puno toga o čemu da se razmišlja. Puno. Neka Gospod bude sa vama ove nedelje, dok razmišljate o ovim stvarima, dok razmišljate o vašem odnosu sa Bogom. Dok razmišljate o tome šta Bog želi da budete i šta želi da uradite. Neka te Gospod vodi i bude sa tobom, i neka ti pomogne ove nedelje i neka upravlja tvojim životom. Dok te osnažava i dok ti daje mudrost, mogućnosti i silu kroz svog Svetog Duha da mu možeš sl užiti efektivno. Da bi mogli da donesemo slavu Njegovom imenu. Bog vas blagoslovio, neka bude sa vama, naka vas čuva u ljubavi Isusa Hrista.

Dela Apostolska 14-15

Čak Smit

Noseći evanđelje, Pavle i Varnava su došli do delova koji nisu bili dosegnutu evanđeljem, u teritorije Male Azije. Oni su došli do dela koji je danas znan kao Turska. Oni nisu ostali u obalnom delu Pamfilije. Verujese da je Pavle dobio malariju tamo. I malarija je bila veoma prisutna u tim delovima, u to vreme.

I kasnije je Pavle pisao Galaćanima i govorio im je o tome kako je bio bolestan kada je bio tamo sa njima. Pavle nije ostao u Pamfiliji, nego je odmah otišao do Planiskih delova Pisidije, u Antioh. Tako da jedan od razloga zašto je on otišao tamo je bio i taj zdravstveni. Došao je do regiona Galatije.

I tamo u Antiohu su otišli do sinagoge. Oni su propovedali Isusa Hrista, i tamo je bio veliko odziv, i naročito sledeće nedelje. Ceo grad je došao da ih čuje. I to je prouzrokovalo ljubomoru u srcima Jevreja koji su bili u sinagogi, tako da su oni pobunili ljude protiv Pavla i Varnave. Tako da su Pavle i Varnava napustili Antioh, i kako ulazimo u 14 glavu, oni su u Ikoniji, nekih 80 km. dalje od Antioha.

U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno uđuše o zbornicu jevrejsku, i govorahu tako da verova veliko mnoštvo Jevreja i Grka. A Jevreji koji ne verovahu podbuniše i razdražiše

duše neznabožaca na braću. Ali oni ostaše dosta vremena govoreći slobodno u Gospodu koji svedočaše reč blagodatni svoje i davaše te se tvorahu znaci i čudesa rukama njihovim.

I ovde u Ikoniji, oni su se suočili sa protivljenjem. Ali umesto da pobegnu od progona, oni su ostali tamo dovoljno dugo da bi mogli da ukorene i učvrste one koji su verovali. I ja mislim da jedna od slabosti moderne evangelizacije je baš to, neispratiti do kraja. Tragično je dovesti ljude do nanovo rođenja u Isusu Hristu, a ne dovesti ih do stanja zrelosti. I to je jedna od velikih slabosti crkve danas.

Tolko puta crkva napravi veliki naglasak na evangelizaciji ne na razvijanju jakoga tela. I tako kada su videli protivljenje, oni su ostali tamo u Ikoniji dugo vremena, u nameri da bi mogli da uspostave vernike u veri, jer su znali da će oni prolaziti kroz poteškoće u njihovom Hrišćanskom životu/hodu.

"Oni ostaše dosta vremena govoreći slobodno u Gospodu koji svedočaše reč blagodatni." Drugim rečima, u evanđelju u Delima, poslednji stih je taj da su oni otišli svugde propovedajući evanđelje. Gospod je radio sa njima, sa znakovima i čudima. I ovde ponovo vidimo da je Gospod bio njihov svedok sa znacim i čudima, istini koju su oni propovedali, u Ikoniji, da bi potvrdio istinu koja je bila objavljena. Znaci koji su se dešavali.

Danas su mnogi obrnuli to, i kod njih znaci su prvi. I oni se nadaju da sa čudima i znakovima privuku ljude. Ali ovde i u Novom Zvetu, znaci i čuda su samo potvrđivali istinu Reči koja im je bila objavljena. I tako da su oni propovedali Gospoda sa slobodom, i On je dao opipljive dokaze ljudima, da je to istina.

A mnoštvo gradsko razdeli se, i jedni behu s Jevrejima, a jedni s apostolima. A kad navališe i neznabošci i Jevreji sa svojim poglavarima da im dosade i kamenjem da ih pobiju, Oni doznavši pobegoše u gradove likaonske, u Listru i u Dervu i u okolinu njihovu I onamo propovedahu jevanđelje. I jedan čovek u Listri seđaše nemoćan u nogama, i beše hrom od utrobe matare svoje, i ne beše nikad hodio. Ovaj slušaše Pavla gde govori. Pavle pogledavši na nj i videvši da veruje da će ozdraviti, Reče velikim glasom: Tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge upravo. I skoči, i hođaše. A kad vide narod šta učini Pavle, podigoše glas svoj govoreći likaonski: Bogovi načiniše se kao ljudi, i siđoše k nama. I nazivahu Varnavu Jupiterom (*Zevsom*), a Pavla Merkurijem (*Hermes*), jer on upravljaše rečju.

Oni su bili Grdži, i Jupiter i Merkur su rimska imena Grčkih bogova, Zeusa i Hemresa. Zevs se navodno rodio Krosu i Reji koji su pripadali mitološkoj rasi koja su se zvali Titani. Kada je Zevs odrastao, on i njegova braća su se pobunili protiv Titana, i oni su ih porazili. I Zevs je

postao glavni bog, bog neba. Hermes je bio rođen kao posledica nezakonite veze, i on je bio jedan od mnogih koje je Zevs imao od strane raznih boginja i smrtnih žena, i bio je znan kao bog govora. I zato što je Pavle bio glavni govornik, oni su pretpostavili da je on Hermes, i zato što je Varnava bio dostojanstvenog ponašanja, viši od Pavla, za njega su rekli da je Zevs.

I tamo u Listri je postojao veliki hram posvećen Jupiteru. I prema legendi, mnogo godina ranije, Jupiter i Hermes su došli do Listre, ali skriveno/inkognito. Ali ih niko nije spoznao i ljudi su se ponašali poprilično ružno prema njima. Ali je tamo bio jedan par koji ih je primio i koji se odnosio prema njima dobro. I kao nagradu, Zevs ih je učinio da budu večiti čuvari hrama tamo u Listri. Jer ih je on pretvorio u dva drveta koja su stajala tamo ispred hrama. I tako da su tako bili konstantni čuvari Zevsovog hrama.

I kada su videli čudo koje su dogodilo kroz Pavla, zato što je govorio reč vere ovom hromom čoveku. I opet, nekako je Pavle znao kroz Svetoga Duha da je ovaj čovek imao veru da bude isceljen. I to je bio dar razpoznavanja od strane Duha Božijeg kroz Pavla. I Pavle je glasno rekao, "Ustani na svoje noge."

I u tom momentu je ovaj hromi čovek imao dve opcije: ili da ustane na noge, verujući reči vere, ili da se ruga i da ismeje Pavlovu naredbu i da nastavi da trži milostilju. Primetite koliko je puta Isus dao nemoguće naredbe. Čoveku sa uvelom rukom, "Ispruži svoju ruku." "Gospode, nemogu, pa moja ruka je suva, zar nevidiš?"

I oni koji su suprostavljeni sa rečju vere, oni imaju izbor ili da poslušaju i da prime to delo Božije, ili da se svađaju sa Njime. Ja mislim da se nažalost mi puno puta svađamo sa Gospodom. Gospod progovori Njegovu reč vere našim srcima, "Budi jak! Idi i pobedi!" "Ah, Gospode, voleo bih da pobedim. Ali Gospode, ja sam tako slab. Ja bih voleo...ah, ti neznaš kako bi ja to voleo da uradim, Gospode." I mi mu kažemo sve te razloge zašto nemožemo, umesto da jednostavo poslušamo i uradimo.

I ako bi samo želeo da poslušas te Hristove naredbe tvom srcu, otkrio bi da, kao što je i ovaj čovek to otkrio, da će ti Bog dati sve što ti treba da izvršiš Njegovu naredbu vere. I kada ti Bog kaže, "Hajde sad, budi snažan i pobedi," ti kaži, "Uredu, Gospode!" I primi to i budi snažan i pobedi. To je sve, nema ništa više. Ako bi samo hteo da želiš da poslušas, onda će ti On dati mogućnost da to učiniš.

Tako da je Pavle izovorio reč vere. I čovek je stao na svoje noge i počeo je da skače i da hoda, i ljudi su rekli, "Bogovi su sišli među nas! Ponovo su došli!" sećate se, legenda je bila da su oni već bili tamo pre, "Ponovo su se vratili!" Tako da su otrčali do jupiterovog hrama.

A sveštenik Jupitera koji beše pred gradom njihovim dovede junce, i donese vence pred vrata, i s narodom htede da prinosi žrtvu. A kad čuše apostoli, Varnava i Pavle, razdreše

haljine svoje, i skočiše među narod vičući i govoreći: Ljudi! Šta to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovedamo jevanđelje da se od ovih lažnih stvari obratite k Bogu Živom, koji stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima; Koji u prošavšim naraštajima beše pustio sve narode da idu svojim putevima: I opet ne ostavi sebe neposvedočenog, čineći dobro, dajući nam s neba dažd i godine rodne, puneći srca naša jelom i veseljem

I primetite da su ovde bili ljudi, ali u Listri nije bilo sinagoge. Pavlova uobičajna metoda je bila ta, da je prvo otišao do sinagoge. Jer su barem tamo ljudi imali osnovno znanje o Bogu, jer su proučavali Stari Zavet. Oni su znali pravog i živog Boga. I Pavle ide sve dalje i dalje u divljini, ako se može tako reći. On je došao do Listre gde ni sinagoga nije postojala. I ako bi u nekom gradu bilo barem deset odraslih muškaraca, Jevreja, onda bi oni sagradili sinagogu. I to znači da nije bilo ni deset odraslih muškaraca, Jevreja u Listri. Bez sinagoge.

I tako da je Pavle otišao na ulicu, i počeo ja da propoveda ljudima. Ali da bi im govorio o Bogu, on mora početi od prirode. "Bog nije ostao bez svedočanstva da postoji, jer je bio dobar prema vama, On vam je dao kišne sezone, On vam je dao plodu zemlju." Lustra je bila centar agrokulture/uzgajanja kukuruza, u drevnom svetu. Lustra je bila Vojvodina tog vremena, gde je najviše kukuruza bilo uzgajano. Veoma plodno zemljište, "Bog vam je dao plodne sezone. Bog vam je dao kiše, Bog se obznanio kroz prirodu. I tako da Bog nije bio bez svedočanstva." I tako da on počinje tamo gde su oni, jer su oni imali jako malo shvatanje o pravom i istinitom Bogu. Sve što su oni znali o Bogu je kroz Zeusa, koji je kroz mnoge afere dobio Apolona, Atinu, Muzu, Fadu, Artimasa, i sve ostale silne bogove koje su oni obožavali. Ali oni nisu znali ništa o pravom i živom Bogu.

I tako da Pavle počinje na tom mestu gde oni mogu najbolje da razumeju—Božije otkrovenje kroz prirodu. I oni su sada spremni da prinesu žrtvu Pavlu i Varnavi, ali Pavle kaže, "Ne, mi smo došli da vam propovedamo. Mi smo ljudi, mi smo kao i vi, i mi smo došli da vam propovedamo da se okrenete od takvih sujetnih stvari, tih legendi, ta verovanja koja imate, koja su tako prazna. Ona nisu istinita! Okrenite se od ovih ka živom Bogu, stvoritelju neba i zemlje, mora i svega što je i njima, i on je ostavio svoje svedočanstvo tako što je bio dobar prema vama, jer vam je dao kišu i plodne sezone." Tako da on počinje tamo gde su oni. Bog se otkrio u prirodi.

David nam kaže u 19. Psalmu da nebesa otkrivaju Božiju slavu. Zemlja, delo Njegovih ruku. Iz dana u dan oni govore. Iz noći u noć, njihov glas izlazi i nema jezika nite govora gde se njihov glas nečuje. Bog govori uopšte kroz prirodu. Svako veče, nebesa tebi govore. Kada pogledaš na nebo prepuno zvezda, Bog se tebi obraća. Nebesa ti objavljuju slavu, bezkrajnost, silu Božiju.

Svaki dan dok gledaš na cveća, na polja, na razna živa bića, Bog ti govori.

Problem je u tome što mi često pogrešno razumeno, i čovek počne da obožava i da služi stvorenju a ne Stvoritelju. Pavle govori o toj opasnosti u Rimljanima. I tako da čovek postane panteista. Da on je svestan Boga, ali njemu je sve bog. To divno zeleno polje postane bog, iako će da se osuši i umre, i možda da bude poorano. Ali on počinje prirodom, animizam.

Sećam se kada sam bio mali. Naša porodica je bila u Josemit, nacionalnom parku. I znate kava su deca. Tamo su isto bila i druga deca. Bilo nas je 14. kod reke Merced. Gledali smo na jedan glečcer. I jedan dečak je meni rekao, "Da li znaš ko je napravio to?" I ja sam rekao, "Da, znam ko je to napravio! Bog je to napravio!" "A ne, majka priroda je to napravila!" I nije dobro zezati se time, majka priroda. Ali čovek oduzme od Boga. Tako da im Pavle skreće pažnju da je Bog ostavio svoje svedočanstvo u prirodi.

I ja verujem da se ovde Pavle suočavao sa jednom od najvećih opasnosti u svojoj karijeri. U ovom momentu njegova karijera je mogla doći do kraja. Njegova služba Bogu se mogla zaustaviti ovde da je primio slavu i obožavanje ovih ljudi, koji su to nameravali da urade.

Ja mislim da najveća opasnost u službi nije kada si pod progonstvom, nego kada je Bog koristi tvoj život tolko da si veoma efektivan, i svako govori dobro o tebi, kada počinju da te obožavaju, kada počnu da govore kako si ti divna osoba. I u tom momentu se suočavaš sa najvećom opasnošću u službi, jer ako prihvatiš slavljenje, onda ćeš se naći ubrzo negde na polici.

Interesantno je to ponovo videti, kako bi čovek radije da obožava stvorenje a ne Stvoritelja. Pavle je bio instrument koji je Bog koristio, i oni su bili spremni da obožavaju Pavla. I Pavle je moga da proba da racionalizuje to u svojoj glavi, "Pa, to je dobro. Imam ih u svojim rukama. Ja ću im dozvoliti da me obožavaju pa ću ih onda uputiti ka Gospodu." I nažalost, ima mnogih koji idu ovom logikom. Oni pokušaju da privuku ljude sebi, i onda kada su oni privaženi meni, onda ću ih ja predati Gospodu. "Oni se tolko dive meni i tolko me vole, ja ću ih dovesti Isusu." To je veoma opasan ritual.

Pavle u želji da neprimi slavu, je rekao, "Ne, ovo je praznina, ja sam samo čovek! Nemojte obožavati stvorenje, obožavajte Stvoritelja. Mi smo došli da vam propovedamo da se okrenete od ove praznine, od ove sujete ka živom Bogu. Nemojte da obožavate stvorenje. Obožavajte Stvoritelja, kome slava zauvek." I oni su skori insistirali da obožavaju Pavla i Varnavu. I oni su ih jedva zaustavili da ih ne obožavaju.

Ako mislite da je obožavanje, salvljenje i davanje hvale od strane čoveka divna i poželjna stvar, onda mi dozvolite da vam dam reč upozorenja. Slava i hvala od čoveka je veoma promenljiva. I to vam može posvedočiti svaki sportista koji je doživeo pad u karijeri, barem za neki period. Ti

možeš da budeš veliki sportski heroj, ali ako doživiš taj pad u karijeri, svaki put kada nastupiš ćeš doživeti da ljudi zvižde. I koliko spotrista je doživelo da kada istupe na teren ili parket, da ljudi uzvikuju njihovo ime i pevaju im pesme. Ali ako on doživi taj pad u karijeri, odjednom to obožavanje i divljenje od strane sveta nestane. I svaki put onda kada stupi na teren on čuje zviždanje i ruganje. Kako je promenljivo slavljenje čoveka. I to je očigledno ovde u Listri. I ovde su oni spremni da ih obožavaju kao bogove. 19. stih

Dodoše iz Antiohije i iz Ikonije nekakvi Jevreji, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovoriše narod da ih odustanu, govoreći da ništa pravo ne govore, nego sve lažu. I podgovorivši narod zasuše Pavla kamenjem i izvukoše ga iz grada misleći da je mrtav.

Ovi isti ljudi koji su bili spremni da ga ovožavaju, su ga sada kamenovali jer je to bio tadašnji metod linčovanja. Tamo nije bilo pravde, nego samo psihologija rulje. I ti ljudi koji su bili spremni da ga obožavaju su ga kamenovali i sada su ga izneli izvan grada, misleći da su ga ubili.

I ja lično mislim da su ga oni ubili. I to je možda grubo od strane mene da kažem, jer i sam Pavle kaže da ni on sam ne zna da li su ga ubili. I pošto on nije znao, ja imam pravo na svoje mišljenje! Godinama kasnije kada je Pavle pisao njegovo drugo pismo Korintskoj crkvi, i bez sumnje govoreći o ovom iskustvu, je rekao, "Znam čoveka u Hristu koji pre četrnaest godina (ili u telu ne znam; ili osmi tela, ne znam: Bog zna) bi odnesen do trećeg neba. I znam za takvog čoveka (ili u telu, ili osim tela, ne znam: Bog zna) Da bi odnesen u raj, i ču neiskazane reči kojih čoveku nije slobodno govoriti. Tim ću se hvaliti," (2 Korinćanima 12:2-5).

Pavle je govorio o svom iskustvu u Listri, i rekao je, "Da li sam bio u telu ili izvan tela, neznam. Da li sam bio živ kad sam imao tu viziju ili sam bio zaista mrtav i imao imao izvantelesno iskustvo, ne mogu vam tačno reći. Ali ono što vam mogu sigurno reći je to da sam bio uznesen u treće nebo i bilo je fantastično! Stvari koje sam čuo su bile tako fantastične da nijedan jezik na svetu ih nemože opisati. A ako bio pokušao da ih opišem, onda bi to bio zločin, jer reči nisu dostojne da opišu šta sam sve čuo. I zbog silnih otkrovenja koji su mi dani, dobio sam i ovaj trn u telu, sotoninog slugu da me udara." Moguće je da je Pavle primio povrede kao posledica tog kamonovanja, koje se nikada nisu oporavile. I Pavle kaže, "Tim ću se hvaliti."

Znači ta promenljivost slave od strane ljudi. Spremni da ga obožavaju, i spremni da ga ubiju. Tako da su ga izneli izvan grada misleći da je mrtav.

A kad ga opkoliše učenici njegovi, ustade i uđe u grad

I pomislio bih da bi on sada pobegao. Ali ne Pavle. On se vratio nazad u grad.

i sutradan iziđe s Varnavom u Dervu. I propovedivši jevanđelje gradu onom i naučivši mnoge vratiše se u Listru (nazad ponovo na mesto na kojem je bio kamenovan) i Ikoniju (to je mesto na kojem su nameravali da ga kamenuju) i Antiohiju (mesto u

***kojem su bili izbačeni i gde su otresli prašinu sa svojih nogu).* Utvrđujući duše učenika i savetujući ih da ostanu u veri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božje.**

I oni im nisu rekli, "Pa momci, od sada će vam biti sve lako. Od kako ste primili Isusa, svi vaši problemi su govoti! Zar to nije divno! Isus je dobar! Nećete više imati problema u životu." Ne nego su im rekli, "Hej, držite se. Biće teško. Kroz mnoge nevolje vam valja ući u carstvo Božije." A oni su ih ohrabрили da budu verni u Hristu.

Kasnije je Pavle pisao Timoteju koji je bio iz ovog regiona. Timotej je odrastao u ovom regionu, i bez sumnje, je sreo Pavla na njegovom prvom misionarskom putovanju, i kasnije se pridružio njemu kao saputnik i sluga. Tako da je na ovom putovanju Pavle sreo Timoteja i on se obratio. Pavle je kasnije pisao Timoteju i u tom pismu ga podsetio kako je imao veliku nevolju na toj teritoriji i kako je video da ga je Bog oslobodio, dok je bio u Ikonimu i u Listri i Derbi. Kako ga je Bog oslobodio.

I meni je interesantno da vidim različite načine na koje je Bog spašavao Pavla od strene neprijatelja. U Antiohu ga je Bog oslobodio tako što je bio izbačen iz grada. On je rekao, "Pa, Bog me oslobodio od ovih ljudi." U Ikonijumu su planirali da ga kamenuju, ali je Pavle saznao njihovu nameru i napustio grad prije nego li im se ukazala šansa za to. Tako da ga je Bog oslobodio tako što mu je bilo objavljena namera da ga kamenuju. Ali u Listri, Bog ga je oslobodio tako što su oni mislili da je on mrtav, i onda su ga zbog toga izveli iz grada.

I Bog nepreti neku šemu, On je veoma raznovrstan. On je odbio da bude stavljen u neku šemu. I interesantno je to da čovek konstantno pokušava da stavi Boga u neku šemu. Ja želim da stavim Bog u neku kocku jer sam ja uvek u kocki. Ja želim da stavim šemu na Boga da bi mogao da kažem da je to način na koji On radi. E ovako će te Bog osloboditi. Ima onih ljudi koji daju veoma jednostavne odgovore na veoma kompleksne probleme, ali dopusti mi da ti kažem nešto: nema jednostavnih odgovora; nema šeme po kojoj Bog radi. Bog te može osloboditi tako što će ti obznaniti nevolju unapred. Bog te može osloboditi tako što će te šutnuti, izbaciti te iz grada. Ili će te možda osloboditi tako što ćeš biti kamenovan od strane besne rulje. Bog radi na različite načine, On radi u našim životima. I on nedozboljava da se stavi u šemu, nego On radi na različite načine.

I oni su ih ohrabрили da se drže, "Biće teško, ali da kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božije." I tako da su u ovoj crkvi uspostavili starešine.

I postavivši im starešine po svim crkvama, i pomolivši se Bogu s postom, predadoše ih Gospodu koga verovaše.

Braćo, ostavili smo vas u Gospodnjim rukama. I posle molitve i posta, oni su pomazali vođe i molili su se za njih. Oni su uspostavili starešine nad crkvom.

I prošavši Pisidiju (*planinski deo gde se Antioh nalazio*) dođoše u Pamfiliju. I govorivši reč Gospodnju u Perzi siđoše u Ataliju. I odande otploviše u Antiohiju (*mesto iz kojeg su započeli njihovo putovanje u 13. glavi*), odakle behu predani blagodati Božjoj na delo koje svršiše.

I tako da su završili svoje prvo misionarsko putovanje, i vratili su se nazam braći u Antioh, koji se nalazio na severnoj obali Mediteranskog mora naspram Fenicijske regije.

A kad dođoše i sabraše crkvu, kazaše sve šta učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vere. A kad dođoše i sabraše crkvu, kazaše sve šta učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vere.

Oni su se vratili svojoj matičnoj crkvi. I oni su podelili sa njima slavno Božije delo među paganima. Sva čuda i blagodati, i silni broj vernika u telu Hristovom, koji se proširitio po celom paganskom svetu.

15 glava

I neki sišavši iz Judeje (*oni su došli tu u Antioh*)učahu braću: Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevom, ne možete se spasti.

Nažalost uvek ima onih ljudi koji pokušavaju da uznemire Božiji rad među Hristovim telom. Kada smo se mi nalazili u drugoj zgradi, ulicu niže, otprilike kada se taj Isus pokret počeo dašavati, na stotine madih je dolazilo ka Gospodu. I mi smo imali, isto kao i danas, krštenja svakog ponedeljka uveče. I posle Biblijskog časa u ponedeljak uveče, mi bismo otišli do Nevpot plaže, u 19 ulicu, i mi bismo imali krštenje svaki ponedeljak uveče. I tamo bi bilo po pedeset, šezdeset, čak i sedemdeset mladih koji su se krstili svakoga ponedeljka uveče.

I jedne noći posle crkve video sam jednom momka koji je govorio sa nekim mladim ljudima. I on je sakupio grupu njih oko sebe i bio je veoma strastven u svom govoru. I tako da sam ja otišao da vidim o čemu on govori. I on im je govorio da, "Ako ste niste krestili u samo ime Isusa, onda se to neračuna." I mogu vam reći da je u meni počelo odmah da ključa. I to je bilo najbliže ikada u mom životu što sam ja bio da udarim nekoga. Ja sam zgrabio tog momka za kragnu i podiogao ga i rako mu, "Momak, bolje bi ti bilo da što pre pobegneš odavde, jer ti negarantujem za moje ponašanje." I odveo sam ga do njegovih kola, ugurao ga unutra i rekao, "Beži odavde."

I nažalost ima ljudi koji idu unaokolo i pokušavaju da uznemira Božiji rad. Oni nemogu da podnesu da ti imaš toliku radost u Gospodu. To su oni koji žele da te stave pod okove. I ti ih znaš, "Ti ne smeš da budeš srećan Hrišćanin. Ti nesmeš ikada da budeš radostan Hrišćanin." I oni uvek pokušavaju da stave neki svoj trip na tebe. I to je postojalo i u samom početku. Ljudi

koji su bili iz Judje i koji su verovali u Isusa, ali koji su pre toga bili fariseji, su došli i videli su pagane kako slave Boga, i onda su im rekli, "Slušajte, vi niste zaista spašeni ako se niste obrezali."

I oni su verovali da je spasenje samo za Jevreje i da jedini način da neko bude Hrišćanin je da ta osoba postane Jevrej. I nisi moga biti spašen ako nisi Jevrej. I tako da su oni doveli ovu uznemirujuću doktrinu u Antioh.

A kad posta rasprava,

I oni su zaista pritisli ove momke, i bila je velika rasprava uvezi toga.

Pavle i Varnava ne malo se prepiraše s njima, odrediše da Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i starešinama u Jerusalim za ovo pitanje.

Primetite da su ovi ljudi došli iz Judeje i sada idu do Jerusalima. I primetite da kaže gore. I nikada se nekaže dole ka Jerusalimu, čak iako se nalazite na vrhu planine Hermon, koja na nekih 3000 metara, i onda se kaže, "Hajde da idemo gore do Jerusalima." Uvek se kaže, "Hajdemo gore do Jerusalima." I od Jerusalima uvek ideš dole. "Hajde da idemo dole od Jerusalima." Ali nikada neideš dole do Jerusalima. Jerusalim je uvek tamo na Jerusalimskim planinama, i bez obzira iz kojeg pravca dolaziš, uvek ideš gore ka Jerusalimu. I uvek se ide gore ka Jerusalimu. I tako je i danas, uvek se ide gore do Jerusalima, nikada dole. I tako da su oni odlučili da bi trebali da odu gore do Jerusalima ka apostolima i starešinama, uvezi ovoga. "Hajde da rešimo ovo."

A oni onda spremljeni od crkve, prolažahu kroz Finikiju i Samariju kazujući obraćanje neznabožaca, i činjahu veliku radost svoj braći.

I crkve su već bile uspostavljene u tim regionima Finikeje, Lebanona, i Samarije, i tako da su oni govorili o delu koje Bog čini među paganima, gde god da su otišli. I to je pruzrokovalo veliku radost među braćom zbog Božijeg rada. Ali...

A kad dođoše u Jerusalim, primi ih crkva i apostoli i starešine, i kazaše sve što učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vere.

I oni su crkvi u Jeruslimu dali misionarski izveštaj.

Onda ustaše neki od jeresi farisejske koji behu verovali, i govorahu da ih valja obrezati, i zapovediti da drže zakon Mojsijev. A apostoli i starešine sabraše se da izvide ovu reč. I po mnogom većanju usta Petar i reče: Ljudi braćo! Vi znate da Bog od prvih dana izabra između nas da iz mojih usta čuju neznabošci reč jevanđelja i da veruju. I Bog, koji poznaje srca, posvedoči im i dade im Duha Svetog kao i nama. I ne postavi nikakve razlike među nama i njima, očistivši verom srca njihova.

Petar, kao prvi je taj koji daje svedočanstvo ovom saboru, kako ga je Bog pozvao da ode do

Kornelijeve kuće i da mu donese evanđelje. I Bog je očigledno radio među njima i po Svojoj blagodati kroz veru zbog toga što su oni primili dar Svetoga Duha. Bog nije načinio razliku među njima, i njihovo spasenje je bilo kroz veru.

Pavle nam kaže u Rimljanima 3:22 da nema razlike. Bog je oduzeo svaku razliku. Svi su zgrešili, svi su izgubili slabu Božiju, ali smo svi mi otkupljeni kroz veru u Isusa Hrista. Bez obzira na to da li je neko Jevrej ili Grk, nema razlike. Ima samo jedan put ka spasenju i to je verom u Isusa Hrista. I Peter kaže,

Sad dakle šta kušate Boga i hoćete da metnete učenicima jaram na vrat, kog ni očevi naši ni mi mogosmo poneti? Nego verujemo da ćemo se spasti blagodaću Gospoda Isusa Hrista kao i oni.

Drugim rečima, njihovo spasenje je isto kao i naše. I to je kroz blagodat, verom. I zašto bi im onda stavili jaram, tj. zakon koji i naši očevi nisu bili u stanju da nose? Zašto staviti nešto na njih što ni mi sami nismo u stanju da nostimo?

Onda umuče sve mnoštvo, i slušahu Varnavu i Pavla koji pripovedahu kolike znake i čudesa učini Bog u neznabošcima preko njih. A kad oni umukoše (*oni koji su se suprostavljali*), odgovori Jakov

Ko je bio stub rane crkve, vođa rane crkve? Ne Petar. Ali je Jakov bio vođa tamo u Jerusalimu. I to nije bio Jakov, Jovanov brat, već je to bio Isusov polu brat, kome se Isus pojavio na poseban način posle svog uskrsnuća.

odgovori Jakov govoreći: Ljudi braćo! Poslušajte mene. Simon kaza kako Bog najpre pohodi i primi iz neznabožaca narod k imenu svom. I s ovim se udaraju reči proroka, kao što je napisano: Potom ću se vratiti, i sazidaću dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline popraviću, i podignuću ga, Da potraže Gospoda ostali ljudi i svi narodi u kojima se ime moje spomenu, govori Gospod koji tvori sve ovo. Bogu su poznata od postanja sveta sva dela Njegova;

I on im sada citira proročanstvo iz Staroga Zaveta, gde je Bog objavio da posle Svog dela...Kojeg dela? Posle svog dela među paganima. On će se ponovo vratiti da izgradi Davidov dom koji je pao. Hram će biti ponovo izgrađen.

I ima danas onih koji pokušavaju da kažu da je crkva Izrael i da sva proročanstva koja se tiču Izraela sa sada primenjuju na crkvu. I nema potrebe govoriti o tome koliko su zbog toga izkomplikovali eksatoligiju, i stim stavom crkva će da prođe velike nevolje. Oni kažu da je Božiji rad među Izraelom završen, i da je Izrael imao svoju šansu, i da odsada je crkva Izrael. Ali to onda totalno upropasti celu proročku sliku. Ali ustvarnosit je tako, da je Bog objavio da će se On ponovo vratiti i da će staviti Svoj Duh na naciju Izrael i da će ponovo raditi sa njima

kao sa svojim narodom.

I u ranoj crkvi Jakov je prepoznao ovaj Bižiji rad među paganima da privuče ljude za svoje ime. I mi još uvek živimo u tom vremenu gde je dominantan rad Svetoga Duha među paganima, privlači ljude ka Gospodu. On je privukao tebe, i On je privukao mene. I mi smo svi deo tog Božijeg rada među paganima, dok On razvija telo Hristovo, koje se većinom sastoji od paganskih nacija.

Ali kroz Njegovu blagodat, nema razlike. Jevrej je isto tako spašen kao i pagan. I sada, barem što se Boga tiče, nema rasnih razlika. Spasenje je za svakoga, bio to Jevrej ili pagan. Ali će doći dan kada će se punina pagana ispuniti, i onda će Bog da obnovi svoj rad među Izraelskom nacijom. Ali ovde govori o tome da sada posećuje pagane da bi uzeo ljude za svoje ime.

Bog tačno zna ko su ti ljudi. Bog ima broj. I Pavle nam kaže kada punina pagana dođe da će onda Bog da se ponovo bavi sa Izraelom. Ali Bog tačno zna šta je punina pagana. Jer su za Njega znana sva Njegova delo od početka. Bog tačno zna ko će biti spašen. Bog je oduvek znao ko će biti spašen. "Njemu su znana sva Njegova dela od davnina."

Ja u potpunosti odbijam doktrinu moralne vlasti Boga, koja kaže da je Bog limitiran sa Svojim znanjem. Da je Bog bio šokiran i razočaran sa Adamovim grehom. Da je Bog bio totalno iznenađen sa čovekovim padom u greh, i da je onda morao brzo da nađe rešenje sa kojim bi mogao da otkupi čoveka, i da je tako odlučio da pošalje svog Sina. Ako je to tako, kako onda da je Hrist razapet još od postojanja sveta?

I ja u potpunosti odbijam koncept da Bog ima limitirano znanje i da je On nezna šta ćeš ti uraditi, sve dok to ne učiniš. I onda da se razočara kada doneseš pogrešnu odluku. "Bogu su poznata od postanja sveta sva dela Njegova;" On je znao sve to još od početka sveta. On je tačno znao ko će biti spašen, kada će ih On spasiti, okolnosti pod kojima će oni biti spašeni. On zna, On ih je znao od početka.

Nema iznenađenja za Boga. On je sveznajući. On nemože da nauči ništa novo. Kada odeš u nebo Bog ti neće reći, "Opa, pa koje iznenađenje da si ti tu! Nisam zaista mislio da ćeš uspeti!" Ti se možda možeš iznenaditi, ali ne On. Jer su Bogu poznata od postanja sveta sva dela Njegova.

I tako da je Bog znao Svoj plan da spasi pagane, da ih privuče da budi ljudi za Njegovo ime. Bog je znao da će Izrael da bude da stavljen na stranu kao omiljena nacija. Božiji moćni rad među paganima, ali ipak, jednog dana kao što se Hozea vratio svojoj nevernoj ženi, tako će i Bog da se vrati svom nevernom Izraelu i da obnovi Svoj rad među njima. On će izliti Svog Duha još jednom među njih i privući će ih Sebi. Jakov kaže,

Zato ja velim da se ne dira u neznabošce koji se obraćaju k Bogu; Nego da im se

zapovedi da se čuvaju od priloga idolskih i od kurvarstva i od udavljenog i od krvi, i što njima nije milo drugima da ne čine. Jer Mojsije ima od starih vremena u svim gradovima koji ga propovedaju, i po zbornicama čita se svake subote. Tada nađoše za dobro apostoli i starešine sa svom crkvom da izberu između sebe dvojicu i da pošlju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu koji se zvaše Varsava, i Silu, ljude znamenite među braćom. I napisaše rukama svojim ovo: Apostoli i starešine i braća pozdravljaju braću koja su po Antiohiji i Siriji i Kilikiji što su od neznabožaca. Budući da mi čusmo da neki od nas izišavši smetoše vas rečima, i raslabiše duše vaše govoreći vam da se obrezujete i da držite zakon, kojima mi ne zapovedismo; Zato nađosmo za dobro mi jednodušno sabrani izbrane ljude poslati vama s ljubaznim našim Varnavom i Pavlom, S ljudima koji su predali duše svoje za ime Gospoda našeg Isusa Hrista. Poslasmo dakle Judu i Silu, koji će to i rečima kazati.

I Pavle i Varnava su se sada baš vratili. I oni kažu, "Pa vi nam ne govorite istinu. Vi ste sve to izmislili, pismo i sve ostalo." I tako da crkva ima mudrost u slanju Jude i Sile sa njima da potvrde, "Da, to je baš to šta je savor u Jerusalimu odlučio. Da vi pagani niste pod zakonom Mojsijevovim. Vi kao pagani nemorate da se prozelijute i da postanete Jevreji da biste bili spašeni. Mi prepoznajemo rad Božije blagodati među vama i mi prepoznajemo da ste spašeni verom u blagodat Boga kao što ste. I nemorate da držite Mojsijev zakon da bi ste se spasili." Prpoznali su da spasenje nije delima nego kroz veru.

I tu je to bilo uspostavljeno u crkvi. Ali nažalost, i dalje danas ima mnog crkava koje insistiraju na pravednosti delima. I te crkve su uspostavile standarde svetosti, sa kojima kažu šta može i šta nemože da pomogne da biste dobili pravednost pred Bogom.

I crkva u Galatima je imala baš taj problem, posle toga kada je Pavle napustio ovaj region. Jer je bilo određenih ljudi koji su došli i rekli, "Slušajte, Pavle nema autorite. On je uzeo titulu apostola sam od sebe, ali niko nije polužio ruke na njega. I Pavle nije u pravu što vas je učio da ste opravdani verom. Vi morate da držite Mojsijev zakon, morate da činite dela da biste bili pravedni". I tako da Pavle piše Galaćanima i kaže, "O nerazumni Galaćani, ko vas je općino da se tako brzo okrećete od istine? Počevši Duhom, sad telom svršujete? Ovo bih hteo da znam, da li ste primili Hrista delima zakona ili verom čuvši istinu? Da li ste primili Hrista delima zakona ili verom čuvši istinu?" I Pavle piše Galaćanima koji su bili oboreni sa bujicom Judeističkog Hrišćanstva, koje je bilo veoma prisutno u tim ranim danima. Ali je to pitanje bilo rešeno za crkvu.

Ali i danas ima tih, Adventisti sedmoga dana, koji tvrde, isto kao što su ti ljudi iz Judeje, da sa držanjem zakona i to pomešano sa verom u Hrista je put ka spasenju. Herbert Armstrong u

njegovom Dobra Vest za Sutrašnji Svet, takođe zastupa držanje zakona, isto to čine i Jehovini svedoci. Kako oni imaju naglasak na dela/pravednost radije nego li na prevdnost kroz veru, a baš na tome je naglasak Novog Zaveta. I to je bilo odučeno u ovom crkvenom saboru u Delima Apostolkim u 15 glavi.

I tako da su Pavle i Varnava došli nazad u Antioh sa pismom i sa Judom i Silom. I oni su im dali pismo u kojem je pisalo,

Jer nađe za dobro Sveti Duh i mi da nikakvih tegoba više ne mećemo na vas osim ovih potrebnih:

I oni su prepoznali da odluka koja je donešena je bila od strane Svetoga Duha. I ovde ja verujem, mi imamo primer dara reči mudrosti. Dar reči mudrosti koja je bila upotrebljena od strane Jakova. Imamo dve zavađene strane. Imamo jako neslaganje koje se dešvalo u crkvi. I postoji opasnost da dođe do podele u crkvi. Ima onih koji kažu da se moraš obrezati i da držiš Mojsijev zakon. Kako se oni mogu spasti i da drže Mojsijev zakon? Kako se oni mogu spastiti a da nečine to?

Pavle kaže, "Vidite, očigledno je da Bog radi među njima. Postoje znaci i darovi, a oni nisu uopšre obrezani." I postoji ta rasprava, i Jakov kaže, "Braćo, ja mislim da mi treba da uradimo sledeće. Hajde da im napišemo pismo i da prepoznamo da ih je Bog spasao kroz veru, i da im kažemo da se samo čuvaju od stvari koje su idolski prilozima, da se čuvaju kurvarstva, od udavljenog i krvi. I da ako čine ovo, da onda čine dobro." I svako je bio zadovoljen. Reč mudrosti kroz Svetoga Duha.

I tako da oni pišu, "Jer nađe za dobro Sveti Duh i mi." Prepoznajući da je ovo od Gospoda. "Da nikakvih tegoba više ne mećemo na vas osim ovih potrebnih:"

Da se čuvate od priloga idolskih i od krvi i od udavljenog

I prva stvar koja je na listi je ta koja se tiče mesa, i to je bio problem u ranoj crkvi. Jevrej nebi jeo nijedno meso životinje koje je bilo udavljeno. Oni su imali svoj specijalan način ubijanja životinje. Oni su se pobrinuli da bi sva krv izašla iz životinje jer su imali poštovanje prema krvi i život je bio u krvi. I naravno to je bio deo Mojsijevog zakona. I tako da su oni zadržali ovaj deo zakona za pagane. A Pavle je kasnije ovo modifikovao kada je pisao crkvi u Korintu.

Jer u te dane, veoma često bi ljudi odneli svoju žrtvu ka svešteniku koji bi je ponudio paganskom bogu, i oni bi uzeli deo mesa i ponudili bi to tom bogu kao žrtvu. I oni bi ti dali ostatak i ti bi onda imao gozbu za tebi i za prijatelje. I onda bi sveštenik uzeo tu porciju koja je pripadala njemu i onda bi je prodali na pijaci.

I kada bi otišao do mesara da kupiš meso, veoma je bilo moguće da baš to meso je bilo to koje je bilo ponuđeno kao žrtva tom paganskom idolu. I Pavle kaže, "Kada odete do mesara da

kupite meso, nemojte da pitate mesara "Da je ovo meso bilo ponuđeno kao žrtva idolu?" On je rekao, "Idi samo i kupi ga, pa otići kući i uživaj, nepitajući ništa radi savesti. Jer te meso nemože povrediti. Jedući meso te nemože opoganiti, nemože te učiniti grešnikom."

Kao što Isus kaže, "Ništa nema što bi čoveka moglo opoganiti da uđe spolja u njega, nego što izlazi iz njega ono je što pogani čoveka. Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi napolje čisteći sva jela. To nije što te opogani. Ono što izlazi iz čoveka je to što ga opogani. Jer usta govore od suviška srca. Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube i sve ostale stvari."

I onda Pavle kaže, ako te neko pozove da u goste na jelo, jedi sve što je postavljeno pred tebe, nepitajući ništa. I tako ako te prijatelj pozove na ručak, na roštilj, nemoj pitati, "Da li je ovo mesto žrtvovano idolu?" On kaže samo da jedeš šta je postavljeno pred tebe, nepitajući ništa. I ponovo, radi savesti.

I tako da je Pavle na neki način modifikovao ova pravila u njegovom pismu Korinćanima. I Rimljanima je rekao, "Onaj koji je slab jede povrće," kao što su Adventisti sedmog dana, "A on ko je jak u veri, jede meso. Ali nemoj onaj koji jede meso da osudi onoga koji nejede meso." Ako neće da jedu meso, to je uredu. Ako žele da budu vegeterijanci to je uredu. Ja to neosuđujem. Ali opet sa druge strane novčića, oni koji nejedu meso nesmeju da osuđuju one koji jedu meso. "Neka svaki čovek bude upotpunosti uveren u svoju misao" (Rimljanima 14:5). Tako da se prvo pravilo ticalo njihove ishrane. Oni nisu smeli da jedu meso koje je bilo ponuđeno idolima. Pavle je kasnije objasnio da je to zbog savesti.

i od kurvarstva od čega ako se čuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravi.

I oni im nisu izneli ceo Mojsijev zakon. Ništa ovde što govori o Šabatu/suboti i odredbama zakona, nego je samo ono osnovno, jednostavne stvari. I ako ovo činite, dobro. Bog vas blagoslovio.

A kad ih opremiše, dođoše u Antiohiju, i sabravši narod predaše poslanicu. A kad pročitaše, obradovaše se utesi. A Juda i Sila, koji i proroci behu, mnogim rečima utešiše braću i utvrdiše.

I sada vidimo da proroci i onaj koji prorokuje, govori crkvi sa namerom da ohrabri, da uteši i da utvrdi. On su praktikovali svoj dar kao proroci u okviru crkve, ohrabrujući braću i utvrđivaše ih u veri.

I pošto biše onamo neko vreme, otpustiše ih braća s mirom k apostolima. Sila nađe za dobro da ostane onamo, A Juda se vrati u Jerusalim. A Pavle i Varnava življahu u Antiohiji i učahu i propovedahu reč Gospodnju s mnogima drugim.

I crkva u Antiohu je verovatno bila odlična crkva. Sa Pavlom i Varnavom koji su učili i propovedali, i sa Silom. I zbog dela koje je Bog činio u Antiohu.

A posle nekoliko dana reče Pavle Varnavi:

Predpostavljam da je Pavle je donekle imao nemiran duh. On jednostavno nije mogao da ostane dugo u nekom mestu. Stalno je bio u pokretu. Uvek željan da izađe. "Hajdemo! Hajde da ponovo izađemo i propovedamo!" I on nije mogao da ostane dugo u nekom mestu a da nepostane nemiran i on je morao da ide i da ode u neosvojene teritorije ponovo. On je bio čovek koji je uvek bio spreman na izazov. I tako posle nekog vremena, Pavle kaže Varnavi,

Hajde da se vratimo i da obiđemo braću po svim gradovima po kojima propovedasmo reč Gospodnju kako žive.

Hajdemo nazad da ih posetimo da vidimo kako su.

A Varnava htede da uzmu sa sobom Jovana prozvanog Marka.

On je Vanavin nećak, on je taj koji ih je napustio u Pamfiliji i nije pošao u Malu Aziju sa Pavlom i Varnavom. On ih je napustio na prvom putovanju, i Varnava je bio odlučan da ga uzme ponovo.

Pavle pak govoraše: Onog koji nas je odustao u Pamfiliji i nije išao s nama na delo na koje smo bili određeni, da ne uzimamo sa sobom. Tako postade raspra da se oni razdvojiše, i Varnava uzevši Marka otplovi u Kipar.

Intresantan uvid koji nam Biblija daje što se tiče divne braće Pavla i Varnave. Sukob je postao toliko velik da su se morali razići. Da li Hrišćani smeju da se neslagaju? Očigledno da da.

I ja vidim ovo u pozitivnom svetlu. I verujem da je ovo neslaganje bilo od Boga. Verujem da je Bog želeo da proširi misionarski rad crkve. I umesto da ima samo jedan tim koji bi izašao, ja mislim da je Bog hteo da ima dva. Možeš da pokriješ duplo više teritorije za isto vreme. I Pavle i Varnava su biliiskusni misionari. I ako bi oni otišli zajedno, onda to nebi bilo dobro iskorištavanje snaga. Hajde da proširimo evanđelje još dalje. I tako da je Bog stvorio ovu raspravu među Pavlom i Varnavom. I konačni rezultat je bio da su napori bili udvostrotročeni.

I ja mislim da ime mesta za neslaganje. Ja mislim da mi moramo da čuvamo, iako u neslaganju, da se neslažemo sa slaganjem, shvatajući da smo svi mi deo tela Hristovog i možda Bog želi da proširi Svoje delo. I šta god da je motiv za nekoga da započne novo delo, Bog može da iskoristi to za dobrobit Svog kraljevstva.

Čini se da kad god Bog radi moćan rad u nekom mestu, da uvek ima onih koji hoće da dođu i da zidaju na tuđem temelju. Ja zaista nemogu da razumem kada neko izjavi da mu je Bog stavio na srce da započne novu crkvu u Orandž oblasti. A ima toliko puno regiona širom Amerike koji traže da neko dođe i da im kaže istinu! Ja svake nedelje dobijam gimilu pisama od ljudi u kojima nas mole da pošaljemo nekoga ko bi mogao da služi u tom delu, jer nema ni jedne crkve tamo koja uči Reč Božiju.

Tako da ja imam poteškoće sa tim ljudima koji mi kažu, "Pa, Bog me je pozvao u Orandž Oblast." Jer tu ima toliko mnogo uspešnog i moćnog Božijeg rada. Ali bez obzira na taj moćan Božiji rad u ovoj oblasti, i dalje ima ljudi koji nisu dosegnuti a koji treba da budu dosegnuti. I ako se druge crkve uzdignu, to je onda dobro, jer Bog širu Svoj rad, u mi se tome radujemo.

I kao što je Pavle pisao i govorio o onima iz Rima, da neki propovedaju Hrista iz zavisti, i neki iz nečistih motiva, gorčine, ili ko zna čega još, da se on raduje što se Hrist propoveda. Da se rad Božijeg kraljevstva širi.

Ja uopšte nema taj egoistički problem, sa kojim misli da ja imam poruku za svakoga. Ja znam da ima ljudi koje ja mogu da doznam a isto tako znam da ima ljudi koje ja nemogu da doznam. I ja slavim Boga za postojanje drugi službenici koji imaju drugačije naglasak na službi i da su oni u stanju da dosegnu ljude koje ja nemogu. Ima onih kojima treba emocionalno iskustvo kada odu u crkvu. Njima treba emocionalno praznjenje. I slava Bogu što je razvio te crkve. Ne bih voleo da imam emocionalne ljude ovde koji bi bili izfrustrirani. I Bog zna potrebe ljudi i On uzdiže razne službe, i ja se radujem tom Božijem radu u kojem širi svoje kraljevstvo.

I tako da Pavle i Varnava, ja verujem, da je Bog to vodio. I očigledno je da to neslaganje nije dugo trajalo. I Pavle kasnije piše i kaže da koji mu je ogroman blagoslov Marko, i kaže, "Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu" (2 Timoteju 4:11).

Ali u to vreme je Bog želeo da proširi misionarski rad crkve, i tako da je došlo do neslaganja između Pavla i Varnave u vezi Marka. I zbog toga Varnava je uzeo Marka i onda je otišao sa njime do Kipra, gde su on i Pavle prvi put otišli.

A Pavle izbravši Silu

Brat koji je došao do njih. I on je bio na dobrom glasu u crkvi u Jerusalimu. I Pavle je uzeo Silu. **iziđe predan blagodati Božjoj od braće. I prolazaše kroz Siriju i Kilikiju utvrđujući crkve.**

I oni su otišli nazad do delova Derbe i ostala mesta, i tamo Pavle sreće Timoteja. I videćemo o tome sledeći put kada budemo proučavali 16. i 17. glavu. I videćemo Pavlov drugo misionarsko putovanje sa Timotejom, po teritorijama koje će ih eventualno odvesti do Evrope. I to će se dogoditi kada se Pavle bude nalazio u Troazu i kada je bio zabrinut jer nije znao gde da ide, i onda ga je Sveti Duh pozvao da ode u Evropu i da odnese evanđelje tamo.

I vidimo slavno širenje crkve, i to nam je sve zabeleženo ovde u Delima Apostolskim, kako Bog radi. Čak i u neslaganjima, da bi proširo Svoj rad.

Oče, zahvalni smo ti za Tvoju Reč, i mi te moli da Tvoj Duh sada zaključa ove reči u naša srca. Hvala ti Oče, za blagodat koju smo primili i u kojoj stojimo, i u kojoj hodamo. Hvala ti Gospode, za Tvoje delo među paganima, dok ti sakupljaš ljude za Tvoje ime. I Gospode tako

smo ti zahvalni da si nas sakupio, i da je to bilo po Tvom planu, koji si Ti znao od početka. I sada, Gospode, blagoslovi Tvoje ljude dok idemo da budemo svetlo koje svetli u mračnom mestu. I neka naši životi ove nedelje budu svedoci Božije ljubavi, u ovom svetu sa kojim se susrećemo. Bože, pomози nam da budemo sve što Ti želiš da budemo: Tvoji svedoci koji nose Tvoju poruku blagodati ka srcima onih koji su u potrebi. U Isusovom imenu. Amen.

Dela apostolska 16

Čak Smit

Prisetimo se da smo na kraju prošlenedeljnog časa videli da je između Pavla i Varnave nastala rasprava, a oni su bili bliski saputnici na prvom misionarskom putu rane crkve. Ali pošto je Varnava nameravao da povede sa sobom svog nećaka, Jovana Marka, koji ih je napustio na njihovom prvom misionarskom putu, na ovaj drugi put, a Pavle se protivio tome zbog toga što ih je on napustio na prvom. Oni su se sukobili zbog ovoga, i naslaganje je bilo toliko da je Varnava uzeo Marka i otišao ka Kipru, a Pavle je uzeo Silu i otišao ka Maloj Aziji.

I tako u 16. galvi,

Dođe pak (*Pavle i Sila*) u Dervu i u Listru

Derva je jedino mesto u kojoj je Pavle imao veoma mirnu službu i bez nekih incidenata. Nije se završilo tako što je Pavle bio uhapšen ili kamenovan, i nikakvi nemiri nisu izbili. I on je bio u stanju da napusti taj grad u miru, što je veoma neobično za njegovu službu. Ali posle toga je došao nazad u Listru, gde je bio kamenovan i gde su mislili da je mrtav pa su ga izveli izvan grada.

I gle, onde beše neki učenik, po imenu Timotije, sin neke žene Jevrejke koja verovaše, a oca Grka;

I ova druga Pavlova poseta Listri se najverovatnije dogodila nekih 5 godina posle kamenovanja u istom gradu. On se vraća nazad pet godina kasnije u mesto u kojem je započeo crkvu. I bez sumnje, sigurno je bilo ohrabrujuće za Pavla da vidi da je crkva i dalje postojala. Oni su nastavili da slede Gospoda.

Isus je rekao svojim učenicima, "Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane" (Jovan 15:16). I veoma važan deo svake službe, je taj plod koji ostaje. I nije u tome da vidiš koliko ljudi možeš da uzbudiš i da predaju svoje živote Isusu Hristu. Pet godina kasnije, koliko njih i dalje slede Gospoda? To je ono što je važno. I kada je došao do Listre, našao je ovog učenika, Timoteja, koji je verovatno prihvatio Isusa pre pet godina kada je Pavle bio tamo na njegovom prvom putovanju. I naravno sada, on je

odrastao i sazreo u Gospodu, i sada je veran učenik. Majka mu je Jevrejka, a otac Grk.

Za njega dobro svedočahu braća koja behu u Listri i u Ikoniji.

On je imao dobre preporuke. I Pavle je želio da im se Timotej pridruži. Ranije je Pavle imao Marka na putovanju. I bilo je veoma korisno imati te mladiće koji su bili puni entuzijazma i energije. I takođe verujem da je Pavle imao želju da podučiti Timoteja.

I ja verujem da je učenje tj. podučavanje veoma bitno, pogotovo kada je Bog blagoslovio i iskoristio osobu u službi. I ja mislim ako smo mi mudri, onda bi trebali uvek da gledamo na sledeću generaciju.

I ja sam veoma zainteresovan za mlade ljude, za one koji imaju te Bogom dane mogućnosti i pomazanja na njihovim životima. Volim da uložim svoje vreme u njih, jer će oni nastaviti tamo gde smo mi stali. I ja sam zainteresovan da Božiji rad bude nastavljen. I tako i Pavle, bez sumnje, je zamolio Timoteja da pođe, sa znanjem da on neće biti tamo zauvek i sa namerom da ih podučiti za delo službe kada odu.

I Timotej je postao Pavlov saputnik. U šest Pavlovih poslanica, u uvodnim delovima i pozdravima on spominje Timoteja. Pavle je napisao dve poslanice Timoteju. Pavle govori i o tome kako mu je Timotej velika pomoć. On čak treži da mu pošalju Timoteja brzo, da donese neke dokumente i druge stvari koje su mu trebale. I tako da je postojalo veoma blisko prijateljstvo između Pavle i Timoteja, i Pavle ga je zvao, "Sin u veri." I Timotej je bio jedan od Pavlovih obraćenika, ali je on isto bio podučavan od strane Pavla.

Ovog namisli Pavle da uzme sa sobom; i uze ga, i obreza Jevreja radi koji behu u onim mestima: jer svi znahu oca njegovog da beše Grk. I kad prolazahu po gradovima, predavaše im da drže uredbe koje urediše apostoli i starešine u Jerusalimu.

I koje su to uredbe koje su bile od apostola u Jerusalimu? Te koje kažu da pagan nemora da se obreže da bi bio spašen. I zato je veoma interesantno da je uzeo Timoteja da bude obrezan kada su na putu na kojem su govorili paganima da nemoraju da se obrežu da bi se spasli. I ovo je bila odluka crkve u Jerusalimu.

Onda zašto ovde imamo paradoks? Zašto je Pavle hteo da obreže Timoteja? I siguran sam da je razlog za to bila ta Pavlova divna mogućnost da se prilagodi, isto tako i želja da se nestvori još veća netripeljivost među Jevrejima koji su znanli da je Timotejev otac bio Grk. I da bi izbegao konflikte sa njima, bilo je, "Ma samo napred, i onako ništa neće promeniti. Nije bitno, samo napred." I zbog te braće koja bi htela da se sukobe oko ovoga, samo napred i obreži se. Pavle je kasnije napisao, "Naučio sam da budem sve svakome, da bi mogao da pridobijem neke" (1 Korinćanima 9:22). Jevreju sam bio Jevrej, onome koje bez zakona kao onaj koji je bez zakona. Svima sam bio sve.

I ja mislim da je ovo samo deo Pavlove filozofije, i mislim da je ona dobra. Kao što je on napisao Rimljanima, "Živite u miru sa svakim, kolko je god to u vašoj moći" (Rimljanima 12:18). Kolko god ja moguće sa vaše strane, živite u miru sa svakim čovekom. I ako nešto iskrsne a da nije velika stvar za tebe, onda popusti. Nemoj da stvaraš veliku scenu oko toga. Samo se opusti. I to je bila Pavlova filozofija, da se slaže sa svakim kolko je to moguće.

Ali ako dođe do pitanja vere i savesti, onda stoj čvrsto na nogama. I kada je crkva u Jerusalimu htela da stavi zakon na pagane, Pavle je čvrsto stojao. Kada je Petar došao do crkve u Antiohu i kada je jeo sa paganima, pa kada su došla neka braća iz Jerusalima, onda se on odvojio i nije više jeo sa njima, i onda je to pruzrokovalo da podele u Antiohu, Pavle je rekao, "Suprostavio sam mu se u lice, jer je pogrešio." Jer se odvojio od pagana i sa timo stvorio da podelu, kao da u Hristu postoji razlika između Jevreja i pagana.

I kada dođe do pitanja principa i ubeđenja, stoj čvrsto na nogama. Ali ako nešto nije bitno, onda popusti. Učini to. Održi mir među braćom. I ja mislim da je to bila Pavlova filozofija iza ove odluke da obreže Timoteja, kada su nosili ovu poruku iz Jerusalimske crkve paganima da se nemoraju obrezati da bi se spasli. Jer su oni znali da je njegov otac Grk, Pavle ga je predao da se obreže da bi održao mir. I tako da su oni išli od grada do grada noseći uredbu iz crkve u Jerusalimu.

A crkve se utvrđivahu u veri, i svaki dan bivaše ih više.

Rana crkva je bila moćna crkva i veoma uspešna crkva. I kao što ćemo to uskoro i videti, bila je crkva koje je bila pod direktnom kontrolom Svetoga Duha. On je vodio aktivnosti rane crkve, i ja verujem da je to razlog crkvene uspešnosti. I to je bio tragičan dan kada je crkva odlučila da zameni rad Svetoga Duha sa svojim, ljudskim radom.

Pavle je pisao Galaćanima kasnije, "O nerazumni Galati, ko vas je općinio da se tako brzo okrećete od istine. Ako se počeli u Duhu, da li ćete usavršiti u telu?" (Galaćanima 3:1,3). I ja sam siguran ako bi Pavle pisao pismo svoj crkvi danas, on bi napisao poslanicu crkvi Isusa Hrista 20. veka, "O nerazumni ljudi! Ko vas je općinio da se okrenete od istine? Crkvo koja je počela u Duhu, da li mislite da možete da se usavršite u telu?"

A ipak, ako pogledamo na crkvu danas, mi vidimo ljudske programe i sve te telesne ideje. Ja se sav uznemirim kada vidim na televiziji ili kada slušam radio, ili kada dobijem pismo od tih TV evanđelista koji sa svakim mogućim trikom pokušavaju da me nagovore da im pošaljem pare, i nemogu da verujem koje sve metode koriste.

Nemogu, da neoverujete...pa, neželim da sad govorim o tome. I ove crkve, bez tih programa, bez pritiska, i bez svih tih silnih modernih pomagala koje mi imamo danas, su rasle dnevno. I to je bio rezultat učenja Božije Reči i zajedništva tela Hristovog koje je raslo. Broj njih je rastao

dnevno.

A kad prođoše Frigiju i galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti reč u Aziji. A kad dođoše u Misiju hteše da idu u Vitiniju, i Duh ne dade. A kad prođoše Misiju, siđoše u Troadu.

I Pavle pokušava da ode do severnog dela Male Azije, ali svaki pokušaj je sprečen od strane Svetoga Duha. I interesantno je to da nam kaže da je Duh zabranio da idu i da popovedaju Reč u Maloj Aziji. Duh im nije dozvolio da odu do Vitinije. Kako im je to Duh zabranio? Na koji način? I interesantno je to da nam nekaže na koji način. Da li je možda došla reč proročanstva? I zasigurno je i sam Pavle morao biti uveren da je reč od Boga jer je on bio čovek sa javom voljom. Kako im je Duh zabranio? Mi to zaista neznamo.

Mnogi veruju da im je Duh zabranio tako što je se Pavle razbole, čak tolko da nije bio u stanju da putuje. I sećate sa da kada je Pavle pisao Galaćanima da je rekao, "Sećate se kako kada sam bio sa vama," (I primetite da su oni prolazili kroz Galatiju ovde), "Kako sam vam služio u velikoj slabosti, telesnoj slabosti. I vi ste pokazali tako veliku brigu i ljubav za mene zbog moje telesne slabosti." I ja mislim da nam to daje malu ideju, kaj je to metod Gospod koristio da zaustavi Pavla. I interesantno je to kao što sam već napomenuo da je on bio veoma tvrdoglava osoba. Po time mislim, da je on bio osoba koji je bilo jako teško zaustaviti.

I kada je on hteo da učini nešto, onda je on to učinio bez obzira na sve. On je bio odlučan da ode nazad do Jerusalima, i nije bilo šanse da ga neko zaustavi. Njegovi prijatelji, i kada je prorok došao i rekao "Znaš, uhapsiće te kada odeš do Jerusalima," i njegovi prijatelji su plakali i rekli, "Pavle neidi. Oni ćete staviti u tamnicu!" On je rekao, "Hej, šta vi mislite sa ovim suzama? Da li pokušavata da me odgovorite? Zar neshvatate da sam ja spreman da budem uhapšen? Ja sam spreman da umrem za Isusa u Jerusalimu."

Ti takve ljude nemožeš da zaustaviš sa rečima, "Ja mislim da ne bi trebao da ideš tamo." Pavle je nezaustavljiv momak. I ovo je dobra karakteristika u jednom smislu. Jer zasigurno on ne bi bio ustanju da propati sve što je propatio u njegovim misionarskim putovanjima a da nije imao ovaj jak i moćan duh. A ipak i snažen tačke mogu biti i slabosti. I ako ovaj deo mog života nije u potpunosti podređen Bogu onda to postane i moja slbost. I to znači ako Bog želi da upravlja samnom, onda On mora da bude veoma grub.

I moguće je da je Pavle tolko bio odlučan do ode do Male Azije, da je Bog morao da ga stavi na njegova leđa i da ga učini tolko bolesnim, da nije bio u stanju da putuje. I posle nekoliko dana u krevetu bez mogućnosti da se pomeri je rekao, "Pa Duh nam je zabranio da odemo do Azije. I onda kada smo pokušali da odemo do Vitinije, Duh nam nije dozvolio. I tako da smo otišli do Troaza/Troada." I tamo je Pavle imao viziju.

I Pavlu se javi utvara noću: beše jedan čovek iz Makedonije, i stajase moleći ga i govoreći: Dođi u Makedoniju i pomози nam.

I Pavle je video u ovoj viziji čoveka iz Makedonije kao ga moli za pomoć.

A kad vide utvaru, odmah gledasmo da iziđemo u Makedoniju

I primetite da se sada pojavljuje pojavljuje reč u množini, *odmah gledasmo*. Sećate sa da je Luka autor Dela apostolskih. I ovde se prvi put lična zamenica spominje. I tako da je baš ovde u Troadi Luka upoznao Pavla. I veoma je moguće da razlog zašto je Luka upoznao Pavla taj što je Luka bio doktor a Pavle je bio toliko bolestan da je bio spreman da umre. To je jedno od mogućnosti.

Ima onih koji veruju da je Luka bio taj čovek koga je Pavle video u toj viziji, koji mu je govorio, "Dođi u Makedoniju i pomози nam." I šta god da je tačno, Luka sada prelazi na ličnu zamenicu u množini, jer od ovog momenta, Luka postaje Pavlov saputnik. I primetite u ostatku stiha, "A kad vide utvaru, odmah gledasmo da iziđemo u Makedoniju,"

doznavši da nas Gospod pozva da im propovedamo jevanđelje.

I tako da vidimo reči *gledasmo* i *nas* kako se Luka pridružuje grupi od ovog momenta. I kao što je Bog upravljao Pavlovom službom kroz viziju, isto tako Bog može da upravlja ljude u njihovim različitim službama. Ja znam za čoveka, Dr. Edvardsa, koji je bio direktor banke u San Hozeu i on je predao svoj život Isusu Hristu, i onda je osetio da ga Bog zove da služi Gospoda. I kao rezultat toga, on je počeo da ide na kurseve i da uči, iako je bio direktor banke, pa onda da napusti banku, da se penzionise i da se potpuno posveti službi.

I dok se pripremao i čekao na Boga, on je primio viziju jedne noći, i u toj viziji je video jednog starca kako stoji iza pluga na polju koje je samo napola bilo porano. I ovaj ga je starac pozvao i rekao, "Dođi do Paname i pomози mi da požnjemo duše koje su ovde." I tako da je on to primio kao poziv od Boga, naučio Španski jezik i otišao do Paname, da bi propovedao evanđelje Panamcima.

I on je uspostavio veoma uspešnu službu u Panama Citiju, i jedne večeri je primio poziv od jednog doktora iz jedne bolnice tamo u Panami koji mu je rekao, "Mi imamo jednog starca koji čini se nema nijednog prijatelja niti rodbine, a umire, i mi smo pomislili da bi bilo dobro da bude ovde jedan sveštenik koji bi mogao da razgovara sa njime. Čini se da je u dilerijumu."

I tako da je Dr. Edwards otišao do bolnice i kada ga je medicinska sestra uvela u sobu, na njegovo iznenađenje, to je bio taj starac kojeg je on video u viziji. I tako da je on postao veom znatiželjan o ovom starcu. I kako se on raspitivao, saznao je da je on prozbeterijanski misionar. I oni nisu znali koliko je toga bilo učinjeno kroz njegov rad tamo, a Dr. Edwards bio toliko začuđen da je to bio baš taj čovek koga je on video u svojoj viziji u San Hozeu kada je osetio

Božijij poziv da ode do Paname. I on je zaista osećao da je on dovršavao žetvu koji je ovaj čovek započeo. I on je uzpostavio samo nekoliko misionarskih stanica u šumama Paname.

I Bog nije ograničen sa Svojim načinima. Ja lično nikada nisam imao neku viziju, ili da mi je anđeo otkrio ili šta god da bi ušao u službu. Božiji poziv mom srcu je bilo nešto drugačiji. Ja sam samo osetio veli želju da uđem u službu. Bog je samo posadio duboku želju u mom srcu da predam svoj život njemu. I ja sam uvek mislio da bi bilo veoma uzbudljivo ako bih i ja iskusio tako nešto, da vidim neku viziju, ili neko dramatično iskustvo sa kojim bi mogao večeras da vam posvedočim, naprimer da mi je Bog došao u večernjim časovima i da je soba postala usijana, i da sam čuo glas, "Čak...želim tebe!" Ali se ništa tako nije meni dogodilo.

I interesantno je bilo kakda sam bio u Biblijskoj školi da sam upoznao nekoliko mladih koji su posvedočili o takvim iskustvima. I ja sam bio fasciniran njihovim svedočanstvima. Ali, čisto da napomenem, nijedan od ovih momaka koji su imali ova svedočanstva nisu više u službi danas. Ja mislim da su emocije odlične. Da doživiš jako emocionalno iskustvo sa Bogom u tvojoj vezi sa njime je odlično. I ja sam isto imao veoma jaka emocionalna iskustva u mom slavljenju Boga. Ali je mnogo važnije, važnije od moćnog emocionalnog iskustva, da moj život bude baziran na Božijoj Reči i moja vera da bude u Božijoj Reči.

Naša vera treba da bude bazirana na činjenici. Božija Reč je činjenica na kojoj je moja vera uspostavljena. I ako je tako onda moja vera nikada talasa, jer se Božija Reč ne menja. A ako je moj temelj na nekom iskustvu koje sam ja imao, onda sam ja u opasnim vodama. Jer moga da imam neko sasvim suprotno iskustvo od onoga koje sam imao ili to iskustvo može da iščezne. Emocije su promenljive, ali Reč Božija ostaje, i zbog toga moja vera treba da bude utemeljena na Reči Božijoj, a ne na nekom uzbuđujućem i zadržavajućem iskustvu.

I Pavle je bio vođen ovom vizijom. On je želeo odmah da odgovori.

A kad se odvezosmo iz Troade, dođosmo u Samotrak, i sutradan u Neapolj,

Vetrovi su bili sa njima, i oni su se uputili pravo preko od Troade do Neapolja koji je bio glavna luka Filipa. Za to im je trebalo samo dva dana. Imali su dobre vetrove i oni su ih nosili u pravcu u kojem su hteli da idu. Kasnije je Pavle išao ovim istim putem ali je onda to trajalo pet dana. Ali ga Bog sada vodi u Makedoniju i on namerava do poslušati Boga. Vetrovi su sa njime i on dolazi pravo do Makedonije.

I ponekada dok služimo Gospoda, vetrovi su sa nama. Stvari idu lagano. Opušteno. A nekada, sve ide teško od početka do kraja. Činise ko da veslaš svo vreme a vetrovi su protiv tebe. Ali to ne znači da sam je izvan Božije volje zato što je sada teško. I nemogu da kažem, "Pa Bože, u kom pravcu želiš da idem?" I onda da pokušam da odredim u kom pravcu vetar duva i onda ću ja da se uputim u tom pravcu.

A odande (*Neapolja*) u Filibu

I taj grad je bio Rimska kolonija. Filip je bio važan grad u istoriji. I tu je Brutus bio poražen od Marka Antonija u toj ključnoj bitci tamo kod Filipa.

I u onom gradu ostasmo nekoliko dana

I oni su sada u potpunosti u novoj okolini. Oni su u Grčkoj, oni su u Evropi. I to je drugačije od Azijske kulture, i oni su bili tamo nekoliko dane neradeći ništa posebno.

A u dan subotni iziđosmo iz grada k vodi gde beše bogomolja; i sedavši govorismo k ženama koje se behu sabrale.

I činjenica da nije bilo sinagoge u Filipima, znači da nije bilo deset odraslih muškaraca Jevreja u gradu. I gde god da je bilo deset odraslih muškaraca Jevreja oni bi imali sinagogu. I u gradovima gde ih je bilo manje od deset oni ne bi imali sinagogu, i onda bi se oni obično sakupljali pored reke za molitvu i oni bi imali njihove subotne molitve kraj reke. I Pavle je sazna gde su se oni sastajali i onda je on otišao tamo, i očigledno nije bilo Jevrejskih muškaraca koji su bili vernici, nego su samo žene bile tamo. I tako da je Pavle seo i govorio sa ženama koje su bile tamo kod reke da se mole.

I jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz grada tijatirskog (*tačnije iz Azije*), koja prodavaše skerlet, slušaše: i Gospod otvori srce njeno da pazi na reči Pavlove.. A kad se krsti ona i kuća njena, moljaše nas govoreći: Ako mislite da ja verujem Gospoda, uđite u moju kuću i živite. I natera nas.

I primetite da je ona prodavala skarlet, i mogu slobodno da kažem da je ona bila veoma uspešna poslovna žena. Primetite kako je ona stavila pritisak na Pavla i ostale. "Ako mislite da ja verujem (u nekim prevodima kaže, da sam vredna) onda ostanite kod mene." I ako kožeš da ne ostaješ onda u suštini kažeš, "Ne, ti neveruješ/nisi vredna." I ona je to rekla na veoma lukav način. I ona je bez sumnje bila dobar prodavac. I ona je bila u stanju da stavi pritisak na Pavla i ostale. "Ako mislite da ja verujem Gospoda, uđite u moju kuću i živite. I natera nas."

A dogodi se kad idasmo na molitvu da nas sreće jedna robinja koja imaše duh pogađački i vračajući donošaše veliki dobitak svojim gospodarima. Ova pođe za Pavlom i za nama, i vikaše govoreći: Ovi su ljudi sluge Boga Najvišeg, koji javljaju nama put spasenja. I ovako činjaše mnogo dana. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i reče duhu: Zapovedam ti imenom Isusa Hrista, iziđi iz nje. I iziđe u taj čas. A kad videše njeni gospodari da iziđe nada njihovog dobitka, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na Pazar ka knezovima. I dovedavši ih k vojvodama, rekoše: Ovi su ljudi Jevreji, i mute po našem gradu, I propovedaju običaje koje nama ne valja primati ni tvoriti, jer smo Rimljani. I sleže se narod na njih, i vojvode izdreše im haljine, i zapovediše da ih šibaju.

I pošto ih zdravo izbiše baciše ih u tamnicu, i zapovediše tamničaru da ih dobro čuva. Primivši takvu zapovest on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.

I protivnici su se ponovo podigli, ali ovoga puta iz drugih razloga. Jer bila je tamo ta devojka koja je opsednuta i bračala je. I bilo je ljudi koji su je kontrolisali. I oni su zarađivali puno od njenog vraćanja. I u to vreme su ljudi imali jako čudno poštovanja prema ludima. I oni su verovali da su bogovi tim ljudima uzeli umeove i zamenili ih sa umom bogova. I tako da su ljudi imali jako čudno strahopoštovanje prema ludima.

Ova mlada devojka koja je bila opsednuta je vraćala i bavila se proricanjem, je govorila istinu o Pavlu i ostalima. Ona je govorila, "Ovi ljudi su sluge Boga Svevišnjeg i došli su da nam pokažu put spasenja." I ona ih ustvrnosti reklamira. I ono što govori je tačno. Ali Pavle neželio da sotona vodi njegovu reklamnu kampanju. I ponovo ja mislim da je opasno da ako crkva pokušava da se takmiči sa svetom kada su reklame u pitanju. Raditi ih kao što ih svet radi, pratiti njihove metode. I ima mnogo crkava danas koje angažuju profesionalce da im pomognu u savetima kako da uvećaju broj ljudi u crkvi. I ima profesionalaca koji dobiju svoju platu procentualno, po broju ljudi koje uspeju da dodaju crkvi. Znači za svakog novog člana kojeg oni dodaju, oni dobiju određenu sumu.

I ima tih profesionalaca koji će doći u crkvu, sa namerom da povećaju crkveni budžet. I to rade tako što stave pritisak na ljude i da načine ugovore sa kojima se kunu da će dati određenu količinu svake godine. I onda oni stave sve to na kompjutere i ako ne pošalješ svoju količinu tog meseca, onda dobiješ pismo u kom kaže, "Nedostajala nam je tvoj prilog. Crkva zavisi na tvom obećanju da ćeš dati toliko, i troškovi crkve su planirani na to da ti daš, a ti nisi dao." I onda počneš da dobijaš sve ove razne stvari. I to je upotpunosti praćenje svetskih metoda.

I Pavle nije želeo nikakvo reklamiranje sa te strane. I tako da je on naredio da duh izađe iz nje. I njemu je bilo žao zbog svega ovoga. I to je bila teška stvar. I kada su ovi ljudi videli koji su zarađivali na nesreći ove devojke videli da je ona isceljena, oni su se uznemirili. I zar to nije tragično da su ljudi toliko željni dobiti da bi se uznemirili oko toga da je ova mlada devojka oslobođena od ovog tragičnog iskustva, od toga je bila opsednuta zlim duhom. I Pavle je u zatvoru. Bačen u najdonju tamnicu. I noge su mu metnute u klade

A u ponoći behu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu.

I mogu da zamislim da oni nisu bili baš oduševljeni sa pevanjem u ponoć, i verovatno su se pitali kakve su ludake vacili ovde! Ali kako je to svedočanstvo bilo ovim ljudima! Njih su pretukli sa mnogim udarcima biča, i nekaže ništa da su obrisali krv sa njihovih leđa, već samo da su ih bacili u ovu prljavu tamnicu, okovane. I oni nisu bili uznemireni, pored toga što su bili toliko daleko od kuće, u drugoj kulturi na drugoj teritoriji. Neznaš šta te čeka i ponoć je obično

najtamnije doba noći, a oni su tu i slave Gospoda, pevaju zajedno, pesme slavljenja Bogu i mole se.

A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja da se pomesti temelj tamnički; i odmah se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi. A kad se probudi tamničar i vide otvorena vrata tamnička, izvadi nož i htede da se ubije

Jer ako bi zatvorenici pobjegli, on bi bio odgovoran i njega bi onda pogubili.

Misleći da su pobjegli sužnji. A Pavle povika zdravo (*on se proderao*) govoreći: Ne čini sebi zlo nikakvo, jer smo mi svi ovde. A on zaiskavši sveću ulete i drhćući pripade k Pavlu i Sili; I izvedavši ih napolje reče: Gospodo! Šta mi treba činiti da se spasem?

I verujem da je Bog dozvolio Pavlu i Sili da budu stavljeni u tamnicu samo da bi dosegli ovog čoveka. I kada odeš do neba i kažeš, "Pavle, da li misliš da je uredu što je Bog dozvolio da budeš tako prebijen i bačen u tamnicu samo zato da bi čuvar bio spašen? Da li misliš da je Bog fer što je to uradio?" I ja mislim da bi Pavle rako, "Pa, enoga tamo sa svojom porodicom. Ne smo da se on spasio, nego i cela njegova prodica se spasila. Naravno da je fer! Ja bih to rado uradio samo zato da bi ga imao kao svog večnog brata tu u Božijem kraljevstvu." I ja zaista verujem da je Bog dosezao ovog čuvara u Filipu. I da je to razlog zašto je Bog dozvolio da Pavle bude u zatvoru.

Šta mi treba činiti da se spasem? Pavle kaže, "Priduži se crkvi, daj priloge." Ne

Veruj Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti

Misliš, to je sve? To je sve. Veruj u Isusa Hrista. Bog je učinio to jednostavnim. Nema izgovora za bilo koga da se nespasi. Pavle je dodao,

i sav dom tvoj.

I ima onih koji uzmu ovo kao obećanje iz Pisma, i izjavljujući spasenje njihove familije jer je Pavle rekao, "I sav dom tvoj." I ja neverujem da ovo ima dovoljno čvrstu pozadiju u pismu da bi postala doktrina. I verujem da je Pavle ovde izgovorio proročku reč. Ima razloga da se veruje da Pavlova porodica nije bila spašena. Ja verujem da se trebamo moliti i verovati Bogu za spasenje naših porodica. I ja vas ohrabrujem da nastavite da se molite za vaše voljene, rodbinu koji nisu još spašeni. I da verujete i da se pouzdate u Bog za njihovo spasenje. Ali neverujem da možeš da koristiš ovaj stih kao podršku za to da će njihovo spasenje doći, kao što to čine neki. Jer kaže

I kazaše mu reč Gospodnju, i svima koji su u domu njegovom.

Tako da oni nisu samo svedočili njemu, nego i njegovoj porodici.

I uze ih u onaj sat noći (*čuvar*) i oprao im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah.

I njegova cela porodica se krstila.

I uvedavši ih u svoj dom postavi trpezu, i radovaše se sa svim domom svojim što verova Boga.

Tako da je bilo spasenje za ceo njegov dom, ali su svi oni verovali i krstili se.

A kad bi dan, poslaše vojvode pandure govoreći: Pustite ova dva čoveka. A tamničar kaza reči ove Pavlu: Poslaše vojvode da se pustite; sad dakle iziđite i idite s mirom.

I sada ponovo vidimo Pavlovu tvrdoglavost. I verujte mi ja verujem da je bilo opravdano, i kažem, "Samo napred Palve!" I on čini to što bih sigurno i ja uradio pod istim okolnostima.

A Pavle reče njima: Izbivši nas pred narodom bez suda, ljude Rimljane, baciše u tamnicu: i sad hoće da nas puste? Nije tako, nego sami neka dođu i izvedu nas. A panduri kazaše vojvodama ove reči; i uplašise se kad čuše da su Rimljani;

I ono što su učinili Pavlu su u potpunosti nelegalne stvari da se učine rimskom građaninu. I oni su bili rimska kolonija i oni su bili ponosni što su rimska kolonija, i imali su rimski zakon. Bože moj, ako bi reč otišla do Rima da su oni pretukli i bacili u zatvor rimskog građanina baz ikakve optužbe, oni bi odmah bili izbačeni sa njihove pozicije vlasti. I tako da su se oni veoma uplašili. I Pavle ih je imao u svojim rukama. Neka se kuvaju.

I došavši umoliše ih, i izvedoše moleći da iziđu iz grada.

Hej, momci, da li biste hteli da odete iz grada?

A kad iziđoše iz tamnice, dođoše k Lidiji, i videvši braću utešise ih, i otidoše.

I veoma jaka i dobra crkva je bila uspostavljena u Filipima. I kasnije kada je Pavle u zatvoru u Rimu, on piše crkvi u Filipu. I pošto smo videli ovde početak crkve u Filipima, kao domaćo zadatak, pročitajte poslanicu Filipljanima. Jer su to ti ljudi koji su bili rezultat Pavlovog uspostavljenog rada u Filipima.

Dela Apostolska 17

Čak Smit

Prošavši pak Amfipolj i Apoloniju dođoše u Solun, gde beše zbornica jevrejska.

I Luka kaže ovo samo u jednom stihu. Od Filipa do Amfipolja ima 48 km. Onda do Apolonije ima još 48 km. Pa do Soluna još nekih 60-tak km. Tako da im je sigurno trebalo nekoliko dana putovanja da bi prešli skoro 150 km. do Soluna.

I Pavle po običaju svom uđe k njima (u sinagogu), i tri subote razgovara se s njima iz pisma, Pokazujući i dokazujući im da je trebalo Hristos (tj. Mesija) da postrada i vaskrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus kog ja, reče, propovedam vama, jeste Hristos.

I Pavle je uzeo iz njihovog Pisma da im pokaže da je Mesija trebalo da umre. I sigurno je da je

on koristio Izaju 53 i Psalam 22 i druge delove Pisma gde govori o smrti Mesije. I on je razgovrao tj. on ih je dovodio do zaključka iz njihovog Pisma, on im je pokazivao da Mesija je morao da pati i da umre. I Isus koga vam mi propovedamo je Mesija.

I neki od njih verovaše, i pristaše s Pavlom i sa Silom, i od pobožnih Grka mnoštvo veliko

I vidimo da je jedan broj Jevreja poverovao, ali isto tako i veliki broj Grka i značajan broj gospodskih žena. I veoma jaka crkva je bila uspostavljena u Solunu. I kao domaći možete da pročitate dve Pavlove poslanice Solunjanima, i one su rezultat ove službe. I ako čitate poslanice kako čitate dela Apostolska onda sve pada na svoje mesto, i sa time počinjete da povezujete Pismo zajedno. I to je veoma korisna stvar.

Ali tvrdovrati (oni koji nisu verovali) Jevreji zaviđahu, i uzevši neke zle ljude od prostog naroda, i sabravši četvu, uzbuniše po gradu, i napadoše na kuću Jasonovu, i tražahu da ih izvedu pred narod. A kad njih ne nađoše, povukoše Jasona i neke od braće pred starešine gradske vičući: Ovi što zamutiše vasioni svet dođoše i ovde,

I sviđaju mi se optužbe koje su ovi imali protiv Pavla i Sile. Ranije smo videli kako je veliki sveštenik optužio Pavla da je napunio ceo Jerusalem sa doktrinom Isusa Hrista. Koja divna optužba! I kada bi takva optužba bila bačena na nas. Da smo ispunili celu Orandž regiju sa doktrinom Isusa Hrista. I kako bi voleo da kažem, da kriv sam. To bi bilo super! I ovde vidimo još jednu interesantnu optužbu: da su ovi ljudi zamutili ceo svet. Oo, kako bih ja voleo da budem optužen da sam zamutio Orandž regiju sa Isusom Hristom. Ali u stvarnosti, ja bih ispravio optužnicu. Ja verujem da je Orandž regija zamućena i da treba da bude odmućena.

I ova optužba nije baš tačna. Oni su trebali reći, "Ovi ljudi što su odmutili sav svet su došli ovde." Ljudi imaju izmešane prioritete. Ljudi koji žive po želji tela, žive tako kako Bog to neželji. Oni žive naopakim životom, zamućeni. Njima treba da budu okrenuti na pravu stranu, odmućeni, i misija crkve je da uradi to za ljude. Da bi onda ti ljudi bili u mogućnosti da imaju pravi odnos sa Bogom, da njihovi prioritete budu na mestu.

Koje Jason primi; i ovi svi rade protiv cesarevih zapovesti, govoreći da ima drugi car, Isus. I smutiše narod i starešine gradske koji ovo čuše. Ali kad ih Jason i ostali zadovoljiše odgovorom,

Drugim rečima, on je morao da plati kauciju.

pustiše ih. A braća odmah noću opraviše Pavla i Silu u Veriju. Došavši onamo uđoše u zbornicu jevrejsku.

I ovi momci neodustaju, zar ne?

Ovi pak behu plemenitiji od onih što žive u Solunu; oni primiše reč sa svim srcem, i

svaki dan istraživahu po pismu je li to tako.

U Solunu je Pavle proveo tri nedelje razgovarajući sa njima. A kada je došao do Bareje i počeo da razgovara sa njima, pismo kaže da su oni bili plemenitiji od onih u Solunu. Jer su oni otišli kući i uradili njihov domaći. Oni su otišli kući i pročitali poslanice Galaćanima i 1. i 2. Solunjanima. Oni su otišli kući da pručavaju Pismo da vide da li je tačno to šta Pavle govori.

I ja bih to isto ohrabrio. Ja sam čuo toliko smeća na televiziji, koje je predstavljeno da je doktrina da je skoro obezhrabrujuće. Jer ljudi prime te sulude ideje koje ovi iznesu i onda žive po njima. I oni neistražuju Pismo da vide je li to tako. "Pa, on je rekao da na Grčkom to znači a ja neznam grčki, pa je verovatno tako."

I jedan od takvih učitelja je nedovno govorio o Pavlovom trnu u telu. I on je rekao, "I gde još vidimo da se u Bibliji spominje reč trn? Šta je to bio Pavlov trn? Ljudi kažu da je bila u pitanju neka telesna mana. Ali gde još nalazimo trn u Bibliji? Ako odemo nazad u evanđelje po Mateju, parabola o sejaču. I neko seme je palo među trnje, i šta je bilo to trnje u Matejevom evanđelju? To su bile brige ovoga sveta, i prevarljiva bogatstva, požuda i druge stvari. I tako da je Pavlov trn u telu u stvari bile brige ovoga sveta. On je uzeo previše stvari na sebe da uradi."

Odlično Biblijsko objašnjenje. Ali ako uzmeš svoju konkordancu, onda ćeš videti da trn o kojem je Pavle govorio je bukvalno kolac za šator. Dok je trn o kojem se govori u Matejevom evanđelju, mali trn koji se može naći na ruži. Jedan je kolac za šator. Dve sasvim drugačije Grčke reči, ali ovaj lik govori svoju doktrinu po kojoj niko nesme da bude bolestan. I ako je to tačno, onda Pavle nije mogao da bude bolesta, "I nije nikada Božija volja da dete Božije pati. Patnja nije nikada u Božijoj volji." Pa šta je onda bilo sa Isusom?

I šta onda oni mogu da kažu za 1 Petrovu 4:19? "Zato i koji stradaju (pate) po volji Božijoj." Čekaj samo malo, pa ti si mi malopre rekao da niko nepati po Božijoj volji. Pa Petre, zašto si to napisao? Da li znaš? Hej, nemojte samo tako da primite ono što vam kažu. Istražujte Pisma i vidite da li je to tako. Jer se mnoge stvari predstavljaju kao da su Biblijske ali nisu.

Budite kao Verejci, budite plemenitiji od onih u Solunu. Idi kući i istražuj Pismo, ispitaј sve i drži se onoga šta je dobro. I ohrabrujem vas, nemojte tako olako da primite i to šta vam ja kažem. Držite se onoga šta je dobro.

Tako verovaše mnogi od njih

Zašto? Jer su istraživali Pismo i videli su da je to tačno. I tako da je Pismo je potvrđivalo.

od poštenih grčkih žena i od ljudi ne malo

I ponovo, dobro delo je bilo uspostavljeno u Vereji.

A kad razabraše Jevreji solunski da Pavle u Veriji propovedi reč Božju, dođoše i onamo te uzdigoše i pobuniše narod. A braća onda odmah otpraviše Pavla da ide u primorje; a

Sila i Timotije otaše onde. A pratioci dovedoše Pavla do Atine: i primivši zapovest na Silu i Timotija da dođu k njemu što brže, vratiše se.

I ova su braća dovela Pavla, oni su ga otpratili do Atine, dok su Timotej i Sila ostali u Vareji da ohrabre braću. Ali kada je Pavle stigao u Atinu on je rekao ovima koji su ga dovelil do Atine, "Kada se vratite, kažite Timoteju i Sili da dođu ovde što pre." I oni su ga ostavili u Atini.

A kad ih Pavle čekaše u Atini, razdraži se duh njegov u njemu

Bukvalno, on je bio provociran u svom duhu

gledajući grad pun idola;

I to je verovatno osećaj koji bi ste dobili ako biste otišli do delova Holivuda ili San Franciska. Kada biste videli delove grada koji su potpuno predani telesnim požudama. To ga isprovociralo. On je bio uznemiren.

I prepiraše se s Jevrejima i bogobojažnima u zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se udešavaše

I Pavle je počeo da se susreće sa grupom ljudi sa kojima je govorio o Isusu Hristu.

A neki od Epikurovaca i od stojičkih mudraca prepirahu se s njim

Epikur je živeo od 342 do 271 god. pre Hrista. I ovo se dešavalo u 53 god. nove ere. Tako da je bilo skoro 300 god. od smrti Epikura. I u ovom periodu njegova filozofija je bila izmenjena. Upočetku Epikur je rekao da je glavno dobro zadovoljstvo. Ali je on oda otišao još dalje od toga. On je rekao da je zadovoljstvo dolazi od prostog života. On je rekao da što je život komplikovaniji sa time se mi moramo baviti sa detaljima. Što više stvari imamo sa time moramo više da se brinemo o njima. I ako čovek može da živi veoma jednostavnim životom onda je to ključ do zadovoljstva, a zadovoljstvo je glavno dobro.

Diogen, koji je pratio Epikurevu filozofiju, je bio više nego zadovoljan što sve što je imao je bila kada u kojoj je sedeo. I Aleksandar Veliki je bio totalno impresioniran sa Diogenom jer je Aleksandar Veliki pokorio ceo svet a i dalje je bio nemiran. I on se zavetovao da će da bude Diogenov doživotni učenik. A kada je Diogen to čuo on mu je dao dve ribe i rekao, "Nosi ove dve nedelje i onda ćeš biti moj učenik." A kada je Aleksandar to čuo on se veoma naljutio na njega i ostavio ga je govoreći kako je ovaj glup. Diogen je klimnuo glavom i rekao, "Kakva šteta. Tako velika predanost je nestala sa dve smrdljive ribe."

Jednostavnost života. Ali to nije više bio način na koji je Epikureva filozofija bila tumačena. I u ovom vremenu su govorili da je glavno dobro, zadovoljstvo, i da zbog toga moraš da ideš za njime bez obzira na sve. I kao rezultat toga oni su sebe predali telesnim požudama.

Epikurenova filozofija je bila izražena na rimskim orgijama, gde bi ljudi jeli na tim gozbama sve što se moglo dohvatiti u prvom služenju. Uživanje u svakom zalogaju. I onda između jela osoba

bi otišla i nasilu se ispovraćala da bi bila u stanju da pojede sve što može u drugoj porciji. Jeli su radi zadovoljstva jela. I želeli su da izmere nivo zadovoljstva sa svakim zalogajem. Tako da su oni bili zauzeti sa merenjem nivoa i intenziteta zadovoljstva.

I vrhunac degradacije Epikurizma je bio da su oni nakraju završili sa panteizmom, obožavanjem svega i svačega. Stoici su rekli da je glavno dobro, vrlina. Ali čovek nemože da zna vrlinu ako je emotivna osoba. I zbog toga, nesmeš da imaš osećanja i oni su težili ka tome da budu totalno bezosećajni. Da neosećaju bol, tugu, radost, ili bilo šta, nego da budi stoični u vezi svega. Da budu nedodirljivi i nepokolebani sa emocijama uvezi ičega. I to je pruzrokovalo ateizam. I to su dve filozofije sa kojima se Pavle susreo u Atini.

i jedni govoraču: Šta hoće ovaj besposlica (ova reč na grčkom znači onaj koji skuplja semenke)? A drugi: Vidi se kao da hoće nove bogove da propoveda. Jer im propovedaše jevanđelje o Isusu i o vaskrsenju. Pa ga uzeše i odvedoše na Areopag govoreći: Možemo li razumeti kakva je ta nova nauka što ti kazuješ? Jer nešto novo mećeš u naše uši; hoćemo dakle da vidimo šta će to biti. A Atinjani svi i putnici iz drugih zemalja ne behu nizašta drugo nego da šta novo kazuju ili slušaju.

Atinjani nisu bili predani, nego su samo želeli da sušaju nešto novo i neobično.

A Pavle stavši nasred Areopaga reče

Areopag je otprilike na pola puta od pijace Agura do Akropolisa, na vrhu brda na kojem stoji Parterion. I skoro na samom vrhu do Parteriona, možda dve tećine puta, se nalazi to stenoviti kamen koji je bio znan kao, kamen drskosti, gde bi ljudi došli da izlože sve svoje ideje i filozofije. I oni bi sedeli u svojim odorama, i iznad njih je Parterion a ispod Agura, i oni bi se posvetili svojim filozofskim debatama i diskusijama. I Pavle sada stoji na tom kamenu drskosti. Pavle reče,

Ljudi Atinjani! Po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni;

Ova rač je još bolje prevedena kao religiozni. I Pavle će pokušati da ubedi da veruju u Isusa Hrista. I on je zato rekao, "Po svemu vas vidim da ste vrlo religiozni." I to je zaista bilo oćigledno u Atini.

Bilo je putnika koji su bili u Atini i rekli su da ima više bogova u gradu neglo li stanovnika. I da je svaki ćošak imao svog boga. Od mermera, srebra, zlata, klesani likovi, idoli koje su ljudi obožavali. Imali su mnoge velika hramove, i ćak od mnogih tih hramova i dan danas postoje ruševine kao velićastvena ćuda danas.

Jer prolazeći i motreći vaše svetinje

On je posmatrao kako su ovi ljudi dolazili do ovih raznih bogova da se mole. I interesantno je posmatrati zalaganje ljudi. Meni je to fascinantno. Fanscinantno je za mene da posmatram

strahopoštovanje koje ljudi u Meksiku daju tim raznim svecima, koji su mimirani i nalaze se u kovčezima u katedralama. Da vidim ljude kako padaju na kolena i kako plaču i zavijaju dok se mole tim svecima za čuda da se dogode. Interesantno je posmatrati muslimane kako peru svoje noge, pa kako uzmu taj mali tepih i kako se klanjaju da istoku. I Pavle je posmatrao njihovo zalaganje pa je rekao,

nađoh oltar na kome beše napisano: Bogu nepoznatom

Nekih dvesta godina kasnije, bio je istaživač koji je prošao kroz Atinu, i on je bio istričar. Pasolines, i on je napisao u svojim knjigama o ogromnom broju idola u Atini, i on je bio taj koji je rekao, "Ima više bogova nego li ljudi." I u svom opisu grada Atine, on govori o ovom oltaru nepoznatom bogu. Čak on govoro o tri takva oltara koja je on opazio u Atini.

I Grci su učinili božanstvom skoro sve što su mogli da smisle. Oni su učinili da prirodne sile budu božanstva, razne emocije koje je čovek imao, čak i razne pojmove. Oni su iamli boga umetnosti, boga stolara, boga kamenorazaca, imali su bogove za sve. Boga rata, boga mira, boga ljubavi, boga mržnje, boga ljubomore, boga besa. Bogove za sve.

I onda je neko pomislio, "Pa, možda smo zaboravili jednog i bilo bi zaista šteta omalovažiti jednog on njih. On će se možda naljutiti na nas, pa zašto mu onda ne bismo sagradili oltar? I pošto ga neznamo, napisaćemo, nepoznatom bogu, tako da ga ne bi omalovažili i da se on nebi naljutio na nas." Pavle kaže, "Ja sam video ovaj oltar sa ovim natpisom za nepoznatog boga."

Kog dakle ne znajući poštujuete Onog vam ja propovedam.

Interesantno je to da Pavle počinje baš tamo gde je njima najlakše da razumeju. "Vi ste veoma religiozni ljudi, to sam primetio. I tamo kod Agure sam prošao pored ovog malog oltara posvećenog nepoznatom bogu. To je Bog o kojem bi ja voleo da vam govorim." I šta im je on rekao o tom nepoznatom bogu? "Koga vi u neznanju obožavate."

Koliko ljudi danas obožavaju Boga u neznanju? Setite sa da je Isus rekao Samarićanki, "Bog je duh, i oni koji ga obožavaju moraju da ga obožavaju u duhu i istini" (Jovan 4:24). Ali ljudi ga i dan danas obožavaju u neznanju.

Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu

Bog nije čovekovo stvorenje, Bog je čovekov stvoritelj. On nije napravljen od mermera ili zlata ili srebra ili stvari koje se nalaze na zemlji. On je stvorio sve to. On je mnogo nadmoćniji od tih bogova koje vi obožavate, jer je On stvoritelj. Oh, kada bi to ljudi danas shvatili. Jer iako nam istaživanja javnog mjenja kažu da većina stanovništva u Americi veruje u Boga, ja bih se usudio da kažem da većina, iako veruje u Boga, Amerikanaca obožava meterijalizam. Oni veruju u Boga, ali ga ne obožavaju. Oni obožavaju ono što je stvorio čovek, stvari koje su stvorene a ne Boga. I taj nepoznati Bog, koga vi u neznanju obožavate je taj koji se stvorio svet i sve što je u

njemu.

On budući Gospodar neba i zemlje

Ovaj nepoznati Bog vlada nad svime. On je Gospod nad nebom i zemljom.

ne živi u rukotvorenim crkvama,

Direktno ispod Pavla od Arhipelaga, na kraju Agure, se nalazio slavni hram u doričkom stilu, koji i dan danas stoji praktično netaknut kao primer savršene arhitekture. Na samom kraju Agure nalazio se hram posvećen boginji Juneji koji i dan danas stoji. Iznad Pavla se nalazio Part, taj veliki hram posvećen boginji ateni. I ima još mnogih silnih građevina posvećene raznim bogovima tamo na Akropoli. Pavle kaže, "Bog, nepoznati Bog, On ne živi u rukotvorenim hramovima."

Interesantno je to kada je Solomon sagradio hram za Boga, da dok je posvećivao hram, da je rekao, "Bože, mi znamo da ni sama nebesa te nemogu zadržati. Mi razumemo da Ti ispunjavaš univerzum. Tako da mi nismo u stvarnosti sagradili ovo za Tebe da bi ti u njemu živio." Drugim rečima, Bog neće da bude u tom mestu a da nebude u drugom. On živi u univerzumu. On ispunjava univerzum. "Nebesa nemogu da te uzdrže. Koliko će tek onda ova kuća koju sam ti ja sagradio. Ali Bože, sretni nas na ovom mestu. Neka ovo bude mesto gde mi možemo da dođemo i da te sretnemo."

Mi svi smo u nekom smislu krivi što ponekada mislimo o Bogu da je na nekom mestu više nego li na drugom. Naprimer, Bog je više tu večeras nego što li je u tom baru niz ulicu. To nije tako. Bog je isto tako tamo kao što je i ovde. Mi nemožemo da pobegnemo od Njegovog prisustva. Bez obzira gde se ti nalaziš, ti si opkoljen Njime. I Bog nije nikada ograničen sa prostorom.

I kada sam ja bio mali i kada sam bio na dečijoj službi nedeljom, meni su rekli da ako odem u bioskop da Gospod neće ići samnom. I da ako bi odlučio da odem u bioskop ja bih morao da ostavim Boga napolju i da se nadam da kada izađem da će On biti tamo da me čeka kad izađem. Ali ja nisam bio siguran u to. I mene su učili da je Bog lokalizovan. Da postoje mesta na kojima je On i da ima mesta gde nije On. To nije tačno. Ja nemogu da pobegnem od Njega. I on im je rekao da Bog ne živi u rukotvorenim hramovima.

Niti prima ugađanja od ruku čovečijih

Niti od dela ljudskih ruku. Njega nemožete obožavati kroz idole. Njega nemožete obožavati kroz rezane likove. I u ovo neveruju mnoge crkve danas, zar ne? Ali je baš to šta Pavle govori. Bog se neobožava sa nakićenim zlatnim oltarima. Bog se neobožava u skupim zgradama. Pažljivo, to je koštalo 18 miliona dolara. Ti možeš obožavati Boga i pod drvetom. Možeš ga obožavati pored svog kreveta u kući. Možeš obožavati Boga sedeći kući na kuhinjskom stolu. Možeš ga obožavati na peščanoj plaži. Čak, ja nalazim da je sedenje na peščanoj plaži veoma

dobro okruženje za obožavanje Boga. On nije obožavan delima ljudskih ruku.

kao da bi Onome trebalo šta

Kao da je Bogu potrebno da mu ja dam nešto. Koja smešna ideja, "Čak, baš mi je potrebno od tebe da mi posvetiš ovu nedelju jer sam skoro švorc. I moj program neće moći da se nastavi sem ako mi ti pomogneš. Čak, pomoz! Molim te! Ja sam očajan! I znam da sam slao ovakva pisma i ranije ali sada sam zaista u potrebi!" Kao da je Njemu nešto potrebno.

Šta mogu da dam Bogu a da je Njemu potrebno? To je najveći problem. Šta možeš da daš nekome ko ima sve? David je rekao, "Šta ću vratiti Gospodu za sva dobra što mi je učinio?" (Psalm 116:12). I znate šta je odlučio da uradi? Sve što mogu da dam Bogu je molitva. Ja ću da pozovem ime Gospodnje. Ja nemogu da dam Bogu išta šta je Njemu potrebnno. Kao da Njemu nešto i treba. On je kompletan. Moje davanje Bogu nepomaže Bogu, ono pomaže meni. Ja sam taj koji je dobio nešto zauzvrat zato što sam mu dao moj život; Bog nije dobio neku korist od toga. Tolko puno puta pokušavamo da napravimo veliku stvar od toga šta damo Bogu. Jer mi želimo da ljudi kažu, "Pa zar ti nisi divan. Pa ti si dao Bogu. To je divno." I imamo taj mentalitet da uzdignemo čoveka koji je dao Bogu, kao da je Bogu to bili potrebno. Kao da Njemu nešto treba.

koji sam daje

I nije u tome šta ja mogu dati Bogu, već šta je Bog dao meni. To je ono što je divno.

daje svima život i dihanje i sve.

Tako da naglasak nesme da bude na tome šta mi treba da damo Bogu, već treba da bude na tome šta je Bog dao nama. I služba ne bi trebala da stavlja naglasak na tome nego na tome šta je Bog uradio za tebe. Šta ti možeš da uradiš za Boga.

Mi smo tako slbi na ovome, ali i pored toga mi konstantno čujemo da je to naglasak službe. "Ti bi trebalo da radiš ovo, ti bi trebao da radiš ono. I sada idi u učini to. Braćo sada to učinite." I onda se uzdiže čovek koji je to učinio a ne Bog i šta je On učinio za nas. Jer kada je vidim šta je Bog učinio za mene, onda ću tek ja odreagovati tako što ću želeti da odozovem Bogu. I napravimo veliku grešku kada mislimo da ja mogu da uradim nešto za Boga i da će On onda da se odazove meni.

"I ako bi samo postio dve nedelje, e onda bi ti Bog počeo davati vizije i onda bi dobio ovo i ono i to i to. Posti, učini to za Boga i onda će ti se On odazvati. I ako bi samo počeo da slaviš Boga. Podigni ruke i slavi Boga jer želiš da te Bog blagoslovi večeras, i Bog će te blagosloviti kad počneš da ga slaviš. Bog prebiva u svaljenju Njegovih ljudi. Tako da podigni ruke! Slavi Gospoda da bi moga do dobiješ blagoslov!" I onda oni uvuku ljude da podižu ruke, da imaju neka specijala iskustva za vreme slavljenja, da bi mogli da budu blagoslovljeni. "O, da, Bože,

odgovori mi Bože. Zar nevidiš da sam podigao ruke! Odgovori, Božem odgovori! Blagoslovi me! Pogledaj šta ja činim za tebe." Nikako tako.

Iskreno slavljenje nije, "O.K. Bože, daj mi sada." Nego je iskreno slavljenje, "Bože, Ti si mi dao mnogo. Kako mogu da ti zahvalim? O Gospode, ti si tako dobar prema meni." I od toga dolazi iskreno slavljenje kada se spontano prepozna šta je Bog uradio za nas. To je iskreno slavljenje. Tako da mi moramo da znamo, ne šta mi možemo da uradimo za Boga, nego to šta je Bog uradio za nas. I onda me Hristova ljubav obavezuje da ja odgovorim na tu ljubav. Ja odgovaram na tu dobrotu. Ja odgovaram na te blagoslove. I moj je život toliko bogat, moj je život toliko blagoslovljen, moj je život toliko ispunjen da ja samo pokušavam da odgovorim Bogu dok učim više i više o Njegovoj blagodati i dobroti i ljubavi, koju je On izlio na moj život.

I ja sam na mestu gde jedva mogu da primim. I ja ću uskoro biti prebačen. Bog će me samo prebaciti pravo u Njegovu slavu. Njegovi blagoslovi i Njegova dobrota u mom životu, toliko bogata, toliko puna. I ja se prelivam u Božijim darovima dok pokušavam da odgovorim na njih. Videći da je On dao svima život, disanje i sve.

I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom

Bog nas je učinio da budemo svi jedno. Nepostoji Jevrejin, Grk, varvarin, Skitijan, rob ili slobodan, muško ili žensko. Isus je sve u svemu. On nas je učinio sve kao jedno.

i postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja

Bog je taj koji postavlja granice u našim životima. Moj je život u potpunosti ograničen Bogom. On je postavio granice mog postojanja. On je znao vreme mog rođenja mnogo prije nego li je moja majka zatrudnela. I On zna dan kada ću ja napustiti ovaj šator. Moj život je u potpunosti ograničen Bogom.

Da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli

Znate, mnogi ljude traže Gospoda na samo "možda" osnovi. Oni nisu imali mnoga obećanja na koja su se oslanjali, nego samo, ko zna? Sećate se kada je Jona propovedao Ninevljanima. On im nije rekao da se pokaju. On im nije govorio o nadi, niti o blagodati, niti o spasenju. Jona im je propovedao o propasti i padu. On je rekao, "40 dana i dolazi vaše uništenje." I svi su se ljudi pokajali u kostreti i pepelu. I oni su rekli, "Ko zna? Možda će Bog da bude milostiv i da nas poštedi." Nisu imali obećanje blagodati, nego samo možda, kao da slučajno možeš da zaista osetiš Boga i da ga nađeš.

premda nije daleko ni od jednog nas

I on sada govori o doktrini Božije eminencije-to sveprisutno Božije prisutvo. Bilo gde uokviru Njegovog univerzuma, o čemu je David govorio u Pslamu. "Sastrag i spred Ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju. Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da

izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I onde će me ruka Tvoja voditi" (Psalm 139:5,7-10). Jer On nije daleko ni od koga.

Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo

Ja sam u potpunosti okužen Bogom. Ja zavisim na Boga za moje postojanje. U Njemu ja živim. Bog održava moj život. Ja sam zavisim od Njega. Ja se krećem i gde god da se krećem, On je tamo. Ja postojim u Njemu, kroz Njega.

kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov.

I ono možemo da nađemo i u spisima Aeratesa i Aklentesa, dve Grčka pesnika, koji su rekli da smo mi Božiji rod/potomci. I Pavle potvrđuje da su ovi pesnicu u pravu.

Kad smo dakle rod Božji, ne treba da mislimo da je Božanstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski načinili

Mi smo Božiji potomak. Bog nije naš potomak. Mi nemožemo zaista da stvorimo naše bogove, iako to čovek čini. Čovek je Božiji potomak. U početku kada je Bog stvorio čoveka, On je stvorio čoveka po svojem naličju, ali je čovek pao, i kao rezultat toga, čovek je pao od Božijeg naličja. I kada danas gledamo čoveka, mi ga vidimo u palom stanju. On je bio stvoren po Božijem naličju, on je stvoren po Božijoj sličnosti, ali je čovek pao od toga.

Bog nas je stvorio da budemo duhovna bića. Bog nas je stvorio da živimo po Duhu i da budemo vođeni Duhom. Ali je čovek pao od toga i počeo da ide po telu i da bude vođen telom. I kao telesno svesna ličnost, on postao kao životinja, jer je životinja telesno svesno biće. I tako da je čovek počeo da traži svoj indentitet i kaže, "O, eno ga moj ujak, ljulja se na drvetu!" Jer sve o čemu on razmišlja je da jede i da postoji. On ima telosno svestan život. I sve što mi teba je da jedem i mesto na kojem ću da živim. I to je telesno svestan život i kao rezultat toga je se poistovećujem sa životinjama. I to je pogrešno. Ti si Božiji potomak. I ja nemogu da imam zadovoljavajuće srodstvo za životinjskim carstvom. Ja moram da se okrenem Bogu da bih mogao da nađem sebe. Sebe nikada nemogu da nađem među životinjama. Ja samo mogu da nađem sebe kada se dovezem u vezu sa Bogom.

Ja sam stvoren po Božijem naličju. Ja sam pao od tog Božijeg naličja, ali Isus je došao zato da bi mogao da me obnovi u to Božije naličje i to se dogodi tako što ja pokorim moj život Njemu. "Ljubazni! Sad smo deca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On" (1 Jovanova 3:2). Jer nas on obnavlja na to naličje. "Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u ono isto obličje iz slave u slavu" (2 Korinćanima 3:18). Jer me Duh Božiji menja u Hristovo naličje. I kao rezultat rada Božijeg Duha, to što je čovek izgubio u Padu, je sada obnovljeno ka Isusu Hristu, dok je čovek

obnovljen ponovo u Božije naličje.

I kada Sveti Duh završi Njegovo delo u mom životu, ja ću u potpunosti biti obnovljen nazad u Božije naličje. I ja ću stojati u Njegovom prisustvu bezgrešan ispunjen radošću. I to je Božiji rad i ja sam Božiji potomak. Grči pesnici su to prepoznali. I zato ja nebih smeo da mislim o Bogu kao o nekoj beživotnoj statui koja nemože da vidi, nemože da govori i koja nemože da hoda. Koja je napravljena od mermera ili zlata ili srebra, i koja stoji tamo u ćošku da bi ljudi mogli da dođu i da pokleknu i da joj se mole. Ne bi sme da misliš o Bogu na taj način, jer si ti Božiji potomak. Bog je živ.

Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja

Pavle kaže, "Vi ga obožavate u neznanju. I u jednom vremenu, Bog se nije obazirao na čovekovo neznanje o Bogu, ali više nije tako."

sad zapoveda svima ljudima svuda da se pokaju

Kada je Božije otkrovenje bilo ograničeno na Izrealsku naciju, Bog nije obraćao pažnju na pagansko neznanje o Sebi. Ali Bog više neće neobraćati pažnju na ljudsko neznanje. Ti nemaš izgovor da imaš neznanje o Bogu. Agnostik nema izgovor za svoju poziciju. Bog se da znati. On samo neželi da zna o Bogu ili odbija Božije otkrovenje o Sebi. Ali se Bog da znati, i pozicija u koju sebe agnostik stavlja nije inteligentna. Jer čovek sa pravim znanjem nemože da bude u neznanju. I reč agnostik u Grčkom prevedena na Latinski je ignoramus.

I Bog u jednom periodu nije obraćao pažnju na čovekovo neznanje, ali ne više. Bog se da znati. Bog se otkrio kroz Isusa Hrista. To otkrovenje je dato i tebi, tako da si i ti bez izgovora. Ti možeš znati Boga, ti bi trebao znati Boga. Nema izgovora za neznanje Boga. Znati Boga je bez sumnje, najveće znanje koje čovek može da ima. To je najvažnije znanje koje čovek može da ima.

Ti možeš da učiš razne predmete, ali najvažniji predmet koji bi ikad mogao da učiš je teologija. Da znaš Boga, da znaš istinu o Bogu. On se da znati. Nekada On nije obraćao pažnju na čovekovo neznanje, ali ne više, i sada je Bog naredio svakom čoveku da se pokaje. Tj. da se okrenu. Da se okrenu od svojih sebičnih puteva ka Njemu.

Jer je postavio dan u koji će suditi vasionom svetu po pravdi preko čoveka koga odredi

Bog je odredio dan suda. I taj sud će biti nadgledan od strane Isusa Hrista, čoveka koga ja On postavio za to.

i dade svima veru (u nekim prevodima kaže uverenje) vaskrsnuvši Ga iz mrtvih.

Bog je objavio i onda dokazao to šta je rekao sa uskrsnućem. I kao rezultat toga dolazi dan suda za sve ljude, i Bog kaže, "Pokaj se, okreni se."

A kad čuše vaskrsenje iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni rekoše: Da te čujemo

opet o tom.

I ovo su dva veoma uobičajna odgovora na poruku evanđelja. Ima onih koji se rugaju evanđelju Isusa Hrista, a ima i onih koji odlože to. "Pa to je interesantno. Saslušaću te o tome kasnije." Stavljajući po strani pokajanje i odluku. Ali pazi da ne ostaviš to suviše dugo postrani. Jer je Bog naredio da se svi ljudi pokaju. Jer dolazi dan u kojem će Bog da sudi ljudima kroz Isusa Hrista.

Tako Pavle otide između njih

I interesantno je videti da na mestima na kojima je Pavle bio progonjen, pretučen, bačen u tamnicu, on je bio spreman da se vrati nazad i da propoveda. Ali na ovaj stav, "Pa interesantno," taj neopredeljen stav, Pavle nije imao šta još da kaže. On nije nameravao da baca bisere pred svinje, "Ja sam vam predao poruku. Dao sam svedočanstvo, to je to."

I ja mislim da jedno od najgorih stavova je taj samozadovoljavajući stav. I zaista osoba koja se veoma uznemiri na to što si mu svedočio o Gospodu, je mnogo bliža spasenju nego li ta osoba koja kaže, "Pa, ja mislim da je to veoma lepo za tebe i drago mi je da si našao nešto što te čini srećnim." Taj samozadovoljavajući stav uvezi Hrista je stav sa kojim je najteže baviti se. Bolje je ako se osoba uznemiri i uzbudi jer to pokazuje da ga je dotaklo, nego li stav samozadovoljstva.

neki ljudi pristaše uza nj i verovali; među kojima beše i Dionisije Areopagitski, i žena po imenu Damara, i drugi s njima.

I bilo ih je samo nekolicina, i naravno, kako crkvena istorija ide, saznajemo da je postojala crkva u Atini i neki od ranih crkvenih otaca su došli iz Atine. Ali Pavle nije uspostavio neki pravi rad u Atini u toj poseti. Ali on se sada upućuje ka Korintu, i ako zaista želiš da imaš dobru pozadinu za sledeću nedelju uveče, možeš da pročitaš poslanicu Korinćanima ove nedelje. I posle toga on ide do Efeza pri kraju tog poglavlja, i onda bi ti tamo pomogla poslanica Efežanima. Tako da ćeš morati da gledaš malo manje serija i da provedeš malo više vremena u Reči Božijoj ove nedelje. I neće ti biti na štetu.

Zar nije sramota koliko vremena izgubimo ispred glupe kutije. Ja mislim da je to jedan od najvećih doprinosa mediokritetu u svetu danas. Izglupljivanje ljudi, da postanu nekomunikativni. To je više doprinelo da se uništi komunikacija i porodični odnosi. Sve sa čime se čovek poistovećuje je TV. Koja šteta. Čovek više ne uči kako da razgovara. On više ne uči umetnost razgovora i prijateljstva. Toliko se vremena izgubi. Nevolim da budem toliko radikalna, ali se usuđujem da kažem da ako bi ostavio tvoj TV isključenog ove nedelje i da kad god dođeš u iskušenje da ga upališ, umesto toga otvori tvoju Bibliju i pročitaj poslanicu Korinćanima, poslanicu Galaćanima, Solunjanima i Efežanima. Mogu da kažem da bi se onda sledeće nedelje našao sebe u odličnom duhu.

Verovatno bi došao u crkvu sav na oblacima. I verovatno bi imao jedno od boljih nedelja u

godini, i onda se pitaš, "Pa kako to da ova nedelja je tako dobra?" Nikad nećeš pogoditi. Ti si hranio svoj duh umesto hranjenja tvog tela. I ako hraniš duh, onda će duh da rodi plod večnog života. A ako hraniš telo, onda ćeš od tela da ubrati plod propasti. Pa šta, što sam malo grub. Možete se žaliti sudiji, pretući me, ili šta god. To je i dalje bila dobra ideja. Zašto ne bih neprobao? Možda će ti se svideti.

Neka Gospod bude sa vama. Neka vas Bog blagoslovi. Neka vas On ispuni sa znanjem i razumevanjem Njega samog. Da bi ste mogli da Ga znate dublje, punije i na bogatiji način. Da bi vaš život ove nedelje bio obogaćen u svemu kroz Isusa Hrista. I da rastete u Njemu do zrelosti, da bi ste mogli doći do ugleda punine i naličja Hristova. Dok vas Bog kroz Svetoga Duha obnavlja u to što je bilo izgubljeno prije pada čovečanstva. Neka vas Bog blagoslovi u vašem hodu i zajedništvu sa Njime ove nedelje. Neka bude bolje nego što je bilo prije.

Dela Apostolska 18-19

Čak Smit

Hajde da otvorimo naše Biblije u Delima Apostolskim osamnaesta glava u nastavku našeg proučavanja kroz Bibliju. Na kraju prošlenedeljnog časa, na kraju 17 glave, videli smo Pavla kako propoveda Stoicima i Epikurejcima na aeropagu objavljujući im slavu i čuda nepoznatoga Boga koga su oni obožavali u neznanju. I videli smo da je ponovo Pavlova poruka ostavila svoje slušaoce na mestu gde su imali podeljena osećanja, neki su verovali, neki su ostali sa Pavlom, a drugi su se rugali i nastavili svojim putem.

A potom se odluči Pavle od Atine i dođe u Korint

I zašto je Pavle otišao ranije, nije nam rečeno. On je ustvari čekao na Timoteja i Silu da mu se pridruže, ali po onome što znamo iz zapisa, vidimo da su mu se oni pridružili tek kada je on bio u Korintu. On je poslao po njih da mu se pridruže što pre. Čini se da Pavlu nije bilo tolko stalo do Atine. Tako da je on otišao do Korinta koji je bio jedan od glavnih gradova tog drevnog sveta. I kada god bi u drevnim pozorišnim predstavama predstavljali Korint, oni bi ih obično predstavili kao pijanice. Tako da je postojala izreka, "On živi kao Korinćanin." Što je značilo da je osoba živela životom punom telesnih požuda.

Korint je bio pod rimskom upravom iako je naravno to bio Grčki grad. I on je bio jedan od centara trgovine u Grčkoj. On je bio kao struk Grčke, jer je on imao nekih 8km najviše, možda čak i 3,5km od jednog mora ka drugom. Grčka je veoma uska zemlja. I pogotovo tamo u tom delu gde se nalazi Korint, tako da kada bi brodovi dolazili iz istoka, oni bi obično istovarili robu u Korint, i onda bi ta roba bila prebačeno kopnom na drugu stranu i ponovo utovareno na

brod koji bi se sada uputio na put ka Rimu. I to bi ih spasilo od nepoželjnog obilazećeg puta sa tom robom ka južnom rtu Grčke, jer je taj put sam po sebi bio veoma nezgodan. Čak, oni su imali izreku za taj deo mora, "Ako planiraš da putuješ oko tog rta da onda prije puta treba da napišeš svoj testament." Tako da uobičajna putanja od istoka ka Rimu i nazad je išla obično preko Korinta. Jer bi oni preneli robu preko ovog uskog dela Grče.

Neron je probao da sagradi kanal na ovom prolazu, ali mu to nije uspelo. Kasnije je taj kanal bio izgrađen. I danas postoji taj kanal gde brodovi mogu da prođu i sačuvaju u vremenu, isto kao što Panamski kanal uštedi na vremenu one koji inače trebali da prođu preko rta Dobre Nade. Naravno nema tolko da se plovi oko Grčke ali oni idalje skrate na stotine kilometara putovanja kada pređu Korinitski kanal.

Korint je bio grad sa mnogo poroka. Na vrhu akropole (gornjeg grada) iznad Korinta se nalazio hram posvećen Afroditi, i ruševine tog hrama postoje i danas. Afroditin hram je imao hiljadu sveštenica koje su ustari bile prostitutke. I one bi u večernjim satima silazile dole u grad, Korint, i novac koji bi one prikupile bi bio korišten za održavanje Afroditinog hrama, tamo na vrhu grada.

I Pavle je došao u ovaj grad koji je bio poznat po svom bludu, razuzdanosti, i požudnom življenju svojih stanovnika.

I nađe jednog Jevrejina, po imenu Akilu, rodom iz Ponta, koji beše skoro došao iz Talijanske sa ženom svojom Priskilom (jer beše zapovedio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima),

Ova komanda od strane Klaudija je bila izdata 49. g.n.e., a kolko dugo su oni već bili u Korintu to nam nekaže, jedino što imamo je to da su oni skoro došli iz Italije kao rezultat te zapovedi da Jevreji napuste Rim. I pošto se i on sam bavio istim zanatom, on je ostao sa njima praveći šatore i zarađivao baveći se istim zanatom kao i oni. Pavle je bio Jevrejski rabin, i rečeno je da svaki čovek treba da ima neki zanat. I ovo mišljenje je bilo sveprisutno među Jevrejima. Oni su ovek učili svoje sinove neki zanat, tako da ako stvari krenu loše, da bi mogli da se okrenu ka zanatu i da zarađuju od toga. Pavle zanat je bio da pravi šatore. I gde god da je Pavle otišao i ostao malo duže on bi se zaposlio praveći šatore.

On je bio spreman da radi sa svojim rukama da bi mogao da podrži Božiji poziv njegovom srcu da propoveda Reč Božiju. Ja nevidim ništa loše u tome. Ja verujem da je dobro za osobu koja propoveda Evandjelje da, ako je potrebno, da radi da bi snabdeo za svoje potrebe tako da ne bi bio optužen ni zašta kao što je i to bio slučaj sa Pavlom. On nije hteo da bude optužen od strane Grka da ih je iskoristio. Tako da je Pavle radio sa Akilom i Priskilom, koji su bili istoga zanata kao i on. On je verovatno i dobio posao od njih, on je radio za njih, i on je sa time

snabdevao za svoje potrebe. I on obično ne bi samo snabdevao za svoje potrebe nego i za potrebe onih koji su putovali sa njime, kao što je to bio slučaj u Efezu. Pavle je radio sve dok su mu se nisu Timotej i Sila pridružili. Kada su Sila i Timotej došli oni su doneli sa sobom prilog, koji je crkva iz Filipa poslala, to je ono mesto gde se onaj tamničar spasio. Oni su doneli taj prilog koji je bio namenjen Pavlu i dali mu, onda više nije bilo potrebe za njega da radi, tako da se on u potpunosti mogao posveti službi tamo u Korintu. Pavle je bio takav, da ako mu je bio potreban novac, onda je bio spreman da radi da bi mogao da obezbedi za sebe. A ako je Bog obezbedio, ako što je to bio slučaj sa ovim prilogom iz crke u Filipu, onda je on bio voljan da se upotpunosti posveti Gospodnjem delu.

Sećate se kada je Pavle pisao svoju poslanicu Filipljanima da je spomenuo taj prilog koji su mu oni poslali i da im se zahvalio. On je rekao, "Ne kao da tražim dar, nego tražim plod koji se množi na korist vašu" (Filipljanima 4:17). I ja mislim da je to važna stvar na koju treba da se setimo kada dajemo za Božije delo. Kakav god da se plod rodi iz života tih ljudi ili te službe koji ti podržavaš finansijski, koji god da plod bude, on ide na tvoj račun. Pavle je rekao, "Zahvaljujem vam na prilogu koji ste poslali, ne kao da ja imam neku specijalnu potrebu, nego ja želim da plod bude nadodat na vaš račun."

Kao što je Pavle pisao Korinćanima, on ih je podsetio da je on radio među njima, i da niko nema prigovor na njega.

A prepiraše se u zbornicama svake subote, i nadgovaraše Jevreje i Grke. I kad siđoše iz Makedonije Sila i Timotije, navali Duh Sveti na Pavla da svedoči Jevrejima da je Isus Hristos (*Mesija*).

I ono što je interesantno ovde je to da je Pavle učio o Božijem obećanju Mesije sve dok Timotej i Sila nisu došli. I onda je bio dotaknut od strane Svetoga Duha da objavi da je Isus Mesija pošto je bio već predhodno uspostavio temelj o Mesiji.

A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i reče im: Krv vaša na vaše glave; ja sam čist, od sad idem u neznabošce.

Sećate se kada je Pilat bio pod pritiskom Jevreja da preda Isusa da bude razapet, da je uzeo lavor i da je oprao svoje ruke rekavši, "Ja sam nevin što se tiče krvi ovoga čoveka, vi se pobrinite za to." I Pavle je osetio odgovornost da podeli sa njima o Hristu, da propoveda Isusa kao Mesiju. Naša je odgovornost da propovedamo evanđelje; nije naša odgovornost da se oni obrate. Ustvari, mi nemožemo da obratimo nekoga. Naša je odgovornost da propovedamo. Pavle je ispunio svoju odgovornost, i čineći to on se oslobodio od odgovornosti za krv ovih ljudi. Drugim rečima, on je osetio tako veliku odgovornost da svedoči za Gospoda da je u neku ruku osetio da je on odgovoran za njihovo spasenje ako im ne bi svedočio.

Seti se kada je Bog dao Ezekielu specijalni izazov, "Kad kažem bezbožniku: Poginućeš, a ti ga ne opomeneš i ne govoriš mu da bi odvratio bezbožnika od bezbožnog puta njegovog, da bi ga sačuvao u životu, onaj će bezbožnik poginuti sa svog bezakonja; ali ću krv njegovu iskati iz tvojih ruku" (Ezekiel 3:18). I Pavle je osećao istu vrstu izazova u svojoj službi Jevrejima. Ali pošto je svedočio njima i oni su to odbili i počeli da hule, Pavle kaže, "Uredu, to je to." On nepokušava da nastavi da se raspravlja sa njima i da ih prisili da se promene, nego on kaže, "Moja je duša slobodna. Ja sam slobodan i nevin vaše krvi." I on je osetio da je njegova obaveza završena sa njegovim svedočenjem njima. I to je zaista tako.

Ja sam pod pritiskom Božijim da svedočim istinu o Isusu Hristu, da je on Mesija. Ako osoba veruje u to, super. Ali je to rad Božijeg Duha da zasadi tu veru u srcu te osobe. Ako oni neveruju u to, onda ja nemogu da učinim ništa povodom toga, ali sam barem oslobođen odgovornosti kao svedok. Ja sam nosio svoje svedočanstvo, i to je sve šta Bog zahteva od mene. Ja dobijem svoju platu. Neću dobiti proviziju. Ja ću dobiti istu platu bez obzira koliko ljudi vidite da prime Gospoda. I zbog toga ja ne osećam pritisak da prisilim ljude da budu u zajedništvu sa Isusom. Ja im samo donosim svedočanstvo Božije istine ka njihovim srcima, i onda je odgovornost na njima šta će oni učiniti sa njom. Tako da je on rekao, "Ja sam čist, vaša krv na vaše glave. Ja sam čist. Od sada idem ka paganima."

I otišavši odande dođe u kuću nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, i kog kuća beše kraj zbornice. A Krisp, starešina zbornički, verova Gospoda sa svim domom svojim; i od Korinćana mnogi koji slušahu verovaše i krstiše se.

Sećate se kada je Pavle pisao svoju poslanicu Korinćanima, i vi koji ste verni studenti Biblije i koji ste pročitali tu poslanicu, zante da je rekao onima koji su bili podeljeni u male grupe, jer je Apolos došao posle Pavla da propoveda u Korintu i mnogi su bili zanešeni njime. I Petar je očigledno bio tamo jer su neki govorili, "Ja sam Petrov." Dok su drugi govorili, "Ja sam Pavlov." A opet neki, "Ja sam Apolov." I on im je rekao, "Ovo je znak telesnosti. Niste uopšte odrasli. Delite se na male stranačke grupice". Isto je i rekao, "Zahvalan sam Bogu da nisam nikoga od vas krstio sem Krispa i Gaja, i ako ima neko drugi nesećam se jer me Bog nije poslao da krstim nego da propovedam Evanđelje."

Tako da Krisp, upravnik sinagoge, je bio jedan od onih koje je Pavle krstio. Drugi je bio Gaj, koji je inače bio Pavlov domaćin, jer kada je Pavle pisao svoju poslanicu Rimljanima je rekao, "Da pozdravlja one u Rimu od Gaja, koji je njegov domaćin." I ako se prisetimo da je poslanica Rimljanima napisana u Korintu, gradu koji je bio predan svakoj vrsti požude, razuzdanom načinu života. Setimo se prve glave poslanice Rimljanima u kojoj Pavle opisuje ljude koji imaju izopačene umove, koji su se predali požudama svoga uma i koji su činili svakojaka zla i

odvratne stvari. On je samo opisivao kako su ljudi živeli oko njega tamo u Korintu. I ako želiš da imaš dobru sliku kako su Korinćani živeli, pročitaj drugu polovinu prve glave poslanice Rimljanima, jer Pavle tamo opisuje život oko njega u Korintu, dok je pisao iz Gajeve kuće.

I dve koje je on krstio su bili Krisp i Gaj. I on se nije mogao setiti da li je krstio ikoga drugog. Jer je rekao, "Bog me nije poslao da krstim nego da propovedam Evanđelje." Ono je zaita težak deo Pisma za one koji su iz Crkve Hristove i koji dođu do nas i čude se kako to da nekrstimo odmah tu osobu koja se obrati, kako to da ih odmah neodnesemo dole do plaže i nekrstimo ih. I to je zato što oni veruju u preporod krštenjem—da ti nisu ustvarnosti spašen sve dok se nekrstiš. Pa ako je njihova doktrina tačna, onda je Pavle bogohulio sa time što je izjavljivao i zahvaljivao se Bogu da on nije nikoga krstio sem Krispa i Gaja i možda još nekoga. On je rekao, "Nesećam se. Jer me Bog nije poslao da krstim nego da propovedam Evanđelje." Tako da je bilo mnogih koji su se obratili u Korintu za vreme Pavlove službe tamo. Ali Pavle nije bio puno zainteresovan da krsti vernike.

A Krisp, starešina zbornički, verova Gospoda sa svim domom svojim; i od Korinćana mnogi koji slušahu verovaše i krstiše se.

Ali ne od strane Pavla.

A Gospod reče Pavlu noću u utvari: Ne boj se

I gde god da Bog kaže, "Ne boj se," to obično znači da se plašiš. I Pavle je imao razlog da se plaši. Skoro na svakom mestu gde je Pavle propovedao, završilo se tako da su izbili nemiri. On je isto tako bio i u zatvoru. On je bio pretučen. Bio je kamenovan. I sada se Jevreji uznemiruju tako u Korintu. I oni su bili ti koji su prouzrokovali probleme gde god da je on propovedao, i on se verovatno plašio toga šta se može dogoditi. Tako da je Gospod rekao,

Ne boj se, nego govori, i da ne učutiš;

"Ne boj se." I šta je lek ili odgovor za strah?

Jer sam ja s tobom

Kako Gospodnja prisutnost i svesnost Gospodnje prisutnosti odnosi strah. Ako se ja ikada uplašim, sve što trebam da uradim je to da se prisetim, *a da, Gospod je samnom*, i strah odlazi. Strah dolazi samo onda kada izgubim tu svesnost Gospodnje prisutnosti samnom. "Ne boj se," Gospod reče, "Jer sam ja sa tobom."

i niko se neće usuditi da ti šta učini

Ja ću te zaštititi, Pavle. I sada se možda pitaš, zašto ga Gospod nije zaštitio na drugim mestima. Zašto ga Gospod nije zaštitio u Listri? Zašto ga nije zaštitio u tim drugim mestima gde je bio pretučen i bačen u tamnicu? Neznam. Ali ovde u Korintu mu Gospod govori, "Uredu, Pavle, nemoj se plašiti. Ja sam sa tobom, i niko neće biti u stanju da ti naudi ili šta učini."

jer ja imam veliki narod u ovom gradu.

Ooo, jedno od najpokvarenijih gradova na svetu, i to je baš to mesto na kojem Bog ima svoju žetvu. "Gde se umnoži greh," Pavle je napisao Rimljanima (iz Korinta), "Jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat" (Rimljanima 5:20). I on govori da je Božija milost u izobilju u Korintu, kao što Gospod svedoči, "Ja imam veliki narod u ovom gradu."

I gledajući na ljude i na način života kako su oni živeli, ti to nebi nikada pogodio, siguran sam u to. Ali ipak, Bog je ustanju da radi u tim slučajevima za koje smo mi spremni tako često da proglasimo beznadežnima. I Bog je spasio mnoge ljude od kojih sam ja digo ruke. Za mnoge ljude sam rekao, "Nema šanse da se oni ikada spase." Ali ipak ih je Bog spasio bez obzira na moju osudu. Tako da je Gospod rekao, "Samo napred, govori Pavle. Nemoj da se plašiš. Ja imam veliki narod u ovom gradu. Niko ti neće nauditi."

I on sedi onde godinu i šest meseci učeći ih reči Božjoj

I on je verovatno proveo neke dve godine u celosti tamo. On je proveo dodatnih 18 meseci među njima učeći ih Reč Božiju. I jedna od najvećih potreba vernika je ta da budu učeni Reči Božijoj. I ja mislim da je veoma važno kada kaže da je on proveo 18 meseci učeći ih a ne da je proveo 18 meseci propovedajući. I to je velika potreba u crkvi, u bilo koje doba, da se uči Reč Božija.

A kad beše Galion namesnik u Ahaji, napadoše Jevreji jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud

I ovaj sud je i dan danas prisutan u Korintu. Ako odete do Korinta danas, oni će vas odvesti do centra grada i onda će vam pokazati jedan deo koji je upotpunosti ravan, i to je taj sud, to je to mesto na kojem je Galion bio, i gde je Pavle bio donešen na sud od strane Jevreja. Galion je čovek koji je primio puno zlostavljanja zbog njegovog odgovora i reakcije ovde. Ali je Galion bio brat Senice koja je bila veoma slavna u Rimu. I ona je rekla o svom bratu, Galionu, "Nije postojala prijatnija i ljubaznija osoba od mog brata Galiona."

I Galion sedi ovde na sudu u Korintu. I Jevreji mu donose Pavla.

Govoreći: Ovaj nagovara ljude da poštuju Boga protiv zakona.

To je bila njihova optužba. I to bi bilo protiv Jevrejskog zakona, i to je bilo njihovo tumačenje onoga šta je Pavle učio. Ali sam ja siguran da bi Pavle ako bi dobio priliku da da svoj odgovor opovrgnuo tu tvrdnju.

A kad Pavle htjede da otvori usta, reče Galion Jevrejima: Da je kakva nepravda bila ili zlo delo, po dužnosti poslušao bih vas, o Jevreji! Ali kad su prepiranja za reči i za imena i za zakon vaš, gledajte sami; jer ja sudija tome neću da budem. I izagna ih iz sudnicen (one Jevreje koji su pokušavali da optuže Pavla). Onda svi Grci uhvatiše Sostena,

starešinu zborničkog (*on je verovatno bio glavna osoba koja je optuživala Pavla*), i biše ga pred sudnicom; i Galion nije ništa za to mario.

On se nije potrudio da ih zaustavi u njihovom prbijanju Sostena, i to je razlog zašto je Galion na lošem glasu kod mnogih komentatora. Ali ako odete do svetovne istorije, naćićete da je on bio veom fer, pošten i ljubazna osoba.

A Pavle osta još pozadugo, i oprostivši se s braćom otplovi

Njegova namera je bila da se vrati nazad do Sirije. Antioh je bio u Siriji, i njegova namera je bila da otplovi do crkve u Antiohu.

i s njime Priskila i Akila, i ostriže glavu u Kenhreji, jer se beše zavetovao.

Ako bi obrijao glavu onda bi to znaćilo da se zavetuješ Nazarenskim zavetom. I to bi se zavetovao ovim zavetom kada bi hteo da se posvetiš Bogu na neko vreme. Uobićajno trajanje ovog zaveta je trideset dana. I tako na početku Nazarenskog zaveta bi obrijao glavu i pustio bi kosu da raste za vreme tog zaveta, takođe ne bi jeo meso niti vino u trajanju ovog zaveta, jer je to vreme tvoje posećenosti Bogu. I na kraju trideset dana, bi ponovo obrijao glavu, i koliko god da je kose naraslo za to vreme bi obrijao i spalio bi je na oltaru kao prinosnicu Gospodu.

Tako da se Pavle zavetovao ovim zavetom, obrijao je svoju glavu i sa time započeo zavet; verovatno da bi se pripremio da bi mogao da uđe u hram i da obožava Boga za vreme praznika zbog kojeg je i došao nazad u Jerusalim. Za vreme jednog od tri velika praznika. I tako da je prvo došao do Efeza, i onda je tamo ostavio Priskilu i Akilu. Ali je on sam otišao do sinagoge i raspravljao se sa Jevrejima. Pavle nije mogao sam sebe da zaustavi.

A kad ga oni moliše da ostane kod njih više vremena, ne htede, Nego se oprostí s njima govoreći: Valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik što ide provesti u Jerusalimu; nego, ako Bog htedbude, vratiću se opet k vama

Sećate se da je Jakov rekao, "Slušajte sad vi koji govorite: Danas ili sutra poćićemo u ovaj ili onaj grad. Mesto da govorite: Ako Gospod htedbude učinićemo ovo ili ono. Vi ne znate šta će biti sutra" (Jakov 4:13-15).

Pavle ovde govori, "Ako Bog želi vratiću se ponovo. Neznam šta je Božija volja u ovom momentu. Neznam šta je na Gospodnjem umu, ali ako je Gospodnja volja, jer je to Božija volja, ja ću se ponovo vratiti." I primetite tu želju, "Želim da odem do Jerusalima za ovaj praznik."

I odveze se iz Efesa. I došavši u Ćesariju (*taj grad je bio jedna od glavnih luka koja je bila najbliža Jerusalimu, u to vreme je Ćezarija bila Rimskom luka*), iziđe i pozdravi se s crkvom, i siđe u Antiohiju.

On se tek pozdravio sa crkvom. Oćigledno da nije bio baš najbolje bio primljen od strane

crkve. Pavle se nije baš najbolje slagao sa crkvenim ocima u Jerusalimu. Tako da nam Luka nezabeležava Pavlovu posetu Jerusalimu. Negovori nam ništa o njegovoj poseti prazniku, negovori nam ništa o njegovom vremenu tamo, sem toga što nam kaže da se pozdravio sa braćom i da se vratio u Antioh odakle je započeo svoje putovanje godinama ranije.

I provedavši nekoliko vremena (*Luka nije siguran koliko je vremena on proveo tamo*), iziđe i prođe redom galatijsku zemlju i Frigiju utvrđujući sve učenike.

I u stihovima od 18 do 23, nekih pet stihova, Luka pokriva put koji je bio nekih 2400km dugačak; koji je Pavle prešao ili peške ili na brodu ili čak i na konju. 2400km su prošli u samo pet stihova. I sve šta je bilo urađeno u tom vremenskom periodu tog puta nam nije zabeleženo. Imamo samo ono što nam je dato ovde, mali deo, ostatak je prazan.

A dođe u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos, rodom iz Aleksandrije, čovek rečit i silan u knjigama.

I Pavle je bio jedini tamo u sinagogi ko se raspravljao sa njima. On i su zahtevali da on ostane sa njima duže, ali je on bio odlučan da ode do Jerusalima. I Pavle je na svom putu ka Jerusalimu, i sada obilazi Frigiju i Galatiju, i vraća se nazad ka Efezu, i prije njegovog dolaska, jedan drugi Jevrejin je došao tamo. Rečit čovek, briljantan čovek. On je bio iz Aleksandrije i on je bio silan u Pismu. I ta reč znači, "Ne samo sa dobrim znanjem nego da je bio spososban da pažljivo objasni Pismo."

Ovaj beše upućen na put Gospodnji, i goreći duhom, govoraše i učaše pravo o Gospodu, a znaše samo krštenje Jovanovo.

I on je bez sumlje bio Jovanov učenik. On je znao Jovanovo krštenje. Šta znamo o Jovanovom propovedanju? Jovan je rekao, "Ja nisam Mesija. Ide za mnom jači od mene, pred kim ja nisam dostojan sagnuti se i odrešiti remen na obući Njegovoj. On će vas krstiti Duhom Svetim i vatrom." Tako da je on zano da je Jovan učio da Mesijin dolazak je blizu i da će Mesija da krsti Duhom Svetim. I njegova jača strana je bila u Pismu (Stari Zavet) i objašnjavanju Pisma, i bez sumlje je pokazivao da je vreme Mesijinog dolaska blizu.

I ovaj poče slobodno propovedati po zbornicama. A kad ga čuše Akila i Priskila, primiše ga i još mu bolje (*kompletno*) pokazашe put Gospodnji.

I ovome se veoma divim Apolosu. On je čovek koji je bio silan u Pismu. On je čovek koji je bio strastven u Duhu. On je bio rečit, briljanta, ali ipak dvoje koji su ga slušali su razumeli mnogo više od njegovog govora nego što je on sam razumeo. Jer kroz Pavla su oni došli do spoznaje da je Isus Mesija, i o osnažavajućoj sili Svetoga Duha u njihovom životu. Tako da se ja divim Apolosu da je on bio voljan da sluša dvoje iz zajedništva koji su mnogo bolje razumeli Gospodnje puteve. Takođe se divim Akili i Priskili da su uzeli ovog rečitog čoveka i da su

podelili sa njime o putu Gospodnjem. I primetite da kaže da su oboje, Akila i Priskila, to uradili. Oni su bili instrumenti Božiji koji su objašnjavali put Gospodnji kompletnije od onoga šta je on znao. Ima onih koji žele da upotpunosti isključe žene od bilo kakve pozicije koje zahteva učenje i obučavanje. Ali je očigledno da je Bog koristio Priskilu baš za to i u ovom slučaju je to bilo sa Apolosom.

A kad on htede da pređe u Ahaju, poslaše braća unapred i pisaše učenicima da ga prime.

I naravno Akila i Priskila su došli iz Korinta. I tako da kada je Apolos bio spreman da ode do Korinta, oni su napisali pisma učenicima da ga prime.

I on došavši onamo pomože mnogo onima koji verovahu blagodaću; Jer zdravo nadvlađivaše Jevreje jednako pred narodom dokazujući iz pisma da je Isus Hristos.

Tako da ovaj čovek Apolos je imao veoma moćnu službu, dobro poznavanje Reči Božije, i imao mogućnost da im iz Pisma dokaže da je Isus Mesija, i to je činio javno kada je stigao u Korit. I to je verovatno razlog zašto je Korintska crkva počela da ima svoje favorite. Neki su rekli, "Ja sam Pavlov." Drugi su govorili, "Pa ja sam Apolov." A ni Bog, ni Pavle ni Apolos, nisu nameravali da ljudi počnu da uzimaju strane kao što su to oni činili. Pavle je rekao, "Ja sam zasadio, Apolos je zalivao ali je Bog taj koji daje rast. Onaj koji sada je ništa i onaj koji zaliva nego Bog je taj koji je nešto."

Drugim rečima, "Nemojte da gledate ka meni vi koji kažete, *Ja sam Pavlov.*" Niti bi ste trebali gledati ka Apolosu. Vaše oči treba da budu na Gospodu. On je taj koji je uradio delo u vašem srcu. Ali čovek kako se čini voli da gleda na ljudski instrument. I Pavle pokušava da uputi ka Gospodu i što dalje od sebe. "Onaj koji sadi je ništa. Ja sam sadio; ja sam ništa. Onaj koji zaliva je ništa. Apolos je zalivao, ali i on je ništa. Gospod je taj, on je Taj na koga vi treba da uprete svoj pogled."

I ovde vidimo ponovo nešto što je interesantno. Pavlova služba u Korintu je bila ta da je sadio. Apolos je došao i navodnjavo ono šta je Pavle zasadio. Apolos je zasadio u Efezu. I sada Pavle dolazi u Efez i to ćemo videti u 19 glavi, i on će onda da navodnjava ono šta je Apolos zasadio.

I to je slavan način na koji Bog radi u službi. Na jednom mestu ćete možda postaviti da sadiš dok će te na drugom postaviti da zalivaš ono šta je već neko drugi zasadio. Ali ipak, mi treba da imamo naše oči na Gospoda, jer ako želimo da to raste, onda je to Njegovo delo. I sve što ja mogu je da sadim; sve što ja mogu je da polivam to seme koje je zasađeno, ali svaki rast je delo Gospodnje i to je na Njegovu slavu.

Dogodi se pak, kad beše Apolos u Korintu (*on je tamo navodnjavao ono što je Pavle zasadio*), da Pavle prolažaše gornje zemlje, i dođe u Efes, i našavši neke učenike (*i Apolos je bio sigurno zaslušan za ovo*). Reče im: Jeste li primili Duha Svetog kad ste verovali? (*Jeste li primili Duha Svetoga od kada ste verovali?*)

I sada ima onih koji se suprostavljaju ovom prevodu, i neki prevodi Biblije kao ovaj prikazuju to suprostavljanje. Jer tu i u nekima kaže, "Da li ste primili Duha Svetoga kad ste verovali?" Pitanje "Da li ste primili Duha Svetoga od kada ste verovali?" bi ukazao na sledeće odvojeno delo milosti koje je izvan početne spašavajuće vere. Jer pošto Baptistička doktrina uči da primiš puninu Svetoga Duha kada se obratiš, i oni negiraju bilo koji dalji rad milosti posle obraćenja, onda pitanje, "Da li si primio Duha Svetog od kada ste verovali?" bi totalno poništilo njihovu poziciju. Tako da oni više vole prevod, "Da li ste primili Duha Svetoga kad ste verovali?" Ali čak i to predstavlja poteškoću u njihovoj poziciji, jer bi to onda dalo indicaciju da bi osoba mogla da primi a da neveruje. Jer zašto bi to onda Pavle pitao? Samo pitanje po sebi daje indicaciju da je moguće biti vernik a da se neprimi punina Duha.

I veoma je uobičajna stvar da se primi punina Svetoga Duha kada se poveruje. Petar, na dan Pentakosta, kada je bio zapitan od strane ljudi, "Šta nam je činiti, videći da smo razapeli Gospoda Slave?" On je odgovorio, "Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostenje greha; i primićete dar Svetog Duha; Jer je za vas obećanje i za decu vašu, i za sve daleke koje će god dozvati Gospod Bog naš" (Dela 2:37-39).

Tako da im je on dao obećanje Duha kao iskustvo sa ali kao posle njihovog pokajanja i krštenja u imenu Isusa za pokajanje od greha. "I primićete dar Svetoga Duha". I uglavnom vidimo u Delima Apostolskim, da kada su verovali onda su bili kršteni, a neki od njih su često bili u istom momentu bili ispunjeni sa Duhom, kao što je to bio slučaj sa Kornelijom. Kada je Petar, otišao do njih i propovedao im...tačnije to baš nije bila šema, zar ne...on im je propovedao i Sveti Duh je sišao na njih, i on je rekao, "Pa, ko može da spreči da se ovi krste vodom, pošto su primili Svetoga Duha? Tako da su oni primili Svetoga Duha i krstili se". Ali uglavnom je bilo tako da su se prvo krstili pa onda primili Duha.

U Samariji je postojao vremenski razmak. Filip je otišao u Samariju i propovedao im Hrista, i mnogi su verovali i krstili se kada su videli čuda koja su se dogodila. I među vernicima je bio čovek zvan Simon, koji je prije obraćenja bio varč, i on je sa svojim vraćanjem držao rude u šaci, ali je i on bio oslobođen od toga i krstio se. I kada je crkva u Jerusalimu čula da su Samarićani primili Evanđelje, oni su poslali Petra i Jovana, jer Sveti Duh još nije sišao na njih, taj doprinos sile kada Sveti Duh dođe na nečiji život.

I ovde ponovo vidimo taj Grčki predlog *epi*, koji ozvačava tu osnažavanje od strane Svetoga

Duha u životu vernika da bude svedok.

Isus je rekao svojim učenicima u četrnaestoj glavi u Jovanovom evanđelju da će On moliti Oca da im da drugog utešitelje, Duha Istine kojeg svet nemože da primi jer Ga nevidi, niti Ga zna. Ali ga vi znate, jer on boravi u vama i biće u vama.

Ovde vidimo ta dva predloga u Grčkom, koja se koriste da objasne odnos Svetoga Duha i vernika. Kao prvi, On je *sa* vama. Drugo, On će biti *u* vama. Prije nego što primiš Isusa Hrista, Sveti Duh je sa tobom. On je taj koji ti je ukazao na tvoje grašno stanje. On je bio taj koji ti je pokazivao ka Isusu Hristu kao odgovoru za tvoje grehe. On je bio taj koji te je privlačio ka Gospodu. "Jer ni jedan čovek nemože doći a da ga Otac ne privuče". I Sveti Duh je taj agent kojeg Otac koristi da privuče ljude ka Isusu Hristu. Ali kada primiš Isusa Hrista, Sveti Duh pičinje da boravi *u* tebi. I svaki vernik ima Svetog Duha u sebi. Pavle kada je pisao Korinćanima jer rekao, "Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim i u dušama svojim, što je Božije" (1 Korinćanima 6:19:20). Vaše telo je hram Svetoga Duha. To je istina za svakoga vernika.

Ali je Isus objavio da će doći vreme kada će oni koji veruju u Njega da iskuse to slvano delo Božije, jer će iz dubine sami njih početi da izlaze reke žive vode, kada je On govorio o tom krajnjem odnosu sa Duhom Svetim. Vidite, Bog uvek gleda na tebe, kao prvo, zato što Bog želi da uradi delo u tvom životu, Njegovo delo Duha. Ali Božiji rad u tvom životu nikada nije završen kada je samo subjektivan rad. Bog uvek gleda na tebe objektivno za to šta On može da uradi u tvom životu.

Norman Grub, je u svojoj knjizi, *Duboke Božije Stvari*, objavio da je čovekov najvaći kapacitet da bude posuda. Jer je Bog stvorio čoveka sa kapacitetom da ima Boga. "Mi imao to blago u zemaljskim posudama". Tako da on objavljuje da je čovekov najveći kapacitet da bude posuda koja će da sadrži Boga. I on ide i dalje da objašnjava to, i on me je baš uzbudio jednoga dana kada sam ga slušao u Forest Home-u kada je govorio o tome da smo posude koje sadrže večnog Boga, Stvoritelja univerzuma. Kako je to divno. Ali kako sam počeo to da proučavam, shvatio sam da Norman Grub nije video sve. Ja sam pročitao njegovu knjigu, slušao ga, i došao sam do zaključka i rekao, "Normane, nisi upravu". Najveći kapacitet čoveka je da bude posuda koja će da sadrži Boga, nego da bude kanal kroz koji Bog može da radi u ovom svetu punom potrebe, instrument koji Bog može da koristi. Nažalost, previše nas je samo posuda koja sadrže, ali smo zatvorene posude i nema tog izlivanja iz našeg života, i rad Duha je onda samo subjektivan, On radi u meni, menja me u Hristovo naličje. Slava, to je divno. To mi treba. Ja to želim. Ali ja ne bih trebao da budem zadovoljan sa time. Ja ne bih trebao da budem zadovoljan sve dok moj život ne postane kanal kroz

koji će Božiji Duh moći da se izliva i da dodiruje ovaj svet oko mene koji je u potrebi.

To je *epi*. "Primićete silu kada Sveti Duh siđe na *epi* vas". Predlog u Grčkom znači, "Na ili preko," i kao što sam rekao, ja sam preveo kao, "On te preplavi". Kada si toliko pun da nemožeš više da primiš, onda počne samo da se izliva iz tvog života i nastavlja da se izliva i postane kao reka žive vode. I ako nemožeš da pogledaš na svoj život i da kažeš da je tako, "U mom životu ima izlivanje Svetoga Duha kao reke žive vode". Ako to nemožeš da kažeš o svom životu, onda Bog ima dublji odnos sa tobom koji želi da ti iskusiš, to silu i pomazanje Njegovog Duha na tvoj život. Ima nešto više za tebe. Dar Svetoga Duha, gde On postaje ta osnažavajuća sila kao reka žive vode, koja se sada izliva iz tvog života, i žedan svet oko tebe će biti dotaknut i služen od strane te izlivajuće Božije ljubavi u tvom srcu.

Tako da to je to *epi* iskustvo. I tako, izvadimo naše konkordance. Ja neću to da uradim za vas; ulenjite će se. Izvadite svoje konkordance i idite nazad u knjigu Dela Apostolskih, i primetite *epi* predlog u odnosu Svetoga Duha sa vernicima. I videćete da u svakom slučaju je to osnažavajuće dejstvo sa rezultatom izlivanja svedočanstva za Isusa Hrista.

Kao što je Isus rekao, "Primićete silu kada Sveti Duh siđe (*epi*) na vas (preko vas) i bićete mi svedoci". Postoje oni kojima se sviđa izraz kršteni. Postoje oni koji se protive tom izrazu, "Krštenje Svetim Duhom". Ali ako znači biti podvodom, okružen, preplavljen, ta se izliva; hej, ja sam za to. To je ono što ja želim; to izlivajuće iskustvo sa Bogom, gde sam ja zaronjen, okružen ili kao god da to zoveš, Duhom Božijim, i da sam ja totalno ispunjen do izlivanja sa tom silom, sa tom dinamikom, sa tom ljubalju.

Tako da Pavle pita, "Da li si primio Duha Svetog od kada ste verovali?" A oni mu rekoše: "Nismo ni čuli da ima Duh Sveti". Tj. da je Sveti Duh dan. Oni su čuli za Svetoga Duha ako su slušali Apolosa, jer je on propovedao Jovanovu poruku da dolazi Onaj koji će da ih krsti sa Svetim Duhom i sa vatrom. Ali oni nisu čuli da se to već dogodilo. "Mi nismo čuli da se to dogodilo".

A on im reče: Na šta se dakle krstiste?

I Isus je rekao, "Krstite ih u ime Oca, Sina i Svetoga Duha". Tako da Pavle kaže, "Niste čuli za Svetoga Duha? Kako ste se krstili?" I to je bila apostolska formula u Mateju, oni su barem čuli o tome.

A oni rekoše: Na krštenje Jovanovo (a to je bilo krštenje na pokajanje od greha). A Pavle reče: Jovan krsti krštenjem pokajanja, govoreći narodu da veruju Onog koji će za njim doći, to jest, Hrista Isusa.

Tako da Joven jeste krstio, ali je on govorio da verujemo u Onoga koji će da dođe. I Onaj koji je dolazio je bio Isus Hrist.

A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. A kad Pavle (*oni su se sada krstili, Pavle*) metnu ruke na njih, siđe Duh Sveti na (*epi*)njih, i govoraše jezike i proricaahu.

Pavle nam kaže da postoje mnoge manifestacije Duha u njegovoj poslanici Korinćanima, 12 glava. I među tim ispoljavanjima Duha je i ta mogućnost da se govori u drugim jezicima i da se prorokuje. I tako da su se ova dva ispoljavanja Duha se dešavala ovde kako je Pavle položio ruke na njih, kao svedočanstvo rada Svetoga Duha među njima. Ja pak osećam da najverodostojniji dokaz rada Božijeg Duha i nečijem životu nisu govori u jezicima, prorokovanje, niti reč mudrosti ili znanja, ili čuda, nego ljubav. "Jer plod Duha je ljubav" (Galaćanima 5:22). I ako ja govorim jezicima ljudskim ili anđeoskim, a nemem ljubav, onda su to beznačajni zvukovi. Mogao bih onda slobodno da uzmem zvono koje zvonu. Jezici su beznačajni ako nema ljubavi. "Iako imam znanje i razumem sve misterije".

Neko me je čak i ovo jutro pitao, a pitali su me nekoliko puta, u vezi određene osobe, jednog osedelog TV propovednika, koji je nedavno bio skinut sa svoje stanice ali je kupio termine na mnogim drugima, šta ja mislim o njemu. I ja sam rekao, "Gledao sam ga u mnogim prilikama i nisam video očigledan dokaz Hrišćanske ljubavi u životu tog čoveka. Čuo sam dosta prljave komunikacije, puno gluposti. Čuo sam puno osvetničkog govora, puno osвете i besa". A neki su rekli, "Pa on je tako brilijantna osoba". "I ako znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu veru da i gore premeštam, a ljubavi nemam, ništa sam" (1 Korinćanima 13:2-3).

Ljubav je to šta Bog gleda. To je plod. Bog dolazi u svoj vrt. On želi plod. I kakav plod moj život donosi? Loš, pokvaren, zloban? Ili je tamo da ljubav za kojom Bog žudi? Mnogi ljudi donesu gorčinu; plod njihovog života je gorak. Iz njihovih usta izlazi gorčina, psovke, ruganja, pretnje, zli govori. Isus traži ljubav. I ako je imam sva ova druga ispoljavanja a nemam ljubav, onda ona nisu verodostojna, niti korisna.

Tako da je Pavle položio svoje ruke na njih. Oni su primili Svetoga Duha. On je sišao *epi* (na) njih, i oni su govorili jezicima i prorokovali.

A beše ljudi svega oko dvanaest. I ušavši u zbornicu govoraše slobodno tri meseca učeći i uveravajući za carstvo Božje. A kad neki behu otvrdnuli (*mnogi od njih*) i svađahu se huleći na put Gospodnji

I interesantno je da ovde ponovo vidimo spominjanje Hrišćana kao, "Puti". To pokazuje da je to bilo više od puke filozofije. To je bio njihov život. To se pokazivalo u celom njihovom životnim stilu, kao što bi Hrišćanstvo i trebalo; trebalo bi da utiče na ceo tvoj životni stil.

odstupi od njih i odluči učenike, pa se prepiraše svaki dan u školi nekog Tirana.

Tiran je bio filozof. On je imao filozofsku školu tamo. I Pavle je išao tamo svaki dan i učio u toj Tiranivoj školi. U Efezu, što je inače i bio običaj u tim delovima sveta tih dana, tvoj posao je

bio podeljen u dve smene. Radio bih sve do jedanaest ujutru, pa bi onda zatvorio radnju sve do pet posle podne, pa bi je onda u pet ponovo otvorio. I za vreme poslepodneva kada je obično bilo vruće, ljudi su obično spavali. Oni su tada govorili da je bilo više ljudi koji su spavali u jedan poslepodne nego li u jedan ujutru. Pošto je bilo tolko vruće za vreme dana, ti bi umesto rada našao neko senkovito mesto i tamo bi pokušao da spavaš. Tako da bi radio sve do jedanaest ujutru pa bi nastavio sa poslom u pet poslepodne. Tako da je noćni život bio poprilično zastupljen kod ovih ljudi.

Tako da bi Tiran najverovatnije učio u školi do jedanaest ujutru a nastavio bi u pet. Tako da je Pavle preuzeo te sate između, kada je bilo previše toplo za ljude da rade. Tako da bi on radio praveći šatore do jedanaest ujutru, pa bi onda skunuo svoju znojnicu i onda bi je neko zgrabio i ondneo nekoj bolesnoj osobi, pa bi onda Pavle otišao do Tiranove škole i učio, i onda bi u pet poslepodne nastavio sa pravljenjem šatora. Pavle je radio tamo u Efezu praveći šatore da bi snabdeo za svoje potrebe i potrebe onih koji su bili sa njim, i to ćemo videti sledeće nedelje kada budemo u dvadesetj glavi u našem proučavanju Dela Apostolskih.

I ovo je bivalo dve godine, tako da svi koji življahu u Aziji, i Jevreji i Grci, čuše reč Gospoda Isusa.

On je bio tamo u Efezu dve godine, tako da je rezultat toga bilo ta da se Evandjelje počelo proširivati po celoj okolini. Tako da kada se Isus obratio sedam crkava, tih sedam crkava su bili crkve koje su se nalazile u okoline Efeške. I bez sumlje da su one bili uspostavljene kao rezultat Pavlove službe tamo u Efezu; kao što je slučaj sa svakim pravim Božijim delom, ono ima svoj prirodan proizvod, taj izdanak, izdanak drugih crkava. Čini se da je to prirodan progres u radu Svetoga Duha.

I divno je videti kako je Bog radio ovde na jedan predivan način. Kroz učenje Božije Reči i svega, Bog nas je blagoslovio u izobilju. I kao su produkt tog su preko 200 crkava po celoj teritoriji Sjedinjenih Država, koje su proizašle od ove. I mnoge crkve koje su proizašle od ove su postale jake i sada mnoge druge crkve proizilaze od tih crkava. Tako da mi imamo ne samo tip crkava, sin i ćerka, nego i unuk i praunuk crkve. Crkve koje su proizašle od crkava koje su porizašle od nas. I kao što vreme ide i kako Gospod nastavlja da radi, mi ćemo verovatno ući i u sledeću generaciju izdanaka, kako Božije Reč radi silno u srcima ljudi kroz celu zemlju.

I tako ovde vidimo kako taj region male Azije bio evangeliziran i to je bio rezultat Pavlove službe u Efezu.

I Bog činjaše ne mala čudesa rukama Pavlovim, Tako da su i čalme i ubruščiće znojave od tela njegovog nosili na bolesnike, i oni se isceljivahu od bolesti, i duhovi zli izlažahu iz njih.

I ja verujem da vrednost ovih ubrusa je bio u tome što su one bile tačka kontakta koja je oslobađala veru. Ja verujem da je važno da se vera aktivira. Previše puta imamo to što se svrstava kao pasivna vera, ali ja mislim da je to pogrešan naziv. Ja nemislim da ti možeš imati pasivnu veru. Ja verujem da je vera aktivna, ili inače nije vera. Ali mi ne reagujemo na veru. I ja verujem da je bitno da se ima tačka dodira gde se vera oslobađa, i ja mislim da kada su donosili Pavlov ubrus ili znojnicu, i postavljali je na bolesno osobu tada je ta osoba oslobađala veru. "Ja znam da kada se ovaj ubrus stavi na mene da ću biti isceljen. Bog će me dodirnuti". I to nam daje samo tu tačku dodira gde se vera oslobađa.

Bio je čovek u Los Angelesu, koji se zvao Chelsel Glover (Kelsel Glover), koji je godinama bio na radiju, veoma duhovna osoba kojoj sam se ja divio. I on je imao praksu da šalje ubruse tj. maramice. I postoje oni koji to radi i kojima se ja ne divim. To je samo farsa kod tih. I oni to čine samo zato da bi te stavili na svoju listu njihovih redovnih davaoca. I ja mislim da se to graniča sa huljenjem i ja se nemogu složiti sa time. Gadim se time. Ali Kelsel Glover je bio divan, pobožan čovek, čovek molitve. I kada sam ja bio studen u koledžu, tada sam se upoznao sa njime. I mnogo puta sam se molio sa njime dok bi on uzeo malu gomilu ubrusa i postavio ih na svoje ruke i onda bi se on molio za njih da bi Bog koristio ove instrumente u tome da se vera ljudi uzdrma da bi primili Božiji rad. I ljudi bi pisalo iz svih krajeva tražeći ove maramice i on bi ih slao njima. I on je primio dosta interesantnih pisama o tome kako je Bog uradio čudo i iscelio ljude koji su primili te maramice.

I sećam se jednog specifičnog pisma koje je on dobio od jedne žene koja je zatražila tu maramicu. I on joj je poslao i primio je drugo pismo od nje. I u njenom drugom pismu je rekla, "Da li bi mi molim te poslao drugu maramicu? Ovu jednu koju si mi poslao imala sam na svom stolu, i moj sin, koji je nevernik, je došao sa svojom porodicom da bi išli u bioskop, i on je video maramicu i upitao me, "Šta je to mama?" I ona mu je odgovorila, "Pa to je još jedan ubrus koji mi je taj evanđelista poslao". I on je odgovorio, "Pa mislim da ću je uzeti sa sobom". I onda ju je on stavio u svoj džep i otišao sa svojom porodicom u bioskop. I za vreme filma je rekao svojoj ženi, "Nešto mi miriše na dim". A ona mu je rekla, "Pa ti si lud. Ti nemaš čulo mirisa". I to je bilo tačno on nije imao olfaktorna čula. I on je rekao, "Kažem ti, mirišem dim". I ona je rekla, "A ja kažem tebi, ti si lud. Ti nemožeš da namirišeš stvari". Onda je on ustao i stao na binu bioskopa i rekao, "Dame i gospodo, imamo mali problem, zamolio bih vas da evakuišete bioskop ovog momenta". I on je stajao tamo i nadgledao evakuaciju bioskopa dok je njegova žena mislila da je on potpuno poludeo. I kada su svi napusitli bioskop i bili na bezbednom, požar je izbio i bioskop je izgoreo. I ona je rekla, "Neželi da mi vrati moj ubrus nazad. Da li bi mi molim vas poslali još jedan?"

I ja sam pročitao pismo. I ti imaš poteškoću da veruješ tome, i to je zato što ti imaš ograničen koncept Božije moći, jer Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek. I Isus je rekao, "Samo veruj, sve je moguće". Tako da su se ta specijalna čuda dešavala po Pavlu. I deo toga je bilo to uzimanje ubrusa, njegovog odela. Zar to nebi bila teška stvar, da svaki put kada skineš svoje odelo i počneš da propovedaš, neko otkine deo tvog odela?

Ali oni bi uzimali te ubruse i odnosili bi ih ka bolesnima, položili na njih, i Bog bi radio. I sećate se u Starom Zavetu, kada je Elizej prorok bio sahranjen. I neko vreme posle toge je izbio rat, i jedan čovek je bio ubijen i bačen u rupu u kojoj je Elizej bio zakopan, i kada je ovaj pao, dogodio se kontakt sa kostima, i šta god da je bilo, neznam, taj čovek se povratio u život. I naravno, neko može da kaže, "Pa znaš kada je pao, to je uzdrimalo njegova pluća i on je počeo ponovo da diše". Biblija čini se da nam daje indicaciju da je bila sakrivena moć u kostima Elizeja.

I ja sam siguran da ima dosta stvari u vezi Božije moći o kojima imamo jako malo razumevanja. I neka nam Bog pomogne da ga ne ograničavamo sa našom neverom, nego da samo kažemo, "Slušaj, Bog može sve". I da počnemo da očekujemo od Boga da učini bilo šta. I ako počneš da očekuješ od Boga da učini bilo šta, videćeš da će On početi da radi nešto. On će početi da radi puno u tebi ako samo počneš da očekuješ to od Njega. Oslobodi svoju veru; pusti je na slobodu. Uzmi uzde sa Boga i pusti Ga da radi slobodno. Nemoj da se plašiš toga šta Bog želi da uradi u tvom životu. Daj Mu tu slobodu.

Tako da su uzimali te maramice sa Pavlovog tela i ubruse ka bolesnima, bolesti su odlazile, zli duhovi izlazili.

I počeše neki od Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu đavole,

Efez je bio mesto velikog sujeverja. Postojala su svakojaka male magične imitacije koje si mogao da kupiš u Efezu; amajlije za sreću. I ljudi su verovali dosta u to. I postojala je grupa Jevreja koja je govorila da postoje određeni delovi Pisma koji su imali magičnu vrednost i da mogu da ti pomognu da se zaštitiš od određenih stvari. Tako da su oni umotavali ove male delove pisma i prodavali ih ljudima. Ako bi hteo da budeš bogat onda bi mogao da kupiš ovaj mali deo pisma, i da ga nosiš sa sobom, i bogatstvo bi počelo da ti dolazi. Ili ako bi hteo, druge stvari, oni su imali male delove pisma za svakave stvari. Oni su imali svoje male radnjice i ti bi mogao da kupiš te male amajlije, koje su u tom slučaju, sa ovim Jevrejima koji su isterivali demone, bile delovi pisma koja su navodno trebala da urade neke magične stvari.

**spominjati nad onima u kojima behu zli duhovi ime Gospoda Isusa govoreći:
Zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propoveda.**

Zato jer su oni čuli bez sumnje da Pavle u Isusovo ime zlim duhovima naređuje da napuste

osobu koju su ospedali.

A behu nekih sedam sinova Skeve Jevrejina, poglavara sveštetičkog, koji ovo činjahu. A duh zli odgovarajući reče: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste? I skočivši na njih čovek u kome beše zli duh nadvlada ih, i pritište ih poda se tako da goli i izranjeni utekoše iz one kuće.

Veoma često osobe koje su opsednute demonima imaju natprirodnu snagu i moć. U ovom slučaju, ovaj čovek koji je bio opsednut, koji je imao natprirodnu moć, je bio ustanju da nadvlada ovih sedam braća. I on im je zadao dosta loše vreme; pokidavši njihova odela, prebio ih je, tako da su oni pobešli.

I ovo doznaše svi koji življahu u Efesu, i Jevreji, i Grci; i uđe strah u sve njih, i veličaše se ime Gospoda Isusa.

I tako da je Bog iskoristio i ovo iskustvo ovih momaka koji su bili prevaranti. I Bog je iskoristio to da proširi svoju Reč.

I mnogi od onih što verovahu, dolazahu te se ispovedahu i kazivahu šta su učinili. A mnogi od onih koji čarahu, sabravši knjige (*knjige koje su se bavile magijom*) svoje spaljivahu ih pred svima; i proračunaše i nađoše da su vredele pedeset hiljada groša. Tako zdravo rastijaše i nadvlađivaše reč Gospodnja.

Tako da je Pavle imao veoma efektivnu i moćnu službu tamo u Efesu.

I kad se ovo svršši, namisli Pavle da prođe preko Makedonije i Ahaje, i da ide u Jerusolim, i reče: Pošto budem tamo, valja mi i Rim videti.

Pavla su svrbeli đonovi. On nije mogao dugo da ostane na nekom mestu kada je ceo svet bio u potrebi za Evandjeljem. I ova namera da napusti Efez i da ode do Makedonije, ili nazad do Grčke, ka crkvama da pokupi prilog za crkvu u Jerusalimu, koja je prolazila kroz prave finansijske probleme. Rani pokušaj komunizma je bio totalni neuspeh, i to je ostavilo crkvu u stanju bankrupta.

Iako je crkva u Jerusalimu, barem se tako čini, tretirala Pavla veoma traljavo, on je imao tu želju da im finansijski pomogne. Tako da je on pozvao crkve da pomognu onima u Jerusalimu. Interesantno je to da Pavle nikada nije zatražio prilog za sebe. Niti je ikada zatražio prilog za svoju službu. Nego je on zatražio od njih prilog da bi pomogli siromašnim Jevrejima u Jerusalimu. Ali on nikada nije zatražio za sebe. Tako da je njegova želja bila da ode do ovih crkava da sakupi prilog i da se taj prilog odnese braći u Jerusalimu. I pošto bi to odne u Jerusolim, njegova namera je bila, "Treba da vidim Rim. Tamo su dešavanja".

I posla u Makedoniju dvojicu od onih koji ga služahu, Timotija i Erasta; a on osta neko vreme u Aziji.

Tako da je on poslao poruke crkvama i u poslanici Korinćanima je rekao, "I kada se sakupite zajedno neka svako od vas donese prilog. Kao što je Bog stavio kome na srce, tako dajte, jer Bog voli onog koji dragovljno daje" (2 Korinćanima 9:7). I on im je govorio o ovom prilogu koji bi on sakupio i odneo sa sobom u Jerusalim.

A u ono vreme podiže se ne mala buna puta radi Gospodnjeg,

Ponovo vidmo spominjanje puta. To nije bila mala buna. Ljudi su počeli da se bune.

Jer nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji građaše Dijani srebrne crkvice

Latinsko ime joj je Artemida, Grčka boginja, koja je bila mala boginja sa mnogo grudi. Verovatno ste videli slike o njoj-Artema, boginja plodnosti, koja je bila obožavana od strane Grka. I ideja da je imala mnogo grudi je značilo da je ona mogla da doji mnogo, mnogo dece odjednom, valjda. Boginja plodnosti.

I ovaj lik Dimitrije je bio kujundžija, i on je pravio ove male statue Dijane sa mnogo grudi.

On skupi ove i drugih ovakvih stvari majstore, i reče: Ljudi! Vi znate da od ovog posla mi imamo dobitak za svoje življenje; I vidite i čujete da ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle odvrati narod mnogi, govoreći: To nisu bogovi što se rukama čovečijim grade.

I koje je ovo svedočanstvo o efektivnosti Pavlove službe. "Ne samo ovde, nego i po celoj Aziji, ovaj čovek je okrenuo mnoge ljude govoreći da nemožete stvoriti boga svojim rukama. Hej, pa to je način kako mi zarađujemo. I ovo nas je obogatilo, ali ćemo ostati bez prebijene pare ako ovaj nadvlada."

A kad oni ovo čuše, napuniše se gneva, i vikahu govoreći: Velika je Dijana Efeska! I sav se grad napuni bune; i navalivši jednodušno na zborište uhvatiše Gaja i Aristarha iz Makedonije

Tako da je ovo bez sumnje Gaj koji je bio Pavlov domaćin u Korintu kada je Pavle napisao svoje pismo Rimljanima.

I sav se grad napuni bune; i navalivši jednodušno na zborište uhvatiše Gaja i Aristarha iz Makedonije, drugove Pavlove. A kad Pavle htede da ide među narod, ne dadoše mu učenici.

Pavle je bio hrabar. Jer imate ovde jednu veliku masu ljudi koji divljaju i koji su uznemireni na Pavla, a on je spreman da ide i da razgovara sa njima. Oni bi ga raskomadali na komade. Tako da učenici mu nisu dozvolili.

A neki i od azijskih poglavara koji mu behu prijatelji, poslaše k njemu savetujući ga da ne izlazi na zborište. Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer beše sabor smućen, i najviše ih ne znahu zašto su se skupili.

I ovo je jedna od tih scena rulje kada ljudi se deru i viču, i oni se upućuju ka teatru i deru se. Tako da ostali ljudi ih samo prate i čuju to vikanje, ali zaista neznaju zašto su tamo, osim toga da je veliki nemir.

A jedni od naroda izvukoše Aleksandra, kad ga Jevreji izvedoše. A Aleksandar mahnuvši rukom htede da odgovori narodu. A kad ga poznaše da je Jevrejin, povikaše svi u glas, i vikahu oko dva sata: Velika je Dijana Efeska.

Ovaj hram posvećen Dijani u Efezu je bilo veliko zdanje. 130m dugačko sa 125 stubova, i to je bilo jedno od sedam čuda drevnoga sveta. I bio je sagrađen zato što je neko našao mali crni imidž ove mnogo grudne Arteme na tom mestu, tako da je glasina izašla da je Jupiter poslao ovaj mali imidž Dijane, i zato su oni sagradili ovaj veliki hram. Tako da su u razdoblju od dva sata ovi ljudi se drali, "Velika je Dijana Efeška".

A pisar utišavši narod reče: Ljudi Efesci! Ko je taj čovek koji ne zna da grad Efes slavi veliku boginju Dijanu i njen kip nebeski?*(upitanju je mali crni kip boginje sa mnogo grudi koji su našli)* Kad dakle to ne može niko odreći, valja vi da budete mirni, i ništa naglo da ne činite; Jer dovedoste ove ljude koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule na vašu boginju. A Dimitrije i majstori koji su s njim ako imaju kakvu tužbu, imaju sudovi, i imaju namesnici, neka tuže jedan drugog. Ako li šta drugo ištete, neka se izvidi na pravoj skupštini. Jer se bojimo da ne budemo tuženi za današnju bunu; a nijednog uzroka nema kojim bismo se mogli opravdati za ovu bunu. I ovo rekavši raspusti narod koji se beše sabrao.

Tako da su hlade glave nadvladale, gradski činovnik je ustao i obratio se ljudima. Tako da je ovo pripremlilo Pavla da napusti Efez. On je planirao da to uradi. On je već bio poslao Timoteja i Erasta u Makedoniju sa pismima ljudima da sakupe priloge kada on dođe. On nije hteo da se vrši sakupljanje kada je on tamo. "Sakupite sve to prije nego li je dođem". I odatle je bio na svom putu ka Jerusalimu, on je nemravao da proleti kroz Grčku. I tako kako budemo u dvadesetoj glavi, videćemo Pavla kako brzo prolazi kroz Grčku i onda nazak ka Efezu, dolazeći do Mileta gde je pozvao starešine Efeške, i to je bilo mesto na kojem je on dao taj divan, strastven i emotivan govor, i to ćemo videti sledeće nedelje. Odlično pručavanje za sledeću nedelju. Pročitajte 20 i 21 glavu, kako nastavljamo kroz Reč Božiju.

Neka Reč Božija obiluje bogato u vašim srcima kroz veru. Da bi ste mogli da shvatite sa svim svetima šta je dužina, širina, dubina i visina Božije ljubavi za vas. Da bi ste mogli da nastavite u ljubavi Božijoj i da izobilujete u svakom dobrom delu, ispunjeni Duhom, rasrući do pune zrelosti u Isusu Hristu. Neka vas Gospod blagoslovi. Neka ruka Gospodnja bude na vašem životu silno ove nedelje, i da budete ispunjeni Svetim Duhom i sa silom dok idete da budete

svedoci Isusa, našeg Gospoda ka ovom umirućem svetu. Neka Bog bude sa vama, i neka vas Bog blagoslovi i čuva u ljubavi Isusa našeg Spasitelja.

Dela Apostolska 20-21

Čak Smit

Prošle nedelje smo ostavili Pavla u Efezu usred nemira koji je izbio u gradu, i taj nemir je bio prouzrokovan od strane zlatara koji se zvao Dimitrije. I on je sakupio zanatlije i rekao im kako će Pavlovo propovedanje prouzrokovati da će oni ostati bez posla. Jer su ovi ljudi pravili idole koje su bili u liku Dijane, a Pavle je govorio da to nisu pravi bogovi. I tako da su ove zanatlije pruzrokovali bunu u gradu i ljudi su počeli da viču, "Velika je Dijana Efeška." A polovina ljudi nije imala pojma šta se zaista dešava. Ali je i pored toga bio veliki nemir, i to je trajalo dok gradski starešina nije ustao i obratio se masi i rekao Dimitriju da postoje sudovi i veća i da ako ima zaista nešto protiv Pavla da treba da se njima obrati, i da sve treba da bude legalno. Oni su bili u opasnosti da budu prozvani od strane Rimskih vlasti da odgovaraju za nemir koji je izbio a za koji ne bi imali dobar razlog. I tako da se onda masa raspustila koja se okupila u gradu.

I tako 20 glava

A pošto se utiša buna, dozva Pavle učenike, i utešivši ih oprosti se s njima, i iziđe da ide u Makedoniju.

Makedonija je bila severni deo Grčke. Grčka je bila podeljena na četiri regije posle smrti Aleksandra Velikog. I ti regioni su bili: Grčka, Makedonija, Sirija i Egipat. I tako da Pavle u želji da neprouzrokuje još nešto, i on je bio u Efezu u ovom periodu tri godine, i njegovo srce sada je okrenuto ka Jerusalimu. Ali prije nego li što će otići nazad u Jerusalim, on želi da sakupi priloge od strane paganskih crkava za Jerusalimsku crkvu. Jer je crkva u Jerusalimu postala poprilično siromašna. I Pavle je želeo da prikaže bratstvo Hrišćanstva. On je hteo da pokaže jedinstvo tela Hristovog, gde nepostoji niti Jevrej niti Grk, ako jedan ud pati onda svi pate. I tako da Pavle u njegovoj poslanici Korinćanima im kaže da kada se sakupe prvi dan u nedelji da svako od njih donese prilog, koliko je namerio u svom srcu. Oni bi trebali da daju dragovoljno a ne iz pritiska, jer Bog voli kada se voljno i iz dragoga srca daje. I tako da Pavle želi da prođe kroz Makedoniju i Grčku i da sakupi priloge koje je zamoli da se sakupe, da bi mogao da donese sirotim svecima u Jerusalimu. Tako da je on hteo da odnese sirotima u Jerusalimu priloge od pagana.

I on se pozdravio sa onima iz Efeza, i otplovio je preko do Makedonije, gde su se naravno nalazile crkve u Filipima, Solunui i Vereji.

I prošavši one zemlje, i svetovavši ih mnogim rečima, dođe u Grčku. Poživevši pak onamo tri meseca stadoše mu Jevreji raditi o glavi kad htede da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati preko Makedonije.

I u to vreme u Jerusalimu je bio praznih presnih hlebova ili Pasha. I Pavle je verovatno hteo da se vrati u Jerusalim za praznik. Ali hiljade i hiljade Jevreja će doći na praznik iz svih delova sveta. Tako da su verovatno postojali mnogi čarter brodovi koju su išli iz Grčke, Atine i išli ka Jerusalimu, i oni će biti puni Jevreja koji dolaze na praznik. I Pavle je bez sumnje dobio obaveštenje da postoji namera da ako se on pojavi na nekom od tih brodova da će ga baci preko palube u more. I tako da ne bi bio bačen u more u toku noći na jedinom od tih brodove, Pavle je odlučio da neide brodom nazad do Jerusalima, nego je otišao peške do i kroz Makedoniju. I vremenom su crkve tamo shvatile da postoji realna opasnost za Pavla i da je njegov život ugrožen, i tako da je bilo nekoliko braće iz raznih crkava koji su pratili Pavla. Sa namerom da mu obezbede neku vrstu obezbeđenja.

I pođe s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve

I ovo je drugi Gaj od onog koji se nalazio u Korintu.

i Timotije (*to je Timotej kokjeg mi znamo*), i Tihik i Trofim iz Azije (*I ove Pavle spominje u nekim od poslanica kao njegovi saputnici*). Ovi otišavši napred čekahu nas u Troadi.

I tako da su ovi momci otišli preko do Azije, i oni su ga čekali u Troadi.

A mi

I ponovo vidimo da je Luka zajedno sa Pavlom.

A mi se odvezosmo posle dana presnih hlebova

I to je bio praznik Pashe, i taj se praznik sada završio

i dođosmo k njima u Troadu za pet dana, i onde ostasmo sedam dana.

I put od Troada ka Makedoniji je bio značajan po tome jer je na tom putu pre koju godinu Pavle imao viziju, u kojoj je video čoveka ih Makedonije kako mu govori da dođe do njih i da im pomogne. I onda su oni pošli u Makedoniju i onda im je trebalo dva dana za to. I sada je taj isti put trajao pet dana, za razliku od dva prošli put, i verovatan razlog za to je bio protivni vetar i okolnosti pod kojima je Pavle putovao. I tako da su oni ostali u Troadi sedam dana.

A u prvi dan nedelje, kad se sabraše učenici da lome hleb, govoraše im Pavle, jer htede sutradan da pođe, i proteže besedu do ponoći.

I mene su optužili da imam duge propovedi, ali vi niste bili ni blizu izloženi nečemu kao što je ovo propoved.

I interesantno mi je da kaže da su se sakupili zajedno u prvi dan nedelje da lome hleb. I tako će te često čuti Adventiste Sedmog dana i neke kao što je Herbert V. Armstrong koji tvrde da je subota dan za obožavanje. I oni će vam govoriti da sakupljanje u nedelju nije počelo sve do vremena Konstantina i da je on taj koji je uveo nedelju kao dan za okupljanje. To nije tačno. Postoje nagoveštaji da se paganska crkva sakupljala u nedelju od samom početka. I ovde nalazimo pagansku crkvu koja se sakupila u nedelju, prvog dana u nedelji, da lome hleb. I jedan od ranih crkvenih otaca, Tertulijan, je rekao da isto tako kao što je Isus uskrsao na prvi dan u nedelji, da su onda oni osetili da jedini pravi dan da se lomi hleb u crkvim nedelja. I ja se neslažem u potpunosti u svemu sa Tertulijanom, ali kako se čini da još od vremena Tertulijana, koje je inače prije Konstantina, da je praksa sakupljanja prvog dana u nedelju, već postojala.

I moguće je da je postojala rasprava u ranoj crkvi oko toga kada tj. kojeg dana u nedelji bi trebalo da obožavamo Gospoda u crkvi, jer je Pavle u dve svoje poslanice spomenuo da nije zaista bitno u koji će to dan biti. I kada je pisao poslanicu Rimljanima, on je rekao, "Jedan čovek uzdiže jedan dan, a drugi uzdiže drugi. Neka svako bude u potpunosti ubeđen u svom umu." Drugim rečima, zaista nije bitno. Nekima je jedan dan značajniji od drugih, dok drugi uzdižu drugi dan od tog i tako. I šta god je tebi ugodno.

Kada je crkva u Jerusalimu poslala pismo paganskim vernicima, u kojem su govorili kakav bi trebao da bude njihov odnos prema Mojsijevom zakonu, oni ništa nisu spomenili da se oni moraju skupljati u subotu. U 2 Mojsijevoj kada je Bog dao zakon o suboti, Bog je rekao da je to specijalan zavet između Njega i Izraela. Isto tako kao što je obrezanje bio specijalni zavet između Boga i Izraela, i to nije bilo zahtevano od pagana. I kada je Pavle pisao crkvi u Kolosu, on je rekao, "Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote;" Ono što je bitno je Isus. Znači Pavle kaže da je subota samo senka. Šta je bila subota? To je bio dan odmora kada su ljudi trebali da se odmore od svojih poslova. I kao senka onoga što treba da dođe, a Hrist je prava suština, šta onda govori? On govori ono što je autor knjige Jevreja rekao u 4 glavi, da je Isus naš odmor. Tako da je Šabat, subotnji dan samo senka Isusa koji je trebao da dođe, i On je postao odmor za Njegove ljude. I naš odmor je u Isusu Hristu, i u Njegovom završenom delu. I tako da Pavle kaže da jedan čovek uzdiže jedan nad drugim, a za drugog svaki dan je isti. E pa ja sam takav. I uzdižem da je svaki dan Gospodnji dan. I svaki dan je za mene isti, ja živim za Gospoda isto bez obzira koji je dan, da li to bila subota, nedelja, petak ili bilo koji. Ali to je nešto što moja žena baš neceni. Jer je tako samnom i sa rođendanima i godišnjicama. Mi smo otišli na njeno omiljeno mesto da jedemo na moj rođendan.

I tako da su se oni skupljali na prvi dan u nedelji da lome hleb. To znači da su imali Gospodnju

večeru. I Gospodnja večera je bila česta praksa rane crkve. Ona je podsetnik slomljenog tela Isusa Hrista i Njegove krvi koja je bila prolivena za naše grehe. I to je bila česta praksa rane crkve. I čini se da su to radili svake nedelje. Oni nisu samo učili u crkvi nego su išli od kuće do kuće. I to je bila divna stvar, kada su se Hrišćani sakupljali zajedno, "Hajde zajedno da lomimo hleb." I to je bila divna stvar. I oni su takođe imali sastanke svake nedelje koje su zvali, "Ljubavne gozbe," na kojima su na kraju takođe uzimali Gospodnju večeru. Ljubavne gozbe je kada bi svako doneo nešto, da li salatu, nešto kuvano ili pecivo, ili šta god i onda bi svi zajedno jeli. I na kraju te gozbe bi uzeli Gospodnju večeru. I ova gozba je bila veoma značajna za one koji su bili robovi, jer bi to verovatno bilo najbolje jelo koje bi oni jeli te nedelje. A u ckrvi nije postojala razlika između slobodnjaka i roba, jer smo svi mi jedno u Hristu. I tako da su oni imali te ljubavne gozbe i odlično zajedništvo svake nedelje

I ja mislim da ima zaista velike važnosti u tome kada se jede zajedno. Jer postoji veoma bliska veza kada se jede zajedno. Ja volim kada jedemo zajedno. I primetili ste kada god odemo na putovanje u Izrael, kako se čini da se svi mi veoma zblizimo. I ja mislim da je razlog za to to što jedemo zajedno non stop. I postoji nešto u tome što stvori bliskost u tome, nešto zajedničko kada jedemo zajedno.

Rana crkva ovde u Troadi se skupljala na prvi dan u nedelji i Pavle je propovedao sve do ponoći.

I behu mnoge sveće gore u sobi gde se bejasmo sabrali. A seđaše na prozoru jedno momče, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdog sna

I moguće je da je imao trovanje prouzrokovano od strane karbon monoksida. Jer ako je on sedeo kod prozora a tamo su u toj prostoriji bile sve te silne sveće, i znate da kada sveće gore da one oslobađaju karbon monoksid, i moguće je da je taj dim izlazio kroz taj prozor i tako da je taj mladić bio više izložen tim gasovima nego li kiseoniku i da je to prouzrokovalo da ga uhvati san.

naže se u snu i pade dole s trećeg poda (*Sprata*)

I tamo ti prozori nisu imali stakla nego su bili otvoreni prozori, bez ičega, to su samo bili otvori na zidu. I tako da je on sedeo na prozoru i kada je zaspao, on je pao i završio na podu. Pao je sa visine 3. sprata.

i digoše ga mrtva. A Pavle sišavši pade na nj, i zagrlivši ga reče: Ne bunite se, jer je duša njegova u njemu.

I ponovo vidimo Božije čudo kako je vratio život Evtihu.

Interesantno je to da je Pavle pao na njega i zagrlio ga. Ima interesantna priča u Starom Zavetu o proroku Elizeju i ženi Šunamitki čiji je sin umro. I Elizej je uradio nešto slično veštačkom

disanju. On je udisao u njega vazduh, i on je to učinio tri puta, i onda je mladić oživeo. I to neoduzima od činjenice da je to bilo čudo koje je Bog učinio. I Bog je dao život, jer On to može, jer ako bi uzeli nekoga koje tolko dugo bio mrtav kao što je taj mladić bio, nijedno veštačko disanje mu nebi pomoglo. Ali činjenica da je on to uradio je meni interesantno, jer i mi sada činimo takve stvari koje su slične ovome, veštačka disanja za razne slučajeve. I ja govorim da je to bilo to šta je Elizej uradio tom mladiću, jer je taj mladić bio mrtav satima. A Bog je njega vratio u život.

I ovde je Pavle pao na njega i zagrlio ga, isto kao što je Elizej to uradio sinu te žene.

Onda iziđe gore, i prelomivši hleb okusi, i dovoljno govori do same zore

I tako mala smetnja, ali ipak je Pavle nastavio da im govori sve do zore.

A momčce dovedoše živo, i utešiše se ne malo.

I ja sam siguran da je Gospod dozvolio ponekad da se dogode čuda u kojima je osoba vraćena nazad u život. I mi to znamo da se to dogodilo za vreme Isusove službe na zemlji. Mi znamo da se to dogodilo za vreme Petrove službe kada je povratio u život kroz molitvu Dorku. Ali sam isto tako siguran da to čudo kada je Bog vratio u život neku osobu da je to bilo za ljude koji su patili za osobom koja je umrla a ne zbog te osobe koja je umrla. Ovde kaže, "I utešiše se ne malo." Nekaže da se on, Evtih utešio. Nego su ti ljudi koji su bili tamo bili utešeni sa tom činjenicom da je on vraćen nazad u život. I to čudo koje Bog učini da vrati osobu iz mrtvih nikada nije za dobrobit te osobe koja je vraćena. Nego je za dobrobit onih koji su patili za gubitkom te osobe. I ja kažem da kada god Gospodu bude ugodno da me uzme i da budem sa njime, i dok ja uživam u Njegovom prisustvu onda odjednom budem osetio da se moj duh vraća u moje telo, i moje oči počnu ta trepću, i kada ih otvorim i vidim tebe sa rukama polegnutim na mene kako se moliš, "Oh Bože, vrati ga," prva stvar koju ću uraditi je to da ću te udariti u usta. I mi se možemo moliti da Gospod povрати nekoga radi naše koristi ali njima to onda neće biti od koristi. "Jer biti odvojen od ovoga tela je biti prisutan sa Gospodom." I tako da radi dobrobiti ljudi, Bog je učinio ovo čudo na Evtihu.

"I utešiše se ne malo." Oni su bili zaista utešeni. Ustvarnosti oni tamo na Bliskom Istoku, imaju običaj zavijanja kad neko umre. I žene imaju specifično piskavo zavijanje kada neko umre. I tako kada je Evtih pao kroz prozor i kada su oni sjurili dole i videli ga mrtvog, ove Orjentalne žene su počele da zavijaju. I zato je Pavle sišao dole i rekao, "Tiše, tiše malo, on je uredi, njegove duša je u njemu," i Bog je obnovio život Evtihu.

A mi došavši u lađu odvezosmo se u As, i odande htesmo da uzmemo Pavla; jer tako beše zapovedio, hoteći sam da ide pešice.

I od Troade do Asa ima 32 km kopnom a morem 48 km. Jer se mora ići oko rta. A Pavle je

želo da ide peške. I ja mislim da je šetanje jedno od najboljih načina da se meditira. Mislim da je jedan ogroman način da sakupiš misli. Kada si pred nekom odlukom koju moraš da doneseš, neverovatno je kako samo u jednoj šetnji možeš dosta stvari da pročistiš u glavi. I on je rekao, "Vi samo idite napred brodom a ja ću vas sresti u Asu, ja ću polako peške." I on je pešačio tih 32 km. a oni su išli brodom okolo i sreli ga u Asu.

A kad se sasta s nama u Asu

Luka je očigledno išao brodom

uzesmo ga, i dođosmo u Mitilinu. I odande odvezavši se dođosmo sutradan prema Hiju; a drugi dan odvezosmo se u Cam, i noćismo u Trigiliju; i sutradan dođosmo u Milit.

Milit je 48 km. udaljen od Efeza. I odatle su oni poslali kurire u Efez da jave starešinama Efeške crkve da dođu i da se sretnu sa Pavlom u Miletu jer je on u žurbi. On nije hteo da ode sve do Efeza i nazad jer je želo da bude u Jerusalimu na vreme da bi se mogao pripremiti za praznik Pentakosta tj. pedesetica.

Ali iz Milita posla u Efes i dozva starešine crkvene. I kad dođoše k njemu, reče im: Vi znate od prvog dana kad dođoh u Aziju kako s vama jednako bih Služeći Gospodu sa svakom poniznosti i mnogim suzama i napastima koje mi se dogodiše od Jevreja koji mi rađahu o glavi;

Pavel kaže, "Vi znate da od prvoga dana od kako sam stigao u Aziju, kako sam živeo među vama. Jer ja sam služio Gospoda sa svom poniznošću." Pavle je uvek sebe video kao Gospodnjeg slugu. I ja mislim da je to jako važan mentalni stav da ima svako ko je u službi. Ja sam sluga Gospoda Isusa Hrista. I zato šta god da uradim, ja to radim za Božiju slavu. Ja nebih trebao da učinim bilo šta za slavu od čoveka. Jer šta god da ja uradim, u reči ili u delima, ja to činim za Božiju slavu. Neželeći da budem osoba koja će zadovoljavati ljude, nego želeći da zadovoljim Gospoda, znajući da ću od Gospoda primiti svoju nagradu. Pavle kaže, "Vi znate da je moj stav svo vreme dok sam bio sa vama bio taj da sam Gospodnji sluga, služeći Njemu u svoj poniznosti."

Osoba koja je primila pravu viziju od Gospoda je osoba koja je ponizna. Osoba koja je ponosna nije imala iskreno iskustvo sa Bogom. Niko nemože da ima pravo iskustvo sa Bogom a da pritom zadrži ponositi stav. Kada zaista vidim Boga, onda vidim sebe. I onda shvatim kako sam ja ništa. Isaja je rekao, "Godine koje umre car Ozija videh Gospoda gde sedi na prestolu visokom i izdignutom, i skut Mu ispunjavaše crkvu. I rekoh: Jao meni!" (Isaja 6:1,5). I to je stav kada god osoba zaista vidi Boga, "Jao meni!" Petar je rekao Gospodu kada ga je video rekao, "Izidi od mene, Gospode! Ja sam čovek grešan." (Luka 5:8). Daniel kada je govorio o

svojoj viziji je rekao, "I lepota mi se nagrđi" ili, "Moja se lepota pretvori u ništavilo" (Danilo 10:8). Videti Boga ja važna stvar. Isus je rekao, "Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko;" (Matej 5:3). Ali to siromaštvo u duhu uvek dolazi čoveku koji je imao pravo iskustvo sa živim večnim Bogom. Ti nemožeš stojati u svesnosti pravog i živoga Boga a idalje biti ponosit. I, "Ja sam vam služio," Pavle kaže njima, "Sa svom poniznošću i sa mnogim suzama. U pravim iskušenjima i stradanjima jer su Jevreji uvek pokušavali da me uhvate."

Pavle kaže,

Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem

Pavle je predao sebe da služi ljudima zato što je bio Gospodnji sluga. Vidite, od mene kao službenika Isusa Hrista, Gospod zahteva da sluga telu Njegovom. Isus je rekao, ako neko želi da bude glavni među vama neka bude sluga svima. On je govorio o službi, On je govorio svojim učenicima. Tako da moje služenje Gospodu uključuje i moje služenje tebi. I Pavle ovde govori o svojoj službi ljudima, onima koji su bili u Efezu.

Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem (u nekim prevodima kaže pokažem) i da vas naučim pred narodom i po kućama,

On ih je učio na tim javnim mestima u...i gde smo to videli da je to bilo...to mesto u Efezu gde je Pavle učio...hajde, neka mi neko pomogne...Tiranius, da veoma dobro. Zalužuješ 5. Tiranijuva škola, javno mesto ali isto je i učio od kuće do kuće. I primetite da Pavle kaže da, "Sam vam pokazao i naučio." I ponekada najbolje lekcije su one koje su prikazane primerima. Ako naš život to nepokazuje onda učenje postane bezsmisleno. Ja kao službenik nesmem samo da govorim, nego moram i da živim to. Da vam pokazujem kroz moj život, mojim načinom života kojim živim među vama i da vas učim. Verni službenik.

Svedočeći i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i veru u Gospoda našeg Isusa Hrista.

Pavle je učio o pokajanju, o važnosti pokajanja ka Bogu i veri u Isusa.

I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalim ne znajući šta će mi se u njemu dogoditi; Osim da Duh Sveti po svim gradovima svedoči, govoreći da me okovi i nevolje čekaju.

"Ja zaista neznam šta će biti samnom kada stignem u Jerusalim. Sve što znam je da ću biti svezan u okove i da ću biti uhapšen. Sveti Duh mi govori o ovome gde god da odem."

Ali se nizašta ne brinem, niti marim za svoj život, nego da svršim tečenje svoje s radošću

"Moja glavne želja je da svršim svoje tečenje sa radošću. Nebrinem me što moram biti u zatvoru. Nebrine me što će me okovati. Moja glavna želja je da svršim svoj kurs." Ono što je vodilo Pavle je bila ta želja da svrši kurs koji je Bog postavio ispred njega. Kada je pisao Timoteju on je rekao, "Dobar rat ratovah, trku svrših." I to je pismo napisao prije nego li će biti

pogubljen od strane Nerona. "Dobar rat ratovah, trku svrših, veru održah. Dalje, dakle, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego svima koji se raduju Njegovom dolasku" (II Timoteju 4:7-8).

Štete je u tome što Pavle nije znao moć pozitivnog razmišljanja i pozitivnog priznanja. On bi mogao da izbegne puno loših stvari tako. Ali jadničak, on je bio pogubljen i propatio je zbog Isusa. Jer nije znao da je Božija volja da niko nepati. To je bio nedostatak vere i predanja kod svakoga koji pati. Jadni Pavle. Verujem da znate da sam sarkastičan bio sada.

Ja volim ovo. Ja volim predanje. Dajte mi ljude koji su hrabri, ljude koji su spremni da se bore za pravo koje obožavaju. Dajete mi samo deseticu koji su takvi a ja ću vam uskoro dati deset hiljada više. Ja volim Pavla. On je bio hrabar čovek. On je bio upotpunosti predan Isusu Hristu. I ništa nije moglo da ga omete i da mu zasmeta u njegovom cilju da svrši svoj kurs sa radošću.

"Pa, moguće je da vas po poslednji put vidim, ali me to neuznemiruje. Ja znam da će me baciti u zatvor. Ali više od toga neznam. Ali me to nebrine. Jer ja nesmatram moj život dragim. Jer ono ka čemu ja zaista čeznem je da svršim svoj kurs sa radošću."

službu koju primih od Gospoda Isusa:

I koja je ta služba koju si ti Pavle primio od Gospoda Isusa?

da posvedočim jevanđelje blagodati Božje.

Svedočanstvo evanđelja blagodati/milosti Božije. Šta je evanđelje blagodati Božije? Bog te voli bez obzira koliko si nisko pao. Bez obzira koliko si duboko upao u greh, Bog te voli. Ali Bog mrzi greh jer te voli. I Bog zna koliko greh može da te uništi. I zbog toga što te Bog voli toliko, on nevoli da vidi kako te greh uništava. Tako da On mrzi to šta te uništava. Bog voli grešnika. Bog mrzi greh. Jer Bog voli grešnika. I On vidi šta greh čini. Prokletstvo greha i razarajući uticaj greha na nečiji život. Tako da Bog mrzi greh, jer On voli grešnika. I Bog je obezbedio način da oslobodi osobu od te moći greha, tako što je poslao Isusa Hrista, svog Sina, koji je uzeo naše grehe i umro umesto nas. I ako verujemo u Njega možemo biti oprošteni od bilo kojeg greha koji smo ikada učinili. I kroz veru u Njega možemo primiti moć da nadvladamo ropstvo i propadljivost greha. I jednoga dana kada budemo prenešeni od strane Duha u Njegovo prisustvo, sa time ćemo takođe biti oslobođeni od prisutnosti greha. I to je evanđelje blagodati Božije. Ne zato što ja to zaslužujem, ne zato što sam ja dobra osoba nego zato što me Bog voli. Bilo je potrebno da Pavle svedoči o blagodati Božijoj, jer priroda iako otriva nam Boga, nam neotkriva Božiju blagodat ka čoveku. U prirodi nema evanđelje blagodati. Priroda nam svedoči o Božijem zakonu, o Božijoj moći, o tome da je Bog mudar, o tome da Bog voli lepotu, i da je Bog Bog reda. Ali u prirodi nema svedočanstvo o Božijoj blagodati, i to je razlog zašto je Bog pozvao ljude da svedoče o evanđelju Njegove blagodati. I ovo je svedočanstvo počelo sa Isusom

Hristom. Jer je zakon došao po Mojsiju ali su blagodati i istina došli po Isusu Hristu. I tako da je Pavle svedočio o evanđelju blagodati.

I evo sad znam da više nećete videti moje lice, vi svi po kojima prolazih propovedajući carstvo Božje.

I ovo je nešto što je Pavle osećao. On govori iz srca sada. I postoje indikacije, od strane istoričara i ranih crkvenih istoričara da je Pavle video Efežane još jednom posle ovoga. Knjiga Dela Apostolskih nas ostavlja na mestu u kojem je Pavle bio u nekoj vrsti zatvora u kojem je očekivao sudjenje pred Neronom. Ali prema crkvenoj istoriji, ranim crkvenim istoričarima, Pavlovo prvo pojavljivanje pred Neronom je završilo tako što ga je Neron osobodio. Tako da je Pavle ponovo bio sloboda na jedno vreme i šta je on radio u tom periodu neznamo tačno. Postoje priče da se vratio nazad do Efeške crkve na neko vreme. Ali i priče da je otišao do Španije sa evanđeljem.

Svetovna istorija nam govori nešto što je interesantno. Sećate se da je Isus rekao svojim učenicima, "A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako ćete ili šta odgovoriti, ili šta ćete kazati; Jer će vas Sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći. I to će biti vaša prilika da budete svedoci." I Pavle je uzeo ovo bukvalno. I svaki put kada je on bio pred nekim poglavarom, sudijom ili kraljem, Pavle je to iskoristio kao priliku da svedoči. I što je osoba bila značajnija Pavle je bio strožiji sa svojim svedočanstvom. Jer na mislim da je Pavle mislio, "Ako bi se ovaj obratio, to bi bilo strava." I kada je on bio napokon pred kraljem Agripom, on je baš bio hrabar i otvoren. "Agripa, da li veruješ Pismu? Ja znam da veruješ." A on mu je odgovorio, "Samo malo Pavle, samo malo. Da li pokušavaš da me obratiš"? A Pavlov odgovor je bio "I te kako bi voleo da to učinim." Jer sam siguran, i to ćemo uskoro videti u sledećim glavama, da je Pavlova odbrana bila odlična. Pavle je zasita stavio veliki pritisak. Jer je on sigurno bez sumnje mislio, "Ako bi kralj Agripa prihvatio Isusa Hrisra, kakav bi on uticaj imao." I zamislite samo da je Pavle bio u mogućnosti da dosegne Nerona. Zamislite da je Pavle stavio takav pritisak na Nerona o Isusu Hristu, takav pritisak koji nikada dosada nismo čuli. I siguran sam da je Pavle pomislio, "Ako bi samo mogao da dosegnem Nerona ka Isusu Hristu."

I ako pratite svetovnu istoriju, videćete da Neron u početku svoje vladavine nad Rimskim carstvom nije bio tako loš momak. On je učinio neke dobre stvari. Ali je došao period u njegovom životu u kojem je doživeo potpunu promenu. Period u kojem je on postao zver. I tako su ga zavalili u tim danima, "Zver." I mislili su da se on upotpunosti promenio, da je bio kao osoba koja je bilo opednuta demonom. I ako učiš svetovnu istoriju, videćeš da se ova drastična promena u Neronu dogodila u periodu kada je Pavle njemu svedočio. I ja verujem da je Pavle izlio zaista jako svedočanstvo Neronu tako da je to bilo sada ili nikada vreme za

Neronovo spasenje. I kada je on okrenuo svoja leđe evanđelju, ja verujem da je on onda postao opsednut zlim duhom. I da je to razlog zašto je on postao zver.

On je oslobodio Pavla na prvom suđenju, ali ga je uskoro ponovo pozvao iz Efeza i pogubio ga odrubivši mu glavu, kada se on pretvorio u zver kao osoba. I Pavle kaže, "Neverujem da ću vas videti ponovo." Ali se čini da mu se ukazala prilika da ih vidi ponovo.

Zato vam svedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi sviju; Jer ne izostavih da pokažem svu volju Božju

Pavle je osećao da je važno da bude iskren sa ljudima što se tiče evanđelja. Da objavi istinu, svu volju Božju čoveku tako da on nebi bio odgovoran za njih. "Ja sam čist od krvi sviju ljudi jer nisam izostavio da vam kažem sve, svu volju Božju."

Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh Sveti postavi vladikamamn (*nadglednicima*) da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom;

I ovo je odgovornost i naredba koju je Bog postavio onima koji su službenici: da hrane stado Božije. Ali je zaista teško naći službenike koji zaista hrane stado Božije. Mi dobijemo na stotine pisama. Pre koji dan kada sam bio u Indijanapolisu, gomila ljudi mi je prišlo i reklo mi, "Da li biste molim vas započeli crkvu ovde u Indijanapolisu? I mi smo se pet godina molili da Bog uspostavi Golgotu u Indijanapolisu. Mi želimo crkvu u koju možemo da dođemo i da budemo nahranjeni Rečju Božijom." Ljudi su gladni Reči Božije. I zato je Pavle rekao nadglednicima/episkopima crkve u Efezu, "Hranite stado Božije." Petar pisajući svoju poslanicu je rekao, "Hranite stado Božije koje je među vama." Isus je rekao Petru, "Hrani moje ovce." I meni nije jasni zašto mnogi pastori neshvate ovo da je njihova najvažnija funkcija da hrane stado Božije. Ima onih koji žele da zabave stado Božije. A onda nam Bog pomogne, i nažalost ima onih koji žele da ošišaju stado Božije. Ali kako ima malo onih koji zaista hrane stado Božije.

I od vas.

Jer ja ovo znam

I razlog ih treba hraniti je u tome da bi oni mogli postati jaki. Jer će vukovi doći među njih.

da će po odlasku mom ući među vas teški vuci koji neće štedeti stada;

Pavle ih je upozorio da će doći. Čuda ideja i koncept. Ljudi koji pokušati da privuku grupe ka sebi. I to se uvek desi, kada Bog uspostavi neki rad negde i onda se pojave oni koji pokušaju da uđu. I čak između vas samih biće onih koji će pokušati da se odvoje, da prisvoje ljude ka sebi. Tužno i tragično. Kada je Pavle pisao Efežanima svoju poslanicu je rekao da je Bog postavio u crkvi jedne da budu apostoli, neke da budu proroci, neki evanđelisti, pastore učitelje za usavršavanje svetih za službu. Tome mi pastori služimo. Da bi ste vi mogli biti nahranjeni Rečju

Božijom, da bi ste mogli biti usavršeni za delo službe. Uzdizanje tela Hristovog. Sve dok svi mi nedodemo u jedinstvo vere i poznanja Sina Božijeg. U kompletnu osobu. U meru rasta visine Hristove. Da nebudete više mala deca koja se talasaju sa svakim vetrom doktrine i svakom prevarom ljudi koji čekaju da prevare. Najveći teret u Pavlovom srcu, najveća tuga i žalost su bili ti ljudi koji će doći da love stado Božije. Da privuku ljude ka sebi. I zato Pavle kaže ovim Efežanima, "Znam da po mom odlasku ću se pojaviti teški vuci među vama, koji neće štedeti stado."

I između vas samih postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku (*Oni će učiti ljudske ideje a ne Reč Božiju*) da odvrćaju učenike za sobom. Zato gledajte i opominjte se da tri godine dan i noć ne prestajah učeći sa suzama svakog od vas.

Nema nikakve razlike. Uvek će postojati te naivne ovce koji će da idu za svakim zvonom koje zazvoni. Iako ih je Pavle upozoravao tri godine iz dana u noć sa suzama, "Učvrstite se u Reči, utemeljite se u Reči." Ipak znam i vi znate da će se pojaviti ti koji će rasporiti neke od vas.

I sad vas, braćo, predajem Bogu i reči blagodati Njegove, koji može nazidati i dati vam nasledstvo među svima osvećenima.

Predajem vas Bogu i Reči blagodati Njegove. To je to što vas može izgraditi i dovesti do slavnog nasleđa.

Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednog ne zaiskah.

O Bže daj nam više ljudi kao što je bio Pavle.

Sami znate da potrebi mojoj i onih koji su sa mnom bili poslužiše ove ruke moje.

"Vi ste videli moje žuljeve. Ja sam radio sa svojim rukama. Ja sam se brinuo o sebi i o onima koji su bili samnom. Ja sam zarađivao za sebe. Ja nisam želeo ni srebra, ni zlata, niti ruha. Ja nisam bio ovde da vas opelješim ili ošišam. Ja sam bio tu da vam služim i da vas nahranim." I on im je ovo govorio jer su ovi lažni proroci uvek pokušavali da se ogrebu o ovce. Uvek neki novi pokušaj da se uzme drugi ili treći prilog *istog dana*. I uvek je naglasak na vašem davanju Bogu a ne na tome šta je Bog dao vama. Pazite na one koji vam konstatno govore šta vi morate da date Bogu. Novi Zavet stavlja naglasak na tome šta je Bog nama dao.

Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemoćnima, i opominjati se reči Gospoda Isusa koju On reče: Mnogo je blaženije davati negoli uzimati.

Mi smo baš nedavno završili konferenciju za svetske distributere izdavačke kuće Maranata music. I oni su došli iz svih delova sveta: Afrike, Singapura, Filipina, Hong Konga i Evrope. Mi smo imali oproštajni ručak sa njima u petak na kojem su ovi distributeri imali priliku da ustanu i da izraze svoje mišljenje povodom konferencije na kojoj su bili prisutni. I rekli su, "Znate, bili smo na mnogim konferencijama ali ni jedna nije bila ovakva. I čini se da na svim

konferencijama na kojima smo dosada bili, oni koji su nas zvali su uvek pokušavali da izvuku nešto od nas, ali kada smo došli ovde, vi ste nam samo služili. To je kao da ste se trudili da nam date radije od toga da uzmete od nas." I ja sam im rekao, "Vi ste upravo sada naleteli na filozofiju Golgote. Mi postojimo da služimo ljudima, a ne da budemo služeni od strane ljudi. To je naša osnovno filozofija. Mi smo tu da damo, a ne da primimo. I zato mi nemamo naglasak na vašem davanju. Naglasak je uvek na tome šta je Bog dao vama. I mi smo tu da vam damo u imenu Isusa Hrista."

I veliki je blagoslov da možemo da budemo na radiju širom cele Amerike, ne da budemo služeni od strane ljudi, "Prijatelji molimo vas da nam pošaljete prilog ove nedelje. Jer moramo da primimo od vas ove nedelje jer smo u zaostatku sa našim računima ove nedelje." Nikad, nikad, nikad. Mi imamo istu nameru da služimo ljudima širom zemlje, da damo. I zato mi šaljem literaturu, mi poklonimo na hiljade i hiljade kasete svake godine. Neka se pročuje. Mi poklanjamo muzičke albume. Neka se i muzika pročuje. Ljudi nam pišu i kažu, "Da li možemo da pravimo kopije vaših kaseti?" I mi kažemo, "Da!"

Čitao sam Hrišćanstvo Danas, i neko je napisao pismo uredništvu i rekao kako je njihova crkva imala problema u željom da pevaju pesme. I kako su saznali da nemogu kopiraju tekstove pesama u male sveske a da predhodno nisu dobili autorsko pravo da ih koriste. I pošto su hteli da odštampaju tekstove ovih pesama za njihovu crkvu, onda su morali da traže dozvolu od svih tih raznih izvodjača da to urade, a izvođači su od njih zahtevali da im plate za to. A oni su želeli da koriste te tekstove u crkvi da bi mogli da ih projektuju da bi svi mogli da ih vide. I on je rekao da je bio samo jedan izdavač koji im je dozvolio da to urade a da ništa nemoraju da plate, i to je bila Maranata music. I ja sam rekao, "Slava Bogu" "Dati," Pavle je rekao, "Naš Gospod je rekao da je mnogo blagoslovenije dati nego primiti."

I ako se mi prihvatimo te filozofije, onda će se Bog pobrinuti za nas. Bog se brine za svoju crkvu. On čini i više negoli li snabdeva za naše potrebe. Ali mi nemoramo da naglašavamo tu stranu. Bog se brine o toj strani. Isus je rekao ako prvo tražimo kraljevstvo Božije i Njegovu pravednost, da će nam se sve ostale stvari nadodati. Ali ovi jadni pastori koji se bore da dobiju nešto se nađu u zamci toga. Jer ako se borite da dobijete, onda isto tako se morate boriti da zadržite to. I onda se nađete u toj poziciji u kojoj ste pod stalnim pritiskom, konstanta borba. "Šta je to što bi mogli da uključimo u ovonedeljnom pismu, nešto novo što bi podstaklo ljude da daju više para." I onda upadneš u tu zamku i čini se da nema izlaza. Ako bi samo hteo da naučiš. Isus je uspostavio princip, "Blagoslovenije je dati nego li primiti." I ako mi damo džabe kao što smo džabe primili, Bog će se pobrinuti za naše potrebe. I kao što je to On dokazao, ja verujem da je On izabrao Golgotu manje više kao primer šta Bog može da učini i šta će učiniti

ako pratimo Njegove principe. Ljudi iz svuda unaokolo gledaju na nas i kažu, "Golgota je drugačija." Sigurno da jeste, potpuno drugačija filozofija. Mi smo tu da služimo a ne da budemo služeni. Mi smo tu da damo a ne da primimo. I Bog se brine za naše potrebe. Čak On čini i više od toga. On nas je tolko blagoslovio da smo u mogućnosti da sponzoriramo, "Reč za Danas" svuda oko sveta. On je dobar. Ah, kada će ljudi da nauče?

I ovo rekavši kleče na kolena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu.

I mogu da zamislim apostola Pavla tamo na plaži i brod kako stoji tamo na obali. Tamo je i mali čamac. Tamo stoje i starešine crkve u Efezu i Pavle sedi tamo na plaži i govori sa njima, "Hranite stado Božije. Brinite se o njima. Jer će vukovi da dođu i vi znate da sam vas upozoravao sa suzama o ovome." I siguran sam da je Pavle u ovom momentu plakao. I reako je, "Pazite na njih. Blagoslovenije je dati nego li primiti." I onda mogu da zamislim kako su se ovi ljudi skupili u krug uhvativši se za ruke u molitvi, neznajući šta ih čeka u budućnosti.

A sviju stade veliki plač i zagrlivši Pavla celivahu ga, Žalosni najviše za reč koju reče da više neće videti lice njegovo; i otpratiše ga u lađu.

21 glava

I kad bi te se odvezosmo otrgnuvši se od njih, idući pravo dođosmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru. I našavši lađu koja polazi u Finikiju, uđosmo i odvezosmo se. A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalevo, i plovljasmu u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer onde valjaše da se istovari lađa.

I Luka nas sada nosi na putovanje od Mileta ka gradu koji se zvao Tir, i to je mesto o kojem ste mogli dosta da čitate u novinama ovih dana. To je mesto u južnom Lebanonu gde su Izraelske trupe okupirale taj deo.

I našavši učenike

I grčka reč nam govori da su oni su ih oni tražili, oni su ih tražili i našli su ih. Slavna je stvar biti Hrišćanin, jer bez obzira gde god da odeš po svetu tog momenta kada neđeš učenike odmah se osećaš kao kod kuće. To je tako divna stvar. Ja odem do Indijanapolisa i to je kao da sam kući. Mi smo se okupili tamo u dvorani i bilo je kao da smo kod kuće. Ljubav koju smo primili od tih ljudi, i to je, pa mi smo svi deo Božijeg slavnog tela. I to je važi za Nju Jork, to je istina za Nju Džersi, i to je istina za Kolorado Springs, i to je tačno gde god da odemo. To je kao da ste uposeti familiji. I tako da su oni tražili Hrišćane tamo u Tiru. I oni su ih našli.

ostasmo onde sedam dana: oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalim. A kad bi te mi dane navršismo, izišavši idasmo, i praćahu nas svi sa ženama i decom do iza grada

I ovo su Hrišćani u Tiru, sve žene i deca, i sada imamo malo drugačiju sliku, oni dolaze sa Pavlom sve do ivice grada.

i kleknuvši na bregu pomolismo se Bogu.

Znači sva deca, familije, telo Hristovo tamo u Tiru, sada kleči sa Pavlom tamo na plaži u Tiru i mole se zajedno.

I oprostivši se jedan s drugim uđosmo u lađu; a oni se vratiše svojim kućama. A mi počevši plovljenje od Tira, dođosmo u Ptolemaidu (*To je današnji grad Alko*); i pozdravivši se s braćom ostasmo kod njih jedan dan. A sutradan pošavši Pavle i koji bejasmo s njim dođosmo u Ćesariju (*To je nekih 40-tak km. južno od Alka na Mediteranskom moru*); i ušavši u kuću Filipa jevanđelista, koji beše jedan od sedam đakona (*On je bio među njima koji su bili postavljeni od strane rane crkve da služe kod stolova*), ostasmo u njega. I ovaj imашe četiri kćeri devojke koje proricaahu.

Interesantno je to da se ovo sada dešava nekih dvadesetak godina kasnije pošto je Filip pobegao iz Jerusalima, zbog velikog progonstva crkve koda je Stefan bio kamenovan, i gde je Pavle bio prisutan slagajući sa Stefanovom smrću. I onda je Pavle krenuo da progoni crkvu, hapseći one koji su zvali ime Gospodnje. I kao rezultat teškog progonstva prouzrokovanog od strane Pavla, Filip je pobegao iz Jerusalima. Onda je došao do Samarije gde je izbililo veliko probuđenje, i onda je po vodjstvu Svetoga Duha krenuo ka Gazi, gde se Etiopijski evnuh obratio a onda se Filip uputio ka Cezareji propovedajući u raznim mestima, deleći sa drugima istinu o Isusu Hristu. I onda se na kraju skrasio u Cezareji. I sada se ova dva čoveka sreću dvadeset godina kasnije.

Ali više nisu na suprotnim stranama ograde, nego su sada dovedeni u zajedništvo kao braća u Isusu Hristu. I Pavle je ostao u Filipovoj kući, jer se Filip skrasio u Cezareji, gde je imao porodicu. Četiri ćerke. Božije pomazanje na njemu, i one su sve imale dar prorokovanja. Znae, vreme prođe i ljudi odrastu i sazreju. I ima mnogo ljudi koji kažu, "Gde su svi ti Isusovci?" Pa ovde su, ali sada imaju četvoro dece. Znae, vreme zna da promeni stvari. Oni više nisu neodgovorni tinejdžeri u ranim dvadesetima kao što su nekada bili, nego su sada u svojim tridesetima a neki od njih u kasnim tridesetima. Ali ti su sazreo, rastao i vreme se promenilo. Ti znaš da ništa nije statično. To nije bilo u opšte planirano, zasvrbelo me. Ali je istinito, sve prolazi. Ali kada mi dođemo u nebo mnogi od vas će možda biti isti jer nam Biblija kaže da tamo nema umiranja?

Stojeći mi pak onde mnogo dana, dođe odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav;

I to je taj koji je došao u ono vreme u Antioh i prorokovao da će biti velika suša.

I došavši k nama uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reče: Tako veli Duh

Sveti: Čoveka kog je ovaj pojas, ovako će ga svezati u Jerusalimu Jevreji, i predaće ga u ruke neznabožaca. I kad čusmo ovo, molismo i mi i ondašnji da ne ide gore u Jerusalim. Pavle odgovori i reče: Šta činite te plaćete i cepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti hoću, nego i umreti u Jerusalimu gotov sam za ime Gospoda Isusa.

"Da li sada pokušavate da me ubedite tako što ćete me moliti? Ja se neplašim okova. Ja sam spreman da umrem za Gospoda Isusa."

Da li je ovo bila Božija volja za Pavla da ode u Jerusalim? Kada je bio tamo u Tiru, Duh ga je upozorio da ne ide u Jerusalim. Ovde Sveti Duh, tako što Agav uze Pavlov pojas, veže svoje ruke i noge i kaže, "Ovako će ga svezati u Jerusalimu Jevreji, i predaće ga u ruke neznabožaca."

Ja verujem da je Bog samo upozoravao Pavla šta ga čeka a da su učenici to shvatili to upozorenje kao da netreba da ide. Ali ja verujem da je Pavle trebao da ide u Jerusalim. Njihovo tumačenje upozorenja je bilo, ne idi. Ali sećate se da kada se Pavle obratio, da je Gospod rekao Ananiji tamo u Damasku, "Idu u ulicu koja se zove prava, i taži Pavla i položi svoje ruke na njega da bi mogao da ponovo progleda i da bi mogao da bude ispunjen Duhom Svetim." I on je rekao, "Gospode, mora da se šališ. Ja znam Pavla. Čuo sam o njemu. On je taj koji je progonio crkvu u Jerusalimu, bacajući u zatvor sve Hrišćane. I on je došao ovde i moje je ima na njegovoj listi. Ja sam na njegovoj listi žrtava. Ja sam jedan od tih koje će od da uhvati. Gosopode, nemisliš valjda da se izložim pred njime i da se molim za njega." I Gospod je rekao, "Vidi, on je moj izabrani istument i ja ću mu pokazati koliko će da propati za Moje ime."

I čini se da je Gospod bio veran u tome, i da je uvek Pavla upozorio o patnjama koje će da iskuši. I sa upozorenjima ja mislim da je uvek došlo i, "Hej Pavle, ako želiš da izbegneš sve ovo možeš." I Pavle bi rekao, "Nikako Gospode. Hajde da to učinimo." "Ja se nebrinem o tome ako budem uhapšen. Ja se nebrinem ako budem u okovima. Nemožete me odgovoriti sa vašim suzama, ja sam spreman da umrem za Isusa. Ako me bace u zatvor, to me nebrine uopšte. Ja sam spreman da umrem za Isusa Hrista." I takve ljude jednostavno nemožeš da zaustaviš.

Sećate se kada je Pavle bio u Korintu da mu je Gospod rekao, "Ne boj se, nego govori, i da ne ućutiš; Jer sam ja s tobom, i niko se neće usuditi da ti šta učini; jer ja imam veliki narod u ovom gradu." Kada je on bio na brodu i kada se činilo da će da dožive brodolom, i to ćemo videti u jednom od sledećih glava, Pavle je ustao i rekao, "Hej momci, budite dobre volje, sve će biti u redu. Anđeo Gospodnji je bio do mene večeras i rekao da iako će brod doživeti brodolom, niko od nas neće biti izgubljen." I Gospod mu je uvek pokazivao stvari koje će mu se dogoditi i šta će sve morati prepatiti. I ja verujem da mu je Gospod verno pokazivao stvari koje će propatiti za ime Isusa Hrista. I Pavlov odgovor je bio, "Gospode, šta god da bude ja sam spreman da budem u okovima, ja sam spreman da umrem." I kao što sam vam rekao ranije, Pavle je jedan

od mojih omiljenih ličnosti. Volim njegovu posvećenost. Volim tu njegov takmičarski duh koji želi da pobjedi. I čovek koji kaže, "Hej, mene neće zaustaviti patnja ili bol ili šta god. Hajdemo." I ja volim takvu vrstu čoveka. On je moj tip muškaraca kojem se ja divim.

A kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo

I to neznači da su oni prestali da govore, "Neka bude Božija volja." Oni su prestali da govore, "Neidi," i počeli su da govore, "Pa, Božija volja će bitu učinjena." I mnogi ljudi pogrešno čitaju ovaj deo.

umukosmo rekavši: Volja Božja neka bude

I umukli smo i rekli, "Volja Božija neka bude." Vidite li razliku? Oni su prepoznali, "Pa ako je to Božija volja onda neka tako bude, volja Božija neka bude." Tako da su prestali da odgovaraju Pavla i rekli su, "Pa, volja Božija neka bude."

A posle ovih dana spremivši se

I ovo podrazumeva da su spakovali svoje stvari i uputili se peške ka Jerusalimu.

iziđosmo u Jerusalim. A dođoše s nama i neki učenici iz Ćesarije vodeći sa sobom nekog Mnasona iz Kipra, starog učenika, u kog bismo mi stajali. I kad dođosmo u Jerusalim, primiše nas braća ljubazno. A sutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i dođoše sve starešine. I pozdravivši se s njima kazivaše sve redom šta učini Bog u neznabošcima njegovom službom. A oni čuvši hvaljahu Boga i rekoše mu: Vidiš li, brate! Koliko je hiljada Jevreja koji verovaše, i svi teže na stari zakon.

Interesantno. Već u ovom periodu u Jerusalimu je bilo na hiljade Hrišćana, koji su imali čudan miks Hrišćanstva sa Judeizmom. Oni su bili veoma revni za zakon. Oni su nastavili da žive po pravilima Judeizma. Oni su nastavili da žive po Mojsijevom zakonu, iako su verovali da je Isus Mesija. Ali su se oni smestili u Jevrejsku zajednicu.

I tako da je rekao,

A doznali su za tebe da učiš otpadanju od zakona Mojsijevog sve Jevreje koji žive među neznabošcima, kazujući da im ne treba obrezivati dece svoje, niti držati običaje otačke. Šta ćemo dakle sad? Narod će se sabrati jamačno (*Oni će saznati da si tu*); jer će čuti da si došao. Ovo dakle učini šta ti kažemo: u nas imaju četiri čoveka koji su se zavetovali Bogu; Ove uzmi i očisti se s njima, i potroši na njih neka ostrižu glave svoje, i svi će doznati da ono što su čuli za tebe ništa nije (*Ali ti si dobar Jevrej, živiš Košet*), nego da i sam držiš zakon i živiš po njemu.

I tako da je crkva u Jerusalimu pokušavala da spreči nemir. Ima mnogih Jevreja koji su postali vernici, iako oni i dalje drže zakon i nastavljaju da žive kao Jevreji, ali oni ustvarnosti nisu verovali. Ali crkva u Jerusalimu je definitivno bila u slabom stanju. I kad god se crkva prilagodi i

kada se trudi da se prilagodi ka društvu oko sebe, onda će ta crkva da neđe sebe u slabom stanju. I jedno od prokletstva crkve je taj pokušaj da se prilagodi ka svetom. Da bi smo mi mogli da živimo u miru i harmoniji sa svetom. Ali sa Isusom nema zajedničkog života sa grehom. Isus, Reč Božija nam kaže, "Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti, I biću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri" (II Korinćanima 6:17-18). Gospod nas zove ka iskrenom odvajanju, ka realnom predanju.

"Neželimo nikakve probleme Pavle. I oni su čuli da ti učiš neke stvari, da znaš da Jevreji nemoraju da se brinu o zakonu i da mogu samo da služe Isusu Hristu. Ali učini nam uslugu jer mi neželimo nikakve probleme. I svi će ovi Jevreji da čuju da si došao ovde i sam znaš da postoje onda šanse da stvari postanu guste. I tako ima četiri momka koja su došla na paznik i žela da se zavetuju." I ako si nameravao da se zavetuješ, onda si morao da se u potpunosti posvetiš Gospodu na nedelju dana. I to je bio Nazaritski zavet. Ti bio obrijao glavu. I nakon određenog perioda ti bi ponovo obrijao glavu ali bi ovaj put doneo kosu koju si obrijao i preneo je kao žrtvu Bogu. I to je bilo posevćenje, i oni koji bi to uradili, oni bi trebalo da provedu celu nedelju u hramu Slaveći Boga. I to bi bilo dosta teško, jer bi morali da uzmu nedelju dana kao slobodne dane da nerade ništa a bile bi im potrebne zalihe. I onda obično kako bi to izveli je bilo tako što bi imali bogataše koji bi ih sponzoricali da bi mogli da to urade. I tako da su oni rekli Pavlu, "Hajde, sponzoriši ove momke."

I Pavle je doneo dosta veliki prilog crkvi u Jerusalimu. I interesantno je da se nespominje da su oni bili zahvalni za to. Nego ono što vidimo je namera da se Pavle stavi u poziciju u kojoj je morao da kompromisuje svoja ubeđenja. I Pavle, i ja se ovde divim njegovoj veličini, jer je on to uradio. I ja sam siguran da je on to učino prateći svoje lično podsticanje koje je on rekao u poslanici Rimljanima, a to je da žive u miru sa svakim kolko je to u njihovoj moći. "To meni ništa ne znači, a ako će to vama pomoći, uredu." I ovo pokazuje njegovu veličinu. To pokazuje njegovu ljubaznost, jer je bio spreman da poslušaj ovaj savet. Ali to nije bilo u njegovom srcu, on je bio slobodan od ovih stvari. On je otkrio Božiju blagodat/milost. I to je jedna stvar koju crkva u Jerusalimu nije otkrila. Oni su i dalje pokušavali da udovolje Bogu u odanosti zakonu radije nego li pravednosti koja je kroz veru u Isusa Hrista, o kojoj je Pavle govorio u njegovoj poslanici Rimljanima.

I on je reako, "Šta je sa time?" On je rekao, "Stvar je u tome da Jevreji imaju revnost za Boga, ali ne po znanju jer su u neznanju pravednosti koju je Bog snabdeo. I pošto su neupućeni o toj pravednosti, oni pokušavaju da uspostave svoju pravednost kroz zakon. Ali istina je da oni nikada nisu došli do nje, oni je nikada nisu našli. Gde na drugoj strani pagani, koji su neuki što se tiče zakona su naleteli u tu slavnu pravednost koja dolazi kroz veru u Isusa Hrista, i tako da

su pagani dobili tu pravednost. Jer su je postigli kroz veru u Isusa Hrista na blagoslov Božije blagodati."

I oni traže od Pavla da kompromituje svoja uverenja. Pavle je rekao, "Ja sam sve stvari svakome da bih mogao da dobijem više. Za Jevreje sam postao Jevrej." I to je šta je on uradio, "Uredu, važi." I tako kada su braća došla i rekli, "Šta je sa Pavlom?" Šta je on rekao? "Pa vidite, vi znate da on sponzorise onu četvoricu momaka. I vidite, on je obrijao svoju glavu i znate, on je dobar Jevrej. Nemojte da se brinete za njega."

A za neznabošce

I oni su se brinuli da je Pavle činio od Jevreja da nebudu više Jevreji. Ali što se tiče neznabožaca, sa njima možeš kako hoćeš.

koji verovaše mi poslasmo presudivši da oni takvo ništa ne drže osim da se čuvaju od priloga idolskih, i od krvi, i od udavljenog, i od kurvarstva. Tada Pavle uze one ljude, i sutradan očistivši se s njima, uđe u crkvu, i pokaza kako izvršuje dane očišćenja dokle se ne prinese žrtva za svakog njih.

I sigurno Pavle ne bih prinio žrtvu za greh jer je znao da je to već učinjeno jednom za svagda. Ali postojale su drugi prinosi koji je Hrišćanin mogao da prinese. Postojali su prinosi, žtve paljenice, i to su bile paljenice koje su bile prinošene sa svrhom posvećenja. Postojale su mirovne žrtve ili žrtvr zahvalnice i to su bile žrtve za zajedništvo sa Bogom. I u Mileniumskom carstvu Biblija govori da će biti žrtva koje će biti prinete Bogu. I one će bez sumnje biti žrtve zahvalnice i žrtve paljenice, žrtve posvećenja. Ali žrtva za grehe je jednom za svagda bila prineta. Nikada više neće biti potrebe za se prinese žrtva za greh, jer je ona bila prineta jednom za svagda od strane Isusa Hrista. I ljudi čitaju o ovim žrtvama koje će biti prinete u Milenijumu i kažu, "Vov, pitam se zašto prinosi žrtve?" Pa zato što postoje razne vrste prinosa, a ne samo one koje su za greh. Postoje one koje su za posvećenje, one koje su za zajedništvo, one koje su zahvalnice tj. mirovne.

A kad htede da se navrši sedam dana, videvši ga u crkvi oni Jevreji što behu iz Azije, pobuniše sav narod, i metnuše ruke na nj. Vičući: Pomagajte, ljudi Izrailjci! Ovo je čovek koji protiv naroda i zakona i protiv ovog mesta uči sve svuda; pa još i Grke uvede u crkvu i opogani sveto mesto ovo. Jer behu videli s njim u gradu Trofima iz Efesa, kog mišljahu da je uveo Pavle u crkvu/hram.

I postojala je deo za pagane ali je tamo postojao znak na zidu na kojem je bilo napisano, "Svaki paganin koji prođe dalje od ovog znaka je odgovoran za svoju smrt." I Rimljani su poštovali njihovo pravo da kamenuju svakoga ko bi pokušao da pređe u Jevrejski deo. Oni bi dozvoli da ga oni kamenuju. I oni su optuživali Pavla da je on skrnatio hram tako što je uveo pagane u

hram, ali on to nije učinio. Nego su oni to samo predpostavljali zato što su videli neke Grke koji su bili sa njime u Jerusalimu.

I sav se grad podiže, i navali narod sa sviju strana, i uhvativši Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvoriše vrata. A kad hteše da ga ubiju, dođe glas gore k vojvodi od čete da se pobuni sav Jerusolim. A on odmah uzevši vojnike i kapetane dotrča na njih. A oni (*Oni koji su ga tukli*) videvši vojvodu i vojnike prestaše biti Pavla.

I ako ima na hiljade Hrišćana, gde su oni bili kada je Pavle bio tučen do smrti? Zašto ne dolaze da mu pomognu? Tamo su na hiljade Hrišćana, na hiljade vernika koji se drže zakona. Pa njih nije bilo nigde da pomognu Pavlu kada ih je trebao.

A vojvoda pristupivši uze ga, i zapovedi da ga metnu u dvoje verige, i pitaše ko je i šta je učinio. A jedan vikaše jedno, a drugi drugo po narodu. A kad ne može od bune ništa da razume upravo, zapovedi da ga odvedu u logor (*I on se nalazio na ivici gore na kojoj se nalazio Hram*).

O on se nalazio na severozapadnom delu gore gde se nalazio hram.

A kad bi na basamacima/stepenicama

I postojala su dve stepeništa koja su vodila gore ka Antonijovoj tvrđavi.

moraše ga vojnici nositi sile radi naroda. Jer za njim prista mnoštvo naroda koji vikahu: Pogubi ga.

Isti uzvici koji su bili izrečeni protiv Isusa, "Dalje sa njih, dalje sa njim, razapni ga, razapni ga." I tako kada je stigao do stepeništa, i on je bio nošen od strane rimskih vojnika, mnoštvo je uvikivalo, "Pogubi ga."

A kad htede Pavle da uđe u logor, reče vojvodi: Je li mi slobodno govoriti šta tebi? A on reče: Zar umeš grčki? Nisi li ti Misirac koji pre ovih dana podbuni i izvede u pustinju četiri hiljade hajduka?

I postojao je čovek koji je došao iz Egipta, odmetnik, koji je sakupio grupu ljudi oko sebe i odveo ih na Maslinsku Goru. I on je rekao da će da prouzrokuje da se Jerusalimski zidovi sruše. I on je pokušao šta je pokušao ali se zidovi nisu srušili. Ali je on imao čitavu grupu odmetnika koji su pošli sa njime i oni su bili napadnuti od strane rimljana. I većina njih je bila ubijena, ali je on, vodja pobegao. I tako da je ovaj vojvoda pomislio da je Pavle taj vodja, taj Egipćanin koji poveo tu pobunu pre koju godinu. I on je rekao, "Zar nisi ti taj Egipćanin?"

Pavle reče: Ja sam čovek Jevrejin iz Tarsa, građanin poznatog grada u Kilikiji

Ja sam Rimljanin. Iz grada Tarsa.

nego te molim dopusti mi da govorim k narodu.

Pavle je imao hrabrosti. Oni se tu deru, "Pogubi ga, što dalje sa njim." I imaju nameru da ga

ubiju a on sada traži dozvolu da im se obrati.

A kad mu dopusti, stade Pavle na basamacima/stepenice i mahnu rukom na narod; i kad posta velika tišina progovori jevrejskim jezikom govoreći:

I zar to nije čudno mesto da se završi poglavlje?

I moraće da sačekate do sledeće nedelje da saznate šta je on rekao. Novi nemir se stvorio ali je interesantno. I tako da ćemo sledeće nedelje nastaviti. Kada sam bio mali i kada sam bio u nedeljnoj školi, pevali smo, "Usudi se da budeš Danijel," šteta što se niko nije usudio da napiše pesmu za decu u nedeljnoj školi, "Usudi se da budeš Pavle." Čovek koji se upotpunosti posvetio i predao Bogu. Čovek čija je glavna želja bila da izvrši Božiju volju, da završi i ispuni Božije namere za njegov život. I kada bi smo se samo mi u potpunosti posvetili Bogu i planu koji On ima za nas. Da bi mi kao Pavle, kao glavnu stvar: čezneli da završimo kurs sa radošću, dok sa time ispunjavamo službu na koju nas je Hrist pozvao.

Neka Gospod bude sa vama i neka vas blagoslovi ove nedelje na veoma specijalan način. I neka vas Duh privuče u dublje i mnogo intimnije zajedništvo sa Isusom Hristom. Da budete ojačani delom Svetoga Duha u vašem životu. Budi te blagoslovljeni u Isusovom imenu.

Dela Apostolska 22-23

Čak Smit

Hajde da otvorimo naše Biblije u 22. glavi Dela Apostolskih. Nastavićemo tamo gde smo videli Pavla prošle nedelje, u jednom veoma dramatičnom momentu. Pavle se pored konstantnih upozorenja od strane Svetoga Duha vratio nazd u Jerusalim, gde je doživeo veoma hladan prijem od strane crkve i surov prijem od strane Jevreja. Jer dok je bio u hramu baveći se svojim stvarima, nije radio ništa šta bi moglo bilo koga da uznemiri, jer je išao kroz običaj pročišćenja po Jevrejskom zakonu, da bi mogao da proslavi praznik Pentakosta te godine. Onda su neki Jevreji iz Azije, kada su ga videli tamo, se razjarili jer su ga pratili kroz celu Aziju pokušavajući da ponište njegov rad među paganima.

I oni su se razderali, "Ljudi i braćo, ovo je taj čovek o kome smo vam govorili, koji je među paganima propovedao spasenje." Tako da su Jevreji zgrabili Pavla i nameravali su da ga prebiju do smrti. I onda su neki to rekli Rimljanima kod Antoniove palate, da se dešava nemir kod hrama. A ta palata se baš nalazila na gori na kojoj se nalazio hram i samim time je bila deo hramskog predela. Nalazila se na severo-zapadnom delu gore. Stepenice su dolazile tačno do gore hrama.

Za vreme praznika su Rimljani uvek imali ekstra vojnike postavljene tamo jer je to bilo vreme

kada su emocije kod Jevreja bile veoma jake i samim time mogućnost pobune protiv Rimljana je bila realna. Tako da su oni uvek imali ekstra vojnika u to vreme. Tako da je kapetan zajedno sa nekim od vojnika došao do dela koji je bio kod hrama gde su silom morali da otrgnu Pavla od ruku besne rulje koja ga je nameravala premlatiti do smrti. Oni su ga okovali i nosili su ga stepenicama Antoniove palate. I dok su išli stepenicama Pavle je rekao kapetanu, "Da li bi mi dozvolio da se obratim narodu?" On se onda iznenadio da mu se Pavle obratio na Grčkom i rekao, "Da li govoriš Grči? Zar ti nisi taj Egipćanin koji je poveo pobunu ovde pre koje vreme?"

Pavle je rekao, "Ne, ja sam građanin Tarsa." To je bio veoma važan grad. Tako da je rekao, "Samo napred." Tako da je Pavle podigao ruku da bi dao naznanje rulji koja ga je pratila uz te stepenice do Antoniove palate da namerava da im se obrati. I stojeći tamo na tom tremu, on se obratio Jevrejima.

I ovo je nešto za čime je Pavle čeznuo od kada je našao Isusa Hrista. Pavle je osećao da ima razumevanje prema Jevrejima jer je i on sam bio Jevrej, on je razumeo njihovu revnost, razumeo je njihovu želju da progone Isusa Hrista, i on je osećao da bi mogao da ih ubedi o istini Isusa Hrista. Tako da je ovo bio Pavlov veliki momenat, momenat koji je on čekao, momenat za koji se on borio i trudio.

Ja verujem da je moguće za nas da poguramo nas put u situacije u koje nas Gospod nije baš ni pozvao da budemo. Ima ljudi koji imaju takvu sklonost da jednostavno poguraju sebe u to šta oni žele. "Ima da budem tamo bez obzira na cenu. Uradiću to." I tako da je Pavle sada ovde. Ja neznam da li je on ovde u ovoj situaciji kao rezultat Pavlove volje ili kao rezultat Božije volje. Kada je Pavle bio na njegovom putu ka Jerusalimu, Sveti Duh ga je upozoravao da neide u Jerusalim u svakom mestu u kojem je bio. On je rekao starešinama u Efezu, "Neznam šta me čeka, sem toga da gde god da odem Sveti Duh me upozorava da me okovi i tuga čekaju."

I kada je došao do Tira i tamo se sreo sa crkvom, tamo je došla reč proročanstva i Duh je rekao Pavlu ponovo, "Ne idi do Jerusalima." Kada je došao do Filipove kuće u Cezareji, prorok Agab je došao iz Jerusalima. On je bio jedan od priznatih proroka od strane crkve u Jerusalimu. On je uzeo Pavlov pojas i vezao sebe i rekao, "Tako će i biti čoveku čiji je ovo pojas kada stigne u Jerusalim." Tako da su oni pokušavali da odgovore Pavla od njegove namere, ali je on bio odučan. Čini se da je čak i Sveti Duh imao nameru da odgovori Pavla od njegove namere. Ja nemogu to da kažem sa sigurnošću. Bilo bi veoma arogantno od moje strane da kažem da to nije bila Božija volja. Ali je to mogućnost koja postoji i vredna je da se razmisli o njoj. Uvek je tužna stvar kada je moja volja u konfliktu sa Božijom. Ali je čak tužnije kada ja poguram svoju volju nad Božijom.

Pavle stoji tamo iako je to njegova želja. Ovo je njegova životna ambicija, tačnije, koliko je dugo Hrišćanin. Tako da smo ga ostavili prošle nedelje kako je uzdigao ruku u znaku da se obrati ljudima i da je velika tišina onda nastala, i onda se on njima obratio na Hebrejskom. Kapetnu je on govorio na Grčkom. Ali će su narodu obratiti na njihovom jeziku, Hebrejskom. 22. glava počinje sa Pavlovom strastvenom molbom za njegovu braću.

Ljudi, braćo i očevi! Čujte sad moj odgovor k vama.

Grčka reč odbrana je *apologia*, i zato se veoma često argument za Hrišćansku veru zove apologetika. Ona dolazi od ove reči, a i vi ste čuli o apologetici. Poreklo ove reči se nalazi u Grčkoj reči *apologia*, koja je ovde prevedena kao odgovor.

A kad čuše da im jevrejskim jezikom progovori, još veća tišina posta. I reče: Ja sam čovek Jevrejin, koji sam rođen u Tarsu kilikijskom, i odgajen u ovom gradu kod nogu Gamaliilovih,

Gamalilo je bio jedan od veoma poštovanih Jevrejskih rabina tadašnjeg vremena. Čak, verovatno i najpoštovanij rabin tadašnjeg vremena. Pismo spominje Gamalila na jednom mestu, i to je onda kada su želeli da utišaju svedočanstvo rane crkve i apostola. I onda je Gamalilo ustao i rekao, "Hajde da budemo pažljivi šta radimo. Postojale su i druge sekte koje su se pojavile i zatim bi nestale posle smrti vođe. I sada pošto je njihov vođa mrtav, sada je pogodno vreme da se raspadnu. Tako da je predlažem da ih ostavimo na miru, jer ako nije od Boga, nestaće. Ali ako je od Boga, onda ćemo se naći da se borimo protiv Boga." Tako da je taj mudar savet bio poslušan od strane Sinedrina, i oni su bili prema crkvi malo tolerantniji nego pre što se tiče njihovog propovedanja evanđelja u njihovoj veoma ranoj istoriji.

Gamalilo je napisao o Pavlu kao o svojem učeniku da je sa Pavlom imao samo jednu poteškoću kao učenikom, a to je bila ta da je imao poteškoća da ga snabdeva sa dovoljno knjiga. Pavle je bio pravi štreber i strastven čitač. Tako da je Gamalilov jedini problem bio da ga snabde sa knjigama. Pavle sada ovde govori o svojim ranim iskustvima i učenju kod Gamalilovih nogu.

naučen upravo otačkom zakonu, i bejah revnitelj Božji kao što ste vi svi danas.

Pavle dozvoljava sebi da se poistoveči sa njima i njima da sa poistoveče sa njime. "Ljudi, braćo, ja znam u čemu je problem. Ja znam vašu revnost za Boga. Ja sam bio na istom mestu na kojem ste bili i vi. Ja sam Jevrej. Ja sam sedio kod Gamalilovih nogu."

Ja ovaj put gonih do same smrti,

Ili, one koji su hodali ovim putem, ja sam ih progonio do smrti.

vezujući i predajući u tamnicu i ljude i žene, Kao što mi svedoči i poglavar sveštenečki i sve starešine; od kojih i poslanice primih na braću koja žive u Damasku; i idah da dovedem one što behu onamo svezane u Jerusalem da se muče. A kad idah i približih se

k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svetlost s neba. I padoh na zemlju, i čuh glas, koji mi govori: Savle! Savle! Zašto me goniš? A ja odgovorih: Ko si Ti, Gospode? A On mi reče: Ja sam Isus Nazarećanin, kog ti goniš. A koji behu sa mnom videše svetlost i uplašise se; ali ne čuše glas koji mi govoraše.

Na drugom mestu gde se spominje ovaj događaj, kaže da oni nisu čuli glas i onda neki ljudi umišljaju da postoji neslaganje u Bibliji. Postoje dve Grčke reči koje su tu upotrebljene. Jedna je *fone*, koja znači fonetika i to je reč koja je upotrebljena ovde. Oni nisu čuli *fone*, tj. oni su čuli zvuk glasa ali nisu čuli fonetiku. Oni nisu čuli reči. Oni nisu razumeli šta glas govori Pavlu. I to je o čemu se ovde govori. Oni su čuli zvuk glasa ali nisu razumeli glas koji je govorio Pavlu.

A ja rekoh: Šta ću činiti, Gospode? A Gospod mi reče: Ustani i idi u Damask, i tamo će ti se kazati za sve šta ti je određeno da činiš.

I ja mislim da ovde postoji interesantna poenta koji bi trebali ponovo da spomenemo, barem što se tiče Božijeg vođstva u našim životima. A to je da nas Bog obično vodi korak po korak. O ovome smo govorili kada smo bili na jednom od ranijih delova Dela Apostolskih. Kada je Filip bio u Samariji u kojoj se bilo veliko probuđenje i gde mu je Duh rekao, "Idi do Gaze" (to je inače pustinja). On nije dobio nikakve dodatne informacije sve dok nije stigao do Gaze, a tek onda mu je Gospod pokazao sledeći korak.

Mi tako često želimo da nam Bog pokaže celu sliku. Nismo voljni da hodamo u veri. Mi želimo da nam Bog pokaže sve, da nam kaže sve šta će se dogoditi na celom putu. I to je verovatno zato da bih onda je mogao da izaberem da li bi hteo to da uradim ili ne. Ali kada si ti Gospodnji sluga, onda ti primaš naredbe, korak po korak. I to ja način na koji ih Gospod daje.

Kada je Petar bio na kravu kuće kožara Šimuna, i kada mu je Gospod progovorio i rekao, "Evo ljudi koji stoje na kapiji koji su došli da te vide. Idi sada sa njima i nepitaj ništa." Gospod mu nije rekao šta je nameravao da uradi. "To je sve što ćeš sada da dobiješ Petre."

Bog nas tako često vodi samo korak po korak. Ali ja tako često oklevam da napravim taj prvi korak i govorim, "Gospode, pokaži mi Tvoju volju. Bože, želim da Tvoja volja bude učinjena u mom životu." Bog nam nepokaže drugi korak sve dok mi ne učinimo prvi. Pošto učiniš prvi, onda će ti Bog dati drugi.

Bog je reako Abrahamu, "Izađi iz zemlje svojih očeva u zemlju koju ću ti ja pokazati." Tak da je Abraham u veri napustio zemlju svojih očeva i uputio se tamo gde nije ni znao gde ide. To je prava vera. "Bog mi je reako, Idi." "Gde ideš?" "Ne znam." "Zašto ideš?" "Ne znam." "Pa to nema nikavog smisla." Ima, ako si ti Božiji sluga i primaš naređenja od Njega. On će ti pokazati drugi korak kada učiniš prvi.

Tako da mi moramo da istupimo u veri. Ako nam je Bog dao prvi korak, onda istupi u veri.

Uzmi ono što razumeš i znaj da u ovom momentu da kada stigeš tamo gde trebaš da će ti Bog dati sledeći korak. On nas vodi korak po korak. Božija volja je obično progresivno otkrovenje za svako naše srce. To je progresivno otkrovenje koje se nastavlja otkrivati.

Ja bih više voleo da Bog to ne bi tako radio, jer ja ne uživam da hodam u veri. Ja verujem mnogo više u svoj intelekt i razmevanje negoli u veru. Tako da bih ja više voleo da Bog jednostavno izloži ceo plan unapred, tako da bih ja znao svaki korak i svaku krivinu koja će da naiđe na putu. Ali Bog nije ugodno da me tako vodi; On samo kaže, "Idi do Damaska i ja ću ti pokazati sve ostalo kada stigneš tamo. Učini prvi korak, onda ćeš da primiš drugi." Progresivno tj. postepeno otkrovenje Božije volje našim životima. Jer Bog želi da hodamo u veri. Jer, "Bez vere je nemoguće udovoljiti Bogu" (Jevrejima 11:6).

Ustani i idi u Damask, i tamo će ti se kazati za sve šta ti je određeno da činiš.

I kad obnevideh od silne svetlosti one,

Ova sjajna svetlost je oslepila Pavla na jedno vreme.

vođahu me za ruku oni koji behu sa mnom, i dođoh u Damask. . A neki Ananija, čovek pobožan po zakonu,

On je bio isti kao i vi momci.

posvedočen od sviju Jevreja koji žive u Damasku,

Pavle sada gradi na Ananiji. On nije tamo neki odmetinik; on je čovek koji je bio pobožan i koji je bio na dobrom glasu među Jevrejima tamo u Damasku.

Došavši k meni stade i reče mi: Savle brate! Progledaj. I ja u taj čas pogledah na nj. A on mi reče: Bog otaca naših izabra te da poznaš volju Njegovu, i da vidiš pravednika

Pavle je vidio Isusa na putu ka Damasku. Pavle, kako daje listu onih koji su videli uskrslog Isusa, govori o Isusovom pojavljivanju Mariji, onda učenicima, pa onda preko 500 ljudi u jednom momentu. I onda Pavle kaže, "A posle svih javi se i meni kao kakvom nedonoščetu." I kada on daje dokaz svoh apostolstva tj. prava da se zove apostol, on kaže, "Zar ja nisam vido uskrslog Gospoda?" Ananija je rekao, Bog te je izabrao."

I kada Pavle piše svoje pismo Efežanima, on počinje prvu glavu, posle uvodnih pozdrava, sa, "Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kraz Hrista" (Efežanima 1:3). Na vrhu liste divnih stvari koje je Bog učinio, za sve duhovne blagoslove koje je primio, za koje Pavle zahvaljuje se nalazi da nas je Bog izabrao prije postanja sveta. To je bilo na vrhu liste stvari za koje Pavle zahvaljuje, i to bi verovatno trebalo da bude na vrhu naše liste, ako zaista razumemo šta znači biti izabran od strane Boga.

I ovde Ananija objavljuje Pavlu, "Bog je izabrao tebe Pavle." Isus je rekao svojim učenicima,

"Vi niste izabrali mene, nego sam Ja izabrao vas" (Jovan 15:16). Tako da Pavle pišući svetima, objavljuje ta su izabrani od strane Boga prije postanja sveta. Vidiš, ako mene nije izabrao Bog, onda bi sve ostalo bilo izgubljeno. Kako sam zahvalan za to da me je Bog izabrao. "Bog otaca naših, izabra te da poznaš volju Njegovu, i da vidiš pravednika,"

i da čuješ glas iz usta Njegovih:

Tako da Pavle tamo na putu, Bog ga je izabrao. I Pavle je shvatio Božiju blagodanost u tome da ga je Bog izabrao, jer kada ga je Bog izabrao, on je proganjao i ubijao vernike. On je bio veoma razjaren protiv Hrišćanstva, protiv Isusa Hrista. Ali ga je ipak Gospod izabrao, ne samo da vidi Isusa, nego da i čuje njegov glas.

Da Mu budeš svedok pred svim ljudima za ovo što si video i čuo. I sad šta oklevaš? Ustani i krsti se, i operi se od greha svojih, prizvavši ime Gospoda Isusa.

I Pavle sada Jevrejima prepričava svoje lično iskustvo i susret sa uskrslim Hristom. "Znam šta mislite; ja razumem vaše stavove. Ja sa isto bio tamo gde ste vi sada. Ja sa takođe i progonio crkvu, stavljajući na smrt one koji su hodali ovim putem. Ja sam bio na mom putu ka Damasku da uhapsim one koji su se pozivali na ime Gospodnje, kada me je Gospod uhvatio."

A dogodi se, kad se vratih u Jerusalem

I čini se, barem iz teksta ovde, da se Pavle odmah vratio u Jerusalem iz Damaska, ali to nije bilo tako. On je ostao u Damasku na jedan kraći period, ali kada je otišao onda je otišao u putinju. On je otišao u Arabiju, i tamo je priveo nekih tri godine, gde mu je Bog otkrio Njegovu volju za Pavlov život, dok je Bog ispravljao Pavlovo razumevanje Starog Zaveta. Pavle se vratio u Damask iz Arabije i počeo da propoveda Hrista slobodno u sinagogama, i sa time uznemirio Jevreje koji su odlučili da ga ubiju. Tako da su ga njegovi prijatelji spustili niz zid u kotarici da bi mogao da pobegne iz Damaska, jer su Jevreji čekali na kapiji grada u zasedi. I tako da je on onda došao do Jerusalima, ali je to bilo nekih tri godina kasnije. Ali Luka to nespominje, izostavlja dosta istorije, i to je verovatno i Pavle uradio ovde u svojem svedočanstvu. "I dogodi se kada sam bio u Jerusalmu,"

i moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe,

Postoje i druga mesta koja spominju stanje slično transu kada su osobe bile u molitvi. I to je to stanje u kojem su primili vizije i u kojima su čuli glas Gospodnji kako govori njihovim srcima. Ja razumem šta je trans po definiciji. Koliko ja znam, ja nisam nikad bio u tom stanju. To ne znači da se protivim tome. Ja sam otvoren za sve šta Bog želi da uradi i na bilo koji način Bog zaželi da govori meni. I ako bi Bog želeo da me dovede do stanja transa da bi mi govorio po viziji, ja mislim da bi to bilo veoma uzbuđujuće. I Gospod zna da sam ja otvoren za to ako je to šta On želi.

Međutim, Gospod govori meni veoma često; On mi govori kroz Njegovu Reč. I nemogu da se izrazim kako sam blagoslovljen kada mi Bog progovori kroz Njegovu Reč. Ponovo napominjem da nemam ništa protiv vizija, snova ili transa. Ja sam zaista otvoren za njih i priznajem da bih zaista uživao u takvom iskustvu. Meni bi to bilo zaista uzbuđujuće iskustvo. Gospode, čuo si to sada. Ali dosada ja to nisam iskusio. Ali to ne znači da osoba to nemože doživeti i da takvo iskustvo bi bilo nevažće. Ja neverujem u to. Međutim, svako iskustvo koja ja imam treba da se slaže sa Rečju Božijom. Pavle je rekao, "Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drugačije nego što vam javismo, proklet da bude!" (Galaćanima 1:8).

Ne tako davno sam vam spomenuo o tom liku koji je slao ta pisma u kojima je govorio o tim vizijama koje je on navodno imao, i ima taj paket u kojima spominje te neverovatne vizije i otkrovenja koje mu je Bog dao. On ih je prodavao, za 5,95\$, ili 9,95\$ za paket, ili 14,95\$ za ceo paket. On je izgradio crkvu vredu milion dolara od novaca naivnih ljudi koji su mu slali pare za ove paket vizija. I zamislite, prošle sam nedelje dobio razglednicu od istog lika i on je još uvek u poslu? Nisam čuo ništa od njega već 14 godina. Ali Nil Frizbi još uvek ima vizije o veoma interesantnim stvarima, i one su i dalje u istim paketima sa istim cenama. "Saznajte šta Bog..." "Ovo je bolje od drugih ponuda. Jefitnije je!"

Pre koju godinu kada sam ovakva pisma dobijao skoro svake nedelje, od ovih ljudi sa vizijama, ja bih pregledao i onda ih bacio. Ali jedan dan, kada sam bio na mom putu na jedan sastanak za vreme ručka, malo sam kasnio, navratio sam do crkve, i to je bila prva crkva koju smo imali ovde u Kosta Mesi i tamo smo imali sanduče. Onda sam izvukao poštu iz sandučeta i uputio sa na taj sastanak. I tamo je bio taj jedno Nil Frizbijev pismo. I tako da sam ga iscepao i bacio postrani. I onda sam stao i rekao, "Gospode, ja želim da budem otvoren za Tebe. Neželim da budem zatvorenog uma nizašta. Mrzim biti ciničan, ali moram da ti priznam da sam ciničan kada dođe do svakoga ko pakuje vizije i prodaje ih. Ali Gospode, ako ovaj čovek ima nešto što ja treba da čujem ili da znam, istupiću i kupiću paket za 5,95\$. To nije mnogo, mogu priuštiti to." I onda je Gospod progovorio mom srcu (ne u transu, nego pravo, jer još nisam bio u transu), On je progovorio mom srcu kroz Njegovu Reč u Jeremiji, "Prorok koji sni, neka pripoveda san; a u koga je reč moja, neka govori reč moju istinito; šta će pleva sa pšenicom? Govori Gospod" (Jeremija 23:28). Tolko sam se uzbuđio kada mi je Gospod progovorio kroz taj deo pisma, da sam morao da siđem sa puta jer je bilo opasno da vozim u takvom stanju. I to je bilo vreme u kojem sam se radovao činjenici da mi je Bog dao Njegovu Reč. Sve što nam je potrebno za život u pobožnosti ovde, barem po Petru.

Tako da svaka vizija ili san ili trans koji iskusim i ako dođem sledeće nedelje i kažem, "Ljudi, dozvolite mi da vam kažem da se desilo. Ove prošle nedelje se dogodilo. Otišao sam kući u

nedelju uveče i privilegao, i pao sam u trans i sve te silne boje su počele da se mešaju i počeo sam da vidim." I onda počnem da vam otkrivam neki san ili viziju ili iskustvo u transu koje sam imao, i ako se to neslaže u potpunosti sa Božijom Rečju, onda neka sam proklet. I isto, ako bi ste se vi više uzбудili kada biste čuli ovu viziju nego li Reč Božiju, onda je nešto loše i sa vašim iskustvom jer vam dajem plevu a Reč je pšenica. Razumete? "Prorok koji sni, neka pripoveda san; a u koga je reč moja, neka govori reč moju istinito; šta će pleva sa pšenicom? Govori Gospod" (Jeremija 23:28). Nemojte da stavite postrani pšenicu za plevu.

Šta možeš da kažeš o plevi? Da li si ikada pokušao da je progutaš? Ja sam ljubitelj sveže pšenice. Kada sam bio mali mi smo imali piliće. Ja bih onda otišao do kokošinca i pokupio bih pšenicu jer sam primetio da se može žvakati i da se posle određenog vremena pretvori u žvaku. Tako da kada sam bio mali, ja sam uvek žvakao žvaku od pšenice. Ponekada sam izvlačio pšenicu da bi je pretvorio u žvaku, i ponekada i pleva dopadne tamo, malo parče. Ali ako pokušaš da progutaš to malo parče pleve, ono se uvek zaglavi na nekom mestu u grlu tako da ti zapuši grlo i namučiš se da bi ga izvadio. Jednostavno je teško za progutati. Šta će pleva sa pšenicom? Pleva je preteška da se proguta.

I videh Ga gde mi govori:

On je u transu. On se vratio nazad i on se nalazi u hramu, i onda je ušao u trans i Gospod se pojavio Pavlu ponovo i rekao,

Pohitaj te izađi iz Jerusalima, jer neće primiti svedočanstvo tvoje za mene.

I Pavle je otišao tamo da bi zaista ostvio jako svedočanstvo njima. Jer je prošlo tri godine otkako je se on uputio da pohapsi Hrišćane, i on se sada vratio da zista pojača da se promenio i da ostavi svedočanstvo za Hrista. Gospod kaže, "Idi odavde. Neće hteti da te slušaju tvoje svedočanstvo o Meni."

I ja rekoh: Gospode! Sami znadu da sam ja metao u tamnice i bio po zbornicama one koji Te veruju.

Gospode, grešiš. Oni ljudi znaju kako sam ja bio veoma revan protiv Tebe.

I kad se prolivaše krv Stefana svedoka Tvog, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu

Drugim rečima, "Ja sam glasao da se on ubije," što pokazuje da je Pavle bio član Sinherdrina, saveta religioznih vođa. "Ja sam pristao, ja sam glasao za njegovu smrt."

i čuvah haljine onih koji ga ubijaju.

"Bože, oni me znaju. Oni znaju kako sam ja progonio crkvu. Zasigurno će mi oni verovati." I ovde se Pavle raspravlja sa Gospodom. To je uvek greška, jer kao što sam to rekao ovo jutro, kada god neđem sebe da se raspravljam sa Gospodom, uvek sam u krivu. Gospod je uvek upravu. Ali ipak i pored toga ja nađem sebe u nekim trenutcima kako se raspravljam sa

Gospodom. Ja onda pokušavam da ubedim Gospoda da vidi moj način. "Gospode, zar nevidiš? To je prirodno, Gospode." Ali kada se kod raspravljáš sa Bogom, onda si ti uvek u grešci. Tako da se Pavle totalno našao u protivrečnoj poziciji, gde se raspravljao sa Gospodom, jer ako je on Gospod zaista, onda nema rasprave. Onda ti radiš ono šta ti On kaže ako ti je on zaista Gospod.

I reče mi: Idi

On se nije raspravljao sa Pavlom. Samo mu je rekao, "Idi."

jer ću ja daleko da te pošaljem u neznabošce.

I ta reč je bila kao što je crvena maramica pred bikom, barem što se tiče Jevreja. Kada je spomenuo reč neznabožci, to je bilo kao zapaliti šibicu blizu benzina—momentalna eksplozija.

A oni ga slušahu do ove reči

To tog momenta kada je rekao neznabožci.

pa podigoše glas svoj govoreći: Uzmi sa zemlje takvog; jer ne treba da živi. A kad oni vikahu i zbacivahu haljine i bacahu prah u nebo,

Oni su zaista šutali prašinu, mahali su svojim odelima, jena velika pometnja.

Zapovedi vojvoda da ga odvedu u logor, i reče da ga bojem ispitaju da dozna za kakvu krivicu tako vikahu na nj.

"Šta je rekao?" On je govorio na Hebrejskom. Vojvoda/kapetan nije razumeo Hebrejski. Sve što je on video je bilo to da je Pavle govorio i da su svi slušali sa pažnjom, sve dok odjednom svi nisu počeli da viču. Počeli su da skidaju svoju odeću i da mašu sa njima bacajući prašinu u vazduh i kako su pokušavali da dođu do Pavla. Tako da ga je on uzeo i rekao, "Izbičujte ga. Saznajte šta je uradio."

Bičevanje je služilo kao metod ispitivanja. Nekada se to zvalo treći stepen. Ali sada zatvorenik ima tolko prava da ako mu policajac nekaže, "Molim te," sudija će da oslobodi zatvorenika. Ali tih dana, Rimski vlast bi izbičovala zatvorenika, a to je bio metod izmamljivanja priznanja od zatvorenika mučenjem.

Najčešće bi oni vezali ruke zatvorenika sa kožnim kaišem, i onda bi za vezali na stub—i oni su ga zvali stub bičevanja—gde su zatvorenikova leđa bila povrgnuta i potpuno izložena. Onda bi oni uzeli bič koji je bio zvan mačka sa devet repova, i taj bič je imao kožna remena koja su imala komadiće stakla i olovo ugrađeno u ta remena koja su bila tako dizajnirana, da kada se prilepe na telo da onda otkinu deo kože od tela. Oni bi vezali zatvorenika u toj poziciji, sa izloženim leđima, i onda bi jedan počeo da ga bičuje na zatvorenika a pored bi stajao zapisničar, sudski zapisničar, koji bi onda zabeležio svako priznanje zatvorenika. I posle svakog udarca bi zatvorenik izplakao priznanje, oni bi zapisali to priznanje, pa bi mu zadali novi

udarac, i onda bi on isplakao neki drugi zločin koji je uradio. I dokle god bi zatvorenik saradivao i isplakivao svoje zločine, oni bi svaki sledeći udarac zadavali sve slabije sve dok ne bi na kraju dobili od njega potpuno priznanje. I onda bi oni samo formalno priložili preko njegovih leđa bič preostale udarce sve dok ih ne bi bilo tridest i devet.

Veoma često bi se desilo da bi zatvorenik umro pri ispitivanju. To je bilo veom bolno i to je prouzrokovalo ogroman gubitak krvi. Ako bi zatvorenik odbio da prizna zločin, onda bi izvršilac sa svakim udarcem povećavao jačinu udarca, sve dok zatvorenik ne bi bio prisiljen da u vapaju prizna svoj zločin. Veoma mučan način koji je Rimski vlast koristila da bi ispitivala zatvorenike, i Rim je bio zato u stanju da reši mnogo zločina.

Misleći o Isus, Pilat je naredio da se On izbičuje. Izaja je rekao, "Kao ovca nema pred onim koji je striže ne otvori usta svojih" (Izaja 53:7). On nije imao ništa da prizna. I tako kako su oni zadali tih tridest i devet udaraca Isusu, svaki je bio sve jači, i jači sve dok njegovo telo nije bilo slomljeno, skroz oskakćeno. Kostu nisu bile slomljene onom procedurom ali je telo bilo. Njegova leđa su bila kao meso za pljeskavicu, ikidano na komade od strane udaraca. "On bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na Njemu našeg mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo" (Izaja 53:5).

Oni su naredili da se Pavle izbičuje.

I kad ga pritegoše uzicama

I to je bilo deo pripreme da ga izbičuju.

reče Pavle kapetanu, koji stajao je onde: Zar vi možete biti čoveka Rimljanina, i još bez suda?

Rimski građanin nije mogao biti izbičevan ako prethodno nije bio osuđen od strane suda, proglašen krivim pred sudom. I onda bi obično pred raspeće ga izbičovali da bi rešili mnogo zločina.

A kad ču kapetan, pristupi k vojvodi i kaza govoreći: Gledaj šta ćeš činiti; jer je ovaj čovek Rimljanin. A vojvoda pristupivši reče mu: Kaži mi jesi li ti Rimljanin? A on reče: Da A vojvoda odgovori: Ja sam za veliku cenu ime ovog građanstva dobio. A Pavle reče: A ja sam se i rodio s njime. Onda odstupiše odmah od njega oni što hteše da ga ispituju; a vojvoda se uplaši kad razume da je Rimljanin i što ga beše svezao.

I bilo je protiv Rimskog zakona da se okuje Rimski građanin sve dok se zvanične optužbe ne navedu.

A sutradan, želeći doznati istinu zašto ga tuže Jevreji, pusti ga iz okova, i zapovedi da dođu glavari sveštenečki i sav sabor njihov; i svedavši Pavla postavi ga pred njima

23 glava

A Pavle pogledavši na skupštinu reče: Ljudi braćo! Ja sa svom dobrom savesti živem pred Bogom do samog ovog dana.

Pavle je bio izuzetan čovek. Kada je Pavle pisao crkvi u Filipu on je govorio o prirodnim prednostima koje je imao prije nego li je prihvatio Isusa Hrista govorio je o pravednosti pred Bogom po delima i rekao je, "Te stvari koje sam smatrao kao dobit," govoreći o činjenici da je bio Jevrej nad Jevrejima, farisej, je rekao, "I što se tiče držanja zakona sam bio bezgrešan." Zaista izuzetan čovek. On je bio u mogućnosti da kaže da je uvek imao dobru savest pred Bogom sve do ovog momenta. Ja ne mogu da izjavim tako nešto. Pavle je zaista bio izuzetan čovek pa je mogao da takvu izjavu...i neznam koliko od vas može da kaže tako nešto; da sam uvek imao čistu savest pred Bogom sve do sada, do ovoga dana. Veliki sveštenici mu nisu verovali.

A poglavar sveštenečki Ananija zapovedi onima što stajahu kod njega da ga biju po ustima. Tada mu reče Pavle: Tebe će Bog biti, zide okrećeni!

Isus je rekao da su fariseji okrećeni grobovi. Jevreji su bili veoma pažljivi kada dođe do dodirivanja mrvoga tela ili ičega što je dotaklo mrtvo telo. Jer prema Jevrejskom zakonu dodirivanje mrtvoga tela ili bilo čega što je dotaklo mrtvo telo, bi te učinilo nečistim. I onda ne bi bio u mogućnosti da odeš do hrama da obožavaš Boga sve dok ne bi prošao ritual ceremonijalnog pranja. I ovo ceremonijalno pranje se činilo sa tekućom vodom.

Na našem poslednjem putu u Izrael, mi smo otišli do izvora u Gihonu i ljudi su gledali dole ka dnu okna izvora u Gihonu tamo u Kadron dolini. I kako smo mi bili tamo i govorili o izvoru i pećini koja je išla od izvora Gihona sve do bunara u Šiloamu, dužine nekih 520 metara koji je izgradio kralj Hezekia, tamo se nalazio jedan mladić Jevrejin, on je bio u svojoj crnoj odori i crnom šeširu i kovrdžavim šiškama i on se bio tamo kod izvora. On je čekao da se okupa da bi se mogao ceremonijalno očistiti, i tek onda bi mogao da ode i da se moli kad Zapadnog Zida u Jerusalimu. I je izgubio strpljenje sa nama zato što smo toliko vremena gledali u izvor, tako da je počeo da se svlači. On je želeo da uđe u vodu, i oni moraju da se umoče u tekućoj vodi da bi mogli da budu čisti. Nama je bilo veoma jasno šta namerava i koju nam poruku šalje tako da smo se sklonili odatle dok je on silazio u vodu.

Ali je to samo jedna od stvari koje moraju uraditi da bi bili ceremonijalno čisti i da bi mogli da obožavaju u hramu, oni moraju da prođu kroz taj proces ceremonijalnog pranja u tekućoj vodi. I oni nisu želeli da dodiruju mrtvo telo ili bilo šta je dodirnulo mrtvo telo i zato kada bi stavili telo u grobnicu onda bi je oni okrećili, tako da bi ih ljudi videli i ne bi ih dodirivali. Znači oni su ih krećili da ih ljudi ne bi slučajno dodirnuti.

Tako da je Pavle rekao, "Vi ste samo okrečeni grobovi. Vi ste nečisti, vi imate smrt." On je izgubio svoj miran stav, i nije okrenu drugi obraz nego je rekao, "Tebe će Bog biti, zide okrečeni!" Pavle se zaista uznemirio jer kaže,

I ti sediš te mi sudiš po zakonu, a prestupajući zakon zapovedaš da me biju.

Bilo je nezakonito da se zatvorenik udari za vreme ispitivanja. Tako da je Pavle bio uznemiren. Ovde ovaj lik treba da sudi po zakonu a on sam krši zakon, i to je uznemirilo Pavla, tako da je on planuo i nazvao ga okrečenim zidom.

Interesantno je to da će za dve godine od ovoga događaja Bog zaista udariti Ananiju; on je bio ubijen dve godine kasnije.

A oni što stajahu naokolo rekoše

Oni su bili verovatno šokirani. Pa su rekli,

Zar psuješ Božjeg poglavara sveštetičkog?

I ovo je mogući nagoveštaj da je Pavle zaista imao problema sa očima, jer je Pavle rekao,

A Pavle reče: Ne znadoh, braćo, da je poglavar sveštetički, jer stoji napisano: Starešini naroda svog da ne govoriš ružno.

Postoje i drugi nagoveštaji koji nam ukazuju na to da je Pavle imao problema sa očima. Mnogi misle da je to bio njegov trn u telu, "Sotonin sluga da ga muči." On je pisao Galaćanima u poslanici i rekao, "Imali ste takvu ljubav prema meni. Neki od vas kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni" (Galaćanima 4:15). I ovo je mogući veoma direktno upućivanje na to da je imao problema sa očima. I prema nekim ranim pričama, Pavle je bio nizak, koščat, mali Jevrej kome su oči stalno suzile od njegovim očnih problema, da je stalno žmirkao, sa veoma velikim čoškastim nosom. I meni nije bitno kako on izgleda. Volim to čoveka. Kakv um.

Isak Vat je bio mali čovek, manji od metar i po u visini. Ali ipak, jedan od najvećih umova u Engleskoj. On je uvek bio bolešljiv, Isak Vat, mali bolešljiv čovek. I zato je on napisao, "Da bih bio toliko velik da bih mogao da dotaknem pol ili razmak okeana sa mojom rukom, onda bih morao biti meren sa mojom dušom, jer je um norma za čoveka." Vidite, on nije imao sile u svom fizičkom izgledu, ali mentane mogućnosti koje je taj čovek imao su velike.

Pavle apostol, nije bio baš neki model, ali duhovno je bio predivan. Tako da on ovde verovatno žmirka, "Ja nisam znao da je on veliki sveštenik. Žao mi je uvezi toga, jer Biblija kaže da nesmem da nesmem grditi vladara. Žao mi je zbog toga."

A znajući Pavle da je jedan deo sadukeja a drugi fariseja povika na skupštini: Ljudi braćo! Ja sam farisej i sin farisejev: za nadu i za vaskrsenje iz mrtvih doveden sam na sud. A kad on ovo reče, postade raspra među sadukejima i farisejima, i razdeli se narod. Jer sadukeji govore da nema vaskrsenja, ni anđela ni duha; a fariseji priznaju oboje. I

postade velika vika, i ustavši književnici od strane farisejske prepirahu se među sobom govoreći: Nikakvo zlo ne nalazimo na ovom čoveku; ako li mu govori duh ili anđeo, da se ne suprotimo Bogu. A kad posta raspra velika, pobjavši se vojvoda da Pavla ne raskinu, zapovedi da siđu vojnici i da ga otmu između njih, i da ga odvedu u logor.

I ponovo, Pavlov pokušaj da ostavi svedočanstvo se završilo u nemiru. Njegova životni san i ambicija da propoveda Evanđelje Jevrejima je bila totalni i absolutni neuspeh, mada je on osećao da bi mogao biti uspešan. Oba pokušaja su završila sa nemirom.

Ima onih koji misle da je ovo veoma pametan potez od strane Pavle da prouzrokuje podelu među svojim optužiteljima. Oni gldeaju na to kao pametan potez, da je Pavle okrenu sadukeje protiv farizeja. I tako dok se oni raspravljaju on može da se isklizne odatle, ode pod sto i napusti prostoriju dok oni napadaju jedni druge. I to je moguće. Ja lično neverujem da je tako. Ja verujem da je Pavle nameravao da propoveda uskrснуće Isusa Hrista farisejima. I da je zato spomenuo činjenicu, "Ja sam farisej." Još jedan pokušaj da se poistoveči sa njima. "I zato što verujem u uskrснуće sam donet ovamo." I verujem da je on nameravao da nastavi da im propoveda istinu uskrснуća kroz Isusa Hrista. Ali prije nego li je imao tu priliku, sve je eksplodiralo i onda su morali da ga iznesu na silu iz prostorije prije nego li ga ove zaraćene strane raskomadaju na komadiće.

Pavle je bio verovatno veoma obezhrabljn kako su ga vratili nazad u Antoniovu palatu, i kako je bio stavljen nazad pod zaštitu Rimljana. I noć je počela da se spušta, i Pavle je bio verovatno veoma obezhrabljn dok je sedeo tamo, neznajući šta ga čeka. Jedino čega je bio svestan je bi njegov neuspeh da ispuni životni san, da donese spasenje svojoj braći po telu, Jevrejima.

Pavle je imao veliku ljubav prema Jevrejima, da je rekao u svojoj poslanici Rimljanima da bi voleo ako je moguće da bude proklet od Boga za njegovu braću po telu. On je posvedočio svoju veliku ljubav ka njima. On je imao želju da im propoveda, i napokon se prilika ukazala, možda prisiljena od strane Pavla, ali ipak je to bi njegov veliki momenat. A taj momenat je bio propast.

Ovde si i ubeđen si da možeš da učiniš nešto. Toko si siguran, "Ako bi mi se samo ukazala prilika, jer je zasada nisam imao. Kada bi mi se ukazala prilika. Daj mi šansu." Ti si napadač, i zaš da možeš da pretiblaš svakog igrača u odbrani i da prevariš golmana. "Dozvolite mi da igram. Dodajte mi samo loptu." Svaki put kada tvoj tim pređe polovinu ti im govoriš, "Dodajte meni, ja ih mogu preći sve, dajte mi samo loptu." I napokon lopta dođe do tebe. Vezni igrač uputi loptu ka sredini, levo krilo prebaci loptu ka tebi, ti je primiš i imaš otvoren put ka голу, ofsajd zamka im nije uspela. Počneš da vodiš loptu, najbliži odbranbeni igrač je barem 5m dalje od tebe, samo ti i golman. Povučesh na levo, golman pada i gol je prazan. Sprmiš se da šutneš,

zamahneš, zakačiš svoju nogu, lopta preleće gol iznad prečke nekih 3m dok se ti prevrćeš kao posledica toga što si sam sebe sapleo. Trener, razočara, te menja. Ti sediš na klupi i kažeš, "Moj veliki momenat; uprskao sam ga."

Obezhrabren, utučen, Pavle sedi. U vremenu utučenosti i obezhrabrenja, Gospod dolazi i staje pored njega. To je divno.

A onu noć stade Gospod pred njega i reče: Ne boj se, Pavle

Ova reč na Grčkom je prevedena na drugom mestu kao, "Budi hrabar." Isus je rekao ovu u mnogim prilikama, i to bi bilo interesantno pručavanje da odeš i vidiš sva ta razna mesta na kojima je Isus rekao, "Budi hrabar, ne boj te se." Kada su učenici bili na brodu u pokušaju da pređu na drugu stranu, Isus je došao do njih hodajući na vodi i oni su se uplašili, oni su mislili da vide utvaru. On je rekao, "Nebojte se." Vi ste se uplašeni. "Ne boj te se/Budite hrabri; Ja sam" (Matej 14:27).

"Pavle, ne boj se." To pokazuje da je bio obezhrabren. On je verovatno mislio, "To je to, kraj. Ja nisam dovoljno dobar. Ja nemogu ništa da učinim za Boga. Ukazala mi se prilika i, šta sam to je rekao, neznabošci? Zašto sam to rekao? Zašto sam velikog sveštenika nazvao okrećenim zidom? Šta je to samnom? Da barem nisam rekao neznabošci, da sam samo uradio ovo i da sam samo rekao to." I kako je lako upasti u blato zašto i šta ako pitanja u životu, dok se samo osvrćemo nazad u pokušaju da promenimo šta se već dogodilo. Ali to nam samo nosi u još dublje očajanje. Pavle je tonuo, pa je Gospod došao i stao pored njega, "Ne boj se Pavle, budi hrabar."

jer kao što si svedočio za mene u Jerusalimu

"Uredu, Pavle, učinio si to. Imao si svoju šansu da svedočiš za mene u Jerusalimu." Gospod mu neolakšava u ovome. Gospod to priznaje. Gospod neosuđuje Pavla. Gospod se nepridružuje Pavlu u tim šta ako i da sam. On mu nije rekao, "Pavle, zašto si se uznemirio čoveče? Pavle, pa kako si mogao da budeš tako glup da spomeneš neznabošce? Pa ti znaš njihov stav prema neznabošcima." On nije došao da osudi Pavla. On je došao da ga pohvali, i to je tako tačno o Isusu.

Kako to da mi uvek nekako stvorimo tu sliku da nas Isus optužuje? To je verovatno rezultat onih propovednika koje smo čuli u prošlosti. Ja znam da je to tako u mom slučaju. Čoveče, ja sam bio tolko puta osuđen od strane mnogih propovednika u mom životu. Prst je uvek bio uperen ka meni. I ja sam to u svom umu povezao sa Isusom, i predpostavljao sam da me Isus konstantno osuđuje zbog nekog dobrog razloga. Ali sam onda jednoga dana pročitao, "Nikakve, dakle sad nema osude za one koji su u Isusu Hristu" (Rimljanima 8:1). I pročitao sam gde je Isus rekao, "Jer Bog ne posla Sina svog na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza

Nj. Koji Njega veruje ne sudi mu se" (Jovan 3:17,18). I onda sam pročitao Pavlovo pitanje, "Ko je taj koji osuđuje?" i njegov odgovor, "Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?" (Rimljanima 8:34). On me ne optužuje, On se moli za mene. I onda se moj život u potpunosti promenio. Moj odnos sa Isusom se u potpunosti promenio kada sam saznao da je On tu da me podigne a ne da me gurne dole. On je tu da mi privuče sebe a ne da me odgurne. On je tu da me uzdigne. Kako sam ja zahvalan za Isusa.

On je stajao kraj Pavla i rekao, "Ne boj se Pavle, jer kao što si svedočio za mene u Jerusalimu..." I on je priznao, "Pavle, ti si svedočio o meni ovde; dao si im svedočanstvo."

tako ti valja i u Rimu svedočiti.

"Rim? Gospode, zar si rekao Rim? Super!" Jer kada je Pavle počeo njegov put nazad još u Efezu, napustio je prvo Makedoniju pa se onda uputio u Grčku da bi sakupio priloge za siromašne svete u Jerusalimu, i kada je napuštao Efez jer rekao, "Idem ovamo jer želim da stignem u Jerusalim prije praznika pashe." I isto je tako rekao, "Valja mi isto ići i videti Rim." On je tada izražavao iskrenu želju svoga srca, "Želim da vidim Rim." Pavle je uvek video velike centre sveta kao izazov, gradove koji su bili centri po broju stanovnika i po kulturi. "Kada bih samo mogao da nosim svedočanstvo o Isusu u Rimu." Isus je rekao, "Ne boj se Pavle, jer kao što si svedočio za mene u Jerusalimu, tako ti valja i u Rimu svedočiti." "Rim?" Nova hrabrost, nova nada, nova vera, novi poziv. Ponovo u sedlu. Nova revnost, nova energija. Spreman da ide ponovo.

Uvek je utešujuće kada Gospod odredi određište za nas, jer onda znamo da nas ništa nemože sprečiti sve dok nestignemo to određište. Bilo je mnogo stvari koje su došle na Pavlov put, prije nego li je stigao do Rima, kao što će mo to videti sledeće nedelje. Jedna od njih je u sledećem stihu.

A kad bi dan, učiniše neki od Jevreja veće i zakleše se

Ono što su oni rekli je, "Neka nas Bog prokle ako ne izvršimo ovaj zadatak." Tako da su oni vezali sebe sa zakletvom. "Bože, prokli nas ako to nečinimo." I tako da su se oni vezali zakletvom.

govoreći da neće ni jesti ni piti dokle ne ubiju Pavla

Oni su zaista bili spremni da ga srede.

A beše ih više od četrdeset koji ovu kletvu učiniše. Ovi pristupivši ka glavarima sveštenskim i starešinama

Koji verovatno i nisu bili baš neki pošteni građani.

rekoše: Kletvom zaklesmo se da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo Pavla. Sad dakle vi sa saborom kažite vojvodi da ga sutra svede k vama, kao da biste hteli doznati bolje

za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo pre nego se on približi. A sin sestre Pavlove

I ovo je jedino mesto gde se spominje iki Pavlov rođak u pismu, ali njegov nećak, sin njegove sestre,

čuvši ovu zasedu dođe i uđe u logor i kaza Pavlu.

Setite se da je Gospod rekao Pavlu, "Moraš da mi budeš svedok u Rimu." I zato što je Gospod to rekao, budi siguran da će Pavle da bude svedok u Rimu. Reč Gospodnja treba da se ispuni. Gospod je u prednosti jer govori iz predznanja, ili kako to ljudi danas zovu vidovitost. Tako da kada je Gospod rekao, "Trebalo da budeš moj svedok u Rimu," to je značilo da Pavle zasigurno ide u Rim. Ali ovde vidimo prepreku. I to ne baš malu prepreku, 40 momaka koji su se zakleli da neće jesti ni piti dok ga neubiju.

Bog veoma često izvodi svoja nadprirodna čuda na prirodan način. Ja sam razgovarao sa pastorom ove nedelje, koji je samo došao da podeli sa mnom neko vreme u Reči i da istražujemo neke Božije stvari. I ja sam mu rekao, "Veoma je važno za nas Hrišćane da naučimo kako nadprirodno radi u prirodnom. Opasnost leži nekada u tome da neprepoznamo Božije delo jer se čini tako prirodno. Ali u stvarnosti, Bog radi; i zbog toga je nadprirodno. Ali su ljudi ponekada toliko duhovno tupi da ne prepoznaju nadprirodno sem ako se nešto spektakularno nedogodi. Ali osoba koja je žudno dovedena u sklad prirodnih stvari će naučiti da vidi Boga i da prepozna Božiju ruku u prirodnim okolnostima. I nesmemo da tražimo Boga samo u nekim spektakularnim fenomenima, nego da počnemo da ga tražimo u veoma prirodnim stvarima. Jer Bog radi svoje nadprirodna dela na veoma prirodne načine."

I to se može učiniti sasvim prirodno da ovaj mali dečak sluša ove ljude kako govore, kako govore o njegovom ujaku Pavlu, i on sad čuje njihovu zaveru. Ja vidim nadprirodno u ovome. Bog treba da zaštiti Pavla od ove zavere, tako da postavlja ovog dečaka. I ko zna šta je ovaj dečak radio kada je odjednom dobio ideju da se igra sa njegovim drugom. I kada je stigao do kuće njegovog druga, njegov tata je bio tamo sa gomilom drugih ljudi i oni su kovali tu zaveru, oni su govorili, "Sredićemo ga, netreba..." I na koji način je Bog odredio da ovaj dečak to čuje, neznam. Ali je bilo nadprirodno, ali se ipak čini tako prirodno.

On je došao i upozorio Pavla.

A Pavle dozvavši jednog od kapetana reče: Ovo momče odvedi k vojvodi, jer ima nešto da mu kaže. A on ga uze i dovede k vojvodi, i reče: Sužanj Pavle dozva me

Kapetan/centurion ga je doveo i rekao,

Pavle dozva me i zamoli da ovo momče dovedem k tebi koje ima nešto da ti govori. A vojvoda uzevši ga za ruku, i otišavši nasamo, pitaše ga: Šta je što imaš da mi kažeš? A ono reče: Jevreji dogovoriše se da te zamole da sutra svedeš Pavla k njima na skupštinu,

kao da bi hteli bolje ispitati za njega; Ali ti ih nemoj poslušati, jer ga čekaju od njih više od četrdeset ljudi koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi, i čekaju tvoje obećanje. A vojvoda onda otpusti momče zapovedivši mu: Nikom ne kazuj da si mi ovo javio. I dozvavši dvojicu od kapetana reče: Pripravite mi dvesta vojnika da idu do Ćesarije, i sedamdeset konjika i dvesta strelaca, po trećem satu noći. I neka dovedu konje da posade Pavla, i da ga prate do Filiksa sudije. I napisa poslanicu u kojoj ovako govoraše: Od Klaudija Lisije čestitom Filiksu pozdravlje. Čoveka ovog uhvatiše Jevreji i hteše da ga ubiju; ja pak dođoh s vojnicima i oteh ga doznavši da je Rimljanin. I želeći doznati uzrok za koji ga krive svedoh ga na njihovu skupštinu. Tada nađoh da ga krive za pitanja zakona njihovog, a da nema nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove. I doznavši ja ugovor jevrejski o glavi ovog čoveka odmah ga poslao k tebi zapovedivši i suparnicima njegovim da pred tobom kažu šta imaju na nj. Zdrav budi! A vojnici onda, kao što im se zapovedi, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu.

Put od Jerusalima do Cezareje je dug nekih 97 do 100km, od kojih je 65km po grubom terenu gde su Jevreji živeli i bilo bi lako da naprave zasedu. Od Antripatisa tj. podnožja Jerusaliskih planina, od datle pa do Cezareje je uglavnom ravnica i tamo bi bilo teško da se postavi zaseda. Tako da, "Pavle" Gospod kaže, "Treba da ideš u Rim." I on otpočinje to putovanje na veoma kraljevski način, sa pratnjom od 470 vojnika. 70 konjanika, 200 kopljarnika i 200 pešadinaca. Pešadijske trupe koje će da otprate Pavla do Rima. 65km do Antipatrisa je deo do kojega su ga pešadinci i kopljarnici pratili, a odatle su samo konjanici ostali sa Pavlom i odatle ga odveli do Cezarije da bi moglo da mu bude suđeno pred Feliksom.

Ovaj lik, Feliks, pred kojim je Pavlu trebalo biti suđeno, je u jednom period bio rob. On je imao brata Palusa, a Palus je bio Nerova omiljena ličnost. Njegov brat Palus se zalagao pred Neronom za svog brata da ga oslobodi od robstva. I kao rezultat konstantnog zalaganja njegovog brata, Nero je učinio da je on, Feliks, bio jedini rob koji je postao guverner u Rimskom carstvu, do tada. On je bio prvi rob koji je postao guverner.

Ali, on je bio veoma gruba osoba. On je bio podmitljiv. I istoričar Tačitus je rekao da je upravljao kao rob. Feliks je imao tri žene, u veoma kratkom periodu. Neznamo ime prve žene, druga je bila unuka Kleopatre i Antonija, od koje se on razveo i oženio Druselu. A ona je bila ćerka Heroda Agripe I. U ovo vreme Feliks je upravljao ovom provincijom nekih pet godina. Veoma korupirana vladavina. Dve godina nakon ovoga, on će biti prognan od strane Rimske vlasti zbog podmitljivosti i korupcije. Tako da ovo je taj čovek pred kojim Pavle treba da se brani.

A oni došavši u Ćesariju, predaše poslanicu sudiji i izvedoše Pavla preda nj. A sudija pročitavši poslanicu zapita odakle je; i doznavši da je iz Kilikije Reče: Ispitaću te kad suparnici tvoji dođu. I zapovedi da ga čuvaju u dvoru Irodovom.

Herod je sagradio palatu u Cezareji, tako da Pavlov boravak tamo u Cezareji nije bio i tako loš. Cezareja je divna Mediteranska luka. On je bio tamo u Herodovoj palati. Herod je izgradio basnoslavan grad; ruševine koje potiču iz Herodovog perioda su zaista divne. Hipdrom, stadion, i sve te ruševine koje datiraju iz Herodovog vremena su jednostavno divne. Tako da je Pavle sada zarobljenik tamo u Herodovoj palati u Cezareji, i tako sada čeka tu grupu koju ćemo videti sledeće nedelje u našem proučavanju, koji će ga optuživati. I ta grupa je angažovala dobrog advokata koji je veoma spretan sa svojim rečima.

Tako da hajde da vidimo da li ćemo da završimo sledeće nedelje knjigu Dela Apostolskih. To je vaš domaći a videćemo dokle ćemo zaista stići.

I ja zaista verujem da smo mi na ivici da vidimo jedan od divnih dela Božijih. Ja zaista osećam da Bog želi da uradi još više nego do sada, više nego što smo videli dosada, a šta smo već do sada videli je fenomenalno, to je čak previše za mene. Ali zaista verujem da Bog želi da uradi čak više za nas, i ja želim da budem otvoren za Boga. To je moja želja. Ja zaista nemam neku ambiciju za veličinom ili moći ili da budem poznata ličnost. Ja samo želim da uradim ono šta Bog želi da bude urađeno. Ja zaista osećam da On želi da uradi više. Ja želim da budem otvoren za bilo šta Bog želi da uradi. Tako da bih vas ohrabrio, hajde da se molimo. Hajde da damo sebe Bogu na raspolaganje i da vidimo šta će Bog uraditi. Možda je On zadovoljan sa onim šta je Uradio. Ja nemislim da je tako, ali je moguće. Ali je i to uredu. Hajde da mu damo šansu da to uradi.

Ja uvek volim da stavim sebe Bogu na raspolaganje. "Tu sam Gospode, želiš da učiniš nešto? Ja sam slobodan." To je uzbuđljiv život. Život koji je na raspolaganju Bogu. Jer nikada ne znaš na šta će te Bog pozvati da učiniš u bilo kom datom momentu.

Moja žena i ja smo se vraćali iz crkve u četvrtak uveče i došli smo do ulice koja je blizu crkve, i ono šta se dogodilo je bilo to da nas je policijski auto prošao dok smo išli kući. I mi smo bili na autoputu a policijski auto je projurio pored nas sa sirenom i uključenim svetlima. I onda sam ga video kako je napravio polukruk i parkirao u Bejker ulici, i znali smo da ćemo da naiđemo na šta god da se dešavalo tamo. Policijski auto je bio parkiran na raskrsnici i tamo se nalazio čovek koji je ležao na trotoaru. I moja je žena rekla, "Dragi, izađi i vidi da li ti možeš da pomogneš nekako. Vidi da li je on uredu. On leži tamo." I mnogo je ljudi dotrčalo i okupilo se tamo. Ona je rekla, "Dragi vidi da li ti možeš išta da uradiš." Tako da sam ja počeo da parkiram i ona je rekla, "Bože, pomozu tom čoveku." I ja nikada nisam video tako brz odgovor na molitvu. Prije

nego li sam ja stigao tamo, taj čovek je stajao i šantao. Prava moć kroz molitvu.

Ali nikada neznate šta Bog ima na umu. Budi te Mu na raspolaganju. Bog vas blagoslovio. Neka vam On da dobru nedelju. I neka On koristi vaš život i neka naša srca budu otvorena za Sveti Duh, da bi Bog mogao da radi u nama Njegova nadprirodna dela na nadprirodan ili prirodan način, kako god da je Njemu to ugodno. Ali neka samo Bog koristi moj život i neka radi kroz moj život Njegovo delo ove nedelje.

Dela Apostolska 24-25

Čak Smit

Hajde da otvorimo naše Biblije u 24. glavi Dela Apostolskih.

Pavle je bio viđen u hramu kako obožava Boga od strane nekih Jevreja koji su bili došli iz Azije i koji su bili upoznati sa Pavlovom službom među paganima. Oni su odmah tog momenta počeli da podižu bunu protiv njega u hramu, podstičući Jevreje koji su uhvatili Pavla i tukli ga. On bi bio pretučen do smrti da ga nisu Rimski vojnici spasili od rulje, oni su ga odveli do Antonijeve palate da bi ga oslobodili od besne rulje koja se sakupila tamo kod hrama.

Pavle je pokušao da razgovara sa njima sa stepenica Antonijeve palate, on im je govorio o svom obraćenju ka Isusu. Ali kada je spomenuo neznabožce, to je prouzrokovalo još veću pobunu. Sledeći dan, rimski kapetan Lusije, želeći da sazna šta se tačno dogodilo je pozvao Sanhendrin i odredio da se Pavle pojavi među njima da bi oni mogli da iznesu svoje optužbe. Pavle znajući da su oni bili podeljeni među fariseje i sadukeje, u svojoj odbrani kaže, "Ja sam farisej, sin farisejev i zbog toga što verujem u uskrsnuće iz mrtvih stojim tu među vama" (Dela Apostolska 23:6). I farizeji su odmah stali na njegovu stranu a sadukeji su hteli da ga se reše. I oni su se toliko sukobili međusobom da je kapetan pomislio da će da raskomadaju Pavla na komadiće, tako da ga je on po drugi put spasio od Jevreja.

I onda je Pavlov nećak čuo da su se nekih 40 ljudi zavetovali da neće da jedu niti da piju sve dok neubiju Pavla. Tako da su oni došli do velikog sveštenika, i razotkrili svoju nameru i zavet, pa su rekli, "Pozovite da vidite Pavla sutra poslepodne, kao da želite da još nešto saznate, i dok vam ga oni budu donesili mi ćemo ga sačekati u zasedi i ubiti." Tako da je nećak došao do Pavla i rekao mu ovo. Pavle je poslao svog nećaka kapetanu, koji je onda zapovedio da se po noći Pavle prenese iz Jerusalima u Cezareju sa pratnjom od 200 kopljarnika, 70 konjanika i 200 pešadinaca. Pavle je bio pod zaštitom rimske vlasti. I Pavle je sada došao do Cezarije, i starešine Izraelske su pozvane da dođu i da iznesu svoje optužbe protiv Pavla.

I tako da nas sada to donosi do 24. glave.

A posle pet dana siđe poglavar sveštentički Ananija sa starešinama i s ritorom nekim Tertulom, koji iziđoše pred sudiju protiv Pavla.

Onaj like Tertul, ritor/govornik, on će da se sada da laska ovom opakom Feliksu, i čitava scena je gadljiva.

A kad njega dozvaše, poče Tertul tužiti ga govoreći: Što živimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se ovom narodu čine tvojim promišljanjem, U svakom događaju i svuda, čestiti Filikse! Primamo sa svakom zahvalnošću. Ali da ti mnogo ne dosađujem, molim te da nas ukratko poslušáš sa svojom krotošću. Jer našosmo ovog čoveka da je kuga, i podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svetu, i da je kolovođa jeresi nazaretskoj;

Ovo su ozbiljne optuzbe koje Tertul iznosi protiv Pavla, jer jedna stvar koju rimska vlast nije tolerisala su bile pobune protiv Rima u bilo kojoj od njihovih provincija. Jevreji su imali užasnu istoriju pobuna protiv Rimskog carstva, koje su Rimljani u prošlosti morali da gase. I oni su znali da je bilo onih koji su konstantno pokušavali da podignu ljude protiv Rima. I optužbe ovog kugavog lika, podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svetu—ideja iza ovoga je da on podiže bunu protiv Rimskih vlasti i da je on vođa Nazaretske sekte.

Postojala su mnoga religiozna uzdizanja u Izraelu, mnogi ljudi koji bi okupili grupe ljudi oko sebe i onda bi u tom njihovom religioznom fanatizmu inspirisali ljude da se pobune protiv Rima. Tako da on ovde govori, "Mi imamo ovoga koji je vođa Nazaretske sekte, i on je u mogućnosti da ih uzdigne u religiozni zanos i da se oni onda pobune protiv Rima."

Koji se usudi i crkvu poganiti; koga mi i uhvatismo, i htesmo da mu sudimo po zakonu svom.

Onoko kako Tertul govori zvuči kao da su oni uhapsili Pavla i da su hteli da mu sude. To je jako daleko od istine. Pavle je bio uhvaćen od strane rulje koja je htela da ga ličuje. Tako da ovaj lik ovde pogrešno predstavlja istinu.

Ali dođe Lisija vojvoda, i ote ga iz naših ruku na veliku silu, i posla k tebi,

U stvarnosti je Lisije spasio Pavla od njih jer su oni namravali da ga premlate do smrti.

Zapovedivši i nama, koji ga tužimo, da idemo k tebi; a od njega možeš sam ispitavši doznati za sve ovo za šta ga mi tužimo. A i Jevreji se složiše govoreći da je ovo tako.

Primetite da sve optužbe su bile iznete bez svedoka. Sve što su oni govorili je bio rekla-kazala. Niko od njih nije mogao da iznese pravo svedočanstvo protiv Pavla u ovome.

A Pavle odgovori (on je branio sam sebe) kad mu namaže sudija da govori: Znajući od mnogo godina da si ti pravedni sudija ovom narodu, slobodno odgovaram za sebe: Ti možeš doznati da nema više od dvanaest dana kako ja iziđoh u Jerusalem da se

pomolim Bogu,

Pre dvanaest dana je Pavle otišao do Jerusalima iz Cezareje, tačnije bilo je samo dvanaest dana od kako je on bio u Jerusalimu, on je imao pet i još petnaest dana od Cezareje do Jerusalima, i "Nema više od dvanaest dana kako ja iziđoh u Jerusalem da se pomolim Bogu."

I niti me u crkvi nađoše da kome govorim, ili bunu da činim u narodu, ni po zbornicama, ni u gradu,

Oni me nisu našli da činim išta od tih stvari koje oni govore.

Niti oni mogu posvedočiti šta tebi sad na mene govore.

Pavle poriče optužbe koje su iskazane protiv njega, i on iznosi da oni nisu ustanju da dokažu to šta govore. "Oni nisu me našli da činim išta od tih stvari, tako da njihove izjave su samo rekla-kazala."

Ovo ti pak priznajem da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako služim Bogu otačkom

Izraz, "Put" je bio termin koji je bio korišten za ranu crkvu da ih opišu. Oni su živeli novim načinom života sa Isusom kao centrom njihovih života. Isus je rekao svojim učenicima, "Ja sam put: niko ne dolazi Ocu sem kroz mene" (Jovan 14:6). I tako da su oni pokupili ovaj izraz, "Put" i sa time su oni opisivali Hrišćansko zajedništvo u ranim godinama crkve. I najmanje šest puta se ovaj izraz "Put" spominje u kontekstu da se opisuju vernici u Delima Apostolskim.

Izraz, "Hrišćanin" nije bio uobičajan izraz, ne baš biblijski izraz za Hrišćane u početku. To je postao izraz koji je uglavnom bio korišćen od strane Petra kada je pisao svoju poslanicu, "Ako iko od vas pati kao Hrišćanin" (1Petrova 4:16). Ali je to jedini put da se izraz, "Hrišćanin" spominje od strane Hrišćana u Novom Zvetu; a izraz, "Put" se spominje puno puta na raznim mestima i to je bilo uobičajnije ime za sledbenike Isusa Hrista od, "Hrišćanin." Ime, "Hrišćanin" se koristi tri puta u Novom Zvetu, gde se spominje da su u Antiohu učenici bili prvo zvani Hrišćanima.

Sledeće nedelje u dvadeset i šestoj glavi Dela Apostolskih Agripa kaže Palvu, "Skoro me ubedi da postanem Hrišćanin" (Dela Apostolska 26:28). Tako da se ovaj izraz spominje na ovim mestima od osoba koje nisu bili Hrišćani, oni su koristili ovaj izraz da opišu vernike u Isusa Hrista. Ali, "Put"--put do Boga kroz Isusa. I tako, "Da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako služim Bogu otačkom." Ili, on je došao do služi Bogu kroz Isusa Hrista, prepoznajući da je Isus jedini put kroz koji čovek može prići Bogu.

Druga stvar koju je Pavle priznao:

verujući sve što je napisano u zakonu i u prorocima,

I izjavljujući ovo on objavlja da on veruje u sva proročanstva koja se tiču Mesije i da on veruje da je Isus taj Mesija.

Stari Zavet je pun proročanstava koja govore o Mesiji, proročanstva koja je Isus bukvalno ispunio. I ako uzmeš u obzir verovatnoću da jedan čovek ispuni ta proročanstva videćeš da ona postanu čvrsti dokaz da je Isus zaista Mesija. On nebi moga da ih ispuni ako ne bi bio zaista Mesija. Njegovo mesto rođenja, "A ti Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena" (Mihej 5:2). Postoji samo jedna šansa u 250,000 da osoba bude rođena u Betlehemu. Malo selo, ali ipak, Isus je bio rođen u Betlehemu. I tako možeš da uzmeš jedno po jedno proročanstvo i da vidiš da ih je Isus u potpunosti ispunio.

Pavle je rekao, "Ja verujem prorocima i zakonu." Svim stvarima koje su zapisane u zakonu i prorocima. To je mnogo više šta se može reći za mnoge službenike danas, koji se trude da eliminišu većinu zakona i proroka, i kao većinu Novoga Zaveta. Pavle je objavio da je on vernik u sve ove stvari.

Pavle apostol, kada bi god otišao u novu sredinu, on bi obično išao u sinagoge i onda bi uzeo njihova pisma i učio ih uvezi Mesije iz njihovih pisma, i onda bi pokazao da je Isus Mesija. I to je veoma lako kada se uzme Stari Zavet.

Isus je rekao, "Vi istražujete pisma misleći da u njima imate život, ali ona svedoče o meni" (Jovan 5:39). I isto, "Evo dođoh, u početku knjige pisano je za mene, da učinim volju Tvoju, Bože" (Jevrejima 10:7). I tako možeš da obiđeš ceo Stari Zavet sa pomazanjem i prosvetljenjem koje dolazi od Svetoga Duha i naći ćeš da je Isus na svakoj stranici.

Sećate se kako je onaj Etiopljanin bio na putu nazad, i onda se tamo u delu Gaze sreo sa Filipom, i on je čitao pismo i Filip je počeo da mu propoveda Hrista od tog mesta na kojem je on čitao. I to je skoro moguće u bilo kojem delu Staroga Zaveta; ti možeš da nađeš stih i da propovedaš Hrista. U početku knjige pisano je o Njemu.

Pavle objavljuje, "Ja verujem u proročanstva." I čak je u zakonu bilo toliko mnogo proročanstava koja govore o dolazećem Mesiji. I onda je Pavle priznao:

I imajući nadanje na Boga da će biti vaskrsenje mrtvima, i pravednicima i grešnicima, koje i sami ovi čekaju.

Pavlova vera u uskrsnuće, pravednih i nepravednih. Naravno u knjigi Otkrovenja nalazimo da će biti dva uskrsnuća—jedno pravednih a drugo nepravednih. I da će biti otprilike hiljadu godina razlike između ova dva uskrsnuća. "A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. Blažen je i svet onaj koji ima deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema vlasti" (Otkrovenje 20:5-6).

Ja verujem da se prvo uskrsnuće dešava u različitim periodima. Da je Isus bio zaista prvi od onih koji su uskrsli iz mrtvih, kao što je i sam rekao, "Onaj koji živi i veruje u mene neće

umreti" (Jovan 11:26). I da je za dete Božije smrt direktan prelaz iz ovoga staroga šatora u novu kuću. I da je devetnaesta glava Otkrovenja opis prvoga uskrsnuća. Tj. njegovo ispunjenje. Oni koji će zadnji da uđu u to prvo uskrsnuće će biti sveti martiri, oni vernici koji će se obratiti za vereme velikih nevolja i koji će biti ubijeni u tom periodu, i sa njima će se završiti prvo uskrsnuće.

I ja verujem da odmah tog momenta kada nečiji duh napusti telo, da odmah pređe u novu zgradu napravljenu od Boga, a ne ljudskim rukama. Pavle apostol, pisajući Korinćanima u svojoj drugoj poslanici je rekao, "Jer znamo da kad se zemaljska naša kuća tela raskopa (to znači kada naše se naše telo vrati u prašinu), imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, večnu na nebesima. Jer za tim uzdišemo, želeći obući se u svoj nebeski stan. I da se obučeni, ne goli nađemo! Jer budući u ovom telu, uzdišemo otežali; jer nećemo da se svučemo, nego da se preobučemo, da život proždere smrtno. A Onaj koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i dade zalog Duha. Dobro smo, dakle, volje jednako, jer znamo da putujemo u telu, daleko od Gospoda."

Jednoga dana kada budete čitali u novinama, "Čak Smit je umro," nemojte da verujete tome. Isus je rekao, "Ako ja živim i verujem u Njega da nikada neću umreti." Tako da slobodno nazovite novinare i kažite im da, "To netačna informacija, Čak Smit se odselio, napustio je stari istrošeni šator u prešao u divnu novu kuću." Zgradu od Boga koja nije rukotvorena.

Biblija nas uči da je čovek u suštini duh a ne telo. Mi imamo vezu jedni sa drugima kroz naša tela i upoznajemo jedan drugog sa našim telima, ali pravi ja sam u duhu. Telo je instrument po kojem moj duh izražava sebe. Telo nije ja, i jednoga dana ću ja da napustim ovo telo i da se uselim u novu kuću. Ovo je stari šator; troši se. Ali ću se ja preseliti u novu zgradu stvorenu od Boga.

Isus je rekao, "Mnogi su stanovi u kući Oca mog" (Jovan 14:2). Ljudi, siguran sam, da mi imamo pogrešno shvatanja ovoga, jer razmišljamo o nekom divnom imanju na nekih 10 jutara zemlje sa divnim dvorištem i zamkom od deset spavaćih soba. Sa velikim stubovima ispred i kako svako od nas ima svoj zamak. Ja zaista verujem da je Isus govorio o zgradi od Boga koja nije stvorena rukama, to novo telo koje On ima za mene. On je rekao, "A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mesto. I kad otidem i pripravim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja" (Jovan 14:2-3).

U mom novom telu, meni neće trebati kupatilo. Niti spavaća soba. On govori o zgradi od Boga koja nija napravljena rukama, večna na nebesima. Primetite razliku: šator se uvek smatra kao prolazan, privremen; zgrada od Boga, večna na nebesima. Šator do zgrade od Boga.

Pavle pisajući svoju prvu poslanicu Korinćanima u petnaestoj glavi koristi prirodu kao primer

načela uskrsnuća. Kada osoba pita, "Kako mrtvi uskrsnu i u kakvom telu dolaze?" I to je pitanje koje ljudi obično pitaju. Kakvo ću ja to telo imati i kada će se ovo telo promeniti? I mnogi ljudi su veoma privrženi ovom telu, barem u svojim umovima, i žele nekako da se pridržavaju ovoga tela. Ja sam se držao svoga dovoljno dugo. Ja sam spreman da ga se otarasim za novu zgradu od Boga koja nije napravljena rukama.

Pavle je rekao, "Zar neshvatate da kada zasadite seme u zemlju, da seme ne dolazi u život ako prvo neumre? I da onda telo koje izađe iz zemlje nije ono telo koje si zasadio. Obrati posebnu pažnju na to. Telo koje izađe iz zemlje nije isto telo koje si zasadio. Jer sve što si ti zasadio je golo zrno i sada mu Bog daje telo koje želi; i tako je i sa uskrsnućem iz mrtvih. Ti si zasejan u slabosti ali ćeš biti uzdignut u sili. Ti si zasejan u propadljivo; bićeš usdignut u neraspadljivo. Zasejan si u sramoti; uzdignut u slavi. Zasejan u telesnom telu; bićeš uzdignut u duhovnom telu" (1 Korinćanima 15:36, 38, 42-44).

Jer postoji telo telesno i telo duhovno i razlika između nebeskog i telesnog. Tako da, "I kako nosimo obličje zemljanog tako ćemo nositi i obličje nebeskog" (1 Korinćanima 15:49). Kada je Bog napravio ovo telo za mene, On ga je napravio i prilagodio za ekološke uslove zemlje. Moje telo podnosi oko 1kg pritiska na 1kvadratni centimetar. Moje telo uzima kiseonik iz 79/20 nitrogen-oksida ravnoteže atmosfere. Bog je dizajnirao telo za zemlju. On ga nije dizajnirao za nebo.

Ako bi čovek uzeo svoje telo i izneo ga izvan zemlje i njenih ekoloških uslova, on to može da uradi samo ako ima veštačku opremu sa sobom. Bog ti može dati svemirsko odelo, i On ti može dati rezervoar pun nitrogena i kiseonika i On bi mogao da oživi ovo staro telo ako bi hteo. I ti bi mogao da skakuješ po nebu u tvojim teškim cipelama da bi te održale dok si u tom nespretnom i neprijatnom odelu sa rezervoarima na leđima. Ali bih ja radije imao tu novu zgradu od Boga koja nije napravljena od ruku, večnu na nebesima. Novo telo dizajnirano za nebeske uslove.

Bog želi da ja budem sa Njime u Njegovom kraljevstvu. I da bi mogao da se prebacim iz ove zemaljske okoline u nebesko kraljevstvo, ja moram da promenim telo. I to će se dogoditi kada umrem, kada se ovaj zemaljski šator raspadne i ja se preselim u zgradu od Boga koja nije napravljena od ruku. Čovek kaže da je umro, Biblija kaže da se preselio.

Pavle kaže, "Ja verujem u uskrsnuće, pravednih i nepravednih." Mi ćemo imati udela u prvom uskrsnuću. "Blagosloven je on jer druga smrt nema vlasti."

Ovaj koncept odmah stavlja one ateiste i nevernike koji ismejavaju i pokušavaju da zamisle velike postojeće probleme u danu uskrsnuća, kada tela pokušavaju da se sakupe ponovo. Oni koji su bili kremirani i čiji je peopeo bio prosut, ili oni koji su bili sahranjeni i njihova tela koja

su se raspala i postala deo zemlje, i kako su oni postali hrana za korenje trave, i kako je trava pojedena od strane krave da bi proizvela mleko, koje ti piješ i koje se raspadne u tvome telu i time postane deo tvoga tela. Tako da ustvarnosti u tvome telu se verovatno hemikalije nečijeg tela iz predhodnih godina. I u uskrsnuću, gde ove hemikalije idu? Ili nešto što je skorije, u slučajevim transplatacije, ko dobije taj organ? I tako da oni zamisle da ima svakakvih problema sa uskrsnućem. I posojao bi problem da je ovo telo taj instrument u kojem bi ja živio. Ali hvala Bogu to nije tako. Ja imam zgradu od Boga koja nije napravljena rukama, večnu na nebesima. Pavle je rekao Filipljanima, "Ja imam želju da napustim ovo telo i da budem sa Hristom, što je i mnogo bolje. Ali zbog vas, moram da ostanem još malo." Ali, "Ja verujem," Pavle kaže, "U uskrsnuće mrtvih, prevednih i nepravednih."

Nepravedni će biti uskrsnuti na kraju hiljadu godišnjeg Hristovog kraljevanja. "I videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom" (Otkrovenje 20:11,12). Smrt i pakao su predali mrtve koje su bili u njima. More je dalo svoje mrtve. I svi su oni stajali tamo pred Božijim tronom i knjige su bile otvorene i njima je bilo suđeno. Ovo je drugo uskrsnuće, uskrsnuće nepravednih na večnu sramotu i prezir. Pavle veruje u uskrsnuće, pravednih i nepravednih, čak kao što je Danijel objavio u dvanaestoj glavi, drugi stih.

A za ovo se i ja trudim

Zato što ja verujem u uskrsnuće, zato što verujem da postoji dan kada će svi ljudi da polože račun, kada će svaki čovek da položi svoj račun pred Bogom, on je rekao, "Ja se trudim,"

da imam čistu savest svagda i pred Bogom i pred ljudima.

I to je nešto što je vredno pažnje, i kao što govorimo to četvrtkom uveče, Pavle je bio zaista izuzetna osoba. Zasigurno ja nemogu zajedno da kaže sa Pavlom da imam čistu savest pred Bogom i ljudima. Pavle govoreći o svom životu kao farizej je rekao, "Što se tiče pravednosti po zakonu, bezgrešan." Nema šanse da ja to mogu da kažem. Ali Pavlova snažna ubeđenja i verovanja u uskrsnuće, znajući da će čovek da odgovara za svoj život, on se trudio da ima čistu savest pred Bogom i ljudima.

Verujem da shvatanje da ovaj život nije sve nego da se treba spremati za večnost, to nas obezbeđuje da živimo čistom životom. I gde god ljudi veruju u nebo gde će da dobiju i u pakao gde je sramota, onda postoji mnogo veći trud da se živi pravednim životom.

Ali bilo je toliko bačenih disperzija na pojmu o paklu, i čak o pojmu neba da su ljudi skloni da veruju u humanistički prirodnjački pogled da je ovaj život sve. Tako da ako živiš kao krmak i umreš kao pas, i to je kraj. I mi vidimo posledice toga u našem društvu kako ljudi prate te ideje i žive kao životinje. Oni prolaze kroz život da imaju što više stvari što je moguće, osećajući koda je to sve što imaju, ja želim da izvučem što više jer smrt je kraj. Nikako—smrt je samo početak

za dete Božije i to je mnogo kompletnije, punije otkrovenje Božije milosti i dobrote prema nama. Smrt je samo početak. Za onoga ko se pobunio protiv Boga, to je strah zasigurnog iščekivanja Božijeg vatrenog ogorčenja koje će da proždere Njegove protivnike.

Palve nastavlja.

I posle mnogo godina dođoh i donesoh milostinju narodu svom i prinose.

Sećate se da je Pavle otišao među paganske crkve i da je od njih sakupio priloge za siromašne svece u Jerusalimu koje je on doneo za njih kao dragovoljni dar od crkvi u Makedoniji i Grčkoj.

I tako, "Posle mnogo godina dođoh da donesem milostinju i prinose svom narodu,"

U tome me nađoše očišćenog u crkvi

Pavle je prošao kroz ritual pročišćenja i on je bio tamo u hramu slaveće Boga.

ni s narodom, ni s vikom.

Ja sam gledao svoja posla i slavio Boga.

A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima je trebalo da dođu preda te, i da se tuže ako imaju šta na me.

Ti nemaš prave svedoke pred sobom Felikse. Ako sam ja proklet i osoba koja uzdiže bunu, ljudi koji bi trebali da me optužuju bi trebali da budu ti koji su me videli da obožavam Boga u hramu. Oni bi trebali da budu ti koji iznose otpužnicu protiv mene.

Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni kakvu krivicu, kad sam stajao na skupštini,

Ja sam stojao pred njima pred koji dan i ako sam učinio nešto loše dok sam bio tamo onda neka oni posvedoče o tome.

Osim jednog ovog glasa kojim povikah stojeći među njima: Za vaskrsenje mrtvih dovedoste me danas na sud.

To je sve što sam rekao, i ako ih je to uvredilo onda neka progovore.

A kad Filiks ču ovo, odgodi im znajući vrlo dobro za ovaj put

Ponovo, Feliks je znao o Hrišćanstvu. Odakle je on znao, Biblija nam ne govori. Ali Feliks je znao o putu, on je znao o Isusu Hristu i onima koji su verovali u Isusa Hrista.

Postoji priča iz svetovne istorije da se nekako Simon Magus sreo sa Feliksom i da je on podelio svoje iskustvo sa njime koje je on imao i da su oni postali dobri prijatelji. Tako da je od njega on imao znanje o Hrišćanstvu, jer bi oni ostali do kasno u noć i govorili o tome. To nam dolazi iz svetovne istorije, i da li je to izvor njegovog znanja o Hrišćanstvu mi neznamo za tačno. Ali je on imao dobro razumevanje o Hrišćanstvu. I zato što je on imao dobro razumevanje o tome, **reče: Kad dođe Lisija vojvoda, izvideću vašu stvar.**

Dobiću njegovu stranu priče. Lisije je bio kapetan koji je spasio Pavla od rulje. I ovde vidimo slabost u Feliksu, koji je prije nego li je postao guverner bio rob. Ali je njegov brat Paulus je bio

bliski prijatelj sa Nerom i kroz uticaj svog brata Paula, Neron ga je postavio za vladara, kao guvernera provincije. I to je bila jedinstvena situacija jer prije toga niko nikada nije bio rob a da je posle postao guverner Rimske provincije. Ali Tačitus, Rimski istoričar, je rekao da je on vladao nad ljudima kao tiranin i silom roba. Njegova slabost je bila ta da je uvek odlagao stvari, odlagao odluke.

Postoje ljudi koji imaju istu tu slabost. Odlaganja, odugovlačenja. Postojao je jedan članak u jednom magazinu u kojem su govorili o odlaganju. Govorio je o ljudima koji imaju poteškoću da urade nešto odmah. Čini se da oni uvek žele da odlože nešto. I moja žena je govorila sa našom ćerkom o tom članku i rekla je, "Da li si primetila taj članak koji je govorio o odlaganju?" I moja ćerka je rekla, "O da jesam, nameravam da ga pročitam jednoga dana."

On je odložio u donošenju odluke. On je rekao, "Čekaću da Lusije dođe i onda ću da detaljnije čujem od njega."

A kapetanu zapovedi da se čuva Pavle, i da mu se olakša, i nijednom od njegovih da se ne zabranjuje posluživati ga ili dolaziti k njemu.

Tako da je Pavle u neku ruku imao neku slobodu. On je bio pod stažom Rimskih vlasti, ali je imao i slobodu. Njegovi prijatelji su mogli da dođu do njega da mu služe u bilo koje doba.

A posle nekoliko dana dođe Filiks sa Drusilom ženom svojom, koja beše Jevrejka

Drusila je bila ćerka Heroda Agripe 1. Herod Agripa 1. je bio Herod koji je odrubio glavu Jakovu, Jovanovom bratu, i on je bio taj koji je uhapsio Petra sa namerom da ga pogubi ali ga je Gospod izbavio iz zatvora te iste noći. On je tada otišao dao Cezarije gde je podigao veliku buku oko sebe pred ljudima iz Tira, tako da su oni počeli da govore, "To su reči boga a ne čoveka." I onda ga je odmah anđeo Gospodnji udario i bio je izjedan od crkvi. To je Herod Agripa 1.; Drusila je bila njegova ćerka. Drusila je bila udata za kralja Azisa ali je kroz pomoć nekoga maga, Feliks nju namamio da napusti svoga muža i da sada postane žena bivšeg roba sada guvernera Feliksa.

Feliks je došao sa svojom ženom Drusilom i,

i dozva Pavla da čuje od njega veru u Hrista Isusa. A kad Pavle govoraše o pravdi i čistoti i o sudu koji će biti, uplaši se Filiks

Pavle je svedočio Feliksu o pravdi, načinu na koji Bog želi da ljudi žive. O čistoti. Feliks je bio veoma neumeren čovek. I Pavle ga nije štedeo, dolazi dan suda za sve ljude. I kako je Pavle govorio njemu o ovim stvarima, Feliks se uplašio jer je ima zašto da se plaši sudnjeg dana koji dolazi, zbog stvari koje je on uradio i način života kojim je živeo. Oj je počeo da se trese, i to je bez sumnje bila osuda od strane Svetoga Duha na njegovo srce.

i odgovori: Idi zasad; a kad uzimam kad, dozvaću te.

Čovek koji je izbegavao da donese odluke. Čovek koji odlaže. Feliks je nastavio da odlaže, sve dok na kraju, kada je nastao konflikt neke dve godine kasnije između Grka i Jevreja u vezi grada Cezareje, čiji je to grad, a taj konflikt je uvek postojao. Kada je dve godine kasnije izbio jedan incident za vreme njegove vladavine, kada je bio veliki sukob, nasilje koje je nastalo između Jevreja i Grka u vezi istog pitanja. Jevreji su bili pobedonosni u toj prvoj tuči i tako da je Feliks naredio Rimskim vojnicima da zauzmu stranu sa Grcima i da unište Jevreje. Oni su ubili na stotine Jevreja, i onda je Feliks ohrabrio vojnike da opljačkaju kuće bogatih Jevreja, i da ubiju sve koje nađu u kući.

Jevreji su ovaj događaj prijavili Neronu i Feliks je izgubio svoju vlast, bio je lišen autoriteta. I on bi čak i bio pogubljen da nije bilo njegovog brata Paulusa koji ga je ponovo branio, tako da je samo bio prognan. Za njega nije bilo povoljnijeg vremena nego sada, i to je veoma često slučaj sa mnogima koji su odložili svoju odluku u vezi Isusa Hrista. Čekali su na pogodnije dan. Ali taj dan nikada nije došao.

Postoji zakon u metafizici koji govori o ponovljenoj akciji i kako ta akcija stvara šablon odgovora u našem mozgu. Da li ste ikada posmatrali neku ženu koja se bavi štikanjem godinama? One čak i negledaju. Ono šta se dogodilo je da su one dobile neku vrstu koloseka u njihovom mozgu toliko duboko da sve što im je potrebno je da stave taj šablon u mozgu i aktiviraju prekidač i njihove ruke će da odrade ostalo. I to je automatski odgovor šablona jer su to radile tako puno puta, i one to mogu. One mogu da gledaju TV ili da sede i da razgovaraju sa tobom a da u istom mometu štrikaju jer su ti šabloni postavljeni u njihov mozak. Šabloni i akcije doliko duboko u njima da to postane automatska akcija. Takva da nemoraju čak i da razmišljaju o tome.

Da li si ikada primetio da puno puta kada se boriš sa svojom savesti povodom nečeg lošeg što si uradio, kolka je to borba i koji je to sukob za tebe. I kako si se loše osećao posle toga i koju si krivicu imao? Govorio si sebi, "To je užasno; neću to više ikada uraditi." Ali kada sledeći put ta ista stvar se dogodi, tada nije tako teška za tebe. Nisi imao tako tešku borbu kao pre protiv zla. I to onda nastavlja da stvara šablone sve dok na kraju osoba dođe do tačke kada neoseće nikakvu borbu i grižu savest, a prije ista stvar ju je jako uznemirila. Pavle to zove, žigosani na svoju savest. To znači da si uništio svoju osećajnost za zlo i to je uvek tužna stvar.

Svaka ponovljena akcija postane šablon u mozgu koju je onda veoma teško razbiti. Da se nešto ponovo nauči je mnogo teže nego nešto naučiti prvi put. Zato ako zaželiš da se baviš golfom, moraš da provedeš prvih nekoliko sati sa profesionalcem da bi naučio pravilan udarac, jer ako ga naučiš loše, onda je jako teško odvići se od toga. Loše navike su teške da se razbiju jer su stvorile šablone u tvom mozgu.

Ako konstantno odlažeš svoju odluku u vezi Isusa Hrista, onda stvaraš šablon, i sa time činiš da bude teže da Ga prihvatiš. Svaki put kada kažeš ne, sa time će postati teže da mu kažeš da. I zato u 9 od 10 slučajeva odluka da se prihvati Isus Hrist se donese u tinejdžerskim godinama. 9 od 10 Hrišćana su postali Hrišćani kada su bili tinejdžeri, prije nego li su postavili te negativne šablone u mozgu.

Feliks, iako se tresao kao posledica osude, je odložio odluku.

A uz to se i nadaše da će mu Pavle dati novaca da bi ga pustio

On je čuo da je Pavle doneo prilog za sirote svece. Zašto i ne za sirotog Feliksa? On je tražio mito.

zato ga i često dozivaše i razgovaraše se s njim.

On je davao Pavlu priliku da ga podmiti. On je trežio izgovor da oslobodi Pavla.

A kad se navršiše dve godine, izmeni Filiksa Porkije Fist. A Filiks, hoteći Jevrejima učiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

25 glava

A Fist onda primivši vlast posle tri dana iziđe iz Ćesarije u Jerusalim.

Kao što smo napomenuli prije da oni uvek kažu da se ide gore do Jerusalima. Niko nikada nije rekao "Hajdemo dole do Jerusalima." Uvek je, "Idemo gore do Jerusalima."

Onda glavari sveštenci i starešine jevrejske tužiše mu se na Pavla, i moljahu ga, Ištući milosti protiv njega, da ga pošalje u Jerusalim; i naređivahu zasedu da ga ubiju na putu.

Fist je sada postao guverner zamnjujući Feliksa, i kada je došao do Jerusalima, veliki sveštenik ga je odmah spopao i ovo je bio drugi veliki sveštenik. Ananija je napustio scenu u predhodne dve godine, novi veliki sveštenik, ali su oni i dalje razjareni na Pavla i imaju idalje namru da ga ubiju. Tako da su mu oni spomenuli u vezi Pavla, "Hajde da ga dovedemo do Jerusalima da mu bude suđeno ovde." A oni su nameravali da ga sačekaju na putu do Jerusalima u zasedi i da ga ubiju.

A Fist odgovori da se Pavle čuva u Ćesariji, a i on će sam skoro onamo da ide: Koji dakle mogu od vas, reče, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom čoveku neka ga tuže. A pošto bi u njih ne više od deset dana, siđe u Ćesariju, i sutradan sedavši na sudijsku stolicu zapovedi da dovedu Pavla. A kad ga dovedoše, stadoše unaokolo Jevreji koji behu došli iz Jerusalima, i mnoge teške krivice iznošahu na Pavla, kojih ne mogahu posvedočiti,

Jedna stvar u vezi Rimske pravnog sistema, morao si da dokažeš svoje optužbe protiv osobe. Iako su oni izneli mnoge optužbe protiv njega, oni ih nisu mogli dokazati.

Kad se on odgovaraše: Niti zakonu jevrejskom, ni crkvi, ni cesaru šta sagreših.

Ja nisam prekršio zakon; ja nisam sgrešio protiv hrama. Ja nisam zgrešio protiv cezara.

Ali Fist, hoteći Jevrejima učiniti na volju,

On je tek došao na ovu poziciju i želeo je da započne dobro sa njima, da ih udovolji.

odgovori Pavlu i reče: Hoćeš da ideš gore u Jerusalem i onde da ti sudim za to?

U ovom momentu Pavle je bio umoran da bude politički pijun u rukama Rimskih guvernera, i on je koristio pravo koje svaki Rimski građanin ima. To ne bi važno u slučaju da je ubio nekoga, silovao ili kidnapovao.

A Pavle reče

"Cezar appellate," to su bile dve reči koje je svaki Rimski građanin mogao da kaže kada je osećao da su mu prava bila ugrožena na sudu.

Ja stojim na sudu cesarevom, ovde treba da mi se sudi: Jevrejima ništa nisam skrivio, kao što i ti najbolje znaš.

Slušaj, ti sam dobro znaš da nisam ništa loše uradio.

Ako li sam skrivio, ili učinio šta što zaslužuje smrt, ne marim umreti

Ja se naplašim smrti ako sam uradio nešto što zaslužuje smrt.

ako li pak ništa nema na meni šta ovi na mene potvravaju, niko me ne može njima predati. Cesaru idem.

Cezar appellate, to je pravni izraz koji se smeo kazati.

Tada Fist, pogovorivši sa savetnicima, odgovori: Cesaru reče da hoćeš: cesaru ćeš poći.

Primetite, Pavle je spreman da umre za Hrista. On je rekao svojim prijateljima na putu ka Jerusalem. "Šta vi želite sa ovim suzama? Da me odgovorite? Ja se neplašim da budem u okovima. Ja sam spreman da umrem za Isusa u Jerusalemu." Ali on ne namrava da uzalodno da svoj život za ništa.

Ima ljudi koji nemarno i glupo ugožavaju svoje živote. Ja neverujem da je to Božija volja, niti da je to uopšte mudro.

Pavle je koristio svoje pravo na apel.

A pošto prođe nekoliko dana, Agripa car i Vernikija siđoše u Cesariju da pohode Fista.

Ovaj kralj Agripa, je Herod Agripa 2. Njegov pra deda Herod je bio taj koji je naredio da se sva nedužna dojenčad ubiju u vreme kada se Hrist rodio. Njegov veliki ujak Herod je naredio da se Jovanu krstitelju odrubi glava. Njegov otac, Herod Agripa, je naredio da se Jakov ubije. I o njemu smo govorili malo ranije. Ovo Herod Agripa 2. Njegova žena se zvala Vernikija, ona je inače bila i njegova sestra. Ona je takođe bila ćerka Heroda Agripe 1., on aje takođe bila sestra Drusile, koja je bila Feliksova žena. I ovo je dosta uzburkana porodična afera.

Vernikija je ustvari bila udata za svog ujaka od kojeg se razvela, pa se zatim udala za bogatog trgovca i kada ju je Herod Agripa sreo u Rimu, on ju je nagovorio da napusti svog muža i da dođe i da živi sa njime. Tako da je postojala dosta neukusna situacija ovde između Herod Agripe 2. i Vernikije.

Jer je Fist bio novi na ovom položaju, novi guverner, a Herod Agripa je i dalje bio kralj nad delom te provincije, on je došao da ga pozdravi.

I budući da onde mnogo dana ostaše, kaza Fist caru za Pavla govoreći: Čoveka jednog ostavio je Filiks u tamnici, Za kog, kad ja bijah u Jerusalimu, iziđoše preda me glavari sveštenečki i starešine jevrejske moleći da ga osudim. Ja im odgovorih da nije običaj u Rimljana da se pre pokloni kakav čovek na smrt dok se optuženi ne suoči s onima koji ga tuže, i ne primi mesto da odgovara za svoju krivicu. A kad se oni ovde sastaše, nikakvog odlaganja ne učinih, i sutradan sedavši na sudijsku stolicu zapovedih da dovedu čoveka. A oko njega stavši suparnici ni jedne krivice koje ja mišljah ne iznesoše. Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svom sujeverju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa Pavle govoraše da je živ.

Tako da su se oni samo raspravljali oko Pavlovog verovanja u uskrsnuće Isusa Hrista.

A ja ne znajući u ovom poslu šta ću činiti, rekoh bi li hteo ići u Jerusalim i onamo da mu se sudi za ovo. A kad Pavle reče da ga čuvamo do suda Avgustovog, zapovedih da ga čuvaju dokle ga pošaljem k cesaru. A Agripa reče Fistu: i ja bih rad čuti tog čoveka. A on reče: Sutra ćeš ga čuti.

Fist nije imao nadležnost i vlast nad Pavlom. Tako da to ustvarnosti je bio nelegalan proces. Pavle je izrazio želju da se pojavi pred Cezarom i to bi po zakonu trebalo da bude njegovo sledeće mesto saslušanja. Ali je ovo bilo čisto radi zabave za Heroda Agripu i njegovu ženu. To je bila velika prilika i razlog da se ima velika zabava. "Želeli bi da slušamo ovoga čoveka."

Herod Agripa je bio student kada dođe do Jevrejskog pisma, i on je proučavao običaje i manire Jevreja, on je to radio veoma pomno, tako da je on saizigurno bio veoma zainteresovan šta Pavle ima da kaže o Isusu Hristu. I kada budemo došli do Pavlove odbrane pred Agripom sledeće nedelje, to ćemo i videti.

Sutradan pak, kad Agripa i Vernikija dođoše s velikim ponosom

To znači da su oni bili obučeni u njihove kraljevske odore purpurne boje. Fist je verovatno nosio svoje tamno crveno odelo, i tamo su naravno stajali legionari, koji su inače bili navišlji među Rimljanima. Oni su bili elitna garda koja je stajala tamo u skupim odorama i ceo skup je bio pun uglednih ličnosti. To je bila javna svečanost kada je kralj mogao da prikaže svoju slavu, tako da bi on došao u arenu sa ostalima. I ovo se verovatno sve dogodilo u areni tamo u

Cezariji koja inače postoji do dana današnjeg. Vi koji ste napravili vaše hodočašće do Izraela ste imali priliku da vidite i da sedite u areni u Cezariji. Uvek je to odličan osećaj da se sedi tamo, pogotovo kada shvatite da je to verovatno arena u kojoj je Pavle bio i branio se pred Herodom Agripom. "Dođoše sa velikim ponosom."

i uđoše u sudnicu s vojvodama i sa starešinama onog grada, i kad zapovedi Fist, dovedoše Pavla. I reče Fist: Agripa care! I svi koji ste s nama! Vidite ovog za kog mi sve mnoštvo Jevreja dosađivaše i u Jerusalimu i ovde, vičući da ne valja da on više živi. A ja doznajući da on ništa nije učinio što zaslužuje smrt, a i on sam reče da će da ide k svetlom ćesaru, namislih da ga pošaljem, Za kog nemam šta upravo pisati gospodaru. Zato ga i dovedoh pred vas, a osobito preda te, Agripa care, da bih, pošto bude ispitivanje, imao šta pisati. Jer mi se čini ludo sužnja poslati, a krivice njegove ne javiti.

Pavle je postavio Fistu u zaista u nezgodnu situaciju kada se pozvao na Cezara, jer kao Rimski građanin je imao pravo na to. Fist ga je morao poslati Cezaru. I pošto je Pavle bio samo politički pijun i nije bilo pravih optužbi protiv njega, da se pojavio samo tako pred Cezarom, znači bez legitimnih optužbi, Fist bi bio u nevolji jer nije koristio svoje pravo kao sudija da donese pravednu odluku, a to je bilo nešto što je Rimski vlast uvek htela. Proštenje za Rimski građane. Tako da je Fist imao veliki problem kada se Pavle pozvao na Cezara, jer on nije imao nikakve legitimne optužbe protiv njega. I to bi onda odmah bilo jasno Cezaru da Fist nije uspeo da obavi svoju dužnost kao guverner i to bi bilo loše za njega.

Tako da je Fistu bilo drago da se ova prilika pojavila. Jer se nadao da kada kralj Agripa sasluša Pavla, da će onda imati neke legitimne optužbe koje će moći da pošalje Cezaru, kada Pavle stane pred njim. Da bi se barem činilo da postoje legitimne optužbe. I to je šta Fist kaže, "Svrha ovoga je da bi mogli da sastavimo naše optužbe protiv ovog čoveka, pošto ga šeljemo pred Cezaru. Jer zaista nije uredu da se pošalje zatvorenik a da se barem ne navedu zločini za koje je kriv." Fist je bio u velikoj nevolji, valjda će Agripa biti u stanju da mu pomogne da sastavi optužbe protiv Pavla.

I kako budemo gledali u sledećoj glavi, videćemo da nažalost za Fistu, to nije uspelo jer Agripa je rekao, "Ti imaš problem," i pusti da ostane na tome. On mu nije pomogao da sastavi optužbe protiv Pavla.

Sledeće nedelje ćemo videti Pavlovu uzbudljivu odbranu pred Agripom. I to je jedno od mojih omiljenih glava u Delima Apostolskim. Ima toliko dobrih stvari tu u Pavlovoj odbrani pred Agripom da ja mislim da bi to bilo veoma fascinantno proučavanje za vas. I posle toga videćemo Pavlov put ka Rimu, 27. glava sledeće nedelje. On ja napokon na putu ka Rimu. "Ja moram da vidim Rim," i sada je on na putu.

Kao što je Pavle svedočio Feliksu o pravednosti, uzdržljivosti i o sudu koji dolazi, on se tresao od straha. Pa je rekao, "Čuću to o ovome u zgodniji dan." Nije samo dovoljno da ti je žao što si učinio grehe. Nije samo dovoljno iskušiš ubeđenje Svetoga Duha i da se čak drhtiš kada pomisliš o sudu koji dolazi. Potrebno je da predaš svoj život Isusu Hristu i da primiš Njegovo oprostjenje i očišćenje. Jer dolazi uskrsnuće, pravednih i nepravednih.

I, "Čijegod se ime nenađe u Jagnjetovoj knjizi života će biti bačen u ognjeno jezero, i ovo je druga smrt." Nemoj da misliš da je ovo samo nečija luda ideja ili sujeverje. To je Reč Božija—jednostavno, i bilo bi mudro da obratiš pažnju. Bilo bi mudro da neideš putem slabosti Feliksa koji je odložio svoju odluku. Nego bi bilo mudro da doneseš svoju odluku večeras da primiš Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja i kao Gospoda.

Dobro ste došli da dođete u sobu za molitvu, i ona se nalazi na samome kraju tamo u ćošku. Vrata su iza tog zida; soba za molitvu je tamo iza tog zida. Tamo će se nalaziti savetnici i pastori kojima će biti drago da se mole sa vama. Savetujem ti da nekažeš, "Pa učiniću to neke druge večeri. Nameravam da to uradim jednom." Ja bih te ohrabrio da to uradiš večeras. Nikada neznaš, ovo može biti zaita tvoja poslednja prilika. Kao što je Amos rekao, "Spremite se da se sretnete sa Bogom."

Jendoga dana ćete se sresti sa Bogom, ali ako ste niste pripremili tako što se primili Isusa Hrista, to će onda da bude veličanstveno i užasno iskustvo.

Neka Gospod bude sa vama. Neka vas Gospod blagoslovi. Neka vas Gospod čuva u Svojoj sili i Svojoj ljubavi da bi ste mogli da budete Božiji instrumenti ove nedelje da delite Njegovu ljubava sa drugima. Da biste mogli da budete blagoslov onima sa kojima dođete u susret, a da oni samo primaju od vas i vašeg zajedništva sa Isusom. I budite osnaženi i blagosloveni zbog vašeg hoda sa Njime.

Dela Apostolska 26-27

Čak Smit

Hajde da otvorimo naše Biblije u 26. glavi Dela Apostolskih

Kapetan Rimske garde Lusije je spasio Pavla od rulje koja je nameravala da ga prebije do smrti u Jerusalimu, kod hrama. On je bio priveden od strane Rimljana i bio je pod njihovim nadzorom i zaštitom u Cezariji. On se onda pojavio pred Feliksom koji je držao Pavla dve godine kao zarobljenika i koristeći ga kao političkog pijuna. Kada je Fest postao guverner umesto Feliksa, koji je bio smenjen od strane Rimskih vlasti jer je bio podmitljiv. Onda je Fest preuzeo Pavlov slučaj i počeo da se poigrava sa njime govoreći mu, "Da li si voljan da ideš u

Jerusalim da se braniš?" Pavle je rekao, "Pozivam se na Cezara." I pošto je Pavle bio Rimski građanin on je morao da ga pošalje do Cezara, ali je on imao problem. A taj problem je bio ovaj: on nije mogao da ga pošalje Cezaru a da nije imao legitimne optužbe protiv njega, a legitimne optužbe nisu postojale. I tako da je on objasnio svoj problem Herodu Agripi koji mu je došao u posetu i Herod Agripa je rekao, "Pa, čuću njegov slučaj." I jedini razlog on želi da Herod Agripa sasluša Pavla, je u tome da bi možda on mogao da nađe legitimne optužbe protiv Pavla i da bi sa njima mogao da ga pošalje ka Cezaru.

I tako kako ulazimo u 26. glavu, nalazimo Heroda Agripu koji je pra unuk Heroda Velikog, koji je naredio da se pobiju sva odojčad u vremenu kada se Hrist rodio. On je bio pra nećak Heroda Antipe koji je naredio da se Jovanu krstitelju odrubi glava, on je bio sin Heroda Agripe 1. koji je naredio da se Jakov ubije a Petar uhapsi. Herod Agripa 2., Pavle sada stoji pred njim u Cezariji spreman da se brani, i cela ideja ovog skupa je da bi oni mogli da skupe optužbe protiv njega koje bi mogli da pošalju sa njime prije negoli ode do Rima.

A Agripa reče Pavlu (*nakon što je Fest najavio celu ceremoniju*): Dopušta ti se da govoriš sam za se. Onda Pavle pruživši ruku odgovaraše:

I obično vidimo da kada se predstavlja Rimski sud da se kaže, "Prijatelji i zemljaci," i onda ih vidimo kako pruže ruku u znaku pozdrava. I očigledno je Pavle pokupio ovaj Rimski običaj. I tako on pojavljujući se pred Agripom, Pavle kaže, "Privilegija mi je Agripa." I on je ispružio svoju ruku da bi mogao da odgovori. On je rekao,

Za sreću svoju držim, care Agripa, što se danas pred tobom odgovaram za sve što me potvoraju Jevreji, A najviše što znam da ti poznaješ sve jevrejske običaje i prepiranja. Zato te molim da me poslušаш milostivo.

I tako da je istina bila da je Herod Agripa postao pravi učenik Jevrejskog zakona i Jevrejskih običaja, i on je bio čuven za njegovo veliko razumevanje Jevrejske religije. On je čitao Pisma i proučavao proroke, on ih je poznao dobro. Pavle je rekao, "Sretan sam što mogu da se branim pred tobom, jer znam da ti imaš pozadinu u ovim stvarima." On je rekao,

Moje dakle življenje od mladosti, koje je isprva bilo među narodom mojim u Jerusalimu, znadu svi Jevreji. Kako me znadu isprva, ako hoće posvedočiti, da po poznatoj jeresi naše vere živem farisejski.

I fariseji su bili zaista naj ortodoksniji od svih ortodoksa; oni su bili radikali. Oni su bili ti koji su išli dodatni kilometar da bi bili veoma strogi barem što se tiče religioznih običaja, jer je sve trebalo da bude savršeno za farizeje. Oni su imali svoje tradicije i običaje. I on kaže,

I sad stojim pred sudom za nadanje obećanja koje Bog obreče očevima našim,

On govori o obećanju Mesije

Pavle je rekao, "To je zbog obećanja koja su data našim očevima, i zato što se ja nadam ovim obećanjima ja sada stojim tu pred sudom." Interesantno je ovo jer je Herod Agripa znao proročanstva. On ga dovodi tačno do tih obećanja koja je Bog načinio.

Kome se svi dvanaest kolena naših jednako dan i noć služeći nadaju da će doći. (svi su se Jevreji nadali Mesiji) Za ovo nadanje optužen sam, care Agripa, od Jevreja. Šta? Zar vi mislite da se ne može verovati da Bog mrtve podiže?

I ja sam siguran da se apostol Pavle molio i nadao da će nekako na neki način moći da obrati kralja Agripu u veru u Isusa Hrista. Siguran sam da je Pavle mislio, "Ako bi se samo ovaj okrenio ka Gospodu, pošto je bio kralj ove teritorije, koji bi on uticaj onda imao." Cela poenta Pavlove odbrane je bila sa jednim ciljem, a to je da se obrati Agripa. I tako da on odmah počinje da govori Agripi tako što mu kaže, "Zašto misliš da se ne može verovati da Bog mrtve podiže?"

Najveći problem danas je njihova ideja o Bogu. Najveći problem koji ljudi imaju danas sa Biblijom je zbog njihove ideje o Bogu. J.B. Filips je napisao knjigu, "Tvoj Bog je premali," i to je tačno za mnoge ljude. Njihova ideja i koncept o Bogu je premala; previše je ograničena. Oni imaju to što se zove antropomorfičnu ideju o Bogu. Ljudsku ideju o Bogu, ljudski koncept o Bogu ili ljudsko stvaranje Boga. I kad god čovek stvori Boga on ga stvori previše malog.

Danas postoje ljudi koji su zabrinuti sa mnogim problemima u Bibliji. Odvajanje Crvenog Mora, očuvanje Jone u stomaku kita, i slične stvari. Oni kažu da su ovo problematični delovi, da su teški delovi, i to je samo zato što je njihova ideja o Bogu previše mala. Bog je mogao da stvori podmornicu i da u nju smesti Jonu, i onda bi ljudi imali manje problema sa time. Ali zaista, ako On može da stvori svemir, On može da stvori ribu dovoljnu veliku koja bi mogla da ugosti Jonu. Bog je spremio veliku ribu. To nije bila neka stara ajkula ili kit ili bilo šta, to je bila riba koju je Bog pripremio. I tako da ako je tvoja ideja o Bogu ispravna, zašto misliš da je nemoguće za Boga da stvori ribu dovoljno veliku da zadrži Jonu tri dana? Zašto misliš da je nemoguće da Bog mrtve uzdiže?

Težina nečega se uvek treba meriti sa mogućnošću osobe koja izvršava taj rad. I pogledajmo sada ovu zgradu u kojoj obožavamo večeras. Ti kažeš, "Ovo je bilo verovatno teško da se izgradi." Ne nije. Mi smo imali obučene radnike da koji su uradili ovo. Mi smo imali ljude koji su znali šta rade, obučene ljude na poslu. To je bio veoma lak zadatak za njih, jer su oni imali odgovarajuću obuku i odgovarajuće alate. Ali ako bi pogledali na ovu zgradu i kada bi rekli da smo angažovali gomilu džukela da je izgrade, onda bi zaista to bi težak zadatak, jer mogućnost izvršioca rada je drugačija. "Hajde zgrabi tu dasku, Roki i donesi mi je. Želim da je zakucam ovde." E onda bi zaista imao velike poteškoće zbog toga koga si pozvao da izvrši taj rad. Ali

kada je Bog taj izvršioc radova, svaki govor o poteškoći je bezsmislen. Tako da ideja o uskrsnuću mrtvih, "Pa to je teško da se poveruje; to je teško da se primi." I naravno, Isusovo uskrsnuće iz mrtvih je zaista problem za neke, to je kamen spoticanja.

I Pavle se fokusira pravo na mesto poteškoće, i on pokazuje da nema osnove u poteškoći jer je Bog taj koji ga je uskrsao iz mrtvih. "Zašto misliš da je Bogu nemoguće da uzdigne mrtve?" Biblija počinje sa ovim rečima, "U početku Bog stvori nebo i zemlju" (1. Mojsijeva 1:1). Ako veruješ u to onda nećeš imati problema sa Jonom. Ako možeš da veruješ prvom stihu u Bibliji onda nećeš imati poteškoće sa ostalim delovima. I Bog koji je dovoljno velik da stvori nebo i zemlju je dovoljno velik da učini šta god da nam Biblija kaže da je učinio. "Zašto misliš da je Bogu nemoguće da uskrsne mrtve?" Ja mislim da se naš nedostatak vere prikaže kada iskažemo iznenađenje na to da je Bog odgovorio našu molitvu. I mi tolko puno puta znamo da pored toga što vidimo Božije delo, nam bude teško da poverujemo. Naše ideje imaju granice. Bog nam pomogne, i Bog nas oslobodi od uskih shvatanja, da bi Ga mi mogli videti u punini Njegove slavae i moći i veličanstva i mogućnosti. "A Onome koji može još izobilnije sve činiti šta ištemo ili mislimo" (Efežanima 3:20). Bože pomози nam da ispravimo naše ideje o Bogu. Bože oslobodi nas od uskih i ograničenih ideja.

I Pavle počinje sa svojim svedočanstvom.

Tako i ja mišljah da mi valja mnoga zla činiti protiv imena Isusa Nazarećanina, Kao što i učinih u Jerusalmu; i mnoge od svetih ja zatvarah u tamnice, primivši vlast od glavara svešteničkih; i kad ih ubijahu, pristajah na sud.

Pavle je bez sumlje bio član Sinhedrina. On ovde govori o vlasti Sinhedrina, glas protiv Hrišćana, da se ubijaju. On kaže da se on služio sa Stefanovim ubistvom i drugih ranih Hrišćanskih martira. Pavle se slagao sa njihovom smrću. "Ja sam se složio protiv njih."

I po svim zbornicama mučeci ih često, nagonjah da hule

Zar neznaš da je Pavla ovo veoma uznemiravalo kasnije kada je postao Hrišćanin, kada je mislio o ovim stvarima koje je činio protiv rane crkve prije svog obraćenja? Ja mogu zamisliti da je on mislio o tim ljudima koje je primorao da hule na Boga, ili da hule na Isusa Hrista. Ja mislim da ga je to bolelo veoma.

Interesantno je to da ovde vidimo kako Bog čini tako divno delo, pogotovo među ljudima koji imaju problema sa drogama. Videli smo Božiju slavnu ruku kako radi u njihovim životima, kako ih oslobađa od teških droga i kako ih oslobađa od ropstva zavisti, i u mnogim slučajevima imamo ljude koji su se sada predali Gospodu a nekada su bili dileri. Čak, nekadašnji najveći dileri u Južnoj Kalioforniji su sada pastori nekih Golgota. Ali je meni interesanto da tolko često sa ovim momcima koji su se obratili a bili su dileri, su kada su se obratili odmah otišli do onih

kojima su prodavali drogu i počeli su da im govore da neće više da prodaju drogu, nego su im rekli da sada imaju nešto mnogo bolje od droga i kako to žele da sada podele sa njima. I oni su odmah pokušali da opovrgnu zlo koje su učinili tako što su im govorili o Hristu. A pre toga su oni prodavali drogu i to ih je mučilo što su to nekada činili, što su nekada učestvovali u tome što su pomagali nekima da upropaste svoje živote.

I mislim da je tako bilo i sa Pavlom. To ga je verovatno mučilo da je on nekada prisiljavao Hrišćane da hule Isusovo ime. On je rekao,

Za koje idući u Damask s vlašću i zapovešću od glavara sveštenečkih, U podne, care, videh na putu s neba svetlost veću od sijanja sunčanog, koja obasja mene i one što idahu sa mnom. A kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gde govori meni i kazuje jevrejskim jezikom: Savle! Savle! Zašto me goniš? Teško ti je protivu bodila praćati se.

U to vreme kada bi oni stajali jaram na vola njemu se to baš ne bi svidelo tako da bi on često pokušao da se trza. I tako da momak koji je bio za ralom, ako bi imao jedno ralo, on bi imao motku/bodilo sa oštrim krajem i kada god bi vo počeo da se trza on bi onda stavio tu motku nazad kod pete vola, tako da bi vo veoma brzo naučio da se netrza. Ti samo tako nastavi da se protiviš ali znaj da će da boli, Gospod je rekao, "Bilo je teško za tebe Pavle da se protiv bodila praćeš."

Božiji Duh je bez sumnje radio na Pavlu mnogo prije negoli se on obratio. Ja verujem da je njegovo posmatranje Stefanove smrti imalo veliki uticaj na njega. Biblija kaže da je Stefanovo lice bilo kao lice anđela i dok su ga kamenovali on se molio, "Oče, nemoj im ovo uzeti za zlo. U Tvoje ruke polažem svoj duh." Ja sam siguran da je ovo imalo moćan efekat, ovo je bilo to bodilo. Pavle se našao kako se prće protiv bodila, ali i pored toga je u njemu postojalo ubeđenje koje je govorilo, "Ja nikada nisam video nikoga takvog. Ja nikad nisam nešto tako osećao kao onda kada je on govorio."

A ja rekoh: Ko si Ti, Gospode? A On reče: Ja sam Isus, kog ti goniš; Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se zato javih da te učinim slugom i svedokom ovome što si video i što ću ti pokazati, Izbavljajući te od naroda jevrejskog (tj. službe ka Jevrejima) i od neznabožaca, kojima ću te poslati,

Njegovo poslanje, je usuštinu od početka bilo da ide ka neznabožcima.

Njegova svrha ili svrha evanđelja se sastoji u otvaranju očiju. To zahteva hrabrost. Pavle je kasnije rekao pisajući Efežanima, "bog ovoga sveta ih je zaslepio da nevide." Čovek koji nezna Isusa Hrista je slep za istinu puno puta. Još je gore ako on nije slep što se tiče istine ali i dalje neveruje. Ali je bog ovoga sveta zatvorio oči ljudi da nevide istinu. Pavle je trebao da otvori njihove oči i da ih okrene od tame ka svetlu, od sile sotone ka Bogu.

Postoje dve kraljevstva u svetu danas, dve sfere vladavine: Božija vladavina, i vladavina sotone. One se suprotstavljaju jedna drugoj. Svaki čovek pripada jednom od ova dva kraljevstva. Vi večeras ili živite u kraljevstvu svetla ili u kraljevstvu tame. Vi živite ili pod kontrolom sotone ili pod Božijom kontrolom. Postoje samo dve vladajuće sfere u univerzumu. U početku je bila samo jedna, Božije kraljevstvo. Sve stvari su bile podređene Njemu i poslušne Njemu; Bog je stvorio anđele. Jedan od njih je bio znan kao Lucifer, pomazani čerubim, on se pobunio protiv Božijeg autoriteta i oformio drugu vladavinu, vladavinu smrti i tame. Ali doći će dan kada će sotonino kraljevstvo da se sruši. Čak i sada je veoma blizu kraja.

Kada se Isus vrati, i ja verujem da je to veoma uskoro, da uspostavi Božije kraljevstvo na zemlji, za svo to vreme sotona će biti okovan i bačen u abuso. Pole hiljadu godina on će da dobije kratku slobodu iz abusa, i na kraju tog kratkoga perioda on će biti bačen u gehenu, u potpunu tamu, u kraljevstvo tame, bačen u potpunu tamu.

Kolko je dalek naš svemir? Pa čini se ko da svemir ide do bezkonačnosti. Ja mogu da zamislim tu ideju da svemir ide do bezkonačnosti. Ali, nučnici kažu da svemir koji mi znamo, galaksije, idu nekih 20 milijardi svetlosnih godina. Ove galaksije koje su 20 milijardi svetlosnih godina udaljene, se mogu videti samo sa voma moćnim teleskopima jer svetlost je tolko slaba. Ali ja mislim da oni i lupaju dosta, jer kako oni mogu da znaju ima 20 milijardi ili 10 milijardi svetlosnih godina kada je ta razdaljina zaista velika. Hajde da kažemo da osoba može da putuje u svemir hiljadu milijardi svetlosnih godina, još dalje od najdalje galaksije, tolko daleko da svetlost galaksije ni nestiže tamo. Biblija govori o, "...kojima se čuva mrak večne tame" (Juda 13). Ima nešto veoma zlosutno kada je tamo u pitanju.

Ja sam bio u pećinama Oregona kada sam bio dete, i kada smo bili tamo unutra u tim pećinama oni su isključili svetla. I onda su rekli, "Ovo je potpuna tama." To je bilo najverovatnije prvi i poslednji put u mom životu da sam bio u potpunoj tami. Potpuna tama je nešto što je veoma jezivo. Mrak je tolki da ga skoro možeš i osetiti. Ja znam isto tako da kada sam bio dete da ako sam hteo da vidim nešto u mraku, sve što sam trebao da uradim je da stvim ruke ispred očiju i da mašem njima i vieo bi ih, ali tamo ništa se nije videlo, potpuna tama. "...kojima se čuva mrak večne tame"

Kraljevstvo tame će jednoga dana biti večne potpuna tama, i u univerzumu će ponovo postojati samo jedno kraljevstvo, Božije kraljevstvo, kraljevstvo svetla, i svih onih koji su mu pokorni i Njegovoj vlasti. I kako će to da bude divan univerzum. Kako je čeznem za tim danom, kada će svak pobuna i zla pomisao biti uništena od vrhovnog Boga koji vlada.

Tako da Pavlova služba je bila da solobodi ljude iz ovog kraljevstva tame i da ih dovede u kraljevstvo svetla, da ih oslobodi od sotonine moći da bi oni mogli da dođu do Boga da bi sa

time mogli da prime oprostjenje njihovih greha, i to je uticaj evanđelja i nasleđe među onima koji su odvojeni kroz veru u Isusa Hrista. Tako da mi koji verujemo u Isusa Hrista imamo nasleđe. Biblija govori o nasleđu svetih u svetlu. Sinovi Božiji su sinovi, zatim naslednici, Božiji naslednici, koji udeluju u zajedničkom nasleđu sa Isusom Hristom. Kao što je Isus rekao, "Tada će reći car onima što Mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni Oca mog; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta" (Matej 15:34).

I veoma je lako da se postane deo tog kraljevstva; treba da veruješ u Isusa Hrista, oni koji veruju u Njega, koji su se podredili pod Njegovu Gospodstvo. To je kraljevstvo. Ti veruješ da je Isus Kralj. Ti se klanjaš njegovom autoritetu, i sa tim klanjanju Njegovom autoritetu, ti se podređuješ Isusovom autoritetu, ti onda postaneš podanik u Njegovom kraljevstvu.

Pavle kaže,

Zato, care Agripa! Ne bih nepokoran nebeskoj utvari; Nego najpre onima koji su u Damasku i u Jerusalimu, potom i po svoj zemlji jevrejskoj, i neznabošcima propovedah da se pokaju, i da se obrate k Bogu čineći dela dostojna pokajanja.

Pavle je pozivao ljude, kao i Jovan krstitelj, i isto kao i Isus što je to radio. Oni su ih pozivali da se promene, da se okrenu od ovoga života koji je dominiran telom ka životu koji je dominiran Duhom.

Reč *pokajanje* zanči, promeniti se, i nema iskrenog pokajanja ako nema promene. Ima mnogo ljudi koji iskažu žaljenje kada se kaju. I ja mislim da ako bi ste napravili anketu u zatvoru u San Kventinu, sa tim zatvorenicima i ako bi ih pitao, "Da li ti je žao za..." Pa ako bih samo pitao da li im je žao, siguran sam da bi dobio odgovor, "Da." Ako bi bili iskreni i pitaš, "Da li ti je žao za zločin koji te je doveo ovde?" Neverujem da bi odgovor odmah bio, "Da." Ako bi rekao, "Da li ti je žao što su te uhvatili?" "Da."

Tako da ima razlike u između žaljenja nad time što si uradio ili nad time da si bio uhvaćen u tome. Ima mnogo ljudi kojima je žao nad njihovim grehom. Oni kažu, "Kajem se." Ne nekaješ se. Ti se nisi promenio. Ti i dalje činiš iste stvari. To nije pokajanje. Pokajanje zanči promena. Pavle je pozivao ljude da promene način života, da napuste telesno življenje i da žive po Duhu.

Zato me Jevreji uhvatiše u crkvi i hteše da me raskinu. Ali dobivši pomoć Božju stojim do samog ovog dana,

Da mi Bog nije pomogao, ja nebih bio ovde danas. Ali znaš...i interesantno je to kada imaš Božju pomoć. Bog koristi ljudske instrumente. Ustvarnosti su Rimski vojnici bili ti koji su došli i spasili Pavla od ljude rulje. I ponovo treba da prepoznamo nadprirodno u prirodnom. Bog radi i na prirodne načine.

Čini se da mi uvek želimo eterične, hokus pokus stvari. Taj osećaj, Bog radi, sav sam se naježio,

ko da me neko štupa, Bog je tu! Ali moramo da prepoznamo Boga kada radi i na prirodan način. Osoba koja prepoznaje Boga samo u silnom, ili u velikom potresu ili u velikoj vatri ili sličnom, ta osoba je duhovno bezosećajna. Bog je tu! Ali treba da prepoznate dela Božija u prirodnom. Postojao je farmer koji je bio uhvaćen usred velike oluje i on je bio upozoren od strane šerifa u deset sati ujutru, da bi bilo bolje da napusti farmu jer su očekivali poplavu u tom delu. I farmer je odgovorio, "Hvala ti šerife, ali sam ja živeo ovde ceo moj život, i tako da ću ja da ostanem ovde. Ja nisam nikada dosada video da je ijedna poplava došla do kuće." Kiša je padala neprestano i reka je počela da se diže, i u dva sata posle podne saobraćajac je došao. Voda je počela da se približava kući i on je pozvao farmera i rekao, "Evakuišemo ovaj deo. Napustite kuću!" Farmer je sedeo na njegovoj verandi je rekao, "Ja sam živeo ceo svoj život ovde i nisam zaista zabrinut. Ja poznajem reku i biću uredi. Havla vam na upozorenju." Voda je nastavila da raste, i bila je nekih metar u visini kuće, tako da se farmer popeo na krov kuće, tako da su oni poslali helikopter do njega, osvetili su krov i farmera i rekli, "Došli smo da vas evakuišemo!" On je odgovorio, "Ne, nema potrebe. Ja sam živeo ovde ceo svoj život i nebrinem se." Reka je nastavila da raste sve dok farmerova kuća se nije slušila i farmer se udavio. On je rekao, "Gospode, nerazumem. Verovao sam ti ceo moj život. Zašto si dozvolio da se udavim u poplavi kada sam se uzdao u Tebe? Nerazumem to Gospode. Čini mi se da ako ti verujem da bi me ti onda spasio da se neudavim." Gospod mu je rekao, "Pa dozvoli me da pogledam nešto. Prema mojim zabeležjima, ja sam poslao šerifa jutros u deset sati. Pa sam onda poslao saobraćajca u podne, i čak sam poslao helikopter uveče."

Vidite, mi neprepoznajemo Boga u prirodnim stvarima, ali to moramo da uradimo. Mi treba da prepoznamo Boga u prirodnim stvarima. Pavle govoreći o činjenici da su ga Rimski vojnici spasili od ljute rulje, on kaže, "Bog mi je pomogao i oslobodio me od onih koji su tražili moju smrt, i tako da me je Bog održao do ovoga dana." Prepoznavanje da Bog koristi ljudske instrumente da ispuni svoje namere i Njegovo delo. Naš problem leži u tome da vidimo Boga u tome. Mi nevidimo Boga u svakodnevnim stvarima. Bože učinimo svesnijim Tebe. Mi smo u stanju da uzmemo tolko puno stvari zdravo za gotovo.

Pavle je rekao,

svedočim i malom i velikom, ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsije:

Ja nisam dodao Pismu, ja sam samo propovedao Pismo, stvari koje su proroci i Mojsije govorili da će biti,

Da će Hristos postradati

Tj. da će Mesija da pati. I ovo je nešto što je bilo strano za Jevreje. I ovo je nešto što je uvredilo

Jevreje u vezi Hrista. Oni su sebi utulili u glavu da će Mesija da uspostavi političko kraljevstvo, da istera Rimljane, i da uspostavi kraljevstvo ovde na zemlji sa Jerusalemom kao centrom. I te delove Pisma koji su prorokovali da će Mesija da pati i da će biti odbijen i omržnjen, ti delovi koji govore o tome da će Mesija biti ubijen i da neće ništa za sebe da primi, oni su te delove preduhovnili.

I danas mi vidimo nastavak u tome, da mnogi ljudi danas preduhovnjaju Pisma kada dođe do Isusovog ponovnog dolaska. "Pa ustvari, On dolazi u nas, vidiš, i mi treba da se prikažemo. I crkva u svom proslavljenom stanju će da bude Isusov drugi dolazak. Mi smo telo Hristovo." I oni su preduhovnili stvarni događaj, drugi dolazak Isusa Hrista. Isto tako kao što su Jevreji preduhovnili ta proročanstva koja govore o Njegovoj patnji, i oni su samo prihvatili ta proročanstva koja se odnose na Njegovo Kraljevstvo. Njegovu slavu i Njegovu moć.

Pavle je rekao, "Ja sam im samo govorio to šta Pisma govore, da će Hrist da pati."

i da će biti prvi iz vaskrsenja mrtvih i propovedati videlo narodu jevrejskom i neznabošcima. A kad on ovo odgovaraše, reče Fiste (*rimski vladar ga je prekinuo i rekao*) velikim glasom: Zar luduješ, Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.

Čovek izvan pamet ti je taj koji govori sam sa sobom. Ti zanš te osobe koje započnu razgovore sa samim sobom i one su u ozbiljnom problemu. I mnogo puta je to znam mentalnog nedostatka, kada osoba, kada ih vidite da razgovaraju sami sa sobom i odgovaraju na svoje pitanja i kada se svađaju sami sa sobom. Oni su onda izvan sebe. "Mnoge te knjige izvode iz pameti." On je verovatno bio u prilici da vidi Pavlove navike da uči. Pavle je bio strastven učenik; čitao svo vreme. On je rekao, "Timotej, molim te donesi mi pergamente kada dođeš." Ti znaš da je on onda tražio materijal da bi mogao da uči.

A on reče: Ne ludujem, čestiti Fiste, nego reči istine i razuma kazujem. Jer za ovo zna car, kome i govorim slobodno; jer ne verujem da mu je šta od ovog nepoznato; jer ovo nije bilo u uglu.

Ja sam siguran da je kralj Agripa svestan ovih stvari. On je svestan Isusa Hrista, on je svestan razapeća, on je svestan proroka, Pisma. Ove stvari se nisu dogodile u nekom ćošku. I sada se Pavle obraće direktno njemu.

Veruješ li, care Agripa, prorocima? Znam da veruješ.

Ovo je poznato kao predpostavljanje. Ti znaš, kada im pokažeš te razne boje peškira koje oni mogu da kupe. Oni imaju sve te lepe nijansi boja. I na kraju učiniš predpostavku i kažeš, "Hajde da vidimo koju bi ste boju hteli da naručite?" Ti znaš, ti nekažeš, "Da li hoćete da kupite ove peškire?" Ti predpostavljaš da oni hoće da kupe i kažeš, "Koju boju želite, ili koja vam se boja svidela? A da, ljubičasta. Uredu. Koliko njih ste želeli?" Pavle ovde radi isto, "Agripa, da li

veruješ prorocima? Da, ja znam da ti veruješ prorocima."

A Agripa reče Pavlu (*samo malo, čekaj, čekaj*): Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin.

I ovo šta je Agripa rekao je nešto što izaziva veliku polemiku među mnogim Biblijskim komentatorima. Ja ne namravam da ulazim u to. Neki veruju da je Agripa ovo rekao u ruganju, kao, "Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin. Da li si poludeo? Misliš da ćeš me nagovoriti? Da li pokušavaš da me nagovoriš da postanem Hrišćanin?" Da li je on bio zaista blizu obraćenja? Neznamo. Mi ćemo to da ostavimo komentatorima da rasprave o tome. Onda je Agripa rekao Pavlu, "Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin."

A Pavle reče: Molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas

I po Pavlovom odgovoru se čini da je on ustvari govorio, "Hej Pavle, skoro si me ubedio." I da je to zaista bilo pravo ubeđenje koje Agripa imao. Pavle je rekao, "Želeo bih da nije malo nego mnogo."

Voleo bih da ste svi vi bili takvi kao i ja što sam, osim okova ovih (*na vama*).

Ne samo malo, nego želeo bih u celosti.

Ja mislim da je Agripova tragedija u tome da je bio blizu. Je mislim da je tragedija mnogih života danas da su toliko blizu. Vidiš osobu koja dođe tako blizu kraljevstva, skoro ubeđena. Ali onda nekako, neučine taj krajnji korak i pomisliš, "O kako je to tragično da je nako tako blizu večnoga života, toliko blizu Božijem kraljevstvu, toliko blizu da bude oslobođen od greha." "O da bi bilo ne samo nego u celosti da se ubedi."

I kad on ovo reče, usta car i sudija i Vernikija, i koji seđahu s njima,

One je bila udata dva puta prije nego li je prešla da živi sa bratom. Vernikija i kralj Agripa su bili brat i sestra. Ona će kasnije da postane ljubavnica mnogim Rimskim carevima. I pošto su čuli ovo svedočanstvo i priču o Isusu Hristu, oni su ustali.

I otišavši razgovarahu se među sobom govoreći: Ovaj čovek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove. A Agripa reče Fistu: Ovaj čovek mogaše biti pušten da ne reče da hoće k ćesaru

Mogao si da ga pustiš. Bog ima planove za Pavla da ide u Rim. I tamo u Rim mi i idemo.

27 glava

I kao što bi određeno da idemo u Talijansku, predaše i Pavla i druge neke sužnje kapetanu, po imenu Juliju, od ćesareve čete

Julije je još jedan Rimski centurion/kapetan sa kojim se upoznajemo, i interesantno je to da u se

u Pismu upoznajemo sa nekoliko centuriona i svi su oni bili vredni pohvale. Biblija zaista govori na dobar način o svakom od ovih centuriona. Bio je taj centurion koji je došao do Isusa da mu isceli njegovog slugu. I Isus je rekao, "Doći ću do tvoje kuće." I on odgovara, "A ne Gospode, ja razumem vlast, zato što sam ja pod vlašću i ja imam ljude koji su meni odgovorini. Ja kažem jednom idi i on ode, i ja kažem dođi i on dođe. Ja razumem šta je vlast, i ja nisam dostojan da ti dođeš u moju kuću, nego ti samo izgovori reč i moj sluga će biti isceljen. Ja razumem vlasti ja razumem tvoju vlast. Ti samo izgovori reč." I Isus je rekao, "Nenađoh takvu veru u celom Izraelu" (Matej 8:7-10).

Centurion koji je bio kod krsta kada je Isus umirao, "Zaista je ovo bio Sin Božiji" (Matej 27:54). Kornelije, Rimski centurion, je bio prvi pagan koji se obratio. I na njegovu je kuću Sveti Duh bio izliven. I Julije je čovek vredan pohvale. On se zainteresuje za Pavla i Pavle mu se sviđi, i on će pokazati posebnu naklonost Pavlu, i on će zaista da spase Pavlov život na putu.

A kad uđosmo u lađu adramitsku da plovimo u azijska mesta, otiskosmo se; i s nama beše Aristarh Makedonac iz Soluna (*Luka je također bio sa njima*). I drugi dan dođosmo u Sidon (*to je region današnjeg južnog Lebanona*). I Julije držaše Pavla lepo, i dopusti mu da odlazi k svojim prijateljima i da ga poslužuju (*ovo se dogodilo kada su oni bili u Sidonu*). I odande odvezavši se doplovismo u Kipar, jer vetrovi behu protivni. I preplovivši pučinu kilikijsku i pamfilijsku dođosmo u Miru likijsku. I onde našavši kapetan lađu aleksandrijsku (*ovi brodovi su služili za prenos žitarica i oni su bili najveći brodovi tadašnjeg vremena*) koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju. I plovivši mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu, jer nam vetar ne davaše, doplovismo pod Krit kod Salmone. I jedva se vozeći pored kraja, dođosmo na jedno mesto koje se zove Dobra Pristaništa (*ovo mesto se nalazilo na sredini ostrva Krta, a to je južno i malo zapadno od Grčke*), kod kog blizu beše grad Laseja. A pošto prođe mnogo vremena, i već plovljenje ne beše bez straha, jer i post već beše prošao (*u nekim prevodima kaže da je bio mesec oktobar u pitanju*),

I bilo je opasno da se putuje Mediteranom posle oktobra zbog zimskih oluja koje bi uznemirile Mediteransko more.

savetovaše Pavle Govoreći im: Ljudi! Vidim da će plovljenje biti s mukom i velikom štetom ne samo tovara i lađe nego i duša naših. Ali kapetan poslušava većma krmanoša i gospodara od lađe negoli Pavlove reči.

Dok su oni bili pri luci tamo u Dobrim pristaništima, Pavle je rekao, "Slušajte me, ja mislim da ne bi trebalo da plovimo. Vidim da će da bude jako loše putovanje. Vidim da ćemo da izgubimo tovar i mogli bi da izgubimo i naše živote." Ali su kapetan i vlasnik broda rekli, "Ma,

ja sam na Mediteranu godinama. Šta ti znaš? Mi to možemo. Ja imam dobar brod."

A ne budući pristanište zgodno za zimovnik

Nije bilo dovoljno zabave za mornare za tri meseca u toku zime. Mnogima od njih je bilo savetovano da odu do većeg grada na Krtu, u Feniciju, koji se nalazio na zapadnom delu ostrva Krta, da bi oni mogli da prevedu zimu i da tamo imo svakakve zabave za mornare.

I kad dunu jug

Oni su pomisli, "Pa ovo je savršeno." Oni bi se samo prepustili, i onda će da stignu do Fenikije tamo na severozapadnom delu Krta.

Ali ne zadugo potom dunu, nasuprot njemu, buran vetar koji se zove Evroklidon. A kad se lađa ote, i ne mogaše se vetru protiviti, predadosmo je valovima i nošahu nas. A kad prođosmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo održati čamac, Koji izvukavši, svakojako pomagahu, te ga privezasmo odozgo za lađu; a bojeći se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se plavljasmo.

Oni su povukli jedra i prepustili su se oluji da ih nosi. Ali oni su opasali brod. Oni bi postavili kanape oko broda, oni bi vezali kanape oko broda tako da se brod nebi raspao kada bi naleteli na velike talase. Oni bi te kanape vezali ispod broda i vezali ih zajedno. Tako da su oni činili sve što su mogli u njihovoj fizičkoj moći da prežive ovu veliku oluju.

A kad nam veoma dosađivaše bura sutradan izbacivahu toware. I u treći dan svojim rukama izbacismo alat lađarski (*vidimo da je Luka bio sa njime*).

Kanape i opremu. I Luka je bio umešan u bacanju stvario u more.

A kad se ni sunce ni zvezde za mnogo dana ne pokazaše

I oni su naravno izgubili azimut. I bez zvezda ili sunca oni ne bi bili u stanju da kažu gde su.

i bura ne mala navalila, beše propala sva nada da ćemo se izbaviti. I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle stavši preda njih reče: Trebaše dakle, o ljudi! Poslušati mene

Zar vam se ovo nesviđa? Zar vam se ovo nesviđa da čujete? Ja mrzim to. "Trebao si da mene slušaš."

Prva crkva u kojoj sam bio pastor je bila u Prescottu, Arizoni. Mi smo imali ogromno kamenje pored crkve koji sam ja odlučio da sklonim malo da bi ljudi iz crkve mogli da imaju bolji pogled kada dolaze niz ulicu. Tako da sam zgrabio motku, hidrauličnu dizalicu i šta sve, i tako da sam koturao to kamenje dole. I imao sam zaista dobro vreme kotrljajući to ogromno kamenje. I oni su imali jedan kamen, koji sam ja pokušavao da podignem i stavio sam dizalicu ispod i počeo da ga podižem, i onda je moja žena došla i rekla, "Dragi, budi pažljivi. Ja nebih kotrljala taj kamen tamo, udariće crkvu." Ja sam rekao, "Ma nema šanse. Samo će da sklizne dole i ja ću ga uhvatiti između ova dva kamena." Ja sam imao ceo plan u glavi. "Dragi, bolje nemoj to da radiš." I ja

sam rekao, "Da, da." Tako da sam ja podizao taj kamen i taman sam našao neku ravnotežu. "Dragi, bolje nemoj!" I onda je taj kamen počeo da se klima i pao je baš tamo gde sam ja i planirao da padne, između dva kamena. Ali onda od inercije se pokrenuo ponovo i proleteo pravo kroz zid crkve i uništio je tri reda klupa. Pogodite šta mi je žena rekla? "Trebalo je da slušaš mene."

Pavle je rekao

Trebaše dakle, o ljudi! Poslušati mene, i ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i štete. I evo sad vas molim da budete dobre volje

Ovaj lik je potpuno skrenuo. Četrnaest dana nismo videli sunce, vetar još divlja, talasi još uvek jako udaraju, more nas nosi, neznamo gde smo, odustali smo od svake nade da ćemo biti spašeni, a ovaj lik govori, "Budite dobre volje."

jer nijedna duša od vas neće propasti osim lađe; Jer u ovu noć stade preda me anđeo Boga kog sam ja i kome služim,

Sećate se da je Isus došao do Pavla tamo u zatvoru u Jerusalimu kada je bio obezhrabren i rekao, "Pavle budi dobre volje. Kao što si bio moj svedok u Jerusalimu tako ćeš i da budeš u Rimu." Isus je stao pored Pavla u noći kada su oni izgubili svaku nadu da će stići do Rima. Oni su govorili, "Dosta nam je. Umrećemo ovde na Mediteranskom moru. Mi ćemo da postanemo deo statistike." I Gospod je stao pored Pavla uveravajući ga. "Hej, rekao sam ti da ćeš da stigneš u Rim, Pavle. Doći ćeš do Rima." Tako da Pavle ujutru ustaje i kaže, "Ljudi, budite dobre volje! Prošle noći anđeo Gospodnji..." Reč, "anđeo" ovde je, "Gospodnji izaslanik." "...čiji sam ja i kome služim, Isus Hrist je stajao pored mene."

Govoreći: Ne boj se, Pavle! Valja ti doći pred cesara; i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom.

Odlično je putovati sa pobožnim čovekom. Povremeno mi se dogodi da kada putujem avionom da mi ljudi priđu i kažu, "O, baš mi je drago da te vidim u avionu. Ovo je moj prvi put da letim avionom, i plašim se, i neznah šta sam uradio kada sam te video u kabini." Ne znam. Ne bih voleo da budem u avionu u kojem je pilotevo vreme da ode.

Ali zbog Pavla, "Dao sam ti sve one koji plove sa tobom."

Zato ne bojte se, ljudi; jer verujem (i ovo je odlično svedočanstvo) Bogu da će tako biti kao što mi bi rečeno

"Oraspoložite se momci, zato što ja verujem Bogu. I biće tako kako On kaže." Primitite, on je rekao da je Isus stajao pored mene i da je razgovarao samnom. Sada govori, "Verujem Bogu."

I negde u geometriji, jednake strane i jednaki uglovi zanče da su jednaki, ili nešto. Zaboravio sam geometriju. Imali smo neku teoremu, i slično. I tako da ako on kaže, "Isus je razgovarao

samnom," pa onda kaže, "Verujem Bogu," ti to spoj zajedno i to stavlja Isusa kao Boga.

Ali valja nam doći na jedno ostrvo. A kad bi četrnaesta noć, i mi se u ponoći plavljamo po adrijanskoj pučini, pomisliše lađari da se približuju k nekakvoj zemlji.

Oni su čuli udaranje talasa.

I izmerivši dubinu nađoše dvadeset hvati; i prošavši malo opet izmeriše, i nađoše petnaest hvati.

Tako da su oni shvatili da se približavaju nekoj obali.

Onda bojeći se da kako ne udare na prudovita mesta baciše sa stražnjeg kraja lađe četiri lengerera, pa se moljasmu Bogu da svane. A kad lađari gledahu da pobegnu iz lađe, i spustiše čamac u more izgovarajući se kao da hoće s prednjeg kraja da spuste lengere, Reče Pavle kapetanu i vojnicima: Ako ovi ne ostanu u lađi, vi ne možete živi ostati.

Primetite kako je Pavle preuzeo vodeću ulogu, on sada daje naređenja. Kapetan je verovatno dole na doljnjem delu broda u lancima zbog saveta da plove po ovom vremenu. Ali Pavle je preuzeo komandu. On sada daje naredbe i naređenja.

Tada vojnici odrezaše uža na čamcu i pustiše ga te pade. A kad htede da svane, moljaše Pavle sve da jedu, govoreći: Četrnaesti je dan danas kako čekate i ne jedući živite ništa ne okusivši.

Njima je verovatno bilo muka od mora kao rezultat tih oluja.

Zato vas molim da jedete: jer je to za vaše zdravlje

Pavle je prepoznao prirodno i nadprirodno, i čoveku je potrebna snaga. Tako da Pavle kaže, "Ovo je za vaše zdravlje; bilo bi dobro da jedete nešto."

A ni jednom od vas dlaka s glave neće otpasti. I rekavši ovo uze hleb, i dade hvalu Bogu pred svima

I odavde vidimo taj običaj, i ja mislim da je to divan običaj da se zahvaljuje Bogu za hranu. Prije nego li je uzmemo, dajemo hvalu Bogu za to što se On pobrinuo za nas. I on je zahvalio Bogu u prisutnosti svih njih. Ja volim da vidim ljude da u restoranima pognu svoje glave i zatraže od Boga da blagoslovi njihovu hranu. I to je odlična prilika za svedočenje. Kada izađemo negde sa porodicom, mi pognemo naše glave u restoranima i zatražimo Božiji blagoslov za hranu, i puno puta to otvori vrata da možemo da svedočimo. Ljudi bi nam prišli i rekli, "To je zaista divno videti vas i vašu decu kako se molite. Nema toga dovoljno danas." I mi onda kažemo, "Pa da li ste vi Hrišćani?" I to nam da prilike da svedočimo.

I tako, "Pred svima." Kada smo se moja žena i ja zabavljali, bila je grupa sa kojom smo se i mi družili, i često smo išli do VandeKampsa u Glendejlu uveče, na hamburgere. To je bilo popularno mesto, i obično nas je bilo podosta. I oni su imali pravilo da kada se hrana posluži da

bi svako morao da podigne prste ovako, i poslednja osoba koja bi podigla prste bi se molila za hranu. I ja sam se bio zauzeo pričanjem a moja žena (to je inače bio naš drugi sastanak, i ona me nije dobro znala u to vreme), i ja mislim da sam bio zauzet sa time da sam gledao u nju, i razgovarao sa njom, i onda kada sam se okrenu ka stolu svi su imali svoje prste podignute. Tako da sam ja znao da je na mene pao zadatak da se molim. Ja volim da se molim ali nevolim da budem uvaljen sa zadatkom da se molim. Pa sam pomislio, "Uredu, želite da se molim, pa moliću se." Tako da sam ustao i podigao ruke, i nikada neću da zaboravi izraz na licu moje žene. Ona se pitala, "Šta će on da uradi?" A ja sam odlučio da izigravam farizeja.

i prelomivši stade jesti. Onda se svi razveselivši i oni jedoše. A u lađi beše nas duša svega dvesta i sedamdeset i šest

To je bio taj teret kukuruza koji su oni nosili iz Egipta. Jer Egipat je zaista bio glavni sabdevač za Rim, i najviše pšenice i ostalih namernica su dolazile iz Egipta. Oni su imali mnogo ovih brodova koji su prenosili tovar ali su isto imali i putnike. 60 sa 23m, to poprilično veliki brodovi.

I nasitivši se jela, olakšаше lađu izbacivši pšenicu u more. A kad bi dan ne poznavahu zemlje; nego ugledaše nekakav zaliv s peskom, na koji se dogovoriše ako bude moguće, da izvuku lađu (*želeli su da privuku brod ovom zalivu*). I podignuvši lengere vožahu se po moru, i odrešivši uža na krmama, i raširivši malo jedro prema vetriću koji duvaše, vožasmo se kraju. A kad dođosmo kao na jedan jezik, gde se more kao razdeljuje, nasadi se lađa; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne može pomaknuti, a krma se razbijaše od sile valova. A vojnici se dogovoriše da pobiju sužnje, da koji ne ispliva i ne uteče. Ali kapetan želeći sačuvati Pavla zabrani njihov dogovor

Ponovo, centurion, osoba vredna poštovanja, i on se pobrinuo da se njihova namera ne ispuni, jer je želeo da spase Pavla.

i zapovedi onima koji znahu plivati da iskoče najpre, i da iziđu na zemlju; A ostali jedni na daskama a jedni na čemu od lađe (*su otplovili do obale*). I tako iziđoše svi živi na zemlju.

Završićemo knjigu Dela Apostolskih sledeće nedelje. Pokušao sam. Sledeće nedelju uveče ćemo završiti Dela Apostolska, onolko koliko mogu iz jedne glave, pokušaću da vam dam takođe kratak iskaz iz istorije o tome šta se dogodilo sa Pavlom posle završetka knjige Dela Apostolskih. Ne samo iz istorije nego iz poslanica. Dobićemo malo dublji uvid o stvarima koje su se dogodile u Pavlovom životu po završetku knjige Dela Apostolskih. Tako da ćemo da vidimo malo istorije o apostolu Pavlu sledeće nedelju uveče, pošto pogledamo 28. glavu doći ćemo sve do 77 godine n.e. kada je Pavle bio ubijen od strane Nerona. Tako da ćemo

nekako imati pregled Pavlovog života u istoriji sledeće nedelje. Ja mislim da će vam biti veoma interesanto, da vidimo Pavla. Ja zaista imam želju da ga upoznam, da provedem neko vreme sa njime. Ja se zaista divim ovom čoveku, njegovoj hrabrosti, snazi, posvećenosti i predanosti. On je jedan u milion, zaista, volim ga zato što je on imao veliku ljubav prema mom Gospodu.

Večnost...kraljevstvo Božije će da bude zaista divno mesto, jer ćemo da budemo u stanju da provedemo dosta vremena sa zaista divnim ljudima tamo u kraljevstvu. Ja se nadam da provedem vreme sa Pavlom. Vreme sa Davidom. Vreme sa Jovanom. Nadam se da ću da provedem vreme sa tobom kada se sretnemo tamo, i imaćemo celu večnost, tako da zašto da ne? Biće zaista divno kada dođemo u Božije slavno i večno kraljevstvo.

Dela Apostolska 28

Čak Smit

Večeras bi voleli da prođemo kroz 28 glavu Dela Apostolskih i da završimo knjigu tako da sledeće nedelje uveče bi mogli da započnemo sa prve dve glave knjige Rimljanima. To je vaš domaći za sledeću nedelju, prve dve glave Rimljana. Ali večeras, ovo fasinantna i interesantna poslednja glava ovo knjige koja nam govorio o početku crkve i službi Pavla apostola.

Sećate se da smo prošle nedelje stali na veoma uzbudljivom i dramatičnom mestu. Pavle se nalazio na brodu koji je bio rasturan od strane talasa. Oni koji su mogli da plivaju su otišli do obale, a ostali su zgrabili daske koje su se odlomile od broda i sa njima su doplivali do obale. Kao što je i Pavle rekao da će biti, "Sve duše će biti spašene, jedino će brod stradati" (Dela 27:22). Prvi stih,

I kad iziđoše srećno iz lađe,

Tačnije iz broda koji je bio uništen od strane talasa.

tada razumeše da se ostrvo zove Melit.

Ovo ostrvo je danas poznato kao Malta, i ono se nalazi južno od Sicilije. I brod je napokon završio na ovom ostrvu pošto je bio nošen od strane oluje četrnaest dana.

A divljaci činjahu nam ne malu ljubav

Prevod, "divljaci" je netačan, a tačniji bi bio varvari. Reč "varvarin" se u Grčkom koristila za svakoga ko nije govorio Grčki, jer bi taj drugi jezik za njih zvučao smešno. Jer to nije bio lep i tečan Grčki jezik, tako da ako bi ti govrio Srpski ti bi bio "varvar." To je bio njihov sleng za osobu koja nije govorila Grčki, i to bi značilo da on nije kulturan, i zbog toga je bio zvan, "varvar" ili varvarin kako se kanije koristilo, ili ovde prevedeno varvarski narod. Ali su oni ustvarnosti bili stanovnici Malte. Oni nisu zaista bili varvari, nego su oni bili samo domoroci sa

Malte. "Činjahu nam ne malu ljubav."

jer naložiše oganj i primiše nas sve zbog dažda koji iđaše, i zbog zime.

Ova oluja kroz koju su oni prolazili četrnaest dana je još uvek divljala. I sada su morali da prođu kroz talase. Sada je zima. Mediteran je hladan. Došli su na plažu, neki od njih su se držali za daske, neki su plivali do obale. Tako da su domoroci za njih postavili vatru tako da bi se oni mogli zagrejati.

A Pavle zgrabivši gomilu granja

I ovo nam ja mislim daje interesantan uvid o Pavlu. On nije takva osoba koja je mogla samo da sedi. On je uvek morao nešto da radi. Pavle je bio čovek od akcije. Tako da oni postavljaju vatru, a on umesto da pusti njih da sakupe drva za vatru, on im se pridružuje u sakupljanju grančica da bi ih bacio u vatru. On je bio takva osoba koja je uvek morala nešto da radi.

naloži na oganj, i izišavši zmija od vrućine skoči mu na ruku

Upitanju je zmija otrovnica

I kad videše divljaci zmiju gde visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugom: Jamačno je ovaj čovek krvnik, kog izbačen od mora sud Božji (*neki prevodi kažu bogovi*) ne ostavi da živi

Pavle je sakupljao drva, bavao ih u vatru i zmija otrovnica mu je skočila na ruku. Domoroci su odmah prepoznali da je upitanju zmija otrovnica pa su zaključili da je on neki ubica, ili neki veliki zločinac. Bogovi mu nedozvoljavaju da živi.

A on otresavši zmiju u oganj ne bi mu ništa zlo

Ponovo vidimo interesantan uvid o Pavlu, on nije počeo da se dere i da traži pomoć. On je samo protresao ruku i bacio zmiju u vatru ko da se ništa nije desilo.

A oni čekahu da on oteče ili ujedanput da padne mrtav. A kad zadugo čekaše, i videše da mu ništa zlo ne bi, promeniše se, i govorahu da je on bog.

Po meni ovo pokazuje kako je glupo da se trudimo da imamo promenljivo laskanje od strane sveta. Oni te u jednom momentu gledaju kao ubicu a u sledećem kao boga, ili obrnuto. Oni mogu da gledaju na tebe kao boga, kao heroja, ali sledećeg dana kao žrtveno jagnje.

Neki od najvećih sportskih heroja su zaznali kako je promenljivo laskanje mase. Kada priđu liniji za slobodno bacanje čuju uzvike pesme i podrške ka njima. A ako im krene nizbrdo duže vreme, onda svaki put kada stanu na tu istu liniju čuju zviždanje i ruganje mase. Kako je promenljiva slava sveta.

Pismo nas ohrabruje da netražimo ljudski slavu, odobrenje ili prihvatanje, nego da zaista tražimo slavu Božiju i Njegovo odobrenje.

A naokolo oko onog mesta behu sela poglavara od ostrva po imenu Poplija, koji nas

primi i ugosti ljubazno tri dana.

Interesantno je zamene da vidim kako se Gospod brine o Pavlu. Istina, on je Rimski zarobljenik, ali se on odmah svideo Rimskom centurionu, onom koji je bio zadužen da ga dovode do Rima, i bio je naklonjen njemu. On je sada doživio brodolom i na ostrvu na kojem se nalazi, domoroci mu pokazuje veliko gostoprimstvo. A sada vođe, glavni na ostrvu, ga prima u svoju kuću i odnosi se sa njime veoma učtivo.

A dogodi se da otac Poplijev ležase od groznice i od srdobolje

Luka je lekar, tako da on daje dijagnozu, koja je bolest od koje ovaj čovek boluje.

kome ušavši Pavle pomoli se Bogu i metnu ruke svoje na nj i isceli ga. A kad to bi, dolažahu i drugi koji behu bolesni na ostrvu onom, i isceljivahu se. I poštovahu nas velikim častima; i kad pođosmo, spremiše nam što je od potrebe.

Tretman koji su primili na Malti je bio veoma dobar, i Bog je radio moćno Njegove isceljujuće moći kroz Pavla među njima.

A posle tri meseca

Oni su proveli ostatak zime tamo na ostrvu, ali posle tri meseca.

odvezosmo se na lađi aleksandrijskoj

Još jedan od ovih brodova koji je nosio pšenicu iz Egipta ka Rimu. Oni su uhvatili još jedan brod iz Aleksandrije.

koja je bila prezimila na ostrvu, i behu na njoj napisani Dioskuri

Blizanci

I doplovivši u Sirakuzu ostasmo onde tri dana. A odande otplovivši dođosmo u Rigiju; i posle jednog dana kad dunu jug, dođosmo drugi dan u Potiole.

I ovo je bila glavna luka za toware koji su dolazili iz istoka ka Rimu. Severno odatle se nalazila mornarica Rimske vojske i mogla se videti iz Potiole. I Pavle je bio verovatno impresioniran Rimskom mornaricom, jer ih je mogao videti odatle.

Onde nađemo braću, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana; i tako pođosmo u Rim. I odande čuvši braća za nas iziđoše nam na susret sve do Apijeva pazara i tri krčme

Apijev Pazar je bio 69km odaljen od Rima, a Tri krčme je 53km udaljen od Rima.

I kad ih vide Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se.

Bez obzira gde da se nađeš u svetu, i ako nađeš grupu vernika odjednom se osećaš kao kod kuće, i odmah si osnažen i ohrabren. Moja žena i ja smo imali tu privilegiju da putujemo u neka veoma zabačena mesta, ali kad god bi se skupili sa vernicima, odjednom bi se osećali kao kod kuće. Postoji da toplota Božije ljubavi i shvatiš da si među prijateljima, mi smo sa Božijom

porodicom.

Otišli smo u selo u Novoj Gvineji blizu Ukarupe, i u tom selu, poglavica tog sela je pripremio veliku gozbu za nas od njihove lokalne hrane, i uglavnom je ta hrana bila odlična. Bilo je i nešto što nije bilo baš ukusno, ali uglavnom je bilo odlično. Bilo je veoma interesantno jer su samo velikodostojnicima dozvoljavali da uđu u taj deo koji je bio ograđen ogradom, gde su oni iskopali rupu koju su oni zvali, "mu-mu" i u kojoj su skuvali ovo jelo na lišćima od banane koje su bile na usijanom kamenju sve je to bilo pokriveno zemljom nekih 15cm. To je bila rerna koju su oni napravili u zemlji i imali su bambusovo paperje koje je iznicalu unutra.

I povremeno bi jedan od urođenika sipao vodu unutra i onda bi se to zaparilo, i hrana koja je bila tamo pripremljena je bila zaista ukusna. Ostatak sela je bilo izvan ograde i posmatralo nas kako jedemo tamo. I naravno bilo je tamo i tih urođenika koji su imali te velike listove palmi sa kojima su terali muve koje su se približavale hrani koja je bila na stolu, i oni bi ti dali list od banane i ti bi onda stavio hranu u taj list i jeo bi sa rukama. I to je bilo zaista divno iskustvo za nas.

Na kraju večere, poglavica je došao do mene a u jednoj ruci je imao neko koplje; a u drugoj ruci je imao prevod Biblije na njegovom jeziku. I rekao je, "Prije nego li je beli čovek došao i doneo nam ovo (tada je podigao prevod Novog Zaveta), mi smo ubijali ljude. Ali pošto sada imam ovo (i ponovo je podigao njegov prevod Biblije), meni više netreba ovo. Želim da ti dam ovo." I on mi je dao koplja koja je pre koristio u njihovim borbaama sa kojima su ubijali jedni druge, i više mu nisu trebali jer su sada imali Reč Božiju.

Kažem vam, moje je srce bilo vezano za tog primitivnog poglavicu. Zagrlili smo jedan drugog, mada su nam kulture drugačije, ali smo imali vezu među nama. "Nema Grka ni Jevrejina, obrezanja ni neobrezanja, divljaka ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svemu Hristos" (Kološanima 3:11). Postojala je ta veza među nama, i moje je srce je bilo vezano za njega a i njegovo za mene. To je bilo divno iskustvo. Ja se osećam kao kod kuće kod njih jer sam shvatio da su oni deo Božije porodice.

Tako da je ovde Pavle na njegovom putu ka Rimu, zarobljenik Rimskih vlasti, ali ipak, kako upoznaje ovu braću koja su došla čak iz Rima do Apijeovog pazara, njegovo srce je bilo dotaknuto. On je bio utešen kada ih je video. "Ja sam kod kuće među porodicom Božijom."

A kad dođosmo u Rim, kapetan predade sužnje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti da živi gde hoće s vojnikom koji ga čuvaše

Pavlu je bilo dozvoljeno da živi u svojoj kući. Njemu je bilo dozvoljeno da radi, i sa njime su bili vojnici koji su bili stalno vezani za njega. On je bio u okovima, ali nije bio stavljen u optšti zatvor nego mu je bila dozvoljena određena sloboda. Samo što je bio stalno okovan. I to je

naviše slobode koje možete da imate ako ste vezani za Rimskog vojnika.

A posle tri dana Pavle sazva starešine jevrejske. I kad se oni skupiše, govoraše im: Ljudi braćo! Ja ništa ne učinih protivno narodu ili običajima otačkim; i Jerusallimljani predaše me kao sužnja u ruke Rimljanima, Koji izvidevši za mene hteše da me puste, jer se ne nađe na meni nijedna smrtna krivica. Ali kad Judejci govorahu nasuprot, natera me nevolja da se ištem pred ćesara, ne kao da bih svoj narod imao šta tužiti

Pavle je želo da uveri Jevrejske starešine u Rimu da on nije tamo u nameri da govori protiv Izraelske nacije. To nije njegova namera. On je tu zbog poliričke situacije i morao je da se pozove na cezara, ali on želi da ih uveri da nenemrava da napravi nikakve negirajuće optužbe protiv svoje nacije.

Toga radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer nade radi Izrailjeve okovan sam u ovo gvožđe

Nade Izraelove, je naravno bila nada dolaska Mesije. To je i dalje nada Izraela da će Mesija možda doći. "I to je zbog ove nade," Pavle kaže, "Ja sam u ovim okovima."

A oni mu rekoše: Mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti dođe ko od braće da javi ili da govori šta zlo za tebe, Nego molimo da čujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu jeres da joj se svuda nasuprot govori

Šta ti misliš o ovoj jeresi, sekti, ovom Isusu o kome oni govore?

I odredivši mu dan dođoše k njemu u gostionicu mnogi; kojima kazivaše svedoćeci carstvo Božje i uveravajući ih za Isusa iz zakona Mojsijevog i iz proroka od jutra do samog mraka.

Mnogi broj Jevreja se okupio tamo kod Pavla, i Pavle je počeo da ide kroz Pismo pokazivajući na obećano kraljevstvo, i na obećenog Kralja. Jer nemožete da imate kraljevstvo bez kralja. I on je bez sumnje njima pokazivao mnoga proročanstva koja nisu samo govorila o Božijem kraljevstvu i slavi tog kraljevstva, nego i o Kralju koje će doći da vlada nad tim Božijim kraljevstvom.

Jer je Kralj trebao da bude rođen u Betlehemu, "A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena" (Mika 5:2). Tako da će Večni doći da vlada nad svojim narodom Izraelom, i On će biti rođen u Betlehemu.

On će biti rođen od strane device, jer je Bog rekao u Izaji 7, "Zato će vam sam Gospod dati znak; eto devojka/devica će zatrudneti i rodiće Sina, i nadenuće Mu ime Emanuilo" (Izaja 7:14). Ali da će u vreme njegovog rođenja biti veliko tugovanje Rahaele jer će njena deca biti ubijena; a Herod je bio taj koji je naredio da se sva deca od 2 godine pa manje ubiju, to je bio njegov

pokušaj da uništi Isusa

I on im je verovatno i dalje objasnio i ostale delove Pisma u kojem se govori da će se dete roditi koje će ustvari biti Božiji Sin. "Jer nam se rodi Dete, Sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni. Bez kraja će rasti vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka" (Izaja 9:6-7). "Sin nam je dat, Njegovo ime će biti Bog silni, Otac večni, Knez mirni. On će sedeti na tronu Davidovom." Pavle im je govorio o Božijem kraljevstvu i Kralju koji će doći.

U 9 glavi Danilove knjige anđeo je objavio, "Sedamdeset je nedelja određeno tvom narodu Izraelu, Otkada iziđe reč da se Jerusolim opet sazida do pomazanika vojvode biće sedam nedelja, i šezdeset i dve nedelje (četristo osamdest i tri godine)" (Danilo 9:25). I on im je verovatno skrenuo pažnju na to da je prošlo tačno četristo osamdeset i tri godine od kada je Artakserks dao naredbu da se obnovi Jerusolim pa sve do Isusovog trijumfalnog ulaska u Jerusolim. I to je isto prorokovao prorok Zaharija, kada je rekao da će On uzjahati magarca, "Raduj se mnogo, kćeri sionska, podvikuj, kćeri jerusalimska; evo, Car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magaričinom" (Zaharija 9:9).

Onda je verovatno im pokazao kako će on biti izdat za trideset srebrenjaka, jer je Zaharija rekao, "Baci lončaru tu časnu cenu kojom me proceniše. I uzevši trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lončaru" (Zaharija 11:13). Pavle im je pokazivao i ubeđivao ih iz Pisma da je Isus Kralj koji je obećan. Isus je ispunio proročanstva.

Bio je rođen od strane device u Betlehemu. Herod je naredio da se bebe ubiju u to vreme. I kako idemo dalje, bio je izdan. On je, "Bio metnut među zločince, Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima" (Izaja 53:3, 12). Pavle je iz njihovog Pisma pokušao da ih ubedi da je Isus Kralj.

I jedni verovahu onome što govoraše a jedni ne verovahu.

I to je uvek rezultat propovedanja evanđelja, jedni veruju dok drugi ne.

Večeras kako smo se okupili ovde, okupili smo se u dve grupe. Oni koji veruju da je Isus Mesija, da je Gospod i Spasitelj, kao Kralj kojeg je Bog obećao, i oni koji neveruju u to. Ali, "A koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo" (Jovan 1:12).

"Ko veruje Sina, ima život večni; a ko ne veruje Sina, neće videti život, nego gnev Božji ostaje na njemu" (Jovan 3:36). Tako da ono u šta je verujem je važno. Moja sudbina visi na tome po Bibliji. "Jedni verovahu dok drugi ne." Bilo bi dobro ako bi pitao sebe ovo pitanje, "U kojoj od ove dve grupe ja pripadam?"

Svi su oni bili izloženi istoj istini, istim dokazima. Neki su verovali; neki nisu. Ja nemam

slobodu da nagađam razloge zašto oni nisu verovali, ali većinom zašto ljudi neveruju je njihova već postojeća predrasuda. Oni iskreno neispitaju dokaze, nego gledaju na njih kroz mozak koji već ima usađene predrasude. Oni su toliko dugo slušali skeptike i kritičare, tako da su oni već oštro iskritikovali Isusa a da nisu ni preispitali dokaze, oni su već izvukli zaključke. Oni su samo slušali one koji su neprijatelji Isusa Hrista.

Ako želiš da znaš istinu o meni, onda bi trebao da pitaš moju ženu i moju decu. Moja žena je veoma iskrena i poštena, i ona će ti reći istinu o meni. Ja verovatno nisam takva osoba kako ti misliš da jesam. Mnogi ljudi kada gledaju na ljude koji stoje za propovedaonicom dobiju neku ideju da gledaju savršenu osobu. Ali ona će vam reći drugačije.

Ali ima onih koji iz nekih svojih razloga me nevole. I ja sam čuo svakake interesantne priče o meni od ljudi koji me zbog nekog razloga nevole. Ja sam čuo neke poprilično lude priče, za koje nema nikakve osnove ni dokaza.

Pre neko vreme je jedan lik išao po državi i govorio ljudima da sam ja primio od Iluminata osam miliona dolara da započnem izdavačku kuću, Maranata Music, tako da bih mogao da iskoruptiram mlade Hrišćane. On je govorio da je on veštac koji mi je dao te pare. Moja žena je bila u Pasadeni jedne noći kada je on počeo jednu od tih fantazija. I kao što sam vam rekao, moja žena je veoma iskrena. Ona je ustala uskred crkve i rekla, "To nije istina. Ti nikada nisu dao Čak Smitu taj novac." I čovek ju je pogledao zbunjeno a ona je rekla, "Znam zato što je on moj muž." I svi su onda to veče progutali knedlu. Tako da je on onda promenio priču pa je počeo da govori da je on dao pare mom asistentu.

Ako slušaš o nekome od njegovog neprijatelja onda to nije način da otriješ istinu. Ti bi trebao da slušaš šta njegovi prijatelji i bliski saradnici imaju da kažu o njemu. Ako želiš da znaš istinu o Isusu onda bi trebao da pročitaš Jovanovo evanđelje. Treba da pročitaš evanđelje po Mateju. Oni su bili ljudi koji su proveli svoje dane sa Njime, skoro 24 sata na dan preko tri godine. Saznaj šta oni imaju da kažu o Njemu, i tamo ćeš da dobiješ iskreni zapis.

Ja sam rekao da su mnogi ljudi došli do odluke bazirajući se na lažnim dokazima ili nepotpunim dokazima a da ih sami nisu detaljno ispitali. I to je razlog zašto neki neveruju. Oni nisu zaista sve ispitali, jer su njihovi umovi već unapred doneli odluku. Oni su došli do zaključka a da nisu ispitali dokaze. Tako da su oni pogledali na dokaze sa predrasudom, a ne sa otvorenim umom. Tako da oni neveruju jer su odlučili da neveruju. Ne zato što nema dokaza nego zato što su izabrali da neveruju u startu.

Ja sam rekao da su ljudi došli do zaključka a da nisu ispitali dokaze. Ja bih te ohrabrio: ispiti dokaze. Ti dokazi mogu da odole potpunoj kritici. Ja sam ispitao dokaze i ja sam jedan od onih koji veruju. Neki veruju, i ja verujem sa celim mojim srcem da je Isus Hrist zaista Kralj kojeg je

Bog obećao da će doći i da će ispuniti proročanstva iz Starog Zaveta koja su govorila da će Božiji slugo biti odbačen i omržen, ubijen za naše prestupe. I ona druga proročanstva o Kralju koja govore da će On doći i uspostaviti Božije kraljevstvo i da će doneti to kraljevstvo na zemlju. I videćemo zemlju obnovljenu kako je Bog originalno namenio da bude. I videćemo kako pustinje postaju biljne doline, kako će ruže da rastu u pustinji, vode da će se pojaviti u suvim mestima. Videćemo prestanak ratova i zločina. Videćemo kraj patnji i bolu. Videćemo kraj hedikepiranosti kako će hromi da skaču od radosti i nemi kako će da pevaju pesme slavljenja Bogu. Ja verujem da Kralj dolazi ponovo, i verujem da će se to dogoditi veoma skoro. I ja verujem da je to Isus koji je prorokovan u Bibliji, "Kamen koji odbaciše zidari postadeo ugaoni kamen" (Dela 4:11). I kada On dođe ponovo, On će zaista biti glavni ugaoni kamen, i Jevreji i Hrišćani će biti ujedinjeni zajedno u zajedničkom obožavanju Mesije. Ne dolaze dve Mesije, nego samo jedan Mesija koji dolazi i On će doći da vlada ne zemlji a mi ćemo zajedno sa Njime da vladamo u Njegovom kraljevstvu.

A budući nesložni među sobom, odlažahu kad reče Pavle jednu reč: Dobro kaza Duh Sveti preko proroka Isaije očevima našim

Primetite da Pavle prepoznaje da je Sveti Duh inspisao Bibliju. On kada je pisao Timoteju je rekao, "Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi" (2 Timoteju 3:16). I ovde Pavle prepoznaje Duha Svetog kao autora Biblije, "Dobro kaza Duh Sveti preko proroka Izaje,"

Govoreći: Idi k narodu ovome i kaži: Ušima ćete čuti i nećete razumeti; i očima ćete gledati i nećete videti. Jer odrveni srce ovog naroda, i ušima teško čuju, i očima svojim zažmuriše da kako ne vide očima, i ušima ne čuju, i da se ne obrate da ih iscelim.

Pošto im je citirao iz proroka koji je bi njihov, Pavle im je rekao,

Da vam je dakle na znanje da se neznabošcima posla spasenje Božje, oni će i čuti. I kad on ovo reče, otidoše Jevreji prepirući se među sobom. A Pavle ostade pune dve godine o svom trošku, i dočekivaše sve koji mu dolazahu, Propovedajući carstvo Božje, i učeći o Gospodu našem Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne branjaše.

Ovde vidimo neke interesantne stvari koje moramo da spomenemo. Pod jedan: Pavle je bio izbačen na Maltu, i bez sumnje je Božija ruka bila u tome jer je Božija volja bila da donese reč spasenja onima koji su bili na ostrvu. Za Pavla je možda izgledalo kao velika tragedija da je doživeo brodolom, da je morao da pliva do obale. Nevolja u njegovom životu. Ali je Bog koristio tu tragediju da donese istinu o Sebi ovim ljudima.

Pavle kako je ovde u Rimu u zatvoru dve godine, provodi vreme tako što svedoči onima koji su došli do njega, ali je takođe i napisao neke od Novozavetnih poslanica. Da možda nije bilo ove

situacije, mi možda danas ne bi imali poslanicu Efežanima, koju je Pavle napisao u zatvorskoj ćeliji. Ili poslanicu Filipljanima, ili poslanicu Kološanima, ili poslanicu Filemonu. Jer je Pavle napisao sve ove za vreme ovog dvogodišnjeg boravka u zatvoru u Rimu.

Knjiga Dela Apostolskih se završava negde 63 godine. Pavle je napisao 2 Timoteju negde 66 godine. Tako da je Pavle bio oslobođen pošto se prvi put pojavio pred Neronom. Kada je pisao svoju drugu poslanicu Timoteju, u preiodu kada je bio ponovo u zatvoru u Rimu 66 godine, on spominje da je ostavio Trofima bolesnog na Malti. Kada se Pavle vraćao u Jerusalim prije ovog zarobljeništva, Trofim je bio sa njime i otišao je sa njime od Malte do Jerusalima. Čak Trofim je bio taj koji je bio sa Pavlom u hramu kada su se Jevreji pobunili i rekli, "Ovaj je doveo neznabožce u hram." Trofim je bio sa Pavlom tamo u hramu u vremenu kada je Pavle bio uhapšen od strane Rimljana i kada je bio napadnut od strane Jevreja.

Kada je pisao Timoteju, Pavle je verovatno otišao nazad do Efeza, pa nazad do Malte, i da u tom vremenu kaka je napustio Maltu je morao da ostavi Trofima jer je bio bolestan, kao što to spominje u drugom pismu 4 glava koje je poslao Timoteju.

Bilo bi dobro sa ovom pozadinom da je Pavle u zatvoru u Rimu, u poslednjog glavi Dela Apostolskih da pročitaš poslanicu Efežanima, Kološanima, Filipljanima. Pavle govorio kao zarobljenik Gospoda Isusa Hrista. On govorio o tome da je to na vaše dobro i govori o svojim okovima. Ali on ipak govori o radovanju, o slvanom i stalnom radovanju u Gospodu. Bilo bi dobro da pročitaš Pavlove poslanice koje je napisao u zatvoru za vreme ovog perioda.

Zašto je Luka završio ovde? Zašto nam Luka nije rekao šta će bilo sa Pavlom? Zašto to da moramo da se okrenemo ka ljudima kao što je Eusibus i drugim istoričarima da saznamo šta se desilo sa Pavlom posle ovoga?

Ako se vratite nazad u prvu glavu Dela Apostolskih, Isus je rekao obećavajući Svetoga Duha apostolima, "Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje" (Dela Apostolska 1:8).

Pavle je sada u Rimu, srcu tadašnjeg sveta; a iz Izraela jedno od najudaljenih mesta. Tako da se Isusovo proročanstvo ispunilo, tako da je Luki bilo ugodno da na zapisuje dalje šta se desilo posle ovoga u Delima Apostlskim. Hristove reči su se ispunile i evanđelje koje je počelo u Jerusalimu, se proširilo po Judeji, onda od strane Filipa po Samariji, i onda sa Pavlom i Varnavom i ostalima do najdaljih delova zemlje. I tada je to proročanstvo bilo ispunjeno. I Luka misli da je to dovoljno. Pokrili smo kako se evanđelje proširilo kroz svet za vreme prvog veka crkvene istorije.

I ovde dolazimo do kraja crkvene istorije barem što se tiče Biblije, jedino ćemo u knjigi Otkrovenja videti kasnije koju je Jovan zapisao, o ostatku crkvene istorije. To će se dogoditi

nekih tridesetak godina posle ovog događaja i sa time završiti kanon Novog Zaveta.

Tako da vas ponovo ohrabrujem, da zajedno sa Rimljanima prva i druga glava, pročitajte Efežane, Filipljane, Kološane i malu poslanicu Filemonu, da bi ste dobili sliku o Pavlu, o njegovim stavovima za vreme njegovog zarobljeničtva u Rimskom zatvoru, i kako je koristio to vreme da služi crkvi.

Oče, mi ti ponovo zahvaljujemo za tu privilegiju što imamo Tvoju Reč, i što je možemo proučavati. I Gospode tako smo uzbuđeni kada vidimo da se Tvoja Reč ispunila. Kako vidimo da je Isus Hrist ispunio ta proročanstva. I kako vidimo proročanstva da će se hram ponovo izgraditi u našim vremenima, u poslednjim vremenima, ako doživimo to Gospode, i tolko smo uzbuđeni da vidimo ljude koji danas imaju tu jaku želju da izgrade hram ponovo. Mesto obožavanja da se ponovo izgradi. I Oče, ponovo smo ti zahvalni na to što Ti potvrđuješ Tvoju Reč u srcima ljudi. Tražimo Tvoj blagoslov i Tvoj mir na Jerusolim, Gospode. U ovim vremenima kada postoje tolka neprijateljstva, Gospode, mi te molimo da doneseš mir ovom mestu. I sada kao nacija te molimo Gospode, pošto smo mali iznenađeni ostavkom premijera Begina, mi tražimo da Ti postaviš čoveka na to mesto kojeg Ti želiš. Gospode molimo te za premijera Begina, Ti mu služi, ojačaj ga, ohrabri ga, podigni ga Gospode. Zahvalan sam ti za hrabrost i snagu i vodstvo koje je ovaj čovek doneo Izraelu. I Gospode molim te da ti lično izabereš njegovog naslednika, koji će moći da vodi svoj narod u ovim teškim vremenima i u ovim važnim odlukama koje treba da se donesu za budućnost i bezbednost zemlje. Mi znamo da to što Ti nameriš, će se i dogoditi. I ako ima išta što bi Ti hteo u tome dok ispunjavaš svoju volju da mi učinimo, govori našim srcima, stavi to na naša srca da bi mi mogli da budemo poslušni Tebi Gospode. U Isusovom imenu se molimo, Amen.

Mi vas molimo da se molite za nas u sledećih nekoliko nedelja kako smo Sijetlu, da Bog radi na specijalan način tamo dok se mi srećemo sa tim ljudima. Da Bog pomaže naša srca, da stvi Njegovu Reč u naša srca za ove ljude, i da to bude vreme duhovnih blagoslova za njih kako im donosimo Reč Božiju.

Bog vas blagoslovio, neka vam da divnu nedelju, neka vas okuži sa Svojom ljubavlju, neka vas ispuni sa Njegovim Duhom i neka pruzrokuje da vaše srce bude ispunjeo radošću. U Isusovom imenu,